

Giới thiệu Vương Mẫu Dưỡng Thành Kế Hoạch Convert

Xác thực nói, Dương Phàm là vượt qua, nhưng là, cái này Tiểu Bảo Tử là chuyện gì xảy ra? Cái gì, người nói người gọi Dao Trì? Còn có Nữ Oa người có ý tứ gì, muốn ta tu luyện? Đừng đùa, làm sao có thể.

Còn có, Đạo Tổ người có ý tứ gì? Từng cái đều đến bức ta, có tin ta hay không cái này qua tự sát? Há?

"Người làm sao còn không tự sát?" Dao Trì mạnh mẽ nhìn lấy Dương Phàm.

"Trước chờ ta sống với rồi nói sau!" Dương Phàm một thân Vương Bá chí khí, khinh thường kêu lên một tiếng đau đớn.

†Sóí† xuất phẩm

Bạn đang đọc truyện *Vương Mẫu Dưỡng Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Mụ mụ, ta muốn về nhà!

Thiên Ngoại, một viên sao băng trượt xuống, dẫn động vô số sinh linh chú ý.

Sau đó rất nhiều sinh linh đang hành động, viên này lưu tinh đánh đến nơi đến chốn khu vực này, không né tránh khả năng liền sẽ bị oanh giết thành cặn bã.

Còn có một số to gan thật chặt nhìn chăm chú lên lưu tinh, tựa hồ là đang xác định nó đến tới cùng hội rơi xuống địa phương nào.

Lưu tinh sát qua một tòa núi nhỏ, vậy mà trực tiếp xuyên qua, không có một chút trì hoãn, thậm chí bởi vì tốc độ quá nhanh nguyên nhân, cũng không có phát ra cái gì tiếng vang.

Nhìn thấy một màn này rất nhiều sinh linh đều xù lông, bí thăm tru lên, tựa hồ bọn họ đã dự thấy mình sẽ bị viên này lưu tinh mạt sát.

Sau cùng, lưu tinh vậy mà tại không trung đình trệ một chút, sau đó thẳng tắp rơi xuống.

Lưu Tinh trụ lạc địa phương, khói đen bốc lên, bên cạnh cách đó không xa cỏ dại bị đốt cháy.

Rất nhanh, vùng rừng rậm này bắt đầu không yên tĩnh, bởi vì khói này lưu tinh hạ xuống, dẫn phát một trận gió tanh mưa máu.

"Dị Bảo xuất thế, nhanh đi tranh đoạt cơ duyên!" Có âm thanh tại cái này tứ phương vang lên, rất nhiều sinh linh đều đang hành động, bọn họ đều đang tranh thủ cơ duyên của mình.

Đông Phương, một đầu trường xà nhanh chóng từ trong động quật thoát ra, một đường nghiêng ép, đem che trời Thụ quả thực là chen đến hai bên, thân rắn thật lâu không gặp được cái đuôi.

Phía tây, một cái lộng lẫy Đại Hổ lên tiếng gào thét, một đường chà đạp tứ phương, như là đúc bằng sắt thân thể, tại Mỹ trong rừng thông suốt.

Còn có một cái đại ưng, từ Bắc Phương lui tới, mở ra hai cánh, lại có trăm trượng bao quát, mắt ưng thật chặt nhìn chăm chú lên một chỗ, không ngừng vỗ cánh, thổi đi bao nhiêu cát đá.

Còn có một đầu Ngũ Thái Thần Lộc, bởi vì cách khá gần, hiện tại không nhanh không chậm đi qua, không phải nó lớn đến mức nào lòng tin có thể tại mỗi cái dị thú đến trước đạt được, mà chính là, nó cho dù tìm được cũng không có cách nào bảo toàn, chuyến này vèn vẹn chỉ là đi xem một chút, đoạt được một điểm Dị Bảo tây lễ.

Tứ phương đều động, đều vì "Dị Bảo", bọn họ bắt đầu phát cuồng, trên đường, các loại dị thú đang chém giết lẫn nhau, bắt quá quá khứ không đầy nửa canh giờ trong rừng rậm đã là một mảnh núi thấy biển máu.

Ba cái dị thú, giống như là Bá Vương, một đường đồ sát, vậy mà không có có nhận đến bất kỳ thương tổn.

Trường xà trườn, trên thân thể vòng quanh rất nhiều sinh vật, đều không ngoại lệ, đều là bị nó giảo sát, thậm chí phi điều điều đào thoát không, trường xà miệng bên trong còn có rất nhiều vũ mao.

Lộng lẫy Đại Hổ, những nơi đi qua, không có một cái động vật dám cản đường, dù sao nó thể nhưng là hung danh bên ngoài, sở hữu ngăn tại trước mặt nó dị thú đều bị đánh giết, không có có dị thú nghĩ quần qua tiếp xúc nó rồi ro.

Về phần đại ung, thân thể ở trên không, càng không có gặp được cái gì cản đường, bởi vì, chỉ có hán một cái, chế bá cả mảnh trời khoáng không.

Ngũ Sắc Thần Lộc nhẹ nhàng nhảy, xa xa nhìn chăm chú lên lưu tinh.

Nó tại hiếu kỳ, là cái gì Dị Bảo, đến từ thiên ngoại, nhưng lại không có một chút Thần Vận khí tức.

Tuy nhiên nghi hoặc, nhưng là nó lại không có bất kỳ cái gì cử động, trong ký ức của hán, Dị Bảo đều là mang theo linh tính hoặc là lệ khí, không chú ý liền sẽ bị làm bị thương, rất đau.

"Nhanh, lần này, thế nhưng là một cái cơ hội rất tốt a, thu hoạch được Dị Bảo, chúng ta liền có thể ở chỗ này đặt chân!" Cảm động, đây là duy nhất một câu tiếng người, mang theo vài phần bức thiết chờ đợi.

Nhưng là, có thể xác định là, bọn họ cũng phi nhân loại, bởi vì bọn hán trên người Đồ Đằng, không phải ngày kia khắc họa, mà chính là tự nhiên mà thành, cuối cùng, bọn họ vẫn là dị loại.

Một hàng dị nhân nghe dẫn đầu dị người đều gật gật đầu, sau đó tăng thêm tốc độ, dưng lấy cung tiễn cảnh giác, không ngừng tiến lên.

Bọn họ rất nhỏ yếu, thậm chí ngay cả Ngũ Sắc Thần Lộc đều có vẻ không bằng, nhưng là, đoàn bọn hán kết, một đám dị nhân lực lượng, vẫn là rất lợi hại đáng sợ, huống chi, trong tay bọn họ còn có Hồ Vương kiêu kỳ hung khí.

Bọn họ ở chỗ này sinh sôi thật lâu, nhưng lại y nguyên ở vào thế yếu, lần này Dị Bảo chi tranh, bọn họ tình thế bất buộc.

Một chỗ son động, một cái Tiểu Hắc báo nóng lòng muốn thử, cái đầu nhỏ không ngừng hướng ra phía ngoài dò xét, nó cũng rất muốn biết, lần này Dị Bảo đến tột cùng là cái thứ gì.

Nó gấp đến độ ngao ngao gọi,

Nhưng lại lại không dám ra bên ngoài bước ra một bước, nó sợ sẽ bị trách phạt.

Cái dạng này nhìn để cho người ta buồn cười, thật, quá mạnh a.

Son động chỗ sâu, một chỗ đầm nước, một nữ nhân ngồi tại đột xuất tới nham thạch bên trên, từ từ mở mắt ra, nhìn lấy Tiểu Hắc báo bộ dáng, cười lắc đầu.

"Người cũng đi đi, nhưng là nhớ kỹ, không cần đem Dị Bảo ăn hết, bỗng dưng làm ra rất nhiều chuyện bưng." Thanh âm hiền lành ôn hòa, nhưng là, cũng rất có uy nghiêm.

Tiểu Hắc báo sau khi nghe được lỗ tai lập tức dựng thẳng lên đến, hướng về phía bên trong ngao ngao gọi vài tiếng, sau đó nhanh chóng đi ra ngoài, rất như là đang sợ nữ nhân hội đồng ý.

"Làm sao cảm giác, nàng hoàn toàn không có nghe lọt đâu?" Nữ nhân nhìn lấy Tiểu Hắc báo rời đi, đột nhiên cảm giác mình giống như làm một kiện rất lợi hại chuyện ngu xuẩn.

"Mặc kệ, xảy ra chuyện, sư huynh còn có thể ôm lấy." Nữ nhân vuốt ve bóng loáng cái trán, xinh xắn cười một tiếng.

"Há?" Một chỗ tường hòa không gian, một cái lão nhân trừng mắt mắt đọc, sau đó cười khò một tiếng, bái bái tay coi như thôi.

Tiểu Hắc báo một đường chạy chậm, bước chân tuy nhỏ, nhưng là, tốc độ lại tuyệt không chậm, thoáng qua, đã nhảy ra qua vài dặm địa xa, đây là, Súc Địa Thành Thốn! Người nào sẽ nghĩ tới, một cái Tiểu Báo Tử, vậy mà lại thần thông như thế.

Nhưng là, còn là nghĩ nhiều, đây chẳng qua là một cái Tiểu Thần Thông, tốc độ tăng thêm nhiều một chút, liền cái này, đã bắt phạm, chỉ ít, mấy cái Thú Vương dùng đều là tự thân lực lượng, bọn họ nhưng không có thần thông như vậy.

Rốt cục, mấy cái Thú Vương chạy đến nơi đây, bọn họ đều tại nhìn chòng chọc vào rơi xuống lưu tinh, đồng thời, tại phòng bị còn lại vài đầu dị thú mạnh mẽ, khí tức của bọn hán, xa xa hoảng sợ chạy rất nhiều sinh vật, nhưng còn có một số gan lớn, lưu tại nơi này xem chừng, dù sao, bọn họ xa kém xa cấu thành uy hiếp.

Người nào cũng không có động, đương nhiên, người nào cũng sẽ không động, động trước tất sẽ trở thành mục tiêu công kích.

Dị biến, đột nhiên phát sinh, lưu tinh động một cái.

Tất cả Thú Đô bị hấp dẫn, chăm chú nhìn chăm chăm lưu tinh.

"Cơ hội tốt!" Một cái dị nhân nhỏ giọng nói ra, mang lấy cung chuẩn bị xạ kích.

"Không nên vọng động, tựa hồ, có cái gì quý dị." Một cái khác dị nhân giữ chặt hán, tựa hồ có chút không đúng.

Còn lại dị nhân cũng an sinh ra tới, nhìn lấy giăng co mấy cái Thú Vương, thật, thật quý dị, thường ngày, bọn họ đã đánh nhau.

Lưu tình lẫn nửa động động, Thú Vương bấp thịt nhảy lên, chuẩn bị bắt.

Từ lưu tình phía trên, đột nhiên xuất hiện một lỗ hổng, một đạo chương mất ánh sáng bắn ra, Thú Vương kinh hãi lui lại, sợ hãi Dị Bảo hội bạo phát, lần trước Dị Bảo bạo phát, trực tiếp nổ chết một đầu Thú Vương!

Từ từ một cánh tay vươn ra, bao vây lấy một tảng chưa từng gặp qua đồ vật, Thú Vương lần nữa lui lại, bọn họ đang lo lắng, đây là Thiên Ngoại dị chủng, nghe nói mỗi một cái Thiên Ngoại dị chủng đều có thể nhẹ nhõm giết chết một đầu Thú Vương.

Sau cùng, một người leo ra.

Không nên hỏi vì cái gì không phải dị nhân, bởi vì hắn mang theo đầu khôi, hàng không vũ trụ chuyên dụng đầu khôi, tuy nhiên phá toái nửa bên nhưng là, hắn là Hoa Hạ một cái Vũ Hàng Viên, dân tộc kiều ngao.

Vượt qua một trận ngơ ngác ngác, cái này Hàng Thiên Viên ngẩng đầu nhìn liếc một chút bốn phía, ý niệm đầu tiên là: Ta còn chưa có chết? Quá tốt.

Tiếp theo, hắn đột nhiên bừng tỉnh, hú lên quái dị, trước mặt Thú Vương cơ hồ đem hắn hoảng sợ lại phải ngất.

Quay người, hắn bản năng liền muốn chạy trốn, đồng thời quái khiếu: "Tuy nhiên không biết đây là địa phương nào, nhưng là, ừ ừ, ta muốn về nhà!"

Thú Vương sửng sò, sau đó minh bạch cái gì, thoáng qua nhào tới.

Vũ Hàng Viên cảm giác sau lưng thêm một cái bóng mờ, nhìn lại, sắc mặt trong nháy mắt tái nhợt.

Chính mình chạy không thoát.

Đây là hắn, cái cuối cùng suy nghĩ.

P/s: vũ hàng viên = phi hạnh gia, người du hành xuyên không gian

Bạn đang đọc truyện *Vương Mẫu Dưỡng Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Cái này Tiểu Báo Tử không đơn giản

Phía sau một đoàn cự đại bóng mờ, Vũ Hàng Viên quay đầu nhìn lại, một đầu so trâu còn lớn hơn Mãnh Hồ nhào lên, lúc này sắc mặt trắng bệch.

Sau đó, một đầu thật dài đầu roi quất tới, Mãnh Hồ bị vén bay ra ngoài.

Roi xuống đất Mãnh Hồ hướng về phía thanh sắc trường xà gào thét, móng vuốt bắn ra đến, thật sâu bắt xuống mặt đất.

Trường xà cái đuôi chấn động, tại mặt đất ném ra một đạo ngân sâu.

Vũ Hàng Viên nuốt nước miếng một cái, chăm chú nhìn chăm chăm hai cái Thú Vương, hắn không dám có hành động gì, trung gian bất luận cái gì một cái dị thú cũng có thể lấy mạng của hắn.

"Làm sao bây giờ?" Trong bụi cỏ, mấy cái dị nhân tụ tập cùng một chỗ, thương lượng đối sách.

Cầm đầu dị nhân ép một chút tay, bắt đầu lui lại.

Thú Vương rất lợi hại đáng sợ, bọn họ lo lắng cho mình có thể sẽ bị tác động đến, chỉ có thể tạm thời lui lại.

Vũ Hàng Viên trên thân còn ăn mặc phá toái Vũ Hàng Phục, đưa tay chụp một cái, thừa thớt rất nhiều toái phiền bị bong ra từng mảng, tới hậu quan đầu bảo hộ mũ giáp của hắn, giờ khắc này vậy mà trực tiếp phá toái.

Tất cả dị thú cùng dị nhân đều bị tiếng vang hấp dẫn, chăm chú nhìn chăm chăm hắn.

Các dị thú chấn kinh, dị nhân nhóm càng thêm không thể tin được, bọn họ tranh đoạt "Dị Bảo" vậy mà lại là một cái dị nhân!

"Không đúng, hẳn không phải chúng ta nhất tộc." Dẫn đầu dị nhân cau mày nói ra: "Ta nhìn, ngược lại là giống người."

Cầm đầu dị nhân vừa mới nói xong, còn lại dị nhân đều lộ ra vẻ mặt bất khả tư nghị, sau đó tỉ mỉ quan sát đứng lên.

"Đúng, hẳn không có thiên phú Đồ Đằng." Khác thường người nhìn ra manh mối, thiên phú Đồ Đằng, là bọn họ nhất tộc lực lượng cội nguồn.

"Dị Bảo khẳng định ở trên người hẳn." Không biết là người nào, đột nhiên nói một câu, Vũ Hằng Viên lui lại hai bước, hẳn cảm giác được, những này Hồng Hoang Dị Thú đã đem hẳn xem như con mồi.

"Vu Tộc tiểu tử, giao ra Dị Bảo, ta có thể tha mạng của ngươi." Mãnh Hổ miệng nói tiếng người, cư cao lâm hạ nhìn lấy Vũ Hằng Viên, một cổ mùi tanh đập vào mặt.

Vũ Hằng Viên ngốc trệ, chấn kinh, đây hết thảy đã vượt qua hẳn nhận biết, đầu này mãnh thú vậy mà miệng nói tiếng người.

Mãnh Hổ nhìn lấy Vũ Hằng Viên, nhân tính hóa nhú mày: "Không giao?"

Thanh âm hiển nhiên lạnh lẽo lì.

"Cái gì Vu Tộc, cái gì Dị Bảo." Vũ Hằng Viên ngẩng đầu, nhìn thẳng Mãnh Hổ, hẳn thấy, cái này con mãnh hổ là có trí tuệ, có trí tuệ như vậy, liền có thể đàm phán.

"Ngươi không phải Vu Nhân?" Trường xà trườn tới, nâng lên bộ phận có hai cái Vũ Hằng Viên cao như vậy.

Đại ung cũng từ trên bầu trời rơi xuống, nhiều hứng thú nhìn chăm chăm Vũ Hằng Viên.

"Ta là nhân loại." Vũ Hằng Viên lui ra phía sau mấy bước, bị những này dị thú để mắt tới cảm giác thật không tốt.

"Loại kia, được sáng tạo ra hạ cấp sinh vật, nhưng ngươi vì cái gì có linh trí." Đại ung nhìn lấy Vũ Hằng Viên, không hiểu nói ra.

"Nói nhiều như vậy làm gì, dù sao, Dị Bảo ở trên thân thể ngươi, giao ra!" Mãnh Hổ nổi giận, nhưng lại không dám trực tiếp cướp đoạt.

Dị Bảo nhận chủ về sau, hội bản năng hộ chủ.

"Ta biết, hẳn là Dị Bảo nguyên nhân, giúp ngươi khai hóa linh trí." Đại ung nói chớp cánh, bay lên không trung.

"Cái này đối ta, không có tác dụng gì." Xa xa đại ung thanh âm truyền tới.

"Khai hóa linh trí?" Mãnh Hổ cùng trường xà sững sờ, sau đó nhìn chòng chọc vào Vũ Hằng Viên.

Bọn họ tu hành đến một cái chỗ mấu chốt, dị thú tu hành gian nan, tại thiên kiếp dưới, linh trí có thể sẽ bị mặt sát.

Chúng nó lộ ra mừng như điên biểu lộ.

"Đi thôi, lần này lại không có chúng ta phần." Một cái dị người nói, lắc đầu, bắt đầu lui bước.

"Giao ra Dị Bảo." Mãnh Hổ cơ hồ phát cuồng.

Nhưng là Vũ Hằng Viên bất vi sở động, bước vào xã hội vài chục năm, nhìn mặt mà nói chuyện hẳn vẫn là sẽ, sau đó ngẩng đầu nhìn thẳng Mãnh Hổ: "Các ngươi tựa hồ tại lo lắng cái gì."

Mãnh Hổ trường xà sững sờ, sau đó âm trầm gào thét: "Chúng ta hội cố kỵ một cái nhân loại nhỏ bé!"

Trường xà đập mặt đất, lưỡi rắn không ngừng phun ra, hiện tại nó bắt đầu trở nên nôn nóng.

"Vậy các ngươi vì cái gì không trực tiếp mạnh?" Vũ Hằng Viên mở ra cánh tay,

Nhìn chăm chăm hai đầu Thú Vương.

Hai đầu Thú Vương trầm mặc không nói, ngược lại là càng thêm đề hẳn vững tin.

"Để ta đoán một chút. . ." Vũ Hằng Viên dùng ngón tay điểm gương mặt, liên tưởng đến một số khi còn bé Thần Thoại Cố Sự: "Là Dị Bảo hộ chủ?"

Ngẩng đầu, quả nhiên thấy hai đầu Thú Vương âm tình bất định gương mặt.

Hai con dị thú hải nhiên, cái này Dị Bảo, khi thật là mạnh mẽ, có thể bỗng dưng đã sớm một cái Trí Giả, trong mắt bọn họ khát vọng chi hòa càng thêm tràn đầy.

Mãnh Hổ không ngừng đập đất mặt, trường xà cong vòng khỏi thân thể, lưỡi rắn không ngừng run run.

Chúng nó đều đang xoắn xuyết, đến tột cùng muốn hay không cường ép cướp đoạt.

Vũ Hàng Viên giờ phút này cũng là lo nghĩ bất an, hấn tại chờ đợi, có lẽ, có thể dựa vào này hoảng sợ đi hai đầu Thú Vương.

Hai đầu Thú Vương yên lặng thật lâu, cùng Vũ Hàng Viên giằng co.

Cũng không có động, Thú Vương sợ hãi Dị Bảo quang huy, mà Vũ Hàng Viên không thể động, hấn nhất định phải cường thể, nếu không liền sẽ bị nhìn thấu, hạ tràng có thể nghĩ.

Hai con dị thú nôn nóng bất an, bọn họ đang phát run, râu rĩ, khí tức đều có một chút hỗn loạn.

Cuối cùng, Mãnh Hổ Gầm một tiếng, hung tợn nhìn lấy Vũ Hàng Viên, rống to: "Liều!"

Vũ Hàng Viên sắc mặt trắng bệch, đột nhiên, hiệu nghiệm nhất động.

"Chẳng lẽ, ngươi không sợ vì người khác tác giá áo a." Vũ Hàng Viên quát to một tiếng, thân thể đều đang run rẩy.

Đây là đánh cược lần cuối.

"Ngươi là đang khích bác ly gián!" Trường xà bạo khởi, tức giận nói.

"Chẳng lẽ, ngươi không phải như vậy nghĩ." Tự tin, Vũ Hàng Viên thư một hơi, thăm nghĩ, thành công.

Cục diện lần nữa giằng co, Vũ Hàng Viên thân thể đang run rẩy, tuy nhiên cực lực lại khổng chế, nhưng là nguy trang, thủy chung không được.

"Vậy chúng ta, liền đến một trận đánh lâu dài, ngươi chết, Dị Bảo sẽ tự động ly thể. " trường xà chiếm cứ tại một phương, Mãnh Hổ nghe nói cũng nằm xuống, nhắm mắt chợp mắt.

Vũ Hàng Viên thân thể chấn động, quả nhiên, cuối cùng vẫn là đào thoát không.

Đáng chất tâm tình phun lên, Mạc Danh Kỳ Diệu đến nơi đây, vậy mà lại là nơi chết của mình, chẳng lẽ, đây chính là cái gọi là vận mệnh.

Dứt khoát, Vũ Hàng Viên ngược lại trên đồng cỏ , chờ đợi từ vong.

"Ngao, Dị Bảo ở đâu? !" Hồn nhiên thanh âm truyền đến, Thú Vương cùng Vũ Hàng Viên cũng vì đó chấn động.

Thậm chí Thú Vương chính đang lặng lẽ lui lại.

Xuất hiện, là một cái nhìn qua vừa trắng tròn Tiểu Hắc báo.

Mãnh Hổ nhìn thấy cúi đầu xuống, trường xà không còn dám nôn lưỡi rắn, sau đó cùng nhau chỉ hướng hướng Vũ Hàng Viên.

"Ồ trên người hấn."

"Có đúng không! Hi hi." Tiểu Hắc báo lanh lợi chạy tới, vây quanh Vũ Hàng Viên đối tới đối lui.

Vũ Hàng Viên nhìn lấy manh manh Tiểu Hắc báo, cũng không dám có một tia chủ quan, cái này một tiểu chỉ, liền Thú Vương đều e ngại nó, Vũ Hàng Viên không có lý do không coi trọng.

Tiểu Hắc báo ngừng ở trước mặt hấn, nghi ngờ nhìn chăm chăm Vũ Hàng Viên, ở trên người hấn ngửi tới ngửi lui, sau đó càng thêm nghi hoặc.

"Ngươi khí tức trên thân, cùng tỷ tỷ giống như." Tiểu Hắc báo ngồi chồm hồm ở trước mặt hấn, dùng móng vuốt nhỏ đập gương mặt của hấn.

Thú Vương nghe nói chấn động, tỷ tỷ? Là nàng! ?

Lấy lại tinh thần Thú Vương không dám có bất kỳ trì hoãn, quay người thoát đi.

Mà Tiểu Hắc báo thì là tại Vũ Hàng Viên trước mặt từ từ biến hóa, manh manh một tiểu chỉ, biến thành một cái mười bốn mười lăm tuổi la ly.

Đây là hấn lần thứ nhất nhìn thấy có thể biến hóa hình người dị thú, trong lòng hấn nhiên.

"Cái này Tiểu Hắc báo, thật không đơn giản." Vũ Hàng Viên nuốt nuốt nước miếng một cái, ngồi dậy.

Hiện tại, hấn với cái thế giới này càng thêm hiếu kỳ, đến tột cùng có cái gì, là không thể nào phát sinh.

Thần tiên? Quỷ Quái?

Bạn đang đọc truyện *Vương Mâu Dưỡng Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Nơi này, là Hồng Hoang

Mất thấy Tiểu Hắc báo biến hóa, Vũ Hàng Viên tuy nhiên rung động, nhưng là cũng không có nhiều như vậy kinh ngạc, dù sao, hôm nay trải qua sự tình đã sớm đổi mới hẳn tam quan.

Dị thú biết nói chuyện, như vậy, chưa chắc sẽ không biến hóa.

Hiện tại, hẳn lớn nhất muốn làm rõ liền là tại sao mình lại tới đây.

Một mảnh nguy cơ từ phía thổ địa bên trên.

Nhìn trước mặt manh manh tiểu la ly, tựa hồ đối với chính mình không có cái gì cừu thị, càng nhiều hơn chính là đối với mình tốt kỳ.

Vũ Hàng Viên kéo xuống trên đầu hộ bộ, mang tính tiêu chí tóc ngắn, rất lợi hại sản hợp hẳn cương nghị mặt.

Nhắm mắt lại, hẳn đang suy tư, sau đó ánh mắt chuyển hướng đã phá toái Hàng Thiên Khí.

Cái này cao khoa kỹ sản phẩm, tốc độ cơ hồ có thể đạt tới tốc độ ánh sáng, nhân loại đã bắt đầu Hưởng Thái khoảng không tác thủ tư nguyên.

Vũ Hàng Viên đột nhiên hiện lên một cái hình ảnh, bỗng nhiên bắn ra đứng lên, đâm đến tiểu la ly một cái liệt ngồi.

Bò vào Hàng Thiên Khí, không gian thu hẹp chỉ có thể chứa đựng một người.

Quả nhiên, mặt đồng hồ số tự, ngừng nghiên cứu tại một cái để cho người ta tốc độ bất khả tư nghị bên trên.

Tốc độ ánh sáng! Hoặc là nói, đã siêu việt tốc độ ánh sáng, cơ hồ là tốc độ ánh sáng gấp hai!

Vũ Hàng Viên một trận cuồng hỉ, lần này thí nghiệm, có thể nói rất lợi hại thành công.

Nhưng là, nét mặt của hắn nhanh chóng lạnh nhạt đi, chính là bởi vì cái này, chính mình không khỏi chạy đến nơi đây.

Đây là thời kỳ đó, cổ sinh đại? Không, chính mình tựa hồ nhìn thấy bóng dáng của con người, nhân loại là đời mới sản phẩm.

Nhìn lấy bên trong nhân loại tựa hồ vẫn chưa ra khỏi rừng hoang, Man Thú, dị thú hoành hành, đại khái là tại trăm vạn năm trước đó.

"Hả?" Đột nhiên, Vũ Hàng Viên cảm giác một vật đang hướng bên trong chen.

Vũ Hàng Viên trong nháy mắt lông tơ dựng ngược, ngửa đầu trông thấy một cái la ly chính đang ra sức đem thân thể của mình nhét vào tới.

Lúc đầu không gian thu hẹp, bỗng chốc bị chiếm hết, tiểu la ly liền xếp bằng ở Vũ Hàng Viên trên đùi, đồng thời giãy dụa thân thể, cực lực muốn triển khai.

Mà lại sáng sáng mắt to không ngừng ở bên trong quét tới quét lui, giống như là phát hiện cái gì không được sự tình một dạng.

Ở phía dưới, Vũ Hàng Viên cực lực khống chế chính mình, không thể không nói, cái này tiểu la ly trên thân vẫn là có như vậy một chút dụ hoặc cảm giác, tăng thêm còn không ngừng nhích tới nhích lui, không khỏi không có điểm tâm viên ý mã.

Vũ Hàng một bên khống chế chính mình, một bên không ngừng lẩm bẩm "Ba năm cất bước, tới cao tử hình" cái gì, sau cùng rốt cục đem trong lòng kiêu diễm áp chế xuống.

"Đây là pháp bảo của người sao?" Tiểu la ly bĩu môi, thanh âm nhu nhu ầy ầy, tay nhỏ vuốt Hàng Thiên Khí.

"Pháp bảo?" Vũ Hàng Viên sửng sốt, trước đây tất cả thôi toán, đều bị lật đổ suy tư một chút, hồi đáp! : "Khả năng, tựa như đi."

"Này, đây là dùng tới làm gì, ta vậy mà chưa thấy qua." Tiểu la ly tiếp tục vuốt Hàng Thiên Khí, hoàn toàn không có muốn đứng lên ý tứ.

"Ân, là dùng đến phi hành." Vũ Hàng Viên nhìn lấy phá toái Hàng Thiên Khí.

"Cái kia có thể mang ta đi bay à, chính mình phi hành rất mệt mỏi." Tiểu la ly trong mắt lóe lên một mảnh ngôi sao nhỏ.

"Nó hỏng, mà lại, ta sẽ không tu." Vũ Hàng Viên trực tiếp cắt ngang nàng ảo tưởng.

"Không sao, có thể cho tỷ tỷ của ta giúp người tu." La ly nói nhảy ra ngoài, tràn đầy tự tin vỗ bộ ngực nhỏ.

"Hô, " Vũ Hàng Viên thử một hơi, sau đó lắc đầu, nói ra: "Nàng không sửa được."

Tuy nhiên không biết tỷ tỷ nàng là ai, nhưng là, loại vật này, nơi này tuyệt đối không ai thấy qua, không khả năng sẽ có người có thể sửa chữa.

"Hừ, tỷ tỷ của ta không thể, sư huynh nhất định có thể, hần luyện khí rất lợi hại." Nói tiểu la ly ngạo kiều ngẩng đầu lên, giống như là chính nàng có bao nhiêu lợi hại giống như.

"Ai, ai cũng không sửa được, dù cho Thái Thượng Lão Quân đến cũng không được." Vũ Hàng Viên khoát khoát tay, nói thật, Lão Quân đến cũng chỉ có thể giương mắt nhìn.

"Hả?" Tiểu la ly trừng to mắt, thật không thể tin nhìn lấy Vũ Hàng Viên, kinh hô: "Làm sao người biết sư huynh của ta đạo hiệu."

Vũ Hàng Viên cũng là ngốc trẻ ở nơi nào,

Lão Quân, trong thần thoại nhân vật, thật tồn tại?

Vũ Hàng Viên trong lòng rung mạnh, ngẩng đầu lên, không vì những thứ khác, hần đột nhiên cảm nhận được một loại nhìn chăm chú, muốn đem hần xem thấu.

Loại cảm giác này, thoáng qua tức thì, Vũ Hàng Viên nuốt ngụm nước bọt, cái này không biết là hần hôm nay lần thứ mấy nuốt nước miếng, mà lại, một lần so một lần rung động!

Quả nhiên là thủ đoạn thông thiên nhân vật, vèn vèn nâng lên tên của hần, liền bị phát giác được a.

Hồng Hoang, nơi này là Hồng Hoang, cao thủ đại năng tầng tầng lớp lớp, các loại tính kế lục đục với nhau, nơi này là loạn thế, có cự đại cơ duyên, cũng có càng nhiều nguy cơ.

"Uy, người làm sao!" Tiểu la ly ở phía dưới kêu, từ khi vừa mới bắt đầu Vũ Hàng Viên sững sốt lảng đến, hỏi hần lời nói cũng không có trả lời.

"A, chuyện gì." Vũ Hàng Viên một chút giật mình tỉnh lại, vừa rồi nhìn chăm chú, để hần tâm thần bất an trong lúc mơ hồ có loại muốn mất đi cảm giác.

"Hừ!" Tiểu la ly ngạo kiều lắm bầm một tiếng, sau đó mới hỏi: "Vì cái gì người khí tức trên thân cùng tỷ tỷ như vậy giống."

"Tỷ tỷ người?" Vũ Hàng Viên sững sờ, suy tư một lát, đột nhiên tỉnh ngộ: "Tỷ tỷ người là, Nữ Oa! ?" Mang theo thật không thể tin, nhưng là, hết thấy nhưng lại hợp tình hợp lý.

La ly gật gật đầu, cũng không trả lời, nàng cũng cảm giác được trước mặt vị đại thúc này có chút vấn đề.

"Lại tới." Vũ Hàng Viên cười khò một tiếng, chỉ bất quá lần này nhìn chăm chú muốn nhu hòa nhiều lắm, thậm chí về sau còn có thể cảm giác được một loại từ ái?

Hần là Đại Địa Chi Mẫu.

"Làm sao." Nhìn lấy sắc mặt biến đến âm trầm xuống la ly, Vũ Hàng Viên đặt câu hỏi.

"Người đến tốt cùng là ai." Tiểu la ly thủ chương biến thành hắc trào, trong cổ họng phát ra giống như dã thú gầm nhẹ.

Vũ Hàng Viên không rõ ràng cho lắm, không biết vì cái gì đột nhiên bầu không khí sẽ trở nên bết bát như vậy.

"Hần đến tốt cùng, là ai." Vấn đề giống như trước, quanh quẩn tại Hồng Hoang hai vị đại năng trong lòng.

"Không nhìn thấy quá khứ, dò xét không rõ tương lai." Thanh âm già nua tại thiên ngoại vang lên.

"Có người che đậy Thiên Cơ?" Nữ nhân trong sơn động, không thể bình tĩnh.

"Có thể giấu diếm chúng ta, chỉ có lão sư."

"Nhưng là, không có lý do gì. Ngược lại là, hần để cho ta cảm giác rất thân thiết."

"Vậy liền, mang về đi, hần là một cái biến số."

Nữ nhân gật gật đầu, rốt cục có thể thấy rõ thân thể của nàng, Nghê Thường phía dưới, là một đầu thật dài đuôi rắn.

Đại Địa Chi Mẫu, Nữ Oa.

La ly đã vận sức chờ phát động, nàng coi Vũ Hàng Viên là thành địch nhân.

Trên đời ít có người biết nàng theo hầu, mọi người biết càng nhiều chỉ là tỷ tỷ của nàng là một cái đại yêu, cũng không biết tên.

La ly mấy cái cò lẽ đã muốn nhào tới, nhưng một câu chậm rãi truyền âm rơi vào lỗ tai của nàng.

"Trở về, đem hần cũng mang lên." Nữ Oa tự nhiên chú ý tới nơi này, hoặc là nói, nàng vẫn luôn đang nhìn chăm chú nơi này, dù sao, cái tiểu muội muội này rất có thể tại họa.

"Hần không là địch nhân." Nhìn lấy la ly do dự, Nữ Oa bỏ sung.

Tiểu la ly từ từ thu hồi móng vuốt, ánh mắt y nguyên bất thiện nhìn lấy Vũ Hàng Viên.

Vũ Hàng Viên nhún nhún vai, ai biết cái này la ly đang giờ trò quỷ gì.

"Theo ta đi." La ly rất có Nữ Vương phạm, khí thế bức người nói.

"Qua thì sao?" Vũ Hàng Viên nhìn lấy la ly, hai tay gắt gao bắt lấy Hàng Thiên Khí, không muốn rời đi.

"Ở đâu ra nói nhảm nhiều như vậy!" La ly hiển nhiên hơi không kiên nhẫn, nắm lấy Vũ Hàng Viên, dọc theo đường về trở về.

Vũ Hàng Viên sợ hãi thán phục, la ly tuy nhỏ, nhưng là lực lượng lại rất lớn, cổ tay đều sắp bị bóp nát.

Một đường, Vũ Hàng Viên cơ hồ là bị kéo lấy đi, Vũ Hàng Phục đã rách rưới không được đầy đủ.

Làm cho hần, cơ hồ muốn khóc.

Bạn đang đọc truyện *Vương Mẫu Dương Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Nữ Oa cùng Dao Trì

Một đường xóc nảy, tiểu la ly ở phía trước liêu lĩnh chạy, trong tay nắm lấy một cái đại thúc, hình ảnh thấy thế nào đều có một loại không hài hòa cảm giác.

Vũ Hàng Viên bị điên thất điên bát đảo, nhưng là, làm sao, vậy mà tránh thoát không xong cái này tiểu la ly thủ chương, chỉ có thể mặc cho tiểu la ly dẫn theo chính mình.

Đồng thời cũng ở trong lòng cảm khái, còn tốt Hoa Hạ Đế Quốc chế tạo hàng không vũ trụ phục chất lượng quá cứng, không phải vậy hiện tại mình đã là vết thương chồng chất.

Rốt cục, tiểu la ly tại trước một hang núi dừng lại, đem Vũ Hàng Viên hướng mặt đất ném một cái, cứ như vậy không quan tâm hần.

"Ôi, nguoi là muốn ngã chết ta à." Vũ Hàng Viên khoa trương kêu, đồng thời giống một cái vô lại một dạng nằm trên mặt đất.

"Chỉ cần còn chưa có chết là được." La ly lạnh lùng nói.

"Ta mặc kệ, dù sao ta bị nguoi té, đến phải đẹp tiểu tỷ tỷ hôn ta một cái tài năng tốt." Nói trực tiếp nằm trên mặt đất, còn bắt chéo hai chân, mười phần khinh bạc nói.

"Dạng này a." Tiểu la ly nhẹ nhàng cười một tiếng, cư cao lâm hạ nhìn lấy Vũ Hàng Viên, sau đó vậy mà cũng không quay đầu lại quay đầu đi.

"Ai, người đi đâu." Vũ Hàng Viên gấp, đem hán thả đến nơi này, vạn nhất đầu kia mãnh thú không có mất chạy tới, hán coi như chết chắc.

"Người vẫn là tại chỗ nào chờ người xinh đẹp tiểu tỷ tỷ đi." Tiểu la lỵ khoát khoát tay, nhún nhảy một cái chạy vào sơn động.

"Ta cũng không tin, một hồi người khẳng định đi ra." Vũ Hàng Viên gấp nằng thật đi, tuy nhiên sợ hãi, nhưng lại không nguyện ý buông mặt mũi, dứt khoát trực tiếp nằm ở nơi đó giả chết thi.

Đồng thời, đang suy tư một ít chuyện.

Nơi này là địa phương nào, đại khái đã rõ ràng, Hồng Hoang.

Hồng Hoang là một cái đại danh từ, biểu tượng, là đại cơ duyên, còn có Đại Khinh Khủng.

Khả năng tại cái nào đó đỉnh núi được cái gì Vô Thượng Pháp Bảo, nhưng cũng có thể là tại cái nào đó không có danh tiếng gì tiểu địa phương vẫn lạc.

Liên như hôm nay, một đám dị thú tranh đoạt bảo tàng, hán còn có thể thấy rõ ràng, phía sau núi thâm viễn máu, làm một cái Mạc Tu có đồ vật, rất nhiều sinh linh đều bởi vậy bị chết, sau cùng đứng ở trước mặt hán, cũng chỉ có mấy cái như vậy thực lực dị thú mạnh mẽ, sau đó còn bị một cái la lỵ hoảng sợ chạy, ngược lại là có chút châm chọc.

Quả nhiên, trong thần thoại đồ vật, bị điểm tô cho đẹp quá nhiều, trong đó hung hiểm, Vũ Hàng Viên không muốn lần nữa cảm thụ.

Chỉ là, phiên đại địa này, tựa hồ còn không có xác lập một cái trật tự, dị thú hoành hành, nhân loại cũng bị xem như hạ cấp động vật.

Bị người nào sáng tạo, cái kia chính là Nữ Oa.

Vũ Hàng Viên vào bên trong nhìn một chút, Nữ Oa hẳn là liền tại bên trong, chính mình hẳn là lấy cái gì tư thái đi gặp nằng.

Đại Địa Chi Mẫu a, thật đúng là cao quý.

Một tay vịn cái trán, thật sự là không biết về sau nên làm cái gì, nói thật, hán cũng không muốn bị cuốn vào cái này trong hồng hoang, một khi bước vào Hồng Hoang, rất nhiều chuyện liền không phải do chính mình.

Bị ép tiếp nhận sự tình, hán căn bản không có khả năng thỏa hiệp.

Liên liền tham gia Vũ Hàng Viên tuyển bạt cũng thế, vì trốn tránh.

Chuẩn xác mà nói, là đào hôn, hán cũng không muốn theo cái kia hán liền thấy đều chưa thấy qua nữ nhân kết hôn, nhưng là thế gia tử đệ, nhiều khi cũng là thân bất do kỷ.

Cho nên, hán trốn, bắt quá hán đào hôn trốn xa xôi thần không biết quỷ không hay chạy đến Vũ Trụ.

Sau đó tham gia thứ nhất tốc độ thí nghiệm, hiện tại có thể ngược lại là nhẹ nhõm, rốt cuộc không ai bức hôn, bởi vì không ai có thể tìm đến hán, trừ phi người có thể vượt qua không gian vách tường, chạy đến Hồng Hoang tới.

"Lần này ngược lại là tự do." Nằm trên mặt đất, Vũ Hàng Viên đuổi người một cái.

"Uy, người rốt cuộc muốn nằm vật xuống lúc nào!" Tiểu la lỵ quả nhiên vẫn là trở về, tức hân hân hỏi.

"Ta nói qua, phải đẹp tiểu tỷ tỷ hôn một chút mới có thể đứng dậy." Vũ Hàng Viên mở ra một con mắt, thiêu thiêu mi mao nói ra.

"Người, người!" Tiểu la lỵ chán nản, chỉ Vũ Hàng Viên nói không ra lời.

"Hừ, ta làm sao." Vũ Hàng Viên bĩu môi, đắc ý đỉnh trở về, làm Vũ Hàng Viên trước đó, hán là một cái đại thiếu, hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ có một chút hoàn khó, da mặt có thể nào dùng thành tường để hình dung.

Tiểu la lỵ khề cần môi, tức giận đến phát run, nhưng là tỷ tỷ lại nói người này rất trọng yếu.

Tiểu la lỵ hừ một tiếng, vậy mà cúi người xuống, mặt vron hướng Vũ Hàng Viên.

Vũ Hàng Viên cảm giác được trên mặt nhiệt khí, mờ mắt ra, sau đó hú lên quái dị, vậy mà trực tiếp nhảy dựng lên.

"Người, người làm gì." Vũ Hàng Viên lòng vẫn còn sợ hãi vuốt ở ngực, đối tiểu la lỵ trừng mắt mắt dục.

"Hừ, người không phải nói phải đẹp tiểu tỷ tỷ thân người người mới có thể đứng dậy!" Tiểu la lỵ hừ hừ, cắn răng nghiêng lợi nói ra.

"Ta muốn là xinh đẹp tiểu tỷ tỷ, mà không phải người cái này một tiểu chỉ, hai lần phát dục đều không có." Nói khoa tay một chút, tiểu la lỵ thân cao chỉ tới Vũ Hàng Viên ở ngực.

Tuy nhiên không hiểu hai lần phát dục là cái gì, nhưng Vũ Hàng Viên khinh bạc ngữ khí còn có cặp kia không thành thật con mắt, đại khái tiểu la ly hiểu được.

Nho nhỏ gương mặt bên trên, biến đến đỏ bừng, sau đó nắm chặt quyền đầu, hung tợn nói: "Đáng giận. . ."

Tiểu la ly trong mắt bốc hỏa, móng vuốt đã xuất hiện, hiện tại Vũ Hàng Viên mới nhớ tới, cái này tiểu la ly đến tốt cùng có bao nhiêu đáng sợ, thân thể không khỏi hướng lui về phía sau mấy bước, bộ dạng này là muốn chạy trốn nha.

Vũ Hàng Viên: Nói nhảm, đồi lấy người người cũng chạy!)

Vũ Hàng Viên tinh táo sờ mũi một cái, sau đó chậm rãi hướng (về) sau lục lội.

"Tốt, không nên nháo, tắt cả vào đi." Rốt cục, Vũ Hàng Viên buông lỏng một hơi, tiểu la ly nghe được cũng nhụt chí thế, lần nữa biến thành cái kia mảnh mai la ly bộ dáng.

Nhưng là, nàng còn đang tức giận, hung tợn trừng Vũ Hàng Viên liếc một chút, xoay người rời đi, từng bước sinh phong.

"Hắc hắc." Vũ Hàng Viên cười một tiếng, cũng theo sau.

Trong sơn động, không giống hần nghĩ như vậy, tối om một mảnh, ngược lại là bừng sáng, còn có chút tiểu xa xỉ, càng nhiều giống như là một cái Tiểu Thế Giới.

"Đi vào đừng nói lung tung, tỷ tỷ rất lợi hại khác nghiệt." Tiểu la ly nhắc nhở, mặc dù không có quay đầu.

"Nha, quan tâm ta như vậy?" Vũ Hàng Viên ngược lại là đánh rần cơn, cười đùa tí từng dính sát.

"Chết mới tốt." Tiểu la ly sắc mặt băng hàn, đậm mực liếc hần một cái, đi vào cuối một cái cửa hang.

Tuy nhiên có chuẩn bị, nhưng khi Vũ Hàng Viên lúc tiến vào, vẫn là bị kinh ngạc đến, đây là một mảnh cự đại đầm nước, rộng lớn mênh mông, một tòa cự đại đình nghị mát treo lơ lửng giữa trời ngừng rơi ở phía trên.

Nếu như không phải xác định là trong sơn động, Vũ Hàng Viên nhìn lấy đình đầu Lam Thiên Bạch Vân đều đang hoài nghi có phải hay không đến một địa phương khác.

"Đến, đến, tới." Dễ nghe thanh âm lại truyền tới, mang theo một loại cảm giác thân thiết.

Vũ Hàng Viên minh bạch, thanh âm chủ nhân cũng là Nữ Oa.

Bởi vì ràng buộc, Hồng Hoàng Nữ Oa nhân loại sáng lập, được tôn xưng Đại Địa Chi Mẫu.

Vũ Hàng Viên tôn kính đương nhiên sẽ không thiếu.

Xa xa , có thể nhìn thấy một cái uyển chuyển thân ảnh, sau lưng kéo lấy một cái đuôi rắn, chắc hẳn, nàng cũng là cực đẹp.

Đến gần, Vũ Hàng Viên không dám ngẩng đầu, sợ hãi chính mình mắt lom lom, đối nàng không tôn kính.

"Nữ Oa đại thần." Vũ Hàng Viên học cổ nhân, dờ dờ ương ương thờ dài.

Nữ Oa sững sờ, sau đó yêu kiều cười: "Chỗ nào học được quái lễ, ngược lại là thú vị."

Vũ Hàng Viên không dám trả lời, sợ hãi nói nhảm.

"Vì cái gì không dám nhìn ta." Nữ Oa nhìn lấy Vũ Hàng Viên, cảm giác có chút kỳ quái, trên đời đại yêu, thấy mình cái kia không phải con mắt hạt châu đều muốn trừng ra ngoài, người này, ngược lại là thú vị.

"Ngài là cực đẹp, ta sợ mắt lom lom, mất tôn kính." Vũ Hàng Viên gần từng chữ nói, liền liền chính hần đều không tin cái này là mình nói lời.

"Hừ, liền sẽ nói chút đẹp lời nói." Tiểu la ly hừ một tiếng, đối Vũ Hàng Viên, có cực lớn thành kiến.

Vũ Hàng Viên cũng là bĩu môi, nghĩ đến ngày đó hảo hảo điều giáo điều giáo cô gái nhỏ này.

Chỉ nghe Nữ Oa một câu, kém chút đem hần hoảng sợ quỳ xuống.

"Dao Trì, không được vô lễ."

Nữ Oa thanh âm vẫn như cũ êm tai, nhưng là lượng tin tức thật lớn.

Dao Trì, Vương Mẫu?

Nữ Tiên Chi Thủ, ta cái ai da, chọc tới người nào mà đây là.

Vũ Hàng Viên cái trán, tựa hồ có đồ mờ mờ hơi xuất hiện.

Bạn đang đọc truyện *Vương Mẫu Dưỡng Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Hiếu kỳ Nữ Oa đại thần

Vũ Hàng Viên nhìn lấy tiểu la ly, a không, Dao Trì, tương lai Nữ Tiên Chi Thủ.

Sau đó cái sau hung hăng nguyệt hấn một cái, uy hiếp ý vị rõ ràng.

"Xem ra, ngươi đã phát hiện cái gì." Nữ Oa nhìn lấy Vũ Hàng Viên nhất cử nhất động, sau cùng vẫn là không nhịn được đặt câu hỏi.

Vũ Hàng Viên chần chờ một chút, sau đó trịnh trọng gật đầu.

Nữ Oa từ Vũ Hàng Viên bên người đi qua, cung chiều sờ sờ Dao Trì đầu, sau đó mới lên tiếng: "Nàng là ngang bướng chút, nhưng là lúc sau thành tựu cũng sẽ không thấp."

Dao Trì hưởng thụ lấy Nữ Oa cung chiều, trong cổ họng phát ra hưởng thụ gầm nhẹ.

Đây là nàng bản năng, đến bây giờ, nàng còn không có triệt để tu ra thân người.

Vũ Hàng Viên cũng là nhẹ nhàng gật đầu, dù sao, Nữ Tiên Chi Thủ, cũng không phải người nào đều có thể làm, thực lực cùng thủ đoạn, đều phải là xưng mới được.

Nữ Oa cũng không tiếp tục nói còn lại, chỉ là không biết Vũ Hàng Viên xuất hiện, có thể hay không xáo trộn nàng vận mệnh quỹ tích.

"Ai, chỉ là hi vọng, có khác người xáo trộn nàng tu hành." Nói, Nữ Oa kiêng kỵ không sâu nhìn Vũ Hàng Viên liếc một chút.

Vũ Hàng Viên lông mày nhướn lên, hấn cảm giác được Nữ Oa nhìn chăm chú.

Vũ Hàng Viên thấp đầu, cơ hồ muốn nâng lên, sau đó rống to một câu: "Cái này mẹ nó đâu có chuyện gì liên quan tới ta."

Nhưng là lý trí, chiếm thượng phong, vạn nhất Nữ Oa đại thần một không Sáng, một bàn tay đem hấn chụp chết, cái này hoàn toàn không phải không khả năng sự tình.

"Tốt, Dao Trì, ngươi đi ra ngoài trước, ta có lời muốn đích thân nói với hấn." Nữ Oa quay đầu, cũng mặc kệ Vũ Hàng Viên biểu tình gì.

"Thế nhưng là hấn. . ." Dao Trì muốn nói lại thôi, nhìn lấy Nữ Oa một mặt vẻ mặt nghiêm túc, chỉ có thể lộ vẻ tức giận chuyển ra ngoài.

Vũ Hàng Viên không hiểu, Nữ Oa muốn làm gì.

Chỉ là bầu không khí như thế này, thật sự là quá kiềm chế, hấn không hiểu rõ Nữ Oa muốn làm gì.

Thậm chí đã quên, coi như Nữ Oa muốn đối với hấn làm gì, hấn cũng căn bản phản kháng không.

Vũ Hàng Viên bắt đầu khăn trương lên, bất kể là ai, đối loại trăm mặt này, đều sẽ xấu hổ.

Nữ Oa, đột nhiên ghé vào lỗ tai hấn vang lên.

Không muốn làm Dao Trì tu hành!

Xem ra, cử động của mình, đã gây nên Nữ Oa đề phòng.

Vũ Hàng Viên tự cho là gật đầu, về sau muốn rời xa cái tiểu nha đầu kia.

Nữ Oa hoàn toàn không nghĩ tới, một câu nói của mình, trong lúc vô tình vậy mà nói tới Vũ Hàng Viên nội tâm, nàng chẳng qua là muốn xâm nhập hiểu biết một chút Vũ Hàng Viên mà thôi.

Đương nhiên là chữ trên mặt ý tứ, xâm nhập hiểu biết, cũng là hỏi thăm một chút hần theo hầu, dù sao hần biến số này, xuất thân cũng không phạm

Nữ Oa cười tùm tùm nhìn lấy Vũ Hàng Viên, ở trên người hần, Nữ Oa cảm giác được một loại huyết mạch tương liên cảm giác, tuy nhiên rất nhạt, nhưng vẫn là có thể xác thực cảm thụ được.

Giống như là, chính mình cách mấy trăm bô tử tôn.

"Há, đúng, còn không biết người tên gì." Nhìn lấy Vũ Hàng Viên, Nữ Oa nửa ngày mới lấy lại tinh thần, nghĩ đến, chính mình thậm chí ngay cả tên của hần cũng không biết.

Nữ Oa rất lợi hại hưng phấn, dù sao, Nữ Oa là Thiên Sinh Địa Dưỡng, từ thiên địa ở giữa dân sinh Thần Vật, có thể đụng tới một cái cùng mình có liên hệ máu mủ người, tự nhiên rất lợi hại kích động.

Nhưng là, làm một cái nhân loại, Vũ Hàng Viên có chút không hiểu, trong mắt hần, dạng này đại năng, hơi bấm ngón tay tính toán, liền có thể tính ra quá khứ của hần tương lai.

Nữ Oa cử động, để hần rất không minh bạch.

"Tiểu tử Dương Phàm." Dương Phàm không dám ngỗ nghịch, hần coi này là thành đại thần đối khảo nghiệm của hần, nói dối, đối với hần không có chỗ tốt.

Hần không biết là, hần bị Lão Quân phán định là: Không biết quá khứ, không rõ tương lai.

Nữ Oa gật gật đầu, tuy nhiên đối tên của hần cảm thấy rất kỳ quái, nhưng lại cũng không có hỏi nhiều.

Thời đại này, họ cùng tên, còn không có diễn hóa.

Đại đa số sinh vật, đem trong tự nhiên đồ vật xem như chính mình xưng hô.

"Người là Vu Nhân?" Nữ Oa lần nữa đặt câu hỏi, nàng tự nhiên không tin, là cái gì Dịch Bảo, đề bạt linh trí của hần.

Bởi vì,

Lão sư cũng đã từng nói, chính mình sáng tạo "Người" cũng không hoàn mỹ, không có cái gì, có thể khai phát linh trí của bọn hần.

Cái này cũng chỉ có nàng và lão sư biết, nhưng nguyên nhân, lão sư không muốn lộ ra, nói là cơ duyên của mình, để cho mình qua linh hội.

Trăm năm qua đi, vẫn là không chiếm được đáp án, Nữ Oa thậm chí đã có chút tức giận.

Dương Phàm có chút không hiểu, hôm nay là làm sao, có một đồng lớn người, truy hỏi mình có phải hay không Vu Nhân.

Đối với Vu Nhân là cái gì, hần trăm mối vẫn không có cách giải.

Dương Phàm lắc đầu, để lộ ra hỏi thăm ý vị.

"Chẳng lẽ không phải?" Nữ Oa cũng rất lợi hại kinh ngạc, thậm chí ngay cả hô hấp đều hơi thô trọng.

"Ta là nhân loại." Dương Phàm chữ chữ âm vang.

Nữ Oa mặc dù nhưng đã nghĩ đến, nhưng là đạt được Dương Phàm khẳng định, vẫn là có một loại khó tả khoái cảm.

Nhân Tộc quả nhiên là có người, dân sinh ra linh trí.

Khoái cảm lóe lên một cái rồi biến mất, chợt nàng lại nghĩ tới một vấn đề, dân sinh Linh Trí vì sao chỉ có hần một người.

"Ta nghĩ, ta có thể hay không nghiên cứu một chút thân thể của người." Nữ Oa chờ mong nhìn lấy Dương Phàm, để lộ ra một loại, khát vọng?

Nhìn lấy đột nhiên biến hóa Nữ Oa, Dương Phàm trong lúc nhất thời còn không có dư vị tới.

Lượng tin tức thật lớn, ta thừa nhận, ta đáng đáp là có như vậy một chút tiểu soái, nhưng là làm nhất tôn đại thần, chẳng lẽ không hần là rụt rè một điểm?

Ta nói chính là, có thể hay không uyển chuyển một điểm, ngay thẳng như vậy, người ta hội ngưng ngừng.

Dương Phàm chất phác ngẩng đầu lên, bỗng nhiên cảm giác bị lắc liếc một chút.

Đẹp, thật sự là đẹp, khó trách năm đó Trụ Vương liều mạng Giang Hà phá toái nguy hiểm đều muốn đùa giỡn một chút Nữ Oa đại thần.

Dạng này, tựa hồ cũng không tệ?

Dương Phàm trên mặt, lộ ra mấy phần tà tiếu, đối với Nữ Oa kiêng kỵ, đó là cái gì, có lỗi với chúng ta Dương Phàm không biết.

Dương Phàm đáng xấu hổ gật đầu, sau đó nhìn quanh một vòng, trực tiếp nằm qua một bên, tâm lý mừng thầm lần này kiếm được.

Nữ Oa nhìn lấy Dương Phàm động tác sững sờ, làm không rõ ràng hắn muốn làm gì, nhưng là cũng tốt, dạng này đến là càng thêm thuận tiện.

Nữ Oa gật gật đầu, một cổ khí tức như có như không dây tóc xâm nhập Dương Phàm thân thể, tại tứ chi bách hài của hắn bên trong du đãng.

Dương Phàm cảm giác một trận sáng khoái, thân thể bên trên truyền đến xóp giòn xóp giòn cảm giác từ bên tai, tâm lý thầm nghĩ, cái này muội tử quá nóng vội, quả nhiên, đây là một cái xem mặt thời đại.

Dương Phàm ở trong lòng YY lấy, đem cổ này dây tóc xem như Nữ Oa tay nhỏ.

Dương Phàm hưởng thụ lấy, Nữ Oa biểu lộ lại là biến hóa càng lúc càng nhanh, khí tức dây tóc đem trong thân thể của hắn hết thấy đều dò xét nhất thanh nhị sở.

Chính là bởi vì dạng này, nàng mới chán kinh.

Thân thể của hắn, dùng tới tu luyện Đạo Pháp lại thích hợp bất quá!

Cùng mình mấy cái sư huynh một dạng, là Tiên Thiên Đạo Thể.

Nữ Oa bình phục khí tức, tiêu hóa lấy loại này thật không thể tin.

Hắn đã từng bắt chước Tiên Thiên Đạo Thể, nhưng là, sáng tạo ra trong nháy mắt đó lại bị thiên lôi oanh sát.

Lúc nào, chính mình thành công qua.

Nhưng là, hiện tại lộ ra nhưng đã giải quyết vấn đề này.

Bí mật này, đã tại Dương Phàm trên thân đạt được đáp án.

Dương Phàm nghi hoặc, làm sao đột nhiên không có loại kia tê dại cảm giác, nỗ lực ngẩng đầu, sau đó nhìn y nguyên đứng ở chỗ đó Nữ Oa.

Nữ Oa cùng hắn bốn mắt nhìn nhau.

Nữ Oa nghi ngờ nháy mắt mấy cái, Dương Phàm đồng dạng nhú mày, cũng không biết đối phương đang giờ trò quỷ gì.

Nhưng nhìn Dương Phàm ánh mắt không chút kiêng kỵ trên người mình du tẩu, Nữ Oa đột nhiên minh bạch cái gì.

Sau đó đột nhiên trừng mắt lạnh lùng nhìn nhau, biến hóa về nguyên hình, một bàn tay đem Dương Phàm vãi ra.

Đương nhiên dùng là một loại nhu kinh.

Bất quá, ở bên ngoài, Dương Phàm xấu hổ.

Mà tiểu la ly Dao Trì, sắc mặt bỗng nhiên đỏ bừng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Mẫu Dường Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Tử Tiêu

Xấu hổ, viết kếp xấu hổ.

Hảo chết không chết, Dương Phàm duy trì nằm ngang tư thế, đổ vào Dao Trì bên chân.

Lúc đầu cũng không có gì, nhưng là, trong hồng hoang ăn mặc phổ biến tương đối đơn giản, hơi hơi ghé mắt, Dao Trì dưới váy phong quang lộ rõ.

Chỉ có một kiện nho nhỏ Quần lót bao vây lấy trọng yếu bộ vị, Dương Phàm nhìn thấy, là trắng bóng một đôi chân trắng.

Dao Trì sắc mặt phát hồng, nàng chưa từng có gặp qua loại sự tình này, thù chường từ từ nắm lên đến, sau đó một chân, đem Dương Phàm đạp bay ra ngoài.

Là thật bay, Dương Phàm cảm giác, trong khoảnh khắc đó, chính mình xương sườn đoạn tận mấy cái.

Dao Trì một chân đá ra qua, sau đó liền hối hận, Dương Phàm, không có tu vi, chính mình một cước kia. . .

Theo bản năng, Dao Trì hai mắt nhắm lại, cái này nếu là đụng vào Sơn Đông bên trong nham thạch, hậu quả. . .

Bất quá nha, Dương Phàm người hiền tự có Thiên Tướng, làm một cái Lão Quân nhìn không ra theo hầu, tự mang Chủ Giác quang hoàn đại nhân vật, đâm đầu vào trong sơn động cấm chế, đằng sau còn có Nữ Oa hỗ trợ.

Dương Phàm giống như là đụng vào một đoàn cây bông vải, một điểm tổn thương đều không có.

Gấp nhắm chặt hai mắt Dao Trì một mực nghe không được tiếng vang, hiếu kỳ mở to mắt.

Dương Phàm thở phì phò che ngực, xương sườn đều đá gãy, đòi người nào người nào đều sẽ tức giận.

Dao Trì mở mắt, đã nhìn thấy Dương Phàm thống khổ vận vẹo mặt, lại bị giật mình.

Dao Trì tự biết đuối lý, ngượng ngập cười một tiếng, đồng thời không để lại dấu vết lui về sau.

Tuy nhiên là lý rất lợi hại hung hãn, nhưng cũng phân rõ phải trái, nhưng cái này, không có nghĩa là hấn hội đứng này bất động, thành thành thật thật để người trừng phạt.

Sau đó, một cái ở phía trước chạy, một cái ở phía sau truy.

Dao Trì là lý thỉnh thoảng địa quay đầu làm mặt quỷ, trào phúng hiệu quả gấp bội.

"Người chờ, để cho ta bắt được người, đem người cái mông mở ra hoa." Dương Phàm che ngực, thật đau, xương sườn đoạn, còn mạnh hơn được tìm đường chết, đuối theo Dao Trì chạy một vòng lớn, thương tổn càng thêm thương tổn, lần này là triệt để không còn khí lực.

Dao Trì nhìn lấy Dương Phàm, thử thăm dò hướng hấn đi qua.

Nàng cũng không hiểu rõ, chính mình Tiên Thiên Thần Nhân, tại sao phải sợ cái này yếu gài.

Dương Phàm ngủ, hoặc là nói, rốt cục ngất đi.

Tiểu Dao Trì vỗ ngực một cái, ra vẻ đắc ý nói: "Muốn khi dễ ta, kiếp sau rồi nói sau."

Nhưng là nàng vẫn là thành thành thật thật, giúp Dương Phàm uốn nắn xương sườn, ôn nhuận pháp lực tại bộ ngực hấn chuyển động, gây mất xương cốt, từ từ tại khép lại.

Động thiên bên ngoài, loạn tung từng phèo, nhưng là bên trong, yên tĩnh tường hòa.

Nữ Oa còn đang suy tư, Dương Phàm thể nội huyết dịch thật sự là quá pha tạp.

Thượng vàng hạ cám một đồng lớn, trừ huyết mạch của mình, lại còn có yếu ớt Long Phượng huyết mạch.

Đây là hấn đầu đầu nhất, Long Phượng, cái này hai đại tộc, tranh chấp không ngừng, làm sao lại hội tụ một đường.

Nữ Oa bây giờ đang trên đầu gió đình sóng, tiến cũng không được, thoái cũng không xong.

Đối tạo nhân, vẫn là vô kế khả thi.

Đây là nàng lớn nhất cơ duyên, chuẩn bị cho tốt thành thánh, làm không cẩn thận liền muốn kẹt ở chỗ này cả một đời.

Làm Đại Địa Chi Mẫu, còn muốn có lòng cầu tiến.

Trong lúc lơ đãng, liền lộ ra ra bản thân Pháp Thân, có bốn năm tầng lầu cao như vậy, tóc rũ xuống roi xuống mặt đất, tựa như là hắc sắc thác nước.

Trong tay chẳng có mục đích nắm vuốt một cái người bùn, nàng còn đang xoắn xuýt Long Phượng huyết mạch là thế nào tụ tập lại một chỗ.

Lần thứ nhất cảm giác, nguyên lai sáng tạo một vật là khó như vậy.

Vật gì khác Nữ Oa là tay đến nhặt ra, có thể cái này Tiên Thiên Đạo Thể, nàng cũng không có cách nào.

Mỗi lần đều sẽ bị thiên lôi oanh sát, chính mình muốn ngăn đều ngăn không được.

Trong lúc vô tình, Nữ Oa đem một sợi tinh khí chuyển vận đến tay người bùn bên trong, người bùn dao động chuyển động thân thể, mắt thấy là phải sinh hoạt.

Thế nhưng là, động thiên bên ngoài, một đạo thiên lôi hung hăng đánh xuống tới.

Tiếng vang ầm ầm, chấn động tứ phương.

"Ồ oa, phát sinh cái gì?" Dương Phàm bỗng chốc bị làm tỉnh lại, hú lên quái dị.

Tiểu Dao Trì càng là run lấy bầy,

Co quắp tại Dương Phàm trong ngực, động vật bản năng, đều sợ những ngày này Lôi.

Dao Trì càng là ký ức vẫn còn mới mẻ, nàng biến hóa thời điểm, kém chút bị thiên lôi oanh sát.

Dương Phàm vỗ Tiểu Dao Trì phía sau lưng, nhẹ giọng an ủi, cảm giác một cái tiểu nữ hài, làm bộ đáng thương, không dụ dỗ một chút còn có phải là nam nhân hay không.

Nữ Oa bùng tỉnh, nhìn trong tay, không ngừng vận vẹo người bùn, âm thầm quở trách, lần này thật hỏng, nghĩ quá mê mẩn, đều không biết mình làm những thứ gì.

Thiên lôi lập tức tới ngay, trực tiếp vượt qua động thiên cấm chế, hướng Nữ Oa trong tay người bùn đánh tới.

Nữ Oa cũng là tốt mạnh, lại thêm cái này mấy trăm năm khổ sở suy nghĩ mà không được, tâm hung ác, cắn răng một cái.

Mã Đức, liều.

Pháp Thân trực tiếp trường lớn gấp đôi, hắc như thác nước tóc, đầy trời giờ lên.

Hiện tại Nữ Oa, nào có cùng Dương Phàm cùng nhau loại kia ung dung hoa quý, hiện tại nàng toàn thân cơ hồ đều bị lân phiến bảo vệ, trông mắt trở nên huyết tinh hung ác, miệng bên trong còn phun lưỡi rắn.

Đây mới là Nữ Oa chân chính Pháp Thân, vì ngành kháng thiên lôi, nàng cũng không thể không làm như thế.

Thiên Ngoại, Tam Thanh đồng thời mở mắt, bọn họ đã thành tựu Thánh Nhân Đạo Quả, giữa thiên địa chuyện phát sinh, trong nháy mắt liền biết được.

"Thật sự là lỗ mãng!" Linh Bảo Thiên Tôn đại chửi một câu, thoáng qua thân thể lướt ngang.

Lão Quân, Nguyên Thủy cũng là bất đắc dĩ, thân thể vượt qua, bọn họ không trông cậy vào có thể khuyên ngăn Nữ Oa, chỉ cầu có thể tại thiên lôi phía dưới, cứu Nữ Oa.

Thiên lôi tới hung mãnh, nhưng Nữ Oa không sợ, ngẩng đầu ngênh tiếp, đầy trời tóc xanh múa, giống như lưỡi dao sắc bén.

Nữ Oa cảm bốc lên pháp quyết, trên thân tự có thần quang hộ vệ, thiên lôi oanh kích, khí thế cuộn cuộn, một chút đánh tan thần quang.

Nữ Oa vội vàng dùng sợi tóc tới, sợi tóc Vô Động, vậy mà thật cắt phá thiên lôi.

Nhưng là, Nữ Oa đồng dạng không dễ chịu, thân hình rút lui, trùng điệp đụng vào nham thạch bên trên.

Dao Trì giật mình, cảm nhận được trong động thiên chấn động, muốn xông vào, nhưng lại bị phản bắn trở về.

"Làm sao." Dương Phàm nhìn Dao Trì lo lắng bộ dáng, dự cảm thấy có chuyện gì đó không hay phát sinh.

"Tỷ tỷ, tại ngành kháng thiên lôi." Dao Trì bức thiết nói, không ngừng dụng pháp quyết trùng kích cấm chế.

Dương Phàm sửng sốt, tê nhát không biết thiên lôi đại biểu cho cái gì, nhưng nhìn Dao Trì phản ứng, nhất định là hung hiểm vô cùng.

Càng làm cho hắn không hiểu là, vì cái gì Nữ Oa đột nhiên muốn làm như thế.

Trong động thiên, thiên lôi có lẽ là bị chọc giận, rồi xuống lôi đình một lần so một lần cuộn cuộn.

Tam Thanh đã vào chỗ, ngưỡng vọng thiên lôi, sắc mặt rất khó coi.

"Đến tột cùng là cái gì, vậy mà dẫn động Từ Tiêu!" Lão Quân mặt sắc mặt ngưng trọng, muốn muốn cứu Nữ Oa, mình cũng phải cời lớp da.

Nữ Oa cảm nhận được Tam Thanh, nhưng y nguyên quật cường, thề sống chết không tiếp thụ hỗ trợ của bọn hắn.

Tam Thanh sắc mặt không dễ nhìn, nhưng cũng đành chịu, Nữ Oa thậm chí đã ưng thuận lời thề.

Bọn họ cứu cũng không tốt, Thiên Đạo y nguyên sẽ để cho Nữ Oa thân từ đạo tiêu.

"Hi vọng nàng có thể tránh thoát qua."

"Làm sao như thế không thể nói lý."

Tam Thanh khó thở, nhưng cũng chỉ có thể ở một bên lo lắng suông.

Từ Tiêu rơi xuống, Phá Thần ánh sáng, Nữ Oa muốn dùng thần thông ngăn cản, nhưng là, Từ Tiêu vượt qua hư không, không nhìn thẳng thần thông của nàng.

Như là như lưỡi dao sợi tóc bị chém xuống một chỗ, Từ Tiêu trực tiếp đánh vào Nữ Oa trên thân.

Nữ Oa bả vai lân phiến đã hoàn toàn nổ tung, xương cốt đều đã phân mảnh.

Nữ Oa miệng lớn thổ huyết, một đạo Từ Tiêu, đã muốn nàng nửa cái mạng.

Máu tươi nhuộm đến bùn trên thân người, lại bị hấn toàn bộ thu nạp, thân thể động tác cũng linh hoạt lờ.

Nhưng nguy cấp này tình huống, người nào đều không có bận tâm.

Mất thấy hạ một đạo Từ Tiêu, liền muốn để Nữ Oa thân từ đạo tiêu.

Bên ngoài Dương Phàm tâm lý máy động, không khỏi cảm giác khó chịu.

Dao Trì đã khóc thành nước mắt người.

Tam Thanh thở dài, đã chuẩn bị bảo vệ linh hồn của nàng, dạng này nàng còn có thể lần nữa tới qua.

Bạn đang đọc truyện *Vương Mẫu Dưỡng Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Công đức tẩy lễ

Sở hữu người ở chỗ này, đều kìm nén một hơi, Nữ Oa tình trạng, đã có thể nói là chỗ chết.

Tam Thanh không sẽ trực tiếp cứu Nữ Oa, bởi vì như vậy vô dụng, Thiên Đạo Thệ Ngôn có tác dụng Nữ Oa đồng dạng sẽ chết.

Nhưng là, xuất thủ bảo vệ nàng chân linh, cái này vẫn là có thể, cũng coi như một loại đầu cơ trục lợi, nhưng là sư huynh muội một trận bọn họ sẽ không bỏ mặc Nữ Oa tự sinh tự diệt.

Dao Trì cùng Dương Phàm không có biện pháp nào, thực lực của bọn hắn yếu nhất, vô ích hành động, sẽ chỉ hoàn toàn ngược lại.

Dao Trì một khi khóc thành nước mắt người, Dương Phàm tâm lý mặc danh kỳ diệu máy động, cảm giác Nữ Oa sinh tử vậy mà cùng mình trực tiếp liên hệ với nhau.

Hơn nữa còn là đơn phương, nói cách khác, chính mình chết, Nữ Oa nên để làm chi, đại không thương tâm một trận.

Nhưng Nữ Oa nếu là chết, chính mình cũng sẽ không còn sống.

Hơi tưởng tượng, Dương Phàm biết vì cái gì, hẳn nghĩ thông suốt, dù sao tại cái này Hồng Hoang, Nữ Oa nhân loại sáng lập, nàng chết, nhân loại vô pháp được sáng tạo, làm hậu thế chính mình, đương nhiên sẽ không xuất hiện.

Hiện tại, cổ đại Hồng Hoang cơ hồ ánh mắt mọi người đều tụ tập tới.

Có người xem náo nhiệt, có người cười trên nỗi đau của người khác.

Thân cận nhất mấy người, không có người nào có thể giúp được việc.

Đạo thứ hai Tử Tiêu, đã bỏ xuống.

Dao Trì cùng Dương Phàm đã nhắm mắt lại, bọn họ không nguyện ý nhìn thấy máu tanh tràng diện.

Tam Thanh đã động, trực tiếp nấn pháp quyết, muốn bảo vệ Nữ Oa thật thính.

Nhưng là, đạo này Tử Tiêu rơi ở giữa không trung, cứ như vậy dừng lại.

Tất cả mọi người hai mắt nhìn nhau, không biết phát sinh cái gì.

Tử Tiêu ở giữa không trung treo lấy, hơn nửa ngày vẫn là không thấy rơi xuống, nhưng là cuộn cuộn Lôi Âm, một mực không ngừng chấn động.

Tử Tiêu mất đi mục tiêu, nó chính đang tìm.

Nữ Oa bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, nhìn lấy trong lòng bàn tay, nằm một cái tàn ra huỳnh quang tiểu nhân, có máu có thịt, trong mắt tàn ra linh động.

Nữ Oa vui sướng cùng cực, tán đi Pháp Thân, nhìn lấy nằm trong tay tiểu nhân.

Ầm ầm

Tử Tiêu tìm không thấy mục tiêu, trực tiếp đánh vào một cái sắp biến hóa đại yêu trên thân, lần này, trước đó muốn muốn đánh cướp Dương Phàm cái kia Hồ Yêu trực tiếp hôi phi yện diệt.

Tất cả mọi người thở phào, đương nhiên cũng có người kêu lên một tiếng đau đớn, mười phần khó chịu.

Nhưng đây đối với Dương Phàm tới nói là một tin tức tốt, dù sao mình không cần chết, chết từ tế không bằng lại còn sống, không phải sao.

Thời gian dần trôi qua, bầu trời không hề vẻ lo lắng, vẫn là bầu trời trong trẻo, tựa hồ hết thấy đều chưa từng xảy ra một dạng.

Nữ Oa nhìn trong tay tiểu nhân, đột nhiên minh ngộ, nhìn trên mặt đất trước đó chính mình phun ra tinh huyết, Nữ Oa ngón tay một điểm, biến thành một mảnh đầm lầy.

Ngón tay vạch một cái, gỡ xuống chính mình một chòm tóc, vắn kết thành một cỗ dây nhỏ.

Nàng đem vừa mới Sáng Sinh tiểu nhân bỏ vào, nhiễm vũng bùn.

Sau đó dùng trong tay dây nhỏ tại đầm lầy bên trong quấy, vãi ra điểm điểm huyết sắc bùn điểm.

Một sợi dạt dào sinh cơ phân đi ra, rơi vào bùn điểm, dựa theo Nữ Oa suy nghĩ, biến thành cái này đến cái khác nho nhỏ hình người.

Đồng thời, trong tay nàng dây nhỏ, ngắn mấy phần.

Đây là sợi tóc của nàng, sau cùng biến thành bùn thân thể người bên trong kinh mạch cùng cốt cách.

Trong tay dây thừng sử dụng hết, đầm lầy bên trong huyết sắc vũng bùn cũng đã dùng hết.

Nữ Oa có chút thoát lực, lần này hao phí nàng quá nhiều tinh lực.

Từng cái người bùn, đều nằm ở nơi đó, không nhúc nhích, nhưng là Nữ Oa biết, những này đã là con người thực sự, bọn họ đã có trí tuệ, không còn là loại kia chỉ có thể chẳng có mục đích đi lại hạ cấp động vật.

Sau cùng, Nữ Oa thổi ra một hơi thở, mang theo Sinh Mệnh Lực Lượng, quét đến mỗi cái người bùn trên mặt.

Sở hữu người bùn đều mở mắt ra, hiểu kỳ đánh giá bốn phía.

Lần đầu tiên, bọn họ nhìn thấy Nữ Oa, không phân tuấn tú, đều ủng đến cùng một chỗ, cao giọng la lên "Mẫu thân."

Nữ Oa hài lòng mà cười cười, nàng nhiều năm như vậy cấp thiết muốn phải giải quyết vấn đề,

Cứ như vậy được giải quyết.

Nữ Oa rất lợi hại vui sướng, Tam Thanh rất lợi hại rung động, không hề nghĩ rằng, Nữ Oa thật có thể thành công.

Nhân loại, có được Tiên Thiên Đạo Thể, là trời sinh tu luyện chủng tộc.

Nếu như về sau quật khởi, lại là một cái không tầm thường chủng tộc, thậm chí có thể đem Kỳ Tha Chủng Tộc gạt ra khỏi qua.

Hiện tại có Nữ Oa che chở, Nhân Tộc có thể tạm thời không lo, nhưng là, về sau, cũng chỉ có bọn họ tự lực cánh sinh.

Tam Thanh rời đi, dù sao bọn họ là vì Nữ Oa nguy cơ mà đến, hiện tại cũng nên đi.

Ba ngày sau, Nhân Tộc triệt để dung nhập Hồng Hoàng Thế Giới, tại bọn họ bước ra động thiên một khắc này, Thiên bắt đầu cộng minh.

Đạo đạo điểm lành, từ trên trời giáng xuống.

Một đạo Phổ Quang, chiếu xạ tại Nữ Oa trên thân.

Chỉ là trong nháy mắt, Nữ Oa trên thân trước đó bị Tử Tiêu đánh dấu vết biến mất không thấy gì nữa.

Một lát, Nữ Oa đã hồi phục đỉnh phong, hơn nữa còn đang không ngừng lên cao.

Nữ Oa chính tại thuế biến, từng đạo từng đạo kim quang, không ngừng mà tràn vào Nữ Oa thân thể, Huyền Hoàng Chi Khí đang hội tụ.

Đây là công đức, Nữ Oa tạo nên một chủng tộc, Thiên Đạo xúc động, hạ xuống khen thưởng.

Tiếp lễ rửa tội, Nữ Oa Lập Địa Thành Thánh.

Nữ Oa rốt cục thực sự phá ngưỡng cửa kia, xông vào.

Lần lượt xác này, đồng dạng dẫn tới Hồng Hoàng Đại Năng nhìn trộm.

Tại cái này trong hồng hoàng, từ đó, lại nhiều một tên Thánh Nhân, Nữ Oa.

Công đức tẩy lễ tiếp tục nửa tháng, Nữ Oa một mực bị một đoàn quang mang kiện hàng, thánh nhân cũng nhìn trộm không.

Mười sáu ngày quá khứ, quang mang mới dần dần rút đi, đến ngày thứ ba mươi sáu, quang mang hoàn toàn bị Nữ Oa hấp thu.

Đi qua lần này tẩy lễ, Nữ Oa có một cái bay vọt về chất.

Nàng đã thành thánh, trong lúc giờ tay nhấc chân đều lộ ra đạo vận.

Minh bạch, đều hướng nàng phát tới thư chúc mừng, từng đạo từng đạo lưu quang phóng tới, Nữ Oa cười không nói, toàn bộ tiếp nhận.

Bọn họ chỉ là muốn cùng Nữ Oa lẫn lộn cái quen mặt, cho nên có chỗ biểu thị.

Trong đó ba cái ngọc thạch, bị Nữ Oa thu nhập trong lòng bàn tay, còn lại đều bị để vào Chương Trung Thế Giới, những cái này cũng không có gấp gáp, nhà mình sư huynh đồ vật mới là trọng yếu nhất.

Nhắc tới hơn một tháng to to nhỏ nhỏ cũng phát sinh rất nhiều chuyện, Tam Thanh tự mình đến qua, đều ở nơi này bố trí xuống qua cấm chế, phòng ngừa kẻ xấu.

Muốn nói lớn nhất chuyện đại sự, không ai qua được Dương Phạm tại nhân loại xuất hiện trong nháy mắt, liền ngắt đi, đồng dạng, bị một đoàn quang mang trong suốt kiện hàng.

Dao Trì rất gấp, nhưng là Tam Thanh lại là cười không nói, cũng không nói cho nàng vì cái gì.

Bọn họ chỉ nói, đây là cơ duyên của hắn.

Cái này ánh sáng, đừng nói là là vật gì tốt?

Lòng hiếu kỳ điều khiển, Dao Trì tay vươn vào qua, nhưng cũng không có cảm giác được cái gì.

Thu tay lại, Dao Trì lẳng lặng địa thủ ở nơi nào, phòng ngừa phụ cận dã thú đánh lên Dương Phạm.

Nàng không có chú ý tới, một đoàn huỳnh quang, tại nàng trên mu bàn tay lưu động, sau đó không có trong cơ thể nàng.

Dương Phàm tẩy lễ, tàn khuyết một khối, nhưng là cũng không có cái gì đại không thể, lần này công đức tẩy lễ, đã cho hắn rất nhiều chỗ tốt.

Giúp hắn đã thông Kỳ Kinh Bát Mạch, toàn thân các cái địa phương đều bị cọ rửa, gân cốt trở nên cường ngạnh, khí huyết cường thịnh, trong cuộc sống sau này, đối với hắn tu luyện có rất nhiều chỗ tốt.

Nữ Oa tẩy lễ kết thúc, nhưng Dương Phàm vẫn còn đang hôn mê, còn có hơn phân nửa Huyền Hoàng khí phiêu đảng ở bên ngoài cơ thể hắn.

Nữ Oa đến gần dò xét một lát, không có phát biểu bất cứ ý kiến gì, chỉ là đem hắn mang vào động thiên.

Những này công đức, chỉ là từ Nữ Oa nơi đó phân ra tới một bộ phận, chỉ là Dương Phàm không thông tu luyện chi pháp, chỉ có thể bị động tiếp nhận, cho nên thời gian muốn chậm rãi.

Nữ Oa vận dụng bí pháp, giúp hắn luyện hóa công đức, đồng thời, thay hắn tẩy tinh phạt tủy.

Thiên Ngoại Thiên bên ngoài, một cái tuyệt thế truyền thừa mở mắt ra, hắn đại biểu Thiên Đạo.

Lại không nhìn thấy Dương Phàm quá khứ, chỉ có thể nhìn thấy tương lai của hắn.

Hắn cũng không biết, có biến số này, đến tốt cùng là tốt là xấu.

Bạn đang đọc truyện *Vương Mâu Dưỡng Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Không muốn đều không được

Vô thượng truyền thừa lặng im một hồi, sau đó thăm thăm thờ dài, trực tiếp bỏ mặc không quan tâm, nhưng là, đối Dương Phàm nhìn chăm chú, nhưng lại chưa bao giờ hạ thấp.

Tương lai, hắn đem nơi này quấy đến long trời lở đất, cơ hồ mỗi một kiện đại sự, đều có cái bóng của hắn, chính mình số mệnh, cũng tại thay đổi một cách vô tri vô giác cải biến.

Tam Thanh, Nữ Oa, bọn họ đều là Thánh Nhân, đã thấy rõ một ít chuyện.

Đối với Dương Phàm, cũng không có trước đó như vậy nhìn không thấu, chỉ ít, nhìn thấy hắn tương lai một góc.

Nhân Tộc, sẽ có đại nạn, một cái vừa mới bùng xuống chủng tộc, vậy mà sắp đối mặt chiếm cứ tại Hồng Hoàng phía trên hai đại chủng tộc.

Nữ Oa trong tay ánh sáng lưu chuyển, nàng tại giúp Dương Phàm tiêu hóa công đức.

Cổ năng lượng này nhìn không thấy sờ không được, nhưng lại có thể cảm thụ được.

Nữ Oa khẽ nhíu mày, cảm giác giống như có cái gì không đúng, cái này công đức số lượng, tựa hồ có chút không đúng, đã vô pháp hoàn thành một chu thiên.

Nhìn lấy Nữ Oa, Dao Trì trên mặt lộ ra một tia nghi hoặc, dò hỏi: "Làm sao sao?"

Nữ Oa chuyên tâm dùng một lát, cũng không thể trả lời, chỉ là lắc đầu.

Dao Trì điem bờ môi, lộ ra nhưng thần sắc.

Nữ Oa chú ý tới không đúng, Dao Trì trên tay, cũng có công đức.

Đến từ Dương Phàm trên người Huyền Hoàng Chi Khí, bị nàng chia sẻ một bộ phận.

Lần này, Nữ Oa có chút kinh ngạc, nàng cho tới bây giờ chưa nghe nói qua, người kia sẽ đem mình Công Đức Số Mệnh chuyển tặng cho người khác.

Nữ Oa động tác chậm lại, cẩn thận quan sát Dao Trì, tiếp lấy một mặt bừng tỉnh đại ngộ, nhìn lấy Dương Phàm không ngừng gặt đầu.

Nháy mắt mấy cái, ta hiểu

Dương Phàm rất lợi hại vô tội, hẳn liền xảy ra chuyện gì cũng không biết, lúc đó qua chuyển nhượng cái gì Công Đức Số Mệnh.

Chỉ là làm một giấc mộng, trong mộng trước mặt mình một con cá lớn, sau đó Dao Trì xuất hiện, nhìn lấy cá, lại xem hẳn.

Ý tứ rõ ràng, chí ít, Dương Phàm là nghĩ như vậy.

Liền đem Ngư Đầu tặng cho nàng, dù sao không có thịt gì, chính mình cũng không muốn ăn.

Cá ăn xong, hẳn cũng tỉnh.

Cái này một giấc, không biết ngủ bao lâu, tỉnh lại, chỉ cảm thấy trên thân một trận sáng khoải, eo không đau, chân không nhá, liền nhiều năm Lão Phong thấp cũng không thấy.

Thư thư phục phục đuổi người một cái, khế động thật lâu không có hoạt động qua gân cốt, một trận sáng khoải.

Cách đó không xa trong lương đình, Dao Trì cùng Nữ Oa chính đang loay hoay một số ngọc giản, không biết là dùng để làm gì.

Dương Phàm, hiểu kỳ đi lên.

"Tỷ tỷ, người nói là sự thật, tên kia, thật đem công đức đưa cho ta?" La ly Dao Trì một mặt không tin, Biến Thái Đại Thúc nhìn lấy liền không giống người tốt.

Nữ Oa gật gật đầu, tiếp tục chỉnh lý ngọc trong tay giản, những ngọc giản này phía trên ghi lại, đều là một số tu luyện công pháp.

"Vì cái gì!" La ly Dao Trì dây dưa không bỏ, kiên trì muốn một cái hài lòng đáp án.

Nữ Oa lắc đầu, nói một câu lập lòe nước đôi mà nói: "Không biết, về sau khả năng người liền biết."

Dao Trì còn muốn hỏi chút gì, nhưng nhìn đến Dương Phàm đã hướng bên này, dứt khoát chờ hẳn đến hỏi lại.

"Các người đang làm gì." Lên, Dương Phàm liền không chút khách khí hỏi, nghiêm chỉnh đem mình làm người một nhà, ngữ khí thân mật.

Nữ Oa cũng chẳng có gì, dù sao, Dương Phàm trên người có cùng mình giống nhau huyết mạch.

"Chọn lựa công pháp." Nữ Oa không có ngần đầu, thái độ y nguyên nghiêm cẩn.

Dương Phàm gật gật đầu, đối với những vật này, hẳn không có một chút hứng thú.

Ngược lại là tiểu la ly Dao Trì một mặt đáng vẻ thờ phỉ phò, để hẳn rất ngạc nhiên.

"Nha, người nào lại chọc ta nhà la ly tức giận." Nhìn lấy thờ phỉ phò Dao Trì, Dương Phàm liền không nhịn được trêu chọc.

"Cái gì?" Dao Trì sững sờ, nàng, không hiểu nhiều, la ly là cái thứ gì, nhưng là, nhà hẳn, chính mình có thể nghe hiểu, vốn là có chút buồn bực, hiện tại đã nhanh muốn bạo phát.

"Được, coi ta không nói." Nhìn lấy la ly liền muốn phát cáu, Dương Phàm nhanh Chử Độn, ngửa đầu nhìn bầu trời.

"Người!" La ly không có cách,

Tính khí cũng không có địa phương phát, bữu môi, cường chế lấy nộ khí đặt câu hỏi: "Vì cái gì, muốn đem công đức nhường cho ta?"

Dương Phàm sững sờ, công đức? Thứ gì?

Nhưng là miệng tiện hẳn, miệng lưỡi đeo queo: "Coi trọng người không được sao!"

Nhìn Dao Trì liếc một chút, tiếp tục ngửa đầu nhìn bầu trời.

Dao Trì sững sờ, nói cho cùng, nàng cũng liền mười lăm mười sáu tuổi tiểu la ly, Dương Phàm ngay thẳng như vậy nói ra, trong lúc nhất thời thật không biết trả lời như thế nào, áp ứng cái gì cũng nói không nên lời, chỉ có thể hướng Nữ Oa cầu cứu.

Nữ Oa cũng đang sững sờ, tâm lý lấy làm kinh ngạc, ta nói, lời này trực tiếp nói ra không tốt a, coi như người đối nhà ta Dao Trì có cái gì ý nghĩ xấu, chẳng lẽ không hiểu được khe nhỏ sông dài à.

Không sợ ta tỷ tỷ này không đồng ý, sau đó một bàn tay đem người chụp chết.

"Khục, " Nữ Oa thu đến Dao Trì cầu cứu, tự nhiên không thể ngồi yên không lý đến, mở miệng: "Tốt, cứ như vậy định!"

Nữ Oa vỗ đùi, cái này cảm tình tốt, chuyện này thành, Dao Trì đi theo Dương Phàm tuyệt đối sẽ không ăn thiệt thòi rất đơn giản, Dương Phàm đánh không lại Dao Trì.

"Cái gì? !" Dao Trì cùng Dương Phàm đồng thời mở miệng, đối Nữ Oa Ngừ bắt kinh Nhân tử bắt Hưu mà nói chán kinh.

Liên một câu nói như vậy liền đem dao bán, tương lai Nữ Tiên Chi Thủ?

Lúc trước nguoi còn tại phòng bị ta, quả nhiên nữ nhân đáng sợ nhất, trở mặt thật nhanh.

Dao Trì càng thêm không tin, chính mình tỷ tỷ tốt sẽ đem mình đẩy đi ra.

"Tốt, Dương Phàm đến xem, ta tìm cái này mấy bộ thích hợp nguoi Tu Hành Công Pháp." Nữ Oa trong nháy mắt hoán đổi đề tài, cũng, Bạch Dương phàm liếc một chút.

Cái gì đó, vừa rồi cái chủng loại kia tự tin đi đâu, hiện tại ngược lại là sợ.

Dương Phàm: Oan uổng a, thật chỉ là một trò đùa!)

Dương Phàm chất phác gật đầu, sau đó trong nháy mắt làm tỉnh lại, hô to: "Cái gì!"

Nữ Oa cau mày, mười phần ghét bỏ nhìn lấy Dương Phàm: "Tu Hành Công Pháp, không cần rất cảm tạ ta."

Nữ Oa vỗ bộ ngực, rất là tự cho là đúng mà cười cười.

Cảm tạ nguoi, cảm tạ em gái nguoi a, tiểu gia ta ghét nhất thứ này nguoi tạo không?

Nhưng là Dương Phàm tuyệt đối không dám nói ra, chỉ có thể cười khò.

Dương Phàm không để lại dấu vết đem những ngọc giản này đẩy ra, một mặt cười lấy lòng nhìn lấy Nữ Oa: "Có thể hay không, không muốn những vật này?"

Nữ Oa chớp chớp mắt to, sau đó gật gật đầu, chẳng lẽ Dương Phàm chướng mắt?

Vậy chỉ có thể mặt khác lại tìm, này mấy quyển tuy nhiên không dễ tu luyện, nhưng là Dương Phàm công đức hộ thể, hẳn là có thể.

Dương Phàm rút cục thư một hồi, sau đó hần liền thấy, Nữ Oa lại lấy ra đến mấy cái Bản Công Pháp.

"A, sau cùng." Ngọc giản lơ lửng tại Dương Phàm trước mặt, quét mắt một vòng, đại khái liền biết trong đó Diệu Pháp, mỗi một cái, đều là tốt nhất chi phẩm.

Nhưng là! Dương Phàm không làm, một mặt vô tội nhìn lấy Nữ Oa, cầu xin: "Không luyện được hay không?"

Nữ Oa cùng Dao Trì đồng thời khẽ gật mình, sau đó Nữ Oa nhanh chóng lấy lại tinh thần: "Chẳng lẽ nguoi không muốn trường sinh?"

Dương Phàm sững sờ, sau đó một mặt nghiêm túc nhìn lấy Nữ Oa.

Nữ Oa mỉm cười, thành!

"Tỷ tỷ tại ta không chết." Dương Phàm gương mặt đồng dạng.

Nữ Oa trì trệ, không nghĩ tới Dương Phàm hội trả lời như vậy, nhưng là, tỷ tỷ kêu thật thuận lư, tiểu tử coi trọng nguoi nha.

Tăng hăng một cái, chỉnh một chút nhan sắc: "A, nếu là Tiểu Dao Trì gặp được người xấu ta không đuổi kịp qua làm sao bây giờ!"

Nữ Oa một đôi lóe sáng mắt to nhìn lấy Dương Phàm, tiểu nữ nhi tư thái rõ ràng.

Dương Phàm bình tĩnh sửa sang một chút quần áo, tốt a, rách rưới, Nữ Oa cũng không nói hỗ trợ đôi một chút!

"Nàng đều đánh không lại, ta khẳng định đã thành pháo hôi." Dương Phàm không bình thường khẳng định nói, sau đó ánh mắt không nhúc nhích nhìn chăm chăm Nữ Oa.

Nữ Oa bị nhìn chăm chăm không có ý tứ, mặt đỏ lên, quay đầu đi.

"Nguoi không tu luyện, cũng phải tu luyện! Không muốn cũng không được!" Đột nhiên, một người lộ ra hiện ở trước mặt của hắn, tiên phong đạo cốt, tự mang phiêu dật đặc hiệu.

"Áy, người y phục này không tệ, mua ở đâu." Trước tiên, Dương Phàm tiến lên, nắm lấy y phục của hắn không thả.

Người ở chỗ này, cái trán hiện ra hắc tuyến.

Bạn đang đọc truyện *Vương Mẫu Dường Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Đạo Tổ tặng công pháp

Dương Phàm bàn tay heo ăn mỡ, không ngừng tại lão người trên thân chạy, sắc mặt lão nhân một mảnh tái nhợt, trong hồng hoang có ai dám vô lễ như thế.

Dương Phàm sờ lấy lão đầu y phục, lộ ra gương mặt say mê, thật trượt, mềm mại.

"Áy, lão đầu, y phục này nơi đó mua, hôm nào ta cũng đi làm một bộ." Dương Phàm không ngừng đánh giá lão nhân, chuẩn xác mà nói là lão người quần áo trên người.

"Nhìn lấy dạng chó hình người, ta mặc vào nhất định rất đẹp trai, chỉ ít so người muốn trông tốt." Dương Phàm không có chút nào chú ý tới, lão nhân đã đang cực lực khống chế chính mình, không để nắm đầm của mình rơi xuống.

Dao Trì cùng Nữ Oa một mặt kinh ngạc đến ngây người nhìn lấy bọn hắn, sắc mặt ít nhiều đều có chút tái nhợt.

Nữ Oa nhanh cho Dương Phàm nhảy mất, để hắn không muốn nói tiếp.

Dương Phàm nhìn lấy Nữ Oa xông chính mình nhảy mất ra hiệu, sau đó bưng tỉnh đại ngộ, xông Nữ Oa gật gật đầu.

Nữ Oa thư một hơi, coi là Dương Phàm hội khiêm tốn một chút, thật không nghĩ đến, Dương Phàm câu nói tiếp theo, có thể nói là ngữ phá kinh thiên.

"Ta nói, lão đầu, dựa vào cái gì ta nhất định phải tu luyện, nào từ có bệnh sao không phải." Dương Phàm không bình thường khinh bỉ nhìn lấy lão già, hai tay phía sau, mũi vênh lên trời.

Tràng cảnh bên trong hoàn toàn yên tĩnh, mấy người tiếng hít thở có thể rõ ràng nghe thấy, Dao Trì cùng Nữ Oa cái trán, đã xuất hiện một số mồ hôi.

Các nàng đều là khăn trương, cúi đầu xuống không dám nhìn tới lão già.

Bốn phía bầu không khí quỷ dị, Dương Phàm cảm giác sự tình có điểm gì là lạ, nhìn lấy Dao Trì Nữ Oa trạng thái, không tự chủ được hướng lui về phía sau mấy bước.

"Hừ!" Lão già nhẹ hừ một tiếng, đánh vỡ không khí ngột ngạt, áp lực bỗng nhiên biến mất.

Lão già lẳng lặng mà nhìn chăm chăm vào Dương Phàm, ánh mắt thâm thúy, muốn đem Dương Phàm nhìn thấu, nhìn cái này to gan lớn mật nhân loại đến cùng có cái gì không giống nhau.

Lúc đầu, hắn cũng không muốn lẫn vào, bỏ mặc Dương Phàm hồ nháo, nhưng là, khi hắn nghe được Dương Phàm chết sống không tu luyện, một chút liền gấp.

Về sau người làm ra những phá sự kia, ngấm lại liền phía sau lưng phát lạnh.

Đừng nói nhỏ rằng cộp, con hàng này liền thánh trên thân người lông cũng dám cho người rút ra, con hàng này sẽ biết sợ đến tổ đã rất lợi hại kinh ngạc, cái gọi là tức giận chỉ là trận trên mặt chế tạo, dù sao tại một đứa bé trước mặt roi mặt mũi cũng phải tìm trở về không phải?

Đạo Tổ phát phát tay, đặt móng ngồi ở đâu, một đôi phong cách cổ xưa thâm thúy con mắt nhìn chăm chăm Dương Phàm.

Dương Phàm nuốt từng ngụm từng ngụm nước, mới bắt đầu hắn vẫn là rất lợi hại sợ hãi, nhưng là bị nhìn chăm chăm lâu, ngược lại là có chút ngược ngồng nghiêng đầu đi, tựa như hắn không có ý tứ, bị một người có mái tóc hoa râm lão nhân chăm chăm đến không có ý tứ.

Đạo Tổ cũng cảm giác được xấu hổ, bất động thanh sắc tăng hắng một cái, sau đó nhìn Dương Phàm hỏi: "Người thật, không nguyện ý tu luyện?"

Đạo Tổ rất tức giận, đã nguoi không muốn phát triển, này liền dừng đi ra gây sự tình, ngày sau trong hồng hoang chỗ nào không phải thân ảnh của nguoi, nguoi chết không quan trọng thế nhưng là nguoi mẹ nó đánh lấy danh hào của ta qua giả danh lừa bịp là cái có ý tứ gì, nhân tiện đem thanh danh của ta cũng bôi xấu.

Dương Phàm vội vã cuống cuồng nhìn Đạo Tổ liếc một chút, sau đó đặc biệt kiên định gật đầu.

Ta không muốn cũng là không nghĩ, người nào cũng đừng hòng ép buộc ta, trở ra ngày đó ta muốn chết!

"Nguoi sẽ chết!" Đạo Tổ tựa hồ là hững hờ nói một câu, nhân nhạ liếc liếc một chút Dương Phàm, đồng thời ở trong lòng mừng thầm, nguoi điểm tiêu tâm tư kia ở trước mặt ta còn muốn ẩn tàng? Một cái Độc Tâm Thuật ném qua qua, muốn ăn đòn nguoi uy hiếp đi.

Nhìn lấy Dương Phàm một mặt tròn mắt hốc mồm, giống đóp cút một dạng khó coi đáng về Đạo Tổ một trận sáng khoái, đây cũng là sớm báo thù đi.

Lời nói này đến, liền liền Dao Trì cùng Nữ Oa cũng là sững sờ sững sờ, không tu luyện liền sẽ chết, đây là cái đạo lý gì?

Nhìn lấy Đạo Tổ một mặt cao thâm mặt trầm đáng về, Nữ Oa bưng tỉnh đại ngộ, sau đó cũng là một mặt nghiêm túc nhìn lấy Dương Phàm, chỉ có Dao Trì cùng Dương Phàm còn đang ngờ ngác sững sờ, không biết vì sao.

"Ai!" Đạo Tổ thở dài, đứng lên.

Dương Phàm khoe mắt gạt một cái, ta nói nguoi than thở cái gì, làm cho ta sợ sệt.

"nguoi có biết hay không, những này công đức đại biểu cho cái gì?" Đạo Tổ một mặt nghiêm túc,

Dương Phàm ngây thơ lắc đầu, hần chỉ biết là công đức là một cái tốt, nhưng cụ thể đại biểu cho cái gì thật đúng là không hiểu.

"Nữ Oa thành thánh, thế nhưng là tiêu hao đại lượng công đức." Đạo Tổ cao thâm mặt trầm nói một câu, một mặt cười gian nhìn lấy Dương Phàm.

Dương Phàm như có điều suy nghĩ.

Đạo Tổ bắt đầu hốt du, tìm kiếm nghĩ cách dụ dỗ Dương Phàm tu luyện, dù sao gia hỏa này tuy nhiên về sau làm sự tình rất lợi hại không đáng tin cậy, nhưng lại không thể thiếu, mỗi một lần đều có thể biến nguy thành an, trên người mình gánh cũng giảm bớt không.

Công đức thứ này, đối với bình thường Tu Tiên Giả đến nói không có cái gì lớn tác dụng, đơn giản cũng là một số hư vô mờ mịt khí vận, cũng không có cái gì người coi trọng.

Nhưng là nó nhắm ngay thánh tới nói hoàn toàn chính xác có tác dụng rất lớn, có thể để bọn hần có một tia hi vọng trở thành Thánh Nhân, nhưng cũng chỉ là một tia hi vọng a.

"cho nên, tiểu hỏa tử, nguoi bây giờ thế nhưng là một khối đại thịt mỡ." Đạo Tổ thiếu thiếu mi mao, không có một chút Siêu Cấp Đại Năng đáng về.

Nhìn lấy Đạo Tổ cùng một mặt nghiêm túc Nữ Oa, Dương Phàm bắt đầu suy tư, hần không muốn tu luyện, là bởi vì không muốn chọc trong hồng hoang một ít chuyện thân bất do kỷ.

Nhưng là hiện tại xem ra, giống như có lẽ đã là không thể tránh né, dứt khoát liền vò đã mẽ không sợ roi.

Dương Phàm gian giảo con mắt tại Đạo Tổ trên thân đi một vòng, sau đó lộ ra một mặt nịnh nọt cười.

Lão nhân này thân phận nhất định không đơn giản, có lẽ có thể từ trên người hần xỏ trá một chút đồ vật.

Đạo Tổ lông mày nhướn lên, hiển nhiên hần là trông thấy Dương Phàm không có hảo ý, cổ giả bộ trấn định, sau đó đặt câu hỏi: "nghĩ kỹ?"

Dương Phàm gật gật đầu: "nghĩ kỹ, người đâu, vẫn là đến có một chút lòng cầu tiến, đã Đạo Tổ ngài cho ta cơ hội này, đương nhiên phải thật tốt trân quý."

Đạo Tổ tri tri, màu đậm biến biến, thứ quý gì, ta cho nguoi thời cơ? Ta lúc nào cho nguoi thời cơ, thứ này không phải là chính nguoi qua tranh thủ à. Nhưng nhìn đến Dương Phàm này thô tục động tác, Đạo Tổ nhất thời minh bạch Dương Phàm mục đích, cảm tình đây là muốn gở ta Trúc Giang a.

Hào tiêu tử, liền lão tổ đồ của ta nguoi cũng dám nghĩ cách, bắt quá ngăn lại, gia hỏa này nếu là không cho hần một điểm chỗ tốt khẳng định là không sẽ bỏ qua.

Đạo Tổ khề cán môi, công pháp pháp bảo cái gì ta không thiếu, cho hần một chút điểm cũng không có gì, nhưng là thực sự nghĩ không ra có cái gì thích hợp hần, quá cao cấp hần dùng không, hạ cấp lại không có ý tứ lấy ra, lần này Đạo Tổ xoắn xuyết.

Dương Phàm lóe sáng sáng trong mắt tràn ngập khát vọng, đương nhiên, đây đều là hần giả vờ, Đạo Tổ cho đồ vật, đương nhiên sẽ không hỏng.

Đạo Tổ thở dài, tiện tay vứt ra một thanh công pháp bí tịch, từng dãy sáng lấp lánh ngọc giản sắp xếp đi ra, trực tiếp lóe mù Dương Phàm hợp kim Titan mắt chó, Đạo Tổ hàng lậu vẫn là rất nhiều.

Xoắn xuyết, hiện tại nên Dương Phàm xoắn xuyết, nhiều như vậy ngọc giản, hắn không biết muốn chọn cái gì, dù sao trước mặt mọi người đọc qua mà nói đôi dao thót không tôn kính, vạn nhất hắn đổi ý làm sao bây giờ.

Đạo Tổ đã sớm đổi ý, bởi vì hắn một cái không chú ý, đem chính mình tu luyện công pháp cũng ném đi ra, thứ này có thể liên thông Thiên Đạo, khỏi bị Lôi Kiếp.

Ngắm lại vẫn là thu hồi lại, Đạo Tổ nhìn Dương Phàm đang nhủu mày suy tư, lúc này giờ ngón tay, muốn đem ngọc giản thu hồi lại.

Nhưng là mắt sắc Dương Phàm một phát bắt được này cái ngọc giản, lớn tiếng kêu lên: "liền cái này!"

Đạo Tổ che mặt: "xong."

Bạn đang đọc truyện *Vương Mẫu Dưỡng Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Nữ Oa bế quan

Cầm tới công pháp, Dương Phàm cười giống một cái giống như kẻ ngu, tựa như là được cái gì thứ không tầm thường một dạng, trên thực tế, hoàn toàn chính xác không được.

Công pháp này từ Đạo Tổ lúc sinh ra đời liền đã hội tụ, có thể liên thông Đại Đạo, khỏi bị Lôi Kiếp.

Nhưng là đưa ra ngoài cũng không có gì ghê gớm, quan trọng lấy con hàng này nước tiểu tính, cũng không có khả năng chân thật tu luyện, lấy hắn gà mờ công lực, tại Đạo Tổ trước mặt hoàn toàn không đáng chú ý.

Phát phát tay, Đạo Tổ ra hiệu sự tình dừng ở đây, nhưng vẫn là muốn thông báo một chút, miễn cho con hàng này cảm siêu cấp công pháp nhưng không làm chính sự.

"Đã dạng này, về sau, người coi như ta nửa người đệ tử, nhớ lấy, không muốn rơi xuống tu hành! Có nghe hay không!" Lúc đầu Đạo Tổ là muốn thật dễ nói chuyện, nhưng nhìn Dương Phàm hoàn toàn không có để trong lòng, một chút liền nổi nóng, rống to.

Dương Phàm một cái gạt mình, hoảng bận bị gạt đầu không ngừng.

Nhưng là trong nháy mắt, Dương Phàm liền lại đổi một cái sắc mặt, không có hảo ý nhìn lấy Đạo Tổ.

"Ta nói sư phụ, " Dương Phàm khí dồn đan điền, cười hi hi nhìn lấy Đạo Tổ, đồng thời vô sỉ dán đi lên, mở miệng một tiếng sư phụ kêu.

Đạo Tổ phết hắn liếc một chút, gạt gạt đầu, ra hiệu hắn nói tiếp.

"Ngài nhìn, y phục của ta đều bị hư hao dạng này, đưa ta một bộ chứ sao." Dương Phàm vô sỉ, hắn dự định thật tốt xảo trá một phen.

Đạo Tổ không nói lời nào, trực tiếp phát phát tay, Dương Phàm trên người cũ nát Vũ Hàng Phục biến thành một bộ trắng áo khoác, nhìn qua cũng là dạng chó hình người.

"Ta còn thiếu tiện tay binh khí."

Đạo Tổ trực tiếp một bàn tay đập vào Dương Phàm trên mặt, cái này không biết tốt xấu gia hỏa, còn mẹ nó được đà lần tới.

Dương Phàm tự biết đuối lý, ngượng ngập cười một tiếng, như một làn khói đi ra ngoài.

Đạo Tổ có chút bất đắc dĩ, thán một tiếng, sau đó quay đầu nhìn về phía Nữ Oa.

"Gặp qua sư tôn." Nữ Oa cùng Dao Trì ngoan ngoãn hành lễ, hai người mặc dù chỉ là Đạo Tổ dưới trưởng ký danh đệ tử nhưng là sư đồ tình nghĩa vẫn phải có.

Đạo Tổ gật gật đầu, nhìn từ trên xuống dưới Nữ Oa.

Nữ Oa vừa mới thành thánh, khí tức phù phiếm, cảnh giới bất ổn, thời khắc đều có ngã xuống nguy hiểm.

Đạo Tổ phát phát tay, giúp Nữ Oa tạm thời vững chắc cảnh giới, sau đó mới tự nhiên nói ra: "Tiếp xuống người liền đi bế quan đi, cái này Dương Phàm người vẫn là muốn nhiều nhìn một chút mới là, miễn cho chọc ra cái gì lỗ thủng lớn."

"Đệ tử cần tuân sư tôn dạy bảo." Nữ Oa đề mi thuận nhãn, nhưng cũng không có cảm thấy có gì không ổn, cho dù là Tam Thanh lần nữa, cũng phải ngoan ngoãn hành lễ, huống chi Nữ Oa vừa mới trở thành Thánh Nhân.

Đạo Tổ gật đầu, đối Dao Trì hẳn không có cái gì nói nhiều, chỉ là lưu lại một câu, trân quý trước mắt cơ duyên, liền biến mất không thấy gì nữa tung tích.

Dao Trì nháy mắt mấy cái, tựa hồ có chút không hiểu, quay đầu nhìn Nữ Oa.

Nữ Oa lắc đầu, loại chuyện này nàng cũng không có cách nào nói rõ, Dương Phàm tương lai hẳn nhìn không thấu, nhưng là Dao Trì vận mệnh tương lai hẳn nhưng là một mực nắm giữ lấy.

"Nói ra, liền không gọi cơ duyên." Nữ Oa nói một câu, quay người hướng trong lương đình đi đến.

"Đúng, đem Dương Phàm gọi trở về. Ta có việc bàn giao." Xa xa Nữ Oa thanh âm truyền tới.

Dao Trì ngo ngắc gật đầu, quay người đi ra ngoài, nàng còn không có nghĩ rõ ràng cơ duyên của mình ở nơi nào.

Dao Trì không biết Dương Phàm chạy đến đâu bên trong, nhưng là, luôn có một loại cảm giác kỳ quái chỉ dẫn lấy hắn.

Đến từ Dương Phàm Huyền Hoàng Chi Lực, hô ứng lẫn nhau, Dương Phàm cũng cảm giác có cái gì quen thuộc đồ, vật đang đến gần.

"Phàm ca, nghĩ gì thế." Một cái nhân loại nhìn Dương Phàm đột nhiên sững sốt, gọi một câu.

"Không có việc gì, tiếp tục tiếp tục." Dương Phàm cũng không thèm để ý, tiếp tục đi theo một đám người, vây quanh đồng lửa, nướng dã thú.

"Phàm ca, thật sự là tuyệt hảo, cái này nướng ra đến đồ vật thật ăn ngon nhiều." Một cái Dã Nhân trách trách hô hô nói, miệng bên trong chảy沫.

Dương Phàm giờ lên cổ, nói ra: "Cầu Thặng, nhớ kỹ, theo Phàm ca có thịt ăn!"

Dương Phàm vỗ bộ ngực, đối Cầu Thặng nói ra.

"Đúng vậy đúng vậy." Một đám mọi nhao nhao phụ họa.

Dương Phàm tuy nhiên tới chưa tới một canh giờ, nhưng lại sâu được lòng người, hẳn mang đến rất nhiều không tưởng tượng được đồ, vật.

Đến thời điểm, những này Dã Nhân áo rách quần manh, còn tại ăn thịt sống, Dương Phàm không đành lòng, liền dạy cho bọn hắn nhóm lửa, dùng da thú khi y phục.

"Dương Phàm!" Dương Phàm chính đang khoác lác, một tiếng khê kêu truyền tới, không thấy người, trước nghe Kỳ Thanh.

Dao Trì vẫn như cũ là sôi động, không có một chút đáng về thực nữ.

"Tốt, ta về trước đi, về sau gặp lại, nhà ta nâng dâu tới tìm ta." Dương Phàm phát phát tay, không để ý bọn họ giữ lại, nhanh chân bước ra qua.

Dao Trì xa xa nhìn thấy Dương Phàm, đạp mạnh bước liền) đứng ở Dương Phàm trước mặt.

Dương Phàm cười hi hi nhìn lấy Dao Trì, vô lại nói: "Gấp gấp như vậy muốn muốn gặp ta a?"

Dao Trì tức giận phiết Dương Phàm liếc một chút, xoay người rời đi.

"Ồi, đừng nóng giận, cái này không ra xong cười thế này." Dương Phàm nhanh chân đuổi theo, nói đùa, trời đều đen, dã thú đều đi ra săn bắt, hẳn cũng không muốn bị cái kia không có mắt dã thú cho ăn.

"Tỷ tỷ tìm người." Dao Trì lãnh đạm nói một câu, sau đó nắm lấy Dương Phàm cổ áo, một đường phi nước đại.

Dương Phàm tròn mắt trừng một cái, vẫn là cảm giác này, vô cùng Sáng, cũng là sau đó có chút choáng, bước đi chân đều mềm nhũn.

Nữ Oa ngồi tại trong lương đình, uống nước trà, kỳ thực liền là một loại có vị đạo nước, Dương Phàm cũng không uống ít.

"Nữ Oa tỷ tỷ, tìm ta có chuyện gì?" Dương Phàm tùy tiện ngồi tại Nữ Oa đối diện, nắm lên một cái cái chén bắt đầu uống, sau đó cảm giác không thoải mái, trực tiếp dùng trà ẩm hướng miệng bên trong ngược lại.

Nữ Oa cũng chẳng có gì, Thánh Nhân nha, khí lượng đều rất lớn, huống chi Dương Phàm cũng được cho nàng một cái đệ đệ.

"Đúng vậy a, ta muốn bế quan." Nữ Oa loay hoay chén trà, nhìn một chút Dương Phàm nói ra.

Dương Phàm dừng lại động tác, ngồi nghiêm chỉnh, hỏi: "Bao lâu."

"Trăm năm, hoặc là dài hơn." Nữ Oa vẫn lạnh nhạt, nhưng là Dương Phàm, đã chau mày.

"Trăm năm, thời gian hơi dài." Dương Phàm nâng cằm lên, lẳng lặng suy tư, hẳn tự nhiên có thể minh bạch Nữ Oa ý tứ.

Nữ Oa thành thánh, có thể nói mượn nhờ Ngoại Vật, cảnh giới tự nhiên không bằng còn lại Thánh Nhân vững chắc, bế quan tĩnh tu là tất nhiên, chỉ là thời gian có chút vượt quá Dương Phàm dự kiến.

"Chừng nào thì bắt đầu." Dương Phàm ngẩng đầu, nhìn lấy Nữ Oa.

"Càng nhanh càng tốt." Nữ Oa không có giấu diếm, cảnh giới của nàng sớm liền bắt đầu buông lỏng, lúc trước có lão sư xuất thủ, nhưng là cũng chống đỡ không bao lâu thời gian.

Dương Phàm gật đầu, trong tay lưu quang toả sáng, đó là hắc từ Đạo Tổ nơi đó thuận tới công pháp, hẳn đến bây giờ còn không có nhìn qua.

Tình huống hiện tại nguy cơ, hẳn nhất định phải mau chóng bắt đầu tu luyện, chỉ là hẳn hiện tại tu luyện tựa hồ hơi trễ.

"Người có công Đức tẩy lễ, hiện tại đã có Trúc Cơ Kỳ cảnh giới, chỉ cần người tu luyện, liền có thể thích ứng tới." Nữ Oa nhìn thấu Dương Phàm tâm tư, mở miệng giải thích.

Dương Phàm gật gật đầu, Trúc Cơ Kỳ, tựa hồ còn vượt qua một cái đại cảnh giới.

Bất quá cái này đều không phải là cái đại sự gì, việc cấp bách là muốn trước thích ứng, luôn cảm giác hiện tại có chút không an toàn.

"Tốt, ta biết, vậy ta đi trước." Dương Phàm cáo lui, cẩn thận quan sát ngọc giản trong tay.

Dao Trì không hiểu nhìn lấy Dương Phàm rời đi, cảm giác hẳn cùng bình thường có chút không giống nhau.

"Đừng hỏi ta, ta cái gì cũng không biết." Nữ Oa đuổi người một cái, trực tiếp bóp tắt Dao Trì lời muốn nói.

"Bế quan về sau, người muốn bảo vệ hẳn." Nữ Oa để lại một câu nói, thân thể biến thành hư ảnh.

Dao Trì kinh ngạc nói không ra lời, nhưng là nàng cảm giác được, hôm nay có chút kỳ quái.

Bạn đang đọc truyện *Vương Mẫu Dưỡng Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Bắt đầu tu luyện

Dao Trì thờ phỉ phò đứng tại chỗ, cũng không người nào để ý nàng, Nữ Oa sắp bế quan, còn muốn vội vàng bố trí cấm chế loại hình.

Dương Phàm tuy nhiên mỗi ngày không có việc gì, nhưng là hôm nay lại thay đổi thái độ bình thường, chạy tới chạy lui, chột nhìn, thật đúng là giống như là một người bận rộn.

Dao Trì nhiều lần đều muốn theo hẳn đáp lời, nhưng là mỗi một lần Dương Phàm đều là không thèm để ý, xem nàng như làm một đoàn không khí.

Dương Phàm cũng đang chuẩn bị, hẳn đang tìm kiếm một mảnh địa phương an tĩnh, dù sao, hẳn người này không an tĩnh được, ngẫu nhiên có cái gió thổi cỏ lay là có thể đem sự chú ý của hẳn hấp dẫn tới.

Dao Trì phát bực thân tính khí, Dương Phàm cũng không để ý tới, hẳn biết, chính mình một khi cùng với nàng dính líu quan hệ, không biết lúc nào tài năng nhớ tới tu luyện.

Dương Phàm không có đi qua luyện thể, trực tiếp Trúc Cơ, trong thân thể có một cỗ khí tức như có như không dòng nước, thời thời khắc khắc cọ rửa thân thể của hẳn.

Nắm nắm tay đầu, Dương Phàm quả thật cảm giác được thân thể của mình cùng bình thường có chỗ khác biệt.

Tại Nữ Oa Vật sư tằm bên trong, có một cây cung lớn, trước kia Dương Phàm làm ra sức lực toàn thân đều không thể kéo động mảy may, thậm chí còn cắt đứt bàn tay của mình.

Hiện tại, Dương Phàm ngược lại là nóng lòng muốn thử, muốn kéo mở.

Đại Cung là từ một loại dị thú xương cốt chế tác, trong suốt sáng long lanh, còn có màu vàng kim nhàn nhạt quang mang.

Cây cung này không nặng nề tương phản, nó nhẹ nhàng, đoán chừng liền mười mấy tuổi tiểu hài tử cũng có thể làm động đây.

Dương Phàm sờ sờ dây cung, giống là một loại gân trâu, nhưng là lại có một loại không khỏi đạo vận.

Đây là Long gân, một đầu sắp phi thẳng Giao Long, bị Nữ Oa chém giết, sau đó chế tác thành Đại Cung.

Dương Phàm thử một chút, phát hiện mình vẫn là kéo không nhúc nhích chiếc cung lớn này, nhưng là muốn so ra, so trước một lần phải tốt hơn nhiều, dây cung xuất hiện một cái rõ ràng đường cong.

Lại muốn tiếp tục, Dương Phàm cảm giác được rõ ràng cố hết sức, bắt đầu dĩ hấn từ bỏ, sợ hãi thương tổn chính mình.

"Đốt "

Dương Phàm thủ chương buông lỏng, ba động xuyên ra, phát ra một trận tiếng vang, để Dương Phàm đầu một trận u ám.

Dương Phàm tỉnh táo lại, cẩn thận ước lượng lấy cây cung này, cảm thấy cây cung này về sau hội có chỗ lợi gì, bất quá dùng để đối địch, có thể nói là giết địch một ngàn, tự tổn tám trăm.

"Sẽ hữu dụng." Dương Phàm kéo ra Đại Cung, lại nhẹ nhàng địa buông ra, hấn không muốn không còn phòng bị tình huống dưới buông ra, bởi vì cái loại cảm giác này thực sự quá thống khổ.

Tuy nhiên có phong bế Ngũ Thức pháp thuật, nhưng là, trong cơ thể hấn pháp lực chính mình còn không có cách nào vận dụng, nghĩ đến cũng là không tốt.

Dương Phàm giờ lên cự thạch, đại khái đánh giá ra, mình bây giờ nhiều nhất có thể giờ lên vạn cân vật nặng.

Nhưng là vẫn kéo không ra tám kia cung, Dương Phàm có chút ít phiền muộn.

"Hội kéo ra." Dương Phàm nhìn chăm chăm Đại Cung, một lát thở dài, hấn thỏa hiệp.

Dương Phàm ở cái này trong động thiên mở ra một cái Tiểu Sơn Động, bàn giao Dao Trì không nên tới gần về sau liền một đầu chui vào, cũng không thêm quan tâm Dao Trì có phải thật vậy hay không nghe vào.

Sơn động, là Dương Phàm từng chút từng chút móc đi ra, dùng nắm đầm nện, dùng chân đạp, dù sao hiện tại nhục thể cũng rất mạnh hoành, những này đều không phải là sự tình.

Hiện tại Dương Phàm cũng có đại chí hướng, bất quá phải hoàn thành cái này đại chí hướng trước phải sống sót mới được, đến thời gian thành tựu một phương Đại La, nhìn còn có ai dám chọc tới ta.

Dương Phàm ngao kiều nghĩ đến, sau đó bắt đầu nghiên cứu khối ngọc này giản.

Bất quá, hấn phát hiện một vấn đề, phía trên này kiểu chữ, hấn không biết cái nào.

Làm một cái Vũ Hàng Viên, tinh thông Tứ Quốc lời nói, nhưng là, cổ đại Hồng Hoàng văn tự hấn chưa thấy qua, càng chưa nghe nói qua, hết thảy cũng chỉ là một cái phán đoán.

"Lại nói, Thương Hiệt Tạo Tự có phải hay không theo cái này có quan hệ?" Dương Phàm càng xem càng cảm thấy có đạo lý, sơ kỳ văn tự hấn cũng đã gặp, cùng cái này rất giống.

Nhưng là, cái này đều không phải là quan trọng, mấu chốt là, mẹ nó một chữ đều xem không hiểu, người để ta làm sao đi tu luyện, giường mắt nhìn! ?

Dương Phàm có một loại cảm giác bị lừa gạt, tâm lý mắng to tổ, cảm tình gia hóa này như thế không có sợ hãi, nguyên lai là chờ ở tại đây ta đây.

Còn gạt ta gọi nhiều như vậy âm thanh sư phụ! Già mà không kính gia hóa!

Dương Phàm hướng về phía bầu trời đuổi ra Thần bên trong chỉ, thật sâu biểu đạt Dương Phàm đối Đạo Tổ khinh bỉ.

Đạo Tổ sắp thổ huyết, ai có thể nghĩ tới, người lớn như vậy một người, vậy mà đốt đặc cán mai.

Nhưng cũng không thể tránh được, Đạo Tổ chỉ có thể cứ thế mà nuốt xuống một hơi này, vung tay lên ngọc giản biến thành một sợi lưu quang tiến vào Dương Phàm não hải.

"Ta làm!" Dương Phàm mắng to, đau muốn chết, trực tiếp lăn lộn trên mặt đất.

Đạo Tổ bĩu môi, đọc quay đầu đi, biểu thị, đây hết thấy đều không có quan hệ gì với ta.

Đại não nhói nhói, Dương Phàm kém chút hôn mê, cổ nén đau đón dò xét lấy đột nhiên thêm ra tới trí nhớ.

Quyền công pháp này không có có danh tự, nhưng lại có rất nhiều kỳ diệu pháp quyết.

Dương Phàm thử vận dụng pháp quyết, nhưng lại phát hiện, hoàn toàn là tại làm vô dụng công.

"Ai, hiện tại ta chỉ có một thân pháp lực, nhưng hoàn toàn sẽ không dùng." Dương Phàm phiền muộn từng cái, thật chỉ là từng cái.

Bởi vì hắn phát hiện một thiên Đoán Luyện Pháp lực khẩu quyết.

Cái gì bảo nguyên thủ nhất, linh đài từ tĩnh.

Dương Phàm bĩu môi, những này hắn hoàn toàn làm không được, Dương Phàm cá tính khoa trương, tuyệt đối sẽ không quá mức yên tĩnh.

"Nếu như ngủ cũng có thể tu luyện liền tốt." Dương Phàm cảm thán một tiếng, sau đó ngẩng đầu nhìn đen như mực son động.

"Ân, không thể không làm mà hưởng." Dương Phàm gật gật đầu, sau đó ra dáng ngồi xếp bằng làm lên.

Trong miệng lầu bầu bảo nguyên thủ nhất.

"Ta giống như ngủ, thật sự là, tu luyện thật đúng là không thích hợp ta." Dương Phàm cảm giác mông lung, tựa hồ liền muốn ngủ mất, nhỏ giọng lầu bầu.

"Hả?" Dương Phàm cảm giác kỳ quái, rõ ràng chính mình tựa như là ngủ, nhưng lại lại rất lợi hại thanh tĩnh, Dương Phàm rất lợi hại mâu thuẫn, nhưng là cũng rất lợi hại ngạc nhiên.

"Bảo nguyên thủ nhất." Dương Phàm nghe được một tiếng Thiên Ngoại thanh âm, chú ý lực hoàn toàn tụ tập.

Thanh âm chỉ dẫn lấy Dương Phàm, để hắn cảm giác được trong cơ thể mình pháp lực.

Dương Phàm cảm giác được mờ nhạt vụ khí, chậm rãi lưu động, rất có quy luật, nhưng cũng rất lợi hại lộn xộn, hướng về phương hướng khác nhau, mỗi một lần hô hấp, chúng nó đều muốn hướng tiến lên trước một bước.

Thanh âm dẫn lĩnh Dương Phàm, để hắn tại một đầu quanh co khúc khuỷu trên đường lớn hành tẩu, đằng sau theo một đoàn vụ khí.

"Ta giống như, đi về tới?" Dương Phàm phát hiện, hắn lại đi trở về đến khởi điểm, nơi này chính là hắn xuất phát địa phương, hắn "Son động".

Dương Phàm dừng lại, cảm giác vụ khí giống như biến lớn, còn có vụ khí muốn chui vào.

Dương Phàm tiến về phía trước một bước, vụ khí cũng tiến về phía trước một bước, hắn muốn đi sau nhưng lại nghẹn khó chịu.

Đo mở thân thể, vụ khí tuôn ra vào son động.

Dương Phàm rất kỳ quái, nhiều như vậy vụ khí, vậy mà chỉ chiếm một khối nhỏ nhỏ địa phương.

Dương Phàm linh đài chấn động, mở to mắt.

Những này ở đâu là cái gì vụ khí, son động. Rõ ràng cũng là pháp lực cùng đan điền mới đúng.

Dương Phàm ngẩng đầu, hài lòng gật đầu, nói ra: "Lão đầu từ vẫn rất tốt."

Cười khúc khích, Dương Phàm không tại quá nhiều để ý tới, hắn vẫn là cần phải đi thích ứng.

Những lời kia, hắn tin tưởng nói tổ có thể nghe được.

Dương Phàm làm việc vẫn rất có thành ý, mà lại hắn cũng thích loại cảm giác này, tựa như là hành tẩu ở trong núi trên đường nhỏ, rất lợi hại dễ chịu.

Tình huống như vậy tiếp tục nửa tháng, trừ lúc ăn cơm, cơ bản đều tại thích ứng chính mình thêm ra tới pháp lực.

Đạo Trì chờ ở bên ngoài một ngày, cũng không thấy Dương Phàm đi ra, nàng có chút nhàm chán, bởi vì đến một cái bình cảnh, Nữ Oa để cho nàng lắng đọng trăm năm, cũng không thể tu luyện giải quyết phiền muộn.

"Đói, ra ngoài làm ít đồ." Dao Trì nhỏ giọng lầm bầm, nói thật, có Dương Phàm tại, nàng Ích Cốc thời gian rất lâu nhưng lại Bắt đầu lại Từ đầu ăn đồ ăn. Không thể không nói, Dương Phàm làm cơm, không phải bình thường ăn ngon.

Dương Phàm đi ra, không thấy Dao Trì, cũng không thèm để ý, bởi vì mấy ngày qua Dao Trì luôn ra ngoài săn bắn, sau đó mang về để cho mình làm.

"Nghỉ ngơi một hồi trước."

Dương Phàm bắt đầu nghỉ ngơi, hẳn hiện tại còn làm không được tu luyện khi giấc ngủ, vẫn là hội mệt mỏi, hội buồn ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Vương Mẫu Dưỡng Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Hỗn loạn sắp tới

Dương Phàm đang ngủ gà ngủ gật, Dao Trì thì là dắt lấy một đầu heo rừng trở về.

Dao Trì đem heo rừng hương mật đất ném một cái, nghiêng đầu nhìn một chút Dương Phàm, cũng không có đi lên quấy rầy, lẳng lặng ngồi ở một bên, khoanh chân ngồi tĩnh tọa.

Dao Trì trên cánh tay có một vết thương, đã có chút biến thành màu đen.

Dương Phàm tỉnh lại, trước nhìn thấy là có hai người cao heo rừng, trên thân có từng đạo vết cào, đây là con báo móng vuốt lưu lại, vừa nhìn liền biết là ai làm.

Tại khác một bên, Dương Phàm nhìn thấy nửa đang tĩnh tọa Dao Trì, đối phó như thế một đầu heo rừng nàng cũng bị thương nhẹ, cánh tay trái bị heo rừng cạo sát ra một đạo vết thương, tuy nhiên rất nhỏ, nhưng tóm lại là âm thương tổn.

Cùng trước đó một dạng, hẳn còn bảo lưu lấy hiện đại tác phong, trong nhà luôn luôn muốn chuẩn bị một số được phẩm.

"Ủm?" Dao Trì bị bừng tỉnh, nhìn thấy Dương Phàm bắt cánh tay của mình, mắt tự nhiên uốn éo.

"Buông ra!" Dao Trì không kiên nhẫn nói ra, sau đó rút về cánh tay của mình.

Dương Phàm không quan tâm nhún nhún vai, nhưng sau đó xoay người chuẩn bị đi xử lý đầu này heo rừng.

Ánh sáng rặng nanh đều có đại khái dài hơn một mét, chuẩn bị còn có lông bờm, như là thép nguội, thẳng tắp đứng vững, Dương Phàm nhẹ nhàng đụng vào, có một loại tê liệt cảm giác, mang độc.

"Tiên nhân cảnh heo con." Dao Trì vuốt ve vết thương trên cánh tay miệng, quay đầu trông thấy Dương Phàm đang đại lượng heo rừng phát ra tiếng nói ra.

"Tiên nhân cảnh?" Dương Phàm có chút thật không thể tin, mặc dù biết Dao Trì tu vi rất cao, nhưng là đến tột cùng đến cảnh giới gì chính mình còn không biết.

"Ta cũng là tiên nhân cảnh, chỉ bất quá đây chỉ là một con lợn tể, linh trí không được đầy đủ cho nên ta mới có thể có tay." Dao Trì không có giấu diếm, đây cũng không phải là cái gì đại bí mật.

"Tay nguoi cánh tay thế nào?" Dương Phàm xuất ra một cây chủy thủ, tại da heo trên da khắc hoạ lấy, nhưng là chém sát như chém bùn dao găm lại về không ra heo rừng da thịt.

"Bị lông bờm đâm đến." Dao Trì lắc đầu, biểu thị không có cái gì trở ngại, sau đó lại bắt đầu bài đọc, một đoạn lông bờm từ Dao Trì trong da xuất hiện, Dương Phàm thấy thế tiến lên đem nó rút ra.

Lông bờm bị rút ra, Dao Trì vết thương bắt đầu nhanh chóng khôi phục, chỉ chốc lát, Dao Trì liền lại biến trở về lúc đầu hoạt bát bộ dáng.

"Tốt, ta đói, qua nướng ăn!" Dao Trì nhìn trên mặt đất heo rừng hung tợn nói ra, cũng là nó đâm bị thương chính mình, đốt than đá cho mình hỗn loạn.

Dương Phàm trợn mắt trừng một cái, sau đó bắt đầu chuyên tâm nghiên cứu lên đồ vật của mình.

Dương Phàm nắm lấy lông mao lợn, đánh giá cẩn thận, từ Dao Trì phản ứng nhìn lại, cái này lông bờm hẳn là có gây mê tác dụng, tê liệt thần kinh, giết người cướp của không có chỗ thứ hai.

Dùng dao găm vùng chặt heo rừng răng nanh, dao găm trong tay lập tức gãy mất, trình độ cứng cáp có thể nghĩ.

Đánh giá heo rừng, Dương Phàm xuất ra một thanh vàng óng ánh dao găm, phát tay chặt xuống, một loạt lông bờm bị loại bỏ sạch sẽ, lần nữa vùng đao, heo rừng răng nanh phía trên chỉ xuất hiện một đạo dấu vết mờ mờ.

Dương Phàm không ngừng vùng đao, sau cùng đem heo rừng tách rời sạch sẽ, gác ở lửa than đồ nướng.

Dao Trì lần này ngược lại là buông ra ăn, bởi vì cái này con lợn rừng làm bị thương chính mình, còn tại mạng thù, trả đũa.

Nhưng là Dương Phàm ăn không phải rất vui vẻ.

Mơ hồ trong đó, Dương Phàm tựa hồ nghe đến từng tiếng phẫn nộ tru lên, hơn nữa cách nơi này không xa.

Dương Phàm cảnh giác lên, chính mình rất nhỏ yếu, trong rừng rậm bất luận cái gì dị thú cũng có thể đem chính mình giết chết.

"Người lại không có nghe thấy dã thú tru lên thanh âm?" Dương Phàm rót cục vẫn là không nhận được, hỏi ra.

Dao Trì dừng lại miệng, nâng ăn quá mức hưng, cơ hồ quên chú ý tình huống xung quanh, Dương Phàm một nhấc nhỡ, Dao Trì lập tức cảnh giác lên, cẩn thận nghe bốn phía gió thổi cỏ lay.

"Ngang" một tiếng cự đại rống lên một tiếng nổ vang, ngay tại sơn động bên ngoài, tựa hồ còn tại bên ngoài sơn động bồi hồi, bất quá lại không dám quá mức tới gần, bởi vì Nữ Oa khi tức còn không có hoàn toàn tiêu tán, hẳn không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Dao Trì sắc mặt một chút cương xuống tới, sau đó lời kéo Dương Phàm vạt áo,

Lão bà nói ra: "Ta rất muốn gặp rắc rối."

Dương Phàm sửng sốt, nghi hoặc nhìn Dao Trì, dùng ánh mắt hỏi thăm phát sinh cái gì.

"Chúng ta ăn đầu kia heo rừng, hẳn là con của nàng." Dao Trì nhỏ giọng nói ra, ngữ khí tương đương tự trách.

Dương Phàm triệt để sửng sốt, ngơ ngác lạnh lùng nhìn lấy Dao Trì, nhưng buổi chiều mới hồi phục tinh thần lại, hỏi: "Này, phía ngoài cái kia tu vi gì?"

"Nhân Tiên, chúng ta ăn một con kia là Phát Triển Kỳ Ấu Tề, phía ngoài trưởng thành, mà lại khả năng đã biến hóa." Dao Trì thành thành thật thật trả lời, lần này là thật gặp rắc rối.

Nhân Tiên còn cao hơn tiên nhân ra một cái đại cảnh giới, gặp gỡ cơ hồ có thể nói là hẳn phải chết.

Dương Phàm gấp đến độ xoay quanh, đây là từ nhỏ, đến lão tiết tấu.

Heo rừng đã bắt đầu dùng thân thể va chạm sơn động, nàng nghĩ được chính mình Ấu Tề vị đạo, liền tại bên trong hang núi này, cho dù là gặp được đối thủ cường đại, hẳn cũng không sợ, vì bảo hộ con của mình, hẳn có thể trở nên cực kỳ công kích tính.

Cự hình heo rừng gầm lên giận dữ, đâm đầu vào sơn động, nhưng lại chạm đến cường đại cấm chế, ngược lại mình đã bị thương tổn cực lớn.

Một cây răng nanh đã bẻ gãy, chỗ đứt chảy ra máu tươi.

Cái này khiến hẳn càng thêm xác định, đây là một vị đại năng động phủ, nhưng là vì hài tử, nó có thể không sợ.

Heo rừng không ngừng va chạm sơn động, đồng thời trên người hẳn phát ra hào quang màu vàng đất, đất đá bao vây lấy thân thể của hẳn, để thân thể của hẳn càng thêm cứng cỏi.

Nhưng là y nguyên vô hiệu, ngoài sơn động cấm chế lấp lóe một chút, hào quang màu vàng đất phá toái, đồng thời, ở trên người hẳn xé rách ra một đạo vết thương, cơ hồ có thể gặp đến xương cốt.

Heo rừng cuồng dã tính tình bị kích phát, nhưng là còn bảo lưu lấy sau cùng một tia lý trí, biết thứ này ánh sáng dựa vào chính mình là không thể nào đánh nát, dự định đi tìm trợ thủ.

Heo rừng thân thể nhoáng một cái, biến thành một cái mập mạp trung niên bác gái, nhưng là thân thủ lại là mạnh mẽ, nhảy mấy cái đã biến mất không thấy gì nữa.

Heo rừng không hề va chạm sơn động, trong sơn động cũng đình chỉ lắng lư, Dao Trì một là ngã xuống, đồng thời hít sâu một hơi.

Dao Trì có pháp lực của mình thôi động cấm chế, Nữ Oa bế quan, động thiên, hộ vệ son động cấm chế uy lực lại so với ban đầu cắt giảm rất nhiều, có thể nói mười không còn một, nhưng là đối phó Nhân Tiên vẫn là với đủ.

"Quá nguy hiểm." Dương Phàm đỡ dậy Dao Trì, lòng vẫn còn sợ hãi nói ra, nếu như heo rừng xông tới, như vậy không có người có thể chống đỡ được lửa giận của hắn, khả năng Dao Trì còn có khả năng đào tẩu.

Nữ Oa bế quan trăm năm không thể ra, gặp được việc này, chỉ có chính mình đến giải quyết.

"Hắn sẽ còn trở lại." Dương Phàm nhìn thấy heo rừng rời đi bộ dáng, hắn tại bốn phía làm tốt ký hào, hiển nhiên hắn cũng không hề từ bỏ dự định.

"Làm sao bây giờ?" Dao Trì sốt ruột, dù sao đây là hắn gây ra họa.

"Trốn?" Dương Phàm thử thăm dò nói ra.

Nhưng là Dao Trì lại lắc đầu, biểu thị điều đó không có khả năng, bởi vì heo rừng đã nhớ kỹ mùi của nàng, chạy trốn hội nguy hiểm hơn.

"Con lợn này!" Dương Phàm tức giận nắm quyền đầu, nhưng lại không có chỗ phát tiết.

"Vô luận cái gì, đều sẽ có nhược điểm." Dương Phàm quay người, hướng đi còn không có ăn xong heo rừng bên cạnh.

Dao Trì cho là hắn sợ, lắc đầu không nói gì thêm, kiểm tra cấm chế, chuẩn bị nghênh đón lần tiếp theo heo rừng tập kích.

Bạn đang đọc truyện *Vương Mẫu Dường Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: 2 đầu

Dương Phàm không có chạy trốn, bởi vì hắn biết, đi ra ngoài chết sẽ nhanh hơn, bên ngoài không biết còn có bao nhiêu người đang ngó chừng hắn, mặc danh ký diệu chết, chính mình chẳng phải là rất lợi hại thua thiệt.

Mà lại, Dương Phàm biết, Dao Trì làm tương lai Nữ Tiên Chi Thủ, vẫn sẽ có Số Mệnh Gia Thân, tối thiểu nhất, trừ phi Chuẩn Thánh Cấp Bậc người nhằm vào nàng, không phải vậy tánh mạng là sẽ không nhận uy hiếp.

Dương Phàm trong son động bận rộn, tìm ra một đồng đồ vật, đủ loại vũ khí, còn có một cặp bả hoang pháp khí, những vật này đều đã mất đi lúc đầu uy năng, bị Nữ Oa ném ở khắp ngõ ngách, nhưng những vật này, hiện tại lại có tác dụng.

Tuy nhiên phía trên không có có Pháp Lực gia trì, nhưng là uy lực y nguyên không thể coi thường, tỉ như thanh này đen như mực đại đao, nhìn lấy rất lợi hại ngu dốt, nhưng là không có mấy kiện đồ vật có thể tới lưỡi dao của nó.

Con heo rừng nhỏ kia răng nanh, cây đao này, nhẹ nhàng vạch một cái liền gãy mất, bất quá khuyết điểm cũng là quá nặng nề, Dương Phàm vung vẩy không nổi.

Còn có một đồng lớn Cung Nỗ, có Dương Phàm liền dây cung cũng không dám đụng vào, bởi vì những vật này đều là một số dị thú mạnh mẽ lưu lại, có vô cùng sắc bén, có thể dễ dàng mở ra Dương Phàm da thịt.

Đồ vật đều chuẩn bị không sai biệt lắm, Dương Phàm bắt đầu Đào Hàm, chuẩn bị cho đầu kia tới tìm thù heo rừng một cái "Kính hử".

Tóm lại, Dương Phàm đem cái này một đồng lớn đồ vật tất cả đều dời ra ngoài, vụn vặt lẻ tẻ một đồng lớn.

Dao Trì không hiểu nhìn lấy Dương Phàm, không biết những vật này bọn họ cảm có làm được cái gì, mà lại Dao Trì còn nhìn ra, rất nhiều binh khí Dương Phàm liền cầm đều cầm không được.

"Người chuẩn bị làm gì." Dao Trì nhìn lấy Dương Phàm, cảm thấy hắn tựa như là nghĩ đến làm sao vòng quanh một đồng đồ vật chạy trốn.

Dương Phàm không để ý tới Dao Trì, không có thời gian giải thích, hiện tại Dương Phàm là tranh thủ thời gian, kế hoạch của hắn phải cần một khoảng thời gian.

Cái son động này còn là rất lớn, bố trí không có nhẹ nhàng như vậy.

Dương Phàm còn muốn ở bên trong đào ra từng cái có thể dung nạp những vũ khí này hàm động.

Đây đều là tối nguyên thủy bầy rập, tại hiện đại đều như cũ có tác dụng, tại cổ đại trong hồng hoang, những vật này đều còn chưa có xuất hiện, Dương Phàm tin tưởng, nhất định có thể đánh bọn hắc trở tay không kịp.

Dương Phàm ở phía dưới chỉ huy, sau đó hết thấy đều từ Dao Trì đến làm, không có cách, những vũ khí này quá nặng nề, trước mắt hắc chỉ có thể làm động đây tầm kia Giao Long cung.

Dao Trì không biết hắc đang suy nghĩ gì, nhưng là vẫn làm theo, về sau Dao Trì minh bạch Dương Phàm ý nghĩ, không khỏi chặc chặc tán thưởng, nằng trước đó cũng không cho rằng Dương Phàm hội có cái gì xuất kỳ bất ý ý nghĩ.

"Ha ha, hiện tại vững vàng, chí ít có thể lấy trọng thương bọn họ." Dương Phàm gật gật đầu, cảm thấy vững vàng.

Dao Trì không dám thư giãn, nằng còn muốn khôi phục, thôi động những cấm chế này, cần đại lượng pháp lực.

"Đáng tiếc, tất cả pháp khí đều tại trong động thiên không bỏ ra nổi tới." Dương Phàm lắc đầu, nếu có pháp khí ủng hộ, Dao Trì cũng không trở thành như thế mệt nhọc.

Heo rừng trở về, hai đầu dài trăm gạo heo rừng, có nhà nhỏ ba tầng cao như vậy.

Chúng nó ở bên ngoài gào thét, kiêu kị ngoài sơn động cấm chế.

Một đầu heo rừng biến hóa, là một cái cường tráng nam nhân. Cầm một thanh Cự Phù, sau đó bắt đầu mãnh liệt phá núi động.

Bên ngoài sơn động, hoa quang lóe lên, Phù Đầu xuất hiện một cái tiểu khe.

Heo rừng nam nhướng mày, cái này so hắc trong tưởng tượng còn còn đáng sợ hơn.

Heo rừng nam dùng tới pháp lực, Phù Đầu kiện hàng một tầng vàng đất sắc màng ánh sáng, tiếp tục chém thẳng, cấm chế bắt đầu lắc lư, Dao Trì sắc mặt cũng khó nhìn.

"Đây là một Địa Tiên." Dao Trì cất lực duy trì lấy, nhưng là vẫn có chút lực bất tòng tâm.

Bên kia heo rừng không có loại này bán sự, hoàn toàn là dùng thân thể va chạm cấm chế.

Cấm chế phát ra nhiệt độ cao, trên người của nó có nhiều chỗ đã bị nướng cháy.

Còn lại một cái răng nanh cũng đã biến thành màu sắc đen nhánh, nhưng là nó còn không ngừng dùng, vẫn như cũ điên cuồng va chạm.

Dương Phàm không hiểu: "Chúng nó không biết Ấu Tề đã chết, làm sao còn liều mạng như vậy."

Dương Phàm nhún nhún vai, hắc đang hỏi Dao Trì.

"Chúng nó rất khó sinh đẻ." Dao Trì trả lời, ngũ khí có chút miễn cưỡng.

Dương Phàm đảo mắt nhìn ra phía ngoài, heo rừng nam Phù Đầu sắp sụp đổ, lít nha lít nhít vết nứt che kín Phù Đầu.

Lại một lần nữa, Phù Đầu triệt để phân giải, quyền đầu đụng phải cấm chế.

Bàn tay của hắc, lập tức bị nướng ra một cái vết thương.

Heo rừng nam sờ bàn tay, suy nghĩ thêm, làm như vậy có đáng giá hay không.

Bên kia cũng dừng lại, biến hóa nhìn lấy heo rừng nam.

Heo rừng nam lắc đầu, đột nhiên biến trở về qua, mấy trăm mét trường, ba tầng lầu cao như vậy, răng nanh cũng có gần mười gạo.

Heo rừng nổi giận, hình thể lần nữa mở rộng, răng nanh trở nên càng thêm dữ tợn, hiện ra hàn quang.

Heo rừng lui ra phía sau mấy bước, lại hướng trước, đụng vào cấm chế, toàn bộ sơn lâm đều đang chấn động.

Dao Trì thân thể chấn động, trực tiếp thổ huyết.

Cấm chế quang mang bắt đầu biến mất, Dương Phàm lập tức nói liền, cực mạnh phản chấn lực lượng đánh vào Dương Phàm trên thân, kếm chút Dương Phàm cũng phải thổ huyết.

Dao Trì đứng lên, ra hiệu Dương Phàm rời đi.

Dao Trì cảm tới Quyền chủ động, lần này không phải đang bị động phòng ngự, làm vô dụng công.

Lần này cầm chế tại chuyển biến, bắt đầu lộ ra phong mang.

Heo rừng tru lên, bắt đầu phản công.

Nghênh tiếp những này phong mang, cần trọng da thịt vậy mà trong nháy mắt bị cắt vỡ, huyết nhục đều đã chảy ra.

Một đạo phong mang trầm tại đại hình heo rừng răng nanh bên trên, trong nháy mắt sụp đổ.

Toái phiến đập tại dã heo trên đầu, thật sâu vào qua.

Còn không có xông vào son động, liền đã bị trọng thương, đất trên người lỏng ánh sáng màu vàng hoàn toàn không có tác dụng.

Heo rừng tránh lui, bọn họ khôi phục năng lực vẫn là rất lợi hại biến thái, dài mấy xích vết thương, không đến một khắc đồng hồ liền khôi phục lại, thậm chí gãy mất răng nanh, cũng đang thông thả sinh trưởng.

Heo rừng chân đạp khắp nơi, một canh giờ, vết thương trên người liền khôi phục bảy tám phần.

Bên kia heo rừng không có loại năng lực này, nhưng vết thương cũng đã kết vảy, chỉ ít không ảnh hưởng hành động.

"Làm sao bây giờ?" Dao Trì hỏi thăm, hiện tại nàng còn có năng lực đem Dương Phàm đưa ra ngoài.

"Không có chuyện gì, chúng nó hội trả giá đắt." Dương Phàm an ủi Dao Trì, hẳn rất lợi hại tin tưởng bấy rập của chính mình, có thể đem bọn hắn buồn ngủ đến bên trong.

"Địa Tiên có thể hay không bay." Dương Phàm hỏi, hẳn cũng chưa từng gặp qua loại tu vi này sinh vật, vẫn là rất lợi hại không xác định.

"Ta đều có thể học Ba Vân Thuật." Dao Trì trả lời, đến Kim Đan Cảnh Giới liền có thể lướt đi, Nhân Tiên có thể học tập chuyên môn bay lượn pháp thuật.

"Vậy liền phiền phức." Dương Phàm ánh mắt hơi hơi ngưng tụ, cái này hai con dã thú không dễ dàng bị khốn trụ.

"Trước ngăn chặn." Dương Phàm nói ra, hiện tại cũng chỉ có loại này biện pháp trong tuyệt vọng.

Dao Trì gật đầu, lực chú ý của nàng nhất định phải tập trung.

Tại trong vòng một canh giờ, Dương Phàm tại trần son động cầm rất nhiều cự kiếm, mỗi một chuỗi kiếm đều bị dây thừng cố định.

"Chờ một chút để bọn hắn vào." Dương Phàm chạy đến Dao Trì bên người bàn giao.

Dao Trì hiểu ý, gật đầu, sau đó từ từ thu pháp lực, cầm chế tự động vận chuyển.

Dễ dàng, hai đầu heo rừng phá tan cầm chế, nhưng là tự thân tình huống cũng không lạc quan.

Chúng nó đối Dao Trì cùng Dương Phàm gào thét, dù cho phong bế Ngũ Thức, y nguyên có thể cảm giác được con giận của bọn nó.

Tru lên chấn động son lâm, rất nhiều dị thú đều tại run lấy bầy, cái này hai con dị thú, so những cái được gọi là Vương Thú đều cường đại hơn.

Dao Trì không biết làm sao, Dương Phàm tràn đầy tự tin, đứng tại Dao Trì phía trước, nhìn lấy hai đầu cự đại dã thú.

Bấy rập, ngay tại chân của bọn nó một bên.

Bạn đang đọc truyện *Vương Mâu Dưỡng Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Đánh tan

Heo rừng dùng móng đập đất, nổi giận dùng dùng nhìn chăm chăm Dương Phàm cùng Dao Trì.

Trên người của nó, có trên trăm đạo thật sâu vết thương, răng nanh cũng xuất hiện rất nhiều lỗ hồng, phía sau lúc đầu đứng thẳng lông bờm bị cắt đứt hơn phân nửa.

Sau lưng còn có một đầu heo rừng, càng không chịu nổi, đã có thể nhìn thấy sau lưng nó bạch cốt âm u.

Dương Phàm không để lại dấu vết đứng tại Dao Trì trước mặt, chăm chú nhìn chăm chăm heo rừng, kỳ vọng chúng nó đi về phía trước.

Heo rừng gào lên một tiếng, nó cảm giác được, trước mặt hai người tu vi yếu kém, nhưng là cũng là bọn họ để cho mình bị thương nặng.

Heo rừng cảm giác, nhận sỉ nhục lớn lao.

Nhanh chân hướng về phía trước nhảy lên, dài mấy mét răng nanh, đâm tới.

Khi hấn rơi xuống đất, đất này mặt đột nhiên sụp đổ, toàn bộ thân thể đều rơi xuống.

Lúc này, heo rừng trong nháy mắt biến hóa, pháp lực rung chuyển, chuẩn bị bay ra ngoài.

Nhưng là, nếu là bấy rập, đương nhiên sẽ không đơn giản như vậy.

Trên bầu trời, một cái lưới lớn hạ xuống tới, đem nó khóa kín tại trong phạm bấy, mặc kệ nó làm sao giãy dụa đều không thể đào thoát.

Thậm chí, vết thương trên người tiếp xúc đến đại trên võng kiếm nhận, ngược lại bị thương tổn càng sâu.

Heo rừng nam khí điểm ngập trời, quát ra Cự Phủ, điên cuồng Vô Động, nhưng là cũng vô pháp phá vỡ cái này tấm lưới lớn.

"Đây là, Giao Long gân?" Dao Trì nhíu nhíu mày, nàng nhìn ra cái này tấm lưới lớn bắt phạm.

"Không có cách, cái này cũng không có những vật khác có thể vây khốn nó." Dương Phàm nhún nhún vai, những vật khác quá yếu ớt, không biết có thể hay không vây khốn nổi giận heo rừng.

Dao Trì cũng không nói thêm gì nữa, Giao Long gân cũng không phải cái gì đặc biệt thừa thừa có đồ vật, nhiều một chút ít một chút đều không có gì.

Dao Trì đứng lên, run run rẩy rẩy hướng đi còn lại đầu kia heo rừng.

Dao Trì trạng thái thật không tốt, nhưng là đối với đầu kia heo rừng vẫn là muốn tốt hơn nhiều, chỉ ít tứ chi còn có thể bình thường sử dụng.

Heo rừng phát hiện Dao Trì, tuy nhiên thụ thương rất nghiêm trọng, một cái chân đã lộ ra xương cốt, nhưng là nó hoàn toàn không sợ, ngược lại là trực tiếp nghênh đón.

Dao Trì cũng không dám khinh thường, trực tiếp hiện ra chân thân.

Dao Trì là một đầu Hắc Báo, Pháp Thân bành trướng, cũng có dài mười mấy mét, nhưng là so sánh heo rừng, giống như là một đầu Ấu Tề.

Dao Trì bỏ nhào vào heo rừng trên thân điên cuồng cắn xé, nanh vuốt tại pháp lực thôi hóa (Hạ) tăng vọt, hiện tại Dao Trì cũng là một con hung thú, tản ra khí tức nguy hiểm.

Heo rừng điên cuồng trật chuyển động thân thể, muốn đem Dao Trì từ trên lưng của nó ngã xuống, tỏ hoàng sắc hộ trảo trở nên bóng loáng, Dao Trì có chút cảm nắm bắt ổn.

Lắc một cái thân thể, đem Dao Trì từ trên lưng ngã xuống khỏi tới.

Dao Trì không kịp xoay người, heo rừng trực tiếp nhào lên, mở ra miệng rộng, muốn cắn Dao Trì.

Dao Trì gầm nhẹ, cự đại móng vuốt đập vào heo rừng móng trước bên trên, trực tiếp cắt ngang nó một đầu móng.

Heo rừng xoay người ngã xuống đất, Dao Trì xoay người nhào tới, nhưng là heo rừng răng nanh không ngừng vung vẩy, để Dao Trì không dám tới gần.

Heo rừng xiêu xiêu vẹo vẹo đứng lên, mất đi một cái chân, sức chiến đấu của nó không phát huy ra một phần mười.

Dao Trì cũng bởi vì pháp lực tiêu hao quá độ, một thân thực lực không phát huy ra, ngược lại hai người là tại sán sán với nhau.

Trong phạm bấy đầu kia heo rừng nam điên cuồng chém thẳng lấy Giao Long gân, nhưng lại là phí công, Phủ Đầu hoàn toàn tan vỡ, heo rừng nam tay không tác sát, huyền lập tại trong phạm bấy, nhìn hằm hằm Dương Phàm.

Dương Phàm bị nhìn rừng mình, heo rừng nam ánh mắt quá mức đáng sợ, để hắn không dám nhìn thẳng.

Heo rừng nam không cam tâm, tại trong cạm bẫy nộ hồng.

Dương Phàm phong bế Ngũ Thức, nhưng là thanh âm chấn động vẫn làm cho hắn cảm giác mất tự nhiên.

Dẫn ra ngón tay, trong cạm bẫy bắt đầu biến động, từng cây mũi tên phát ra hàn mang, chỉ hướng heo rừng.

Heo rừng Nam Thần trải qua xiết chặt, bốn phía mũi tên, để hắn rừng mình.

Một mũi tên xuyên thấu bờ vai của hắn, đưa nó dính ở trên vách tường, sau lưng lại là một cây cung lớn, mũi tên còn đến không kịp phát xạ, trực tiếp xuyên thấu bộ ngực của hắn.

Nhưng là nó không chết, trên thân cắm đầy mũi tên.

Thân thể nó đang chảy máu,

Sau cùng không có thể lực, duy trì không Nhân Khu, mấy trăm mét heo rừng rơi xuống lại đáy hồ, phía dưới lợi kiếm đưa nó triệt để đánh giết.

Còn lại đầu kia heo rừng, cũng bị Dao Trì đánh giết, dù sao, Dao Trì là trời sinh Kẻ Săn Mồi, có rất lợi hại tuyệt diệu săn bắt kỹ xảo.

Dao Trì biến ảo hình người, nàng đã mệt không còn hình dáng, trên mặt dính đầy hiến máu.

Miền cưỡng cười cười, Dao Trì ngắt đi, pháp lực của nàng đã tiêu hao, liền hình người đều không thể duy trì.

Nhìn lấy trong ngực Tiểu Hắc báo, Dương Phàm cười cười, lần này cuối cùng là hữu kinh vô hiểm.

Bọn họ cần thời gian rất lâu đến khôi phục, son động cũng biến thành một mảnh hỗn độn.

Trong son động phiêu tán máu tanh khí tức.

Dương Phàm trong khoảng thời gian này cảm nhận được rất lợi hại nhiều khí tức cường đại, bọn họ còn tại xem chừng, không biết trong này, đến tốt cùng là phương nào đại năng.

Dù sao một Địa Tiên, một Nhân Tiên, đều là đã đi là không thể trở về.

"Chúng ta nên đi." Dương Phàm nhìn lấy Dao Trì, hiện tại nàng đã khôi phục rất nhiều, nhưng là thụ bị thương rất nặng, hiện tại còn vô pháp biến hóa.

Tiểu Hắc báo gật gật đầu, tỏ ra là đã hiểu.

Heo rừng tiến công gây nên lớn bao nhiêu có thể chú ý, bọn họ đại đa số cho rằng nơi này có cái gì Dị Bảo, chỉ bất quá, thứ này đã có chủ nhân.

Xung đột cùng một chỗ, heo rừng tuyệt đối không phải là cái cuối cùng.

Nơi này bị quá nhiều người chú ý.

"Bây giờ đi đâu." Dương Phàm trong ngực Tiểu Hắc báo miệng nói tiếng người, cái đuôi vung vẩy.

"Qua tìm nhân tộc căn cứ." Dương Phàm trả lời, bọn họ hiện tại không nhà để về, duy nhất địa phương có thể đi chỉ có nhân tộc.

Hiện tại, bọn họ ở lại cái son động kia, đã bị một số đại năng chiếm cứ, bọn họ đang cực lực tìm kiếm Dị Bảo.

Hiện tại, Dương Phàm bước vào Nhân Tộc, mới tính được là chân chính tiến vào Hồng Hoang.

Rất nhiều đồ vật, đã không phải do chính mình, tỉ như lần này bọn họ đào vong.

Bạn đang đọc truyện *Vương Mâu Dưỡng Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Nhân Tộc

Trước đó Dương Phàm chỗ ở trong sơn động, đã tụ tập một đám đại yêu, cái gọi là Địa Tiên, trong bọn hắn ở giữa chẳng qua là hạng chót một đám.

Chúng nó đều biến hóa, đứng tại cửa sơn động, không dám tiến vào, bởi vì trong này, heo rừng chết quá thê thảm.

Tứ chi đều bị tách rời, bị treo ở một cái cao cao trên kệ đồ nướng.

Còn lại, đã bị trong sơn động lão thủ gặm không còn hình dáng, còn có một đầu, đã không có toàn thân, chỉ có một cái đầu lâu lộ tại mặt đất, bị Giao Long gân buộc.

Bên trong có rất nhiều đại yêu đều hít sâu một hơi, bọn họ đến nơi đây, không chừng cũng hội chết không rõ ràng.

Nhưng bọn hắn vẫn xem không hiểu những này là cái gì, không có có sóng pháp lực, nhưng là uy lực thậm chí muốn lớn hơn.

Rốt cục, một cái Hắc Hùng kim nén không được, hướng về phía trước vượt một bước, sau đó lút nha lút nhít mũi tên hướng hắn phóng tới.

May mắn da dày thịt béo, không phải vậy thân thể cũng có thể bị xuyên qua.

Đại yêu nhóm cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, nơi này quá mức quỷ dị.

Bọn họ thận trọng đi về phía trước, không ngừng mà thả ra pháp lực, tìm kiếm con đường phía trước.

Sau cùng, bọn họ đều yên ổn đi đến một khối cự đại Ngọc Bích phía trước, đây là động thiên cửa vào, Nữ Oa Tiểu Thế Giới.

Bọn họ hiểu kỳ, có đại yêu không nhớ lâu đưa tay sờ lên, sau đó toàn thân bị ngọn lửa bao trùm, bất kể thế nào dốc sức đều diệt không, sau cùng bị sinh sinh nướng thành một đồng vôi.

Đại yêu nhóm sợ hãi, cuống quýt lui lại, có trực tiếp quỳ xuống dập đầu, cầu đại năng tha thứ.

Đại yêu nhóm bất quá tụ tập hai canh giờ, sau đó lại hoàn toàn tán đi.

Bọn họ không có đạt được truyền thừa, ngược lại thụ thương.

Chúng nó cũng không tiếp tục muốn đi vào cái địa phương nguy hiểm này.

Về sau, nơi này chính là rừng rậm cấm địa, mỗi cái đại yêu đều cảm đoán đời sau của mình tiến vào, để tránh thương tổn tánh mạng.

Dương Phàm cười nhạo, cảm thấy đại yêu nhóm có chút đại đề tiểu làm, cũng không nghĩ một chút, thật sự có đại năng tọa trấn, những này đại yêu còn có thể đến sơn động bên cạnh nửa phần.

Nhưng là, cái này mặc kệ chuyện của hắn.

Hiện tại, Dương Phàm quan tâm là, Nhân Tộc di chuyển ở đâu, mấy ngày không thấy, đã tìm không thấy bóng dáng của bọn hắn.

"Đám người kia, khắp nơi Đào Hầm." Dương Phàm một cái không chú ý, rút xuống một cái hố bên trong, bên trong còn có than Hỏa, hiển nhiên, Nhân Tộc trước đó ở chỗ này ở lại qua.

Dương Phàm đứng lên, phát hiện y phục của mình vậy mà không có nhiễm phải một điểm bụi đất, so sánh, thủ chương đã kinh biến đến mức đen nhánh.

Dao Trì ghé vào Dương Phàm trên bờ vai, giãy mở mắt, nói ra: "Đây là Thánh Y, sẽ không nhiễm dơ bẩn."

Dao Trì hiện tại rất lợi hại tham ngủ, năng trúng độc, heo rừng lông bờm quần tới Dao Trì, độc tố không ngừng mà tê liệt Dao Trì thần kinh.

Dương Phàm cũng không tái phát hỏi, cầm một gốc thối cỏ đặt ở Dao Trì cái mũi dưới đáy, hắn rất lợi hại lo lắng Dao Trì có thể hay không một ngủ không tỉnh.

Đồng dạng, trên mặt của hắn lại nhiều một đạo vết cào, còn tốt Dao Trì không dùng lực, không phải vậy Dương Phàm mặt liền muốn triệt để hủy đi.

"Không muốn đi thứ này đưa cho ta, nói qua không cần lo lắng!" Dao Trì phản hận nói, thứ này nhiều lần đều đem hắn từ trong trạng thái đảo loạn.

Dương Phàm nhún vai, tiện tay ném đi thối cỏ, chuyên tâm Tầm tìm nhân tộc căn cứ.

Trong rừng rậm hành tẩu ba ngày, Dương Phàm rốt cục tiếp cận nhân tộc căn cứ.

Xa xa, Dương Phàm liền thấy khói bếp.

Dương Phàm đem Dao Trì từ đầu vai lấy xuống, ôm vào trong ngực bắt đầu phi nước đại.

Ở chính giữa sáng, hắn muốn đuổi đến.

"Oa, ta Hồ Hán Tam lại trở về!" Dương Phàm không bình thường Trung Nhị rống một câu, hấp dẫn tới một mảng lớn chú ý lực.

Sau đó một đám người bắt đầu xì xào bàn tán, thảo luận đều là Hồ Hán Tam là ai, sau cùng ra kết luận, không có người này, sau đó yên lặng nắm lên bên người vũ khí.

Dương Phàm rất lợi hại xấu hổ, duy trì một tư thế bất động, cái trán có mồ hôi lạnh lưu lại.

"Phàm ca!" Rốt cục có người nhận ra hắn, lớn tiếng kêu: "Người làm sao đổi tên?"

"Ta. . ." Dương Phàm nghẹn lời,

Không biết nên nói cái gì.

Cửu Thặng mới vừa từ phía sau trong sơn động chạy đến, liền thấy Dương Phàm giang hai tay ra ở nơi nào đứng đấy, ngạc nhiên chạy tới.

"Ta không có đổi tên." Dương Phàm nói một câu, "Tốt, về sau ta liền muốn đi theo các người."

Mất thấy Cửu Thặng muốn tiếp tục hỏi tiếp, Dương Phàm trực tiếp mở miệng, hướng trong đám người đi đến.

Lúc này mọi người cũng bỏ vũ khí xuống, bọn họ nhận ra Dương Phàm, đã từng dạy bọn họ nhóm lửa, thịt nướng.

Lại nhìn thấy hắn, bọn họ vẫn rất cao hứng, trong mắt bọn họ Dương Phàm tựa như thái dương đồng dạng loá mắt.

Dương Phàm cùng hiện tại nhân loại trò chuyện, quan sát bọn họ cuộc sống bây giờ hoàn cảnh.

Hiện tại nhân loại đã có vận dụng vũ khí ý thức, bọn họ dùng trường thân cây cùng bện nhện thạch đầu buộc chung một chỗ làm thành thanh trường thương.

Ăn uống no đủ, mọi người vây quanh hắn, muốn từ hắn nơi này đạt được càng nhiều kỹ năng.

Dương Phàm động thân mà lên, hô lớn: "Xem trọng, cái này chính là ta cho các người mang vũ khí mới!"

Áo Dương Phàm vắt trên lưng lấy cung, cùng nhau đi tới, hắn đều dựa vào loại vũ khí này săn bắn.

Đương nhiên, không phải trắng noãn như ngọc Giao Long cung, mà chính là một trương đen nhánh cự đại trường cung.

Thụ đứng lên, cơ hồ có thể bắt kịp Dương Phàm thân cao.

Tùy tiện quất ra một cây so sánh đoạn chính nhánh cây, khoắc lên trên cung, rồi dây cung.

Uy lực cũng không tệ lắm, nhánh cây một phần ba đều không nhập ngoài trăm thước thân cây bên trong.

Mọi người đối cung uy lực giật mình, loại vũ khí này có thể lấy từ xa bắn giết một con trâu.

"Phàm ca, Phàm ca, thứ này tốt, về sau mỗi ngày đều có thịt heo rừng ăn." Cửu Thặng trong mắt tỏa ánh sáng, hắn nhìn thấy một đoàn heo rừng đang hướng hắn ngoắc.

Dương Phàm không muốn phản ứng Cửu Thặng, bởi vì con hàng này thật không có nhãn quang.

"Mỗi ngày liền nghe heo heo heo, về sau chúng ta mỗi ngày ăn một con trâu!" Dương Phàm một bàn tay đập vào Cửu Thặng trên đầu, sau đó tự mình nói ra.

"Một con trâu? Đúng đúng, Phàm ca nói rất đúng!" Cửu Thặng ngẫm lại, phát hiện ngư bức heo phải lớn, lập tức gật đầu phù hợp.

Tất cả mọi người cười, bọn họ cũng biết, một con trâu so một con lợn muốn lớn rất nhiều, bọn họ có thể không cần lại chịu đói.

Đao Trì dùng cái đuôi che kín hai mắt, không muốn đi nhìn Dương Phàm loại kia tự mình say mê bộ dáng, sợ nhìn không được lại đến qua cào hắn.

"Vậy thì tốt, chúng ta đi trước tìm làm vũ khí tài liệu!" Dương Phàm hướng một cái phương hướng nhất chỉ, tất cả mọi người phản phát chạy tới.

Dương Phàm theo ở phía sau, hắn đến thời điểm phát hiện, ở bên kia có một mảnh trúc lâm.

Trong ký ức của hắn, có một loại cung chế tác tài liệu cũng là trúc phiến, hơn nữa còn rất lợi hại cứng cỏi dùng tốt.

"Ta nói, Phàm ca, thứ này nhìn cùng người không giống nhau lắm a." Cửu Thặng công một bó Trúc Tử, quay đầu nhìn lấy Dương Phàm trên lưng cung tiễn.

Phát hiện mình giống như bị hổ, chính mình chính là lục sắc nhưng là Dương Phàm lại là đen nhánh đen nhánh.

"Hả, ta đây là thả thời gian lâu dài, về sau ngươi cũng sẽ thay đổi." Dương Phàm nói lên nói dối không nháy mắt, hắn cũng là từ trong son động mang ra, dùng một loại yêu thú xương cốt chế tác bởi vì phía trên có chất sừng, gặp được không khí sinh ra biến hóa, cho nên mới trở nên đen nhánh.

Nhưng là, Cầu Thặng đầu não tương đối đơn giản, cũng không nhiều hỏi, cứ như vậy tin tưởng, gật gật đầu hấp tấp chạy về phía trước.

Dương Phàm nhìn lấy gậy trúc trong tay, như có điều suy nghĩ.

Hắn nghĩ tới rất nhiều bầy rập, những cạm bẫy này dùng để săn bắt không còn gì tốt hơn.

Bạn đang đọc truyện *Vương Mẫu Dưỡng Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Nhân loại nguy cơ

Nhỏ nhỏ Trúc Tử, nhìn đứng lên không có gì đặc biệt, nhưng là, Dương Phàm lại có thể đem bọn nó trở nên lục sát thương mười phần.

Ti như Địa Thử, đập lên trên cơ bản liền sẽ để người đánh mất năng lực hành động.

Dương Phàm ngẩng đầu, nhanh chân đi về phía trước.

Hiện tại Dương Phàm không buồn không lo, cả ngày nghĩ đến vừa ra là vừa ra, hiện tại dính đến chỉ là vũ khí lạnh, cũng không biết, ngày đó hắn sẽ đem phi cơ đại pháo chuyển tới.

Những ngày tiếp theo thẳng nhàm chán, Dương Phàm mỗi ngày đều tránh trong son động cùng những trúc kia liều chết phản chiến, kết quả cũng mới làm ra đến mười mấy tấm có thể sử dụng cùng.

Bất quá những này cũng đủ, mỗi ngày thay phiên ra ngoài săn bắn, những vũ khí này còn có thể có dư thừa lưu lại Bảo Vệ Gia Viên.

Mọi người thật cao hứng, bởi vì bọn họ xác thực mỗi ngày đều có thể ăn đến một con trâu, nhưng là Dương Phàm rất lợi hại phiền muộn.

Mỗi ngày ăn thịt, hắn cảm giác dạng này không thể nào khỏe mạnh, thẳng bằng phối hợp là tốt nhất, nhưng là rau xanh cơ hồ tìm không thấy.

Nhìn lấy mọi người phân ra thịt bò, từng cái miếng đều nứt đến bên tai, Dương Phàm dằn dặc thở dài, hôm nay hắn là không muốn ăn đồ, vật.

"Đúng, Dao Trì cũng có mấy ngày không có ăn cái gì." Dương Phàm vỗ đầu một cái, sau đó trở lại son động.

"Ài, ngươi cũng mấy ngày không có ăn cái gì, có đói bụng không?" Dương Phàm vừa tiến đến, liền tùy tiện hô, hoàn toàn không nhìn thấy Dao Trì trên thân chính đang lưu chuyển hào quang đột nhiên trì trệ, sau đó Dao Trì trong nháy mắt mở mắt nói giận đùng đùng trừng mắt Dương Phàm.

Dương Phàm rất lợi hại xấu hổ, vội vàng lui ra ngoài, chạy nhanh chóng.

Vừa rồi Dao Trì thử đem trong thân thể sau cùng một cổ độc tố bức đi ra, sau đó liền bị Dương Phàm quấy rầy, hết thấy đều lại về đến điểm bắt đầu.

"Thật xấu hổ, mỗi lần đều là như thế này, không thể thêm chút mất a." Dương Phàm chạy rất lâu, cảm thấy Dao Trì sẽ không lại đuổi qua đến từ sau vịn một cây đại thụ, thở hồng hộc.

Mấy lần trước cũng thế, trực tiếp đem Dao Trì từ trạng thái tu luyện bên trong quấy rầy đi ra, sau đó mỗi lần đều sẽ bị sửa chữa hoài nghi nhân sinh.

"Một mực dạng này, Dao Trì có thể hay không tẩu hỏa nhập ma?" Dương Phàm rất lợi hại hoảng, vạn nhất Dao Trì tẩu hỏa nhập ma, tội lỗi của chính mình coi như lớn.

Bất quá Dương Phàm suy nghĩ nhiều, Dao Trì nếu quả như thật là muốn tu luyện, tuyệt đối sẽ không lựa chọn một chỗ như vậy, mục tiêu quá lớn, mà lại lúc nào cũng có thể sẽ có người tới, đem chính mình đẩy hướng tình cảnh nguy hiểm.

"Hả?" Dương Phàm vênh tai, nơi xa truyền đến rất lớn tiếng vang: "Giống như là cái gì đang chiến đấu?"

Xa xa đều có thể nghe thấy kêu đánh kêu giết thanh âm

Dương Phàm muốn tránh né, bởi vì trong rừng rậm chiến đấu phát sinh bất luận một loại nào đều không phải là hắn có thể tham gia, đại yêu cùng Vu Nhân tùy tiện một cái pháp thuật cũng có thể làm cho hắn uống một bình.

Một tiếng tiếng xé gió truyền tới, Dương Phàm bên tai chuyển động, hơi nghiêng đầu, một cái tay bắt lấy một mũi tên.

"Đây là. . ." Dương Phàm nhú mày, hắn nhận ra được, mũi tên này là nhân tộc sở dụng, xuất từ tay mình.

Dương Phàm hướng về đánh nhau phát sinh phương hướng chạy tới, hắn lúc đầu cũng không muốn mạo hiểm, nhưng là có người tộc đồng bào gặp rủi ro, hắn lại không thể mặc kệ.

Hắn chạy tới chỗ thời điểm, nhân tộc đội ngũ, đã có ba bốn người thụ thương, bọn họ phía sau ống tên đã khoảng không, đối mặt là một cái yêu thú cường đại, mũi tên hoàn toàn cắt không ra da thịt của hắn.

Không có mũi tên, nhân loại rất yếu đuối, hoàn toàn bị yêu thú áp chế không có xoay người thời cơ.

Yêu thú đang gào thét, đột nhiên nhào tới, nhất trào từ bắt chết một cái nhân loại.

Nhân loại đều đang lùi lại, bọn họ bị buộc đến một cái góc chết, đã không có đường lui.

Dương Phàm còn không có tiếp cận yêu thú, cầm trong tay mũi tên, nắm lên phía sau hắc sắc Đại Cung, hung tợn bắn đi ra.

Nhưng là, Dương Phàm xạ kích kỹ xảo không được tốt lắm, sát yêu thú da lông trượt ra qua.

Nhưng là hắc sắc Đại Cung uy lực có thể thấy được lổm đổm, vền vền quẹt vào, yêu thú đã da tróc thịt bong.

Yêu thú quay đầu, hướng Dương Phàm tru lên.

Đây là một con mèo to, rất lớn mèo, bởi vì nó có dài hơn hai mét,

Miệng đầy răng nanh hung thần ác sát nhìn lấy Dương Phàm.

Dương Phàm không giả, trước đó còn đang hoài nghi có phải hay không là cái gì đại yêu để mắt tới nhân loại, bây giờ hoài nghi bị đánh tiêu tan, trước mặt chỉ là một cái Luyện Khí Kỳ tiểu yêu mà thôi.

Dương Phàm cổ động pháp lực, huyết khí bị kích phát ra đến, đây là lần đầu tiên cùng yêu thú chiến đấu, ý chí rất lợi hại kích động.

"Đáng giận!" Dương Phàm nhất quyền đánh tới trên một tảng đá lớn, cái này con mèo hoang tốc độ quá nhanh, hoàn toàn tránh đi công kích của mình.

Dã Miêu móng vuốt chụp vào Dương Phàm, Dương Phàm đến không kịp né tránh, bị đập bay ra ngoài.

"Khụ khụ!" Dương Phàm cảm giác được huyệt hơi, bị đập lòng buồn bực.

"Đáng giận, ta hắn là học tập một số pháp quyết!" Dương Phàm hiện tại có chút hối hận, nếu như học tập pháp quyết, chiến lực của hắn liền sẽ nghiền ép cái này con mèo hoang.

"Bất quá, theo Dao Trì móng vuốt so ra, cái này còn chưa đáng kể!" Dương Phàm đứng lên, hắn không còn dám chủ quan, ánh mắt nhìn thẳng Dã Miêu.

Dã Miêu lui tới, đồng dạng vẫn là nhất trào từ đập vào Dương Phàm trên thân, nhưng là lần này Dương Phàm cổ động pháp lực, chấn khai Dã Miêu.

Sau đó Dương Phàm tiến lên, bắt lấy Dã Miêu cái đuôi, để nó vô pháp hành động.

Mèo cái đuôi không thể bắt, dùng khí lực lớn có thể sẽ làm bị thương bọn chúng xương sống lưng, có thể nói là bọn chúng một cái nhược điểm.

Dã Miêu thống khổ tru lên, cái đuôi của nó cơ hồ muốn bị chấn đoạn.

Dương Phàm thừa cơ mà lên, nhất quyền đánh tới xương sống lưng của hắn, Dã Miêu xương sống lưng trong nháy mắt bị vỡ nát.

Dã Miêu ngã trên mặt đất, không ngừng mà run rẩy.

Dương Phàm buông lỏng một hơi, sau đó quá khứ đem những cái kia bị hoảng sợ người xấu loại đỡ dậy.

"Đa tạ Phàm ca." Mọi người chân thành nói lời cảm tạ, nhìn trên mặt đất chết đi đồng bọn khó tránh khỏi hội bi thương.

"Chúng ta quá yếu ớt, đối mặt bọn hắn hoàn toàn không có xoay người thời cơ." Một người nói ra, ngữ khí rất lợi hại bi thương, trình bày một sự thật.

Dương Phàm trên đường đi đều rất trầm mặc, chuyện đã xảy ra hôm nay quá mức đột nhiên, hắn hoàn toàn chưa kịp phản ứng.

"Nhân loại, thật sự là yếu ớt không chịu nổi." Cũng có đại yêu chú ý tới nơi này, nếu như không phải kiêng kỵ bọn họ phía sau người kia, hiện tại bọn hắn đã tập kết, dẹp yên Nhân Tộc.

Bất quá bọn hắn cũng sẽ không buông tha cho, bọn họ sẽ tìm cơ hội diệt Nhân Tộc.

Mãnh liệt nguy cơ lồng quần tại Nhân Tộc phía trên, nếu như Nữ Oa bẻ quan tin tức một khi tiết lộ, bọn họ nguy cơ tới sẽ nhanh hơn.

Dương Phàm trở lại son động, sắc mặt rất lợi hại ngưng trọng, thậm chí ngay cả dạ dày một khi ục ục gọi đều không lo được.

Dao Trì trong son động chờ lấy Dương Phàm, định tìm hắn tính sổ sách.

"Người làm sao?" Dao Trì còn chưa kịp phát tiết tâm lý phần nộ, liền thấy Dương Phàm biểu lộ cùng bình thường không giống nhau lắm.

"Không có gì, cũng là cảm giác, nhân loại sinh mệnh quá yếu ớt." Dương Phàm trả lời, sau đó một mặt cô đơn đi tới son động.

Dao Trì hơi giật mình đến nói không ra lời, sau đó nàng nhìn thấy vài cái nhân loại giờ lên một người cùng một con mèo to đi về tới.

Người kia chết, Dao Trì trong nháy mắt minh bạch Dương Phàm ý tứ.

Dao Trì không phải cái gì trách trời thương dân sinh vật, tương phản, làm một cái ăn thịt động vật, nàng sát tâm rất nặng, nhưng bây giờ cũng có một loại cảm giác bị thương.

"Người chuẩn bị làm sao bây giờ." Dao Trì đi vào, hỏi.

Hiện tại Nhân Tộc hoàn toàn tín nhiệm Dương Phàm, nàng cũng cho rằng Dương Phàm có năng lực giải quyết loại chuyện này.

Dương Phàm loay hoay mấy cái cái ngọc giản, sau đó quay đầu nhìn lấy Dao Trì nói ra: "Toàn dân tu tiên!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Mẫu Dưỡng Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Toàn dân tu tiên

Dương Phàm trả lời đặc biệt bá khí, đem cả Nhân tộc đẩy hướng tu tiên dậy sóng.

Nhưng là, đây cũng là không có biện pháp biện pháp, nhân loại sinh tại Hồng Hoang, nguy cơ đang tiềm ẩn bao giờ cũng không uy hiếp tính mạng của bọn hắn.

Dao Trì rõ ràng từng sợ, nàng trước tiên cũng là nghĩ qua, nhưng là nàng sợ hãi hậu quả Nhân Tộc gánh chịu không.

"Thế nhưng là, dạng này, Nhân Tộc hội nguy hiểm hơn." Dao Trì khuyên Dương Phàm, nàng cảm thấy vẫn là quá mạo hiểm.

"Ta biết, đại yêu cùng Vu Nhân hội kiêng kỵ, nhưng là như thế này, ngược lại sẽ để nhân tộc đạt được đầy đủ thờ đốc thời cơ." Dương Phàm trả lời, hắn cân nhắc qua hậu quả, nhưng là Dương Phàm nghĩ càng xa.

"Người nghĩ, Nữ Oa sẽ để cho còn lại mấy cái Đại Tộc tàn giết nhân loại a?" Dương Phàm nhìn Dao Trì còn không hiểu, mở miệng giải thích.

"Sẽ không, nhưng là Nữ Oa tỷ tỷ cũng không thể nào làm được chu đáo." Dao Trì ngẫm lại, sau đó bưng tỉnh đại ngộ: "Cho nên, muốn để cả thế cường đại lên."

Dương Phàm gật gù đầu: "Cho nên, Nhân Tộc là đạt được Thánh Nhân ủng hộ, mà không phải ta."

Dương Phàm cười thần bí, tiếp tục loay hoay ngọc trong tay giản.

"Người có lúc vẫn là rất lợi hại thông minh." Dao Trì đánh sát, nhìn lấy Dương Phàm.

"Ta một mực rất lợi hại thông minh." Dương Phàm không quay đầu lại, bởi vì Con mèo nhỏ rất lợi hại hung không có chút nào đáng yêu.

"Nhưng là, người mỗi lần đều tại ta khư độc thời điểm quấy rầy ta là có ý gì." Dao Trì thanh âm dần dần trầm thấp.

Dương Phàm đã cảm giác được Dao Trì móng vuốt tại trên cổ của mình ma sát: "Đây không phải là ngoài ý muốn à."

Dương Phàm hoảng sợ chạy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, hắn cảm thấy Dao Trì thật dám ở trên cổ của hắn vẽ lên nhất trảo tử.

"Lần này liền bỏ qua người, lần sau tuyệt đối sẽ không đơn giản như vậy." Dao Trì từ Dương Phàm trên bờ vai nhảy xuống, đồng thời dùng chính mình móng vuốt uy hiếp Dương Phàm.

Dương Phàm liền vội vàng gật đầu xưng phải, không để lại dấu vết chà chà mồ hôi lạnh trên đầu.

"Vẫn là trước phân chia một chút những công pháp này." Dương Phàm nhìn lấy Dao Trì đi ra ngoài, sau đó chuyển tâm chọn công pháp.

Nữ Oa cho công pháp của hắn rất lợi hại tạp, có rất nhiều càng thích hợp Yêu Tộc tu luyện, cho nên Dương Phàm không thể không làm ra phân chia.

"Ừm?" Dương Phàm lông mày nhú lại, cảm giác mình giống như thiệt thòi lớn.

"Hiên Viên quyết?"

"Thần Nông Kinh?"

"Ta giống như, bị hố?" Dương Phàm cầm hai cái ngọc giản, luôn cảm giác thứ này có chút Bug.

Tuy nhiên không biết đồ vật bên trong là cái gì, nhưng là Thần Nông, Hiên Viên, là tên Viêm Hoàng, cùng hai người kia liên hệ với nhau cũng có chút đáng sợ.

"Không biết về sau Xi Vưu hội cảm có công pháp gì." Dương Phàm sờ lên cằm, lộ ra cảm thấy hứng thú thần sắc: "Chẳng lẽ lại là Xi Vưu truyền?"

Nghĩ đi nghĩ lại, Dương Phàm không tiết tháo cười rộ lên, rất nhiều tên nghĩ đến đều cảm giác đặc biệt Trung Nhị.

"Vẫn là không đi muốn chuyện sau này." Dương Phàm sờ sờ cằm, tiếp tục phân chia cái này một đồng lớn công pháp.

"Có chừng ba ngàn cái ngọc giản, phân phối xong giống không quá với. Ta nhớ được Nhân Tộc lúc xuất thế có vạn nhân chỉ ít." Dương Phàm có chút phát sầu, đây chỉ là một phần nhân loại tụ tập ở chỗ này, đều có tiếp gần ngàn người.

"Còn phải nghĩ biện pháp đem những này truyền cho những bộ lạc khác." Dương Phàm có chút bận tâm, không biết còn lại mấy cái bộ lạc hiện tại là cái dạng gì.

Sau cùng Dương Phàm quyết định, trước hết để cho một bộ phận người giàu có đứng lên, sau đó kéo theo bốn phía.

"Xã hội từ sinh ra bắt đầu cũng là không công bằng." Dương Phàm cuối cùng đem tất cả công pháp toàn bộ phân chia, sau đó nhàn nhạt mở miệng.

Những công pháp này có tốt có xấu, tu luyện cũng sẽ có nhanh có chậm, mà lại chất lượng còn không xác định.

Dương Phàm chọn lựa ra ngàn cái ngọc giản, hỗn hợp lại cùng nhau, hắn dự định khiến mọi người chính mình chọn lựa, dạng này tương đối muốn công bằng một điểm.

"Phàm ca." Dương Phàm đi ra, mọi người chú ý tới hắn, nhưng lại không có giống như kiểu trước đây nhiệt tình.

Bọn họ mất đi một đồng bọn, hiện tại vẫn tại bị thương bên trong, thậm chí ngay cả Đại Miêu thịt đều không có tâm tình qua nhấm nháp.

Dương Phàm vẻ mặt đau khổ, hắn cũng cảm giác được bị thương.

Đang cường tự khắc chế.

Nắm nắm tay đầu, Dương Phàm vẫn là mở miệng: "Mọi người. . ."

Dương Phàm nói chuyện, hấp dẫn mọi người chú ý, đều nhìn hắn.

"Mọi người, ta biết, hiện tại chúng ta mất đi một đồng bọn, nhưng là hiện tại còn không phải thương tâm thời điểm."

Dương Phàm đón đến, trong đầu của hắn có rất nhiều khích lệ lòng người, nhưng là đến bây giờ, hắn lại không dừng khí nói ra.

"Hôm nay đồng bọn của chúng ta chết, không trách người khác, muốn trách chỉ có thể trách chính mình." Dương Phàm có chút không đành lòng, loại lời này nói ra, mọi người không nhất định hội lý giải.

"Phàm ca, người có ý tứ gì." Hữu nhân chất vấn, hắn cảm thấy Dương Phàm đang thiên vị Yêu Tộc.

"Bởi vì chúng ta không đủ mạnh, không thể bảo hộ đồng bọn của mình, cho nên chúng ta không trách người khác, hết thấy đều là cho là mình Nhỏ yếu đưa tới." Dương Phàm bỗng nhiên buông ra chính mình, lớn tiếng nói, nếu như mình không chỉ ra trắng, về sau khả năng còn sẽ có người sẽ chết tại Yêu Tộc móng vuốt dưới.

Mọi người sùng sốt, nhưng là vẫn có chút không quá nguyện ý tán đồng, nhưng cũng không có người phản đối, bọn họ tìm không ra lý do vì chính mình giải vậy.

Mọi người nghị luận âm ỉ, Dương Phàm ở phía trên nhìn lấy, cũng không có ngăn cản, đạo lý kia là muốn để bọn họ tự mình lĩnh ngộ.

"Nhưng là, chúng ta trời sinh chính là như vậy, không có cách nào chống cự những cường đại đó yêu thú." Một người mở miệng, hẳn rất lợi hại uể oải, chỉ cần đụng tới đại yêu, bọn họ chỉ có thể chạy trốn.

"Này, ta có biện pháp để cho các ngươi trở nên cường đại, các ngươi có nguyện ý hay không cùng ta học." Dương Phàm nghe nói, theo hẳn ý tứ nói tiếp.

Mọi người đình chỉ nghị luận, ngẩng đầu, trong mắt tỏa sáng.

Dù sao, không có người nào là không nguyện ý để cho mình càng cường đại hơn.

"Thật sao, Phàm ca." Mọi người còn có một chút không tin, bởi vì cái này quá không thể tưởng tượng, tiềm lực của bọn hắn, đã bị phát huy đến cực hạn.

Dương Phàm gạt gạt đầu, từ trong son động xuất ra một cái túi ngọc giản.

"Những này, chính là có thể để cho các ngươi càng cường đại hơn đồ vật." Dương Phàm chỉ trong túi ngọc giản, sau đó bàn tay tụ tập pháp lực, nhẹ nhàng vãn về, một khối đá liền bị Dương Phàm vẽ xuống tới.

Mọi người mở to hai mắt nhìn lấy Dương Phàm, cảm thấy thật không thể tin.

"Các ngươi cũng có thể dạng này, chỉ cần có nó." Dương Phàm cầm lấy một cái ngọc giản, đối mọi người nói.

Mọi người có chút tâm động, đã nóng lòng muốn thử.

"Chính mình chọn lựa." Dương Phàm nói một câu, đem ngọc giản vứt trên mặt đất.

Mọi người lẫn nhau nhìn xem, sau đó một mạch nhào tới, bọn họ sợ hãi chính mình không có loại vật này.

"Tham lam là nguyên tội, liền liền thuận chân nhất một nhóm người đều sẽ bị lợi ích tê liệt." Dương Phàm lắc đầu, không hề qua quan.

Rất nhanh, ngọc giản bị chia cắt hoàn tất, mỗi người trên tay đều có như vậy một cái.

Bọn họ lẫn nhau không nói lời nào, có chút xấu hổ, bình thường bọn họ sẽ còn khiêm nhượng, chỉ ít không sẽ cùng người yếu giạt đồ.

Bọn họ vui đầu nhìn lấy ngọc giản, hi vọng làm dịu xấu hổ.

Bất quá một lát, bọn họ từng cái đều gãi đầu, gấp đến độ xoay quanh, bọn họ căn bản không hiểu dùng như thế nào loại đồ vật.

Dương Phàm đi tới, hẳn còn phải chịu trách nhiệm đem nội dung trong những ngọc giản này toàn bộ khắc vào mọi người trong đầu.

Bạn đang đọc truyện *Vương Mẫu Dưỡng Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Khuếch trương

Có chút choáng đầu, muốn xin nghỉ tới.

...

Dương Phàm phụ trách cho bọn hắn giảng giải bên trong ngọc giản tin tức, đồng thời còn đang tìm kiếm này mấy cái "Rất lợi hại có lai lịch" ngọc giản.

"Hắc hắc, Phàm ca." Cầu Thặng nhìn Dương Phàm đến trước mặt mình, nhếch môi cười rộ lên.

"Cười cái gì, nhìn thật ngốc!" Dương Phàm không chút khách khí răn dạy, sau đó tay một đám: "Lấy ra."

"Hắc hắc, cho." Cầu Thặng cầm trong tay ngọc giản đưa cho Dương Phàm, sau đó một mặt ước mơ nhìn lấy Dương Phàm.

"Ủm?" Dương Phàm lông mày nhíu lại, sau đó thật không thể tin nhìn lấy Cầu Thặng, như có điều suy nghĩ đánh giá hắn.

"Làm sao Phàm ca?" Cầu Thặng bị nhìn chăm chăm căng lên, thận trọng hỏi.

"Thật là tất chó, gia hỏa này vận khí làm sao tốt như vậy!" Dương Phàm lẩm bẩm, sau đó một mặt khó chịu đem ngọc giản nhét trở về.

"Một sẽ tìm đến ta, cái này khá là phiền toái." Dương Phàm nói xong trực tiếp rời đi, tiếp tục cho những người khác giảng giải.

Cầu Thặng gãi đầu, không biết vì sao, nhưng là Cầu Thặng đầu não tương đối đơn giản, Dương Phàm nói lời hắn nhất định sẽ nghe.

"Kỳ quái, tại sao không có nhìn thấy một cái ngọc giản khác?" Dương Phàm lần lượt giảng giải hoàn tất, kết quả phát hiện mình lọt mắt một cái ngọc giản.

"Đoán chừng là ta quên bỏ vào." Dương Phàm gãi gãi đầu, tối thán trí nhớ của mình thật không tốt.

"Trước đi xem một chút Cầu Thặng đi." Dương Phàm vầy vầy đầu, hôm nay cấp mọi người giảng một ngày, đầu não phát trường.

"Phàm ca!" Cầu Thặng trông thấy Dương Phàm trở về, lớn tiếng kêu lên.

Dương Phàm bị thanh âm này chấn động đến một cái giật mình, thân thể không tự chủ được run rẩy một chút.

"Hô, " Dương Phàm kịp phản ứng, sau đó khí dồn đan điền, bình tâm tĩnh khí nói ra: "Ngươi mẹ nó muốn chết đúng không."

Cầu Thặng tâm hồng cười vài tiếng, sau đó cúi đầu giả thành Đà Điểu.

"Đem ngươi ngọc giản lấy ra!" Dương Phàm nhíu mày, đưa tay nói ra.

"Ta nói, Phàm ca, tại sao phải ta tới nơi này, ở bên ngoài không cũng giống vậy à, mà lại, cái này đều đến giờ cơm." Cầu Thặng ủy khuất nói, hiện tại bụng của hắn đã bắt đầu kêu to.

"Im miệng, không phải vậy ngày mai ngươi cũng đừng ăn cơm!" Dương Phàm nhìn Cầu Thặng liếc một chút, uy hiếp nói.

Cầu Thặng ủy khuất im lặng, sờ lấy bụng của mình, nghe bên ngoài truyền vào tới mùi thịt, nước bọt đều nhanh chảy ra.

"Ta nói, công pháp này, Cầu Thặng có thể hay không hảo hảo tu luyện!" Dương Phàm một mặt chất vấn nhìn lấy Cầu Thặng, cảm thấy cái này cả ngày chỉ muốn ăn cùng ngủ gia hỏa có thể hay không không chế được, cân nhắc muốn hay không đem công pháp của hắn hoán đổi.

"Tính toán, đã hắn có thể rút đến, cũng là cơ duyên của hắn, đoạn người máy duyên tóm lại là không tốt." Suy nghĩ một lát, Dương Phàm vẫn là quyết định đem công pháp truyền cho Cầu Thặng.

"Cầu Thặng a." Dương Phàm một mặt cười gian nhìn lấy Cầu Thặng, xoa xoa tay, tựa như là một cái dụ dỗ tiểu hài tử quá thúc thúc.

"Ách." Cầu Thặng bị Dương Phàm cử động làm cho một mặt mộng, không biết làm sao nhìn lấy Dương Phàm.

"Tiểu tử ngươi, diễm phúc không cạn!" Dương Phàm nháy mắt mấy cái, lộ ra một cái tất cả mọi người hiểu ánh mắt.

"Cái gì là, diễm phúc." Cầu Thặng nghi hoặc, nhưng nhìn Dương Phàm biểu lộ, hắn là một cái đồ tốt.

"Ha ha, liền ngươi công pháp này ha." Dương Phàm xoa xoa cái mũi, sau đó nói: "Hiên Viên quyết, nhưng là ta nhìn vẫn là gọi Hoàng Đế Nội Kinh so sánh đáng tin."

Cầu Thặng bị nói sững sốt một chút, nhưng là, xong nghe không hiểu Dương Phàm đang nói cái gì.

"Ngươi cái này thế nhưng là song tu công pháp, cụ thể chính là. . ."

"Cái gì là song tu?" Cầu Thặng vẫn như cũ không hiểu, bởi vì cái này trung từ hợp thành, bọn họ cho tới bây giờ chưa nghe nói qua.

"Chính là. . ." Dương Phàm phỉ sức giảng một đồng lớn, sau đó Cầu Thặng vẫn như cũ là một mặt mộng ép nhìn lấy Dương Phàm.

"Ta cảm thấy, ta càng ngày càng không hiểu." Cầu Thặng gãi gãi đầu, thành thành thật thật đem ý nghĩ của mình nói ra.

"Nói như vậy đi!" Dương Phàm đã im lặng, hắn trong bóng tối giải thích một đồng lớn, kết quả con hàng này sừng sốt nghe không hiểu.

"Chính là." Dương Phàm cảm thấy có chút xấu hổ, loại lời này nói ra quá thô tục.

Cầu Thặng một mặt mong đợi nhìn lấy Dương Phàm, chờ lấy câu sau của hắn.

"Sinh tiểu hài tử nguoi thạo a!"

Cầu Thặng sững sờ, sau đó do do dự dự nói ra: "Ta, ta không hiểu, nhưng là Thúy Hoa các nàng hiểu."

Dương Phàm sắc mặt không tốt, khóe miệng co giật, thủ chương đã nắm lên đến, dự định tùy thời cho hắn nhất quyền.

"Này, nguoi có biết hay không, làm sao làm cho các nàng sinh tiểu hài tử?" Dương Phàm sau cùng hỏi.

Cầu Thặng lại là một mặt kích động, liên tục gật đầu nói ra: "Mê mê hiểu."

"Chẳng lẽ, Phàm ca nguoi không hiểu? Ta có thể dạy nguoi!" Cầu Thặng một mặt hồ nghi, sau đó vỗ bộ ngực đại khí lãng nhiên nói.

"Dạy cái đầu của nguoi!" Dương Phàm một bàn tay đập vào Cầu Thặng trên đầu, tâm lý hàng phục, Mã Đức, nguyên lai nguoi cũng là một người tài xế kỳ cựu, còn tưởng rằng nguoi thật đơn thuần!

Sau cùng, Dương Phàm phế khá nhiều khí lực mới khiến cho Cầu Thặng hiểu rõ trong đó then chốt, sau đó quả quyết đuổi đi hắn.

"Ta dựa vào, đoán chừng ta phải sống ít đi mười năm." Dương Phàm nắm lấy tóc, một mặt buồn bực nói, nói chuyện với Cầu Thặng thật quá tốn sức.

"Nguoi thật muốn đem cái kia cho hắn?" Dao Trì đi tới, hồ nghi hỏi, hắn cảm giác, Cầu Thặng tựa hồ ngây ngốc, lý giải thứ gì đều tốn sức.

"Ai, người ngốc cũng có ngốc phúc." Dương Phàm xóa đi mồ hôi trên đầu, cười khổ nói, nói thật, hắn cũng không thể nào tin được Cầu Thặng.

"Vậy nguoi về sau chuẩn bị làm thế nào." Dao Trì cảm thấy, để nhân tộc bắt đầu tu luyện, chẳng qua là một cái nho nhỏ mở đầu.

"Nhân loại bộ lạc quá mức phân tán, mà lại lãnh địa cũng rất lợi hại nhỏ hẹp." Dương Phàm trong mắt toát ra giao hoạt quang mang, giống như cười mà không phải cười.

"Tiểu?" Dao Trì ngẫm lại, cảm giác được nhân loại phạm vi hoạt động đã không coi là nhỏ.

"Ta trong trí nhớ lãnh địa, dù sao vạn lý, nhân loại bộ lạc phân bố địa phương không có bất kỳ cái gì dị loại!" Dương Phàm mặt không đổi sắc, Hoa Hạ lãnh thổ, sắp có ngàn vạn km vuông, Thành Khu bên trong, hoàn toàn chính xác trừ nhân loại, liền chỉ có một ít sùng vật.

Dao Trì khẽ giật mình: "Dã tâm của nguoi quá lớn, sẽ chọc cho đến Yêu Tộc cùng Vu Nhân lửa giận."

Dao Trì muốn khuyên Dương Phàm, lớn như vậy lãnh thổ, đã xâm phạm đến Yêu Tộc cùng Vu Nhân lãnh địa, bọn họ tuyệt đối sẽ không bỏ mặc không quan tâm.

"Tích lũy tháng ngày, đá Tích Thủy mặc." Dương Phàm cười cười, Dao Trì lo lắng chính là đúng, nhưng là Dương Phàm minh bạch, đóng băng không phải một ngày chi lạnh, hết thủy cũng phải có một cái quá trình.

"Hiện tại ta muốn đem nhân tộc Võ chứa vào, chỉ ít có thể lấy cùng Vu Nhân hoặc là Yêu Tộc bất kỳ bên nào đối kháng." Dương Phàm tâm lý đã quyết định chủ ý.

Hắn muốn làm cho nhân loại cường đại lên, sau đó dần dần từng bước xâm chiếm Yêu Tộc cùng Vu Nhân lãnh địa.

"Vu nhân cùng yêu tộc mâu thuẫn rất lớn, về sau có thể sẽ đánh nhau, tuy nhiên trong truyền thuyết đã đánh qua." Dương Phàm híp mắt, Yêu Tộc cùng Vu Nhân mâu thuẫn tích lũy rất sâu.

"Đó là cái thời cơ." Dương Phàm quyết định thời cơ, hắn dự định ngồi thu Ngư Ông đắc lợi.

"Hiện tại nhân loại yếu đuối, ta chính là bọn họ cổ vấn." Dương Phàm trầm nghĩ, tuy nhiên hắn cũng không phải là rất lợi hại thông minh, tương phản hắn văn hóa khóa rất kém cỏi, nhưng là cô đại Hồng Hoang đầu óc hắn bên trong tri thức đã đầy đủ hắn qua tính kế.

Chương 19: Người mưu sát thân phu

Dương Phàm là không chịu ngồi yên, muốn hắn yên lặng ngồi tới đó tu luyện mình tướng cơ hồ là không thể nào.

Nhưng tu vi của hắn mỗi ngày đều đang tăng trưởng, bởi vì hắn làm sự tình, hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ vì hắn hạ xuống một điểm công đức, mượn nhờ công đức, hắn không ngừng tăng lên lấy thực lực của mình.

"Người vừa đang làm gì." Dao Trì rất lợi hại nghi hoặc, từ buổi sáng bắt đầu, Dương Phàm ngay tại đồn cây, cái này đều chặt nhanh một ngày.

"Ừm?" Dương Phàm ngẩng đầu nhìn xem Thiên, đã nhanh muốn hắc.

"Làm một cái chỗ ở." Dương Phàm phát phát tay có ích thạch đầu làm thành riu nói ra.

"Chỗ ở?" Dao Trì quay đầu nhìn một chút sơn động: "Không phải có sẵn."

Dao Trì không hiểu, coi như muốn làm một cái chỗ ở, cũng không nên tới chém Thụ không phải.

"Nhân không có việc gì, còn không bằng đem cánh giới của người vững chắc xuống." Dao Trì lắc lắc cái đuôi, liếm láp chính mình móng vuốt nói ra.

"Ha ha, chờ ta chỗ ở tạo tốt, người cũng đừng cướp ở!" Dương Phàm khiêng Phủ Đầu, nhanh chân trở lại trong sơn động.

"Áy, này sơn động ở thật không thoải mái, còn mẹ nó có lão thử!" Dương Phàm ghét bỏ nói.

Dao Trì cất bước, ghét bỏ nhìn Dương Phàm liếc một chút, sau đó cũng không quay đầu lại đi ra, nàng không tin Dương Phàm có thể tạo ra cái gì để cho mình cướp chỗ ở.

"Ha ha, ta là tạo biệt thự đâu, tạo biệt thự vẫn là tạo biệt thự đây." Dương Phàm bắt đầu xoắn xuýt, hắn còn không có nghĩ kỹ rốt cuộc muốn tạo dạng gì phòng trọ.

"Tính toán, vẫn là khác nghĩ những thứ này không thiết thực đồ, vật." Dương Phàm ngẫm lại, những tài liệu này nếu là tạo thành biệt thự khác hai ngày liền ngược lại.

Dương Phàm đã không kịp chờ đợi, chờ đến trời vừa sáng, lập tức đi ra ngoài.

"Ha ha, như thế một đồng lớn, với tạo một cái căn phòng lớn." Dương Phàm chui chui cái mũi, sau đó Phủ Đầu vung vẩy, bình bình bang bang, đem tất cả mọi người nhao nhao tỉnh lại.

"Ngô, Phàm ca, người đang làm gì." Cầu Thặng cách gần nhất, nghe được thanh âm lập tức tỉnh lại.

"Tạo phòng trọ." Dương Phàm bận bịu túi bụi, không rảnh rồi thời gian để ý tới Cầu Thặng.

"Phòng trọ?" Cầu Thặng gãi gãi đầu, sau đó ưỡn nghiêm mặt hỏi: "Phòng trọ là cái gì?"

"Không có gì, chờ ta chuẩn bị cho tốt người lại nhìn." Dương Phàm thần thần bí bí, làm cho tất cả mọi người không hiểu ra sao.

Mọi người thấy nửa ngày cũng không nhìn ra manh mối gì, từng cái đều rời đi, bọn họ còn có nhiệm vụ, muốn đi săn bắn, không phải vậy toàn bộ bộ lạc người đều muốn chịu đói.

"Ha ha, phòng này, cũng không phải tốt như vậy tạo." Dương Phàm chui chui mồ hôi trên đầu, thờ dài.

Hơn nửa ngày, hắn cũng chỉ là dựng lên một cái lều, liền mưa gió cũng không thể tới.

"Cái này, cũng là người chỗ ở?" Dao Trì nín cười, âm dương quái khí nói ra, nàng đây là bị cười ghen.

"Muốn cười thì cứ việc cười đi, có lúc người hối hận." Dương Phàm lẩm bẩm một tiếng, tiếp tục qua môn mê phòng ốc của mình.

"Ta nói thật, người nên đi tu luyện, cảnh giới bất ổn cũng không phải cái gì chuyện tốt." Dao Trì nghiêm mặt nói ra, Dương Phàm đã thật lâu không có thật tu luyện.

"Lại nói lại nói." Dương Phàm khoát khoát tay, quệt miệng nói ra.

"Người." Dao Trì muốn nói lại thôi, hận hận nhìn Dương Phàm liếc một chút, quay đầu rời đi.

Dương Phàm bấu môi, không hề nói gì, dù sao hần một mực không an tĩnh được, muốn tu luyện cũng không có thời gian.

"Nhìn qua, có chút ý tứ." Dương Phàm mân mê nửa ngày, nhà hình thức ban đầu đã hiển hiện ra.

"Bất quá còn không thể ở người." Dương Phàm nhìn lấy nhà gỗ, có một loại lung lay sắp đổ cảm giác.

Hắn lại tại bốn phía nện xuống mấy cây Mộc Trung, triệt để ổn định nhà gỗ mới đi vào.

"Ách, đen như vậy?" Dương Phàm đi vào chỉ có một vùng tăm tối, hần quên đào cửa sổ.

"Thật nhiều chuyện." Dương Phàm phàn nàn, hần không phải quên đây chính là quên cái kia, chờ hần bận bịu cho tới khi nào xong thôi, mọi người đã sẵn bản trở về.

"Hôm nay thu hoạch rất tốt." Dương Phàm xa xa nhìn gặp bọn họ mang lấy hai đầu trâu cùng một con mèo to trở về.

"Phàm ca." Cầu Thặng vui hơn hồ cười chạy tới, hỏi báo thu hoạch của bọn hắn.

"Phàm ca, người nói thật Thần hắc, lúc này mới mấy ngày, chúng ta liền có thể Liệp Yêu thú." Cầu Thặng tùy tiện, bọn họ vây công một con yêu thú hơn nữa còn không có có thụ thương.

"Về sau khác mạo hiểm, yêu thú này trước đó nhận qua thương tổn đi." Dương Phàm liếc mắt liền nhìn ra đến, yêu thú nội tạng có địa phương đã phá toái, điều đó không có khả năng là bọn họ có thể làm đến sự tình.

"Biết, Phàm ca." Cầu Thặng gãi gãi đầu, ngượng ngừng nói, qua liệp sát cái này con yêu thú cũng là hần khuyến khích.

"Bất quá, Phàm ca, đây là cái thứ gì." Cầu Thặng xem đến phần sau nhà gỗ, con mắt một chút sáng lên, hần còn chưa thấy qua vật như vậy.

"Cái này chính là ta nói phòng trọ!" Dương Phàm ngẩng đầu lên ngạo khí nói ra.

Cầu Thặng vây quanh nhà gỗ chạy một vòng, cảm giác tựa hồ cùng thứ gì có điểm giống.

"Áy, ta nói, cái này cùng chúng ta ở sơn động không sai biệt lắm ấy." Cầu Thặng nhớ tới, vỗ đầu một cái nói ra.

"Không sai, đây chính là ta chỗ ở sau này." Dương Phàm đứng tại cửa ra vào, ngăn chặn Cầu Thặng, con hàng này tu sửa đồ chơi, không kịp chờ đợi chui vào bên trong.

"Phàm ca, để cho ta vào xem." Cầu Thặng trừng mắt mắt to, đầu chứa nước nói.

Dương Phàm chết sống chặn tại cửa ra vào, cũng là không cho vào, nhưng là một đồ vật nhỏ tận dụng mọi thứ, từ ống quần của hần một bên chui vào.

"Áy, ta để ngươi tiến đến?" Dương Phàm nhất thời gấp, vội vàng trở lại, dẫn theo Dao Trì gầy da dầy, hùng hùng hổ hổ nói ra.

"Nhìn một chút lại roi không một miếng thịt!" Dao Trì bị nâng lên, một mặt khó chịu, run run thân thể, từ Dương Phàm trong tay chạy đến, hướng Dương Phàm làm trên giường một nằm, nhất thời không nghĩ tới tới.

"Rõng, cái này, thật là thoải mái." Dương Phàm giường, phía dưới đệm một tầng cỏ đệm, phủ lên da thú, nằm ở phía trên cũng là mềm mại.

"Ngươi đứng lên! Giường của ta bị ngươi chà đạp!" Dương Phàm tức giận, lại muốn đem Dao Trì từ trên giường kéo xuống.

"Cái gì ngươi, về sau nơi này chính là địa bàn của ta!" Dao Trì hiển nhiên có phòng bị, tùy tiện nhảy ra, trừng mắt Dương Phàm nói ra.

"Ha ha, không biết ai nói, không muốn ở nhà của ta!" Dương Phàm kêu lên, cái này Dao Trì cũng quá vô lại.

"Ha ha, ngươi chừng nào thì nghe ta nói qua? Có sao?" Dao Trì nhảy dựng lên, trừng mắt Dương Phàm

Dương Phàm sững sờ, suy nghĩ kỹ một chút, giống như cũng thế.

"Ta mặc kệ, đây là nhà của ta!" Dương Phàm bắt đầu chơi xỏ lá.

"Hiện tại là của ta." Dao Trì hướng trên giường một nằm, liền như thế bất động.

Dương Phàm tức giận, phân rõ phải trái giảng không thông, đánh nhau, tính toán, Dao Trì một cái có thể đánh hần mười cái.

"Ta cũng mặc kệ!" Dương Phàm đem chạy người tiến vào nhóm đuổi đi ra, sau đó đóng cửa, trực tiếp nằm ạch xuống giường, cũng mặc kệ Dao Trì phản ứng gì.

"Ngươi làm gì!" Dao Trì đột nhiên nhảy dựng lên, trên lưng lông tóc đều đứng lên.

"Không làm gì, ngủ!" Dương Phàm biết Dao Trì đáng về nhất định rất lợi hại hung, cho nên dứt khoát không nhìn.

Dao Trì vây quanh Dương Phàm chạy một vòng, sau đó, liền nghe Dương Phàm rống to.

"Người mưu sát thân phụ!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Mẫu Dường Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Khác 1 chỗ bộ lạc

Dương Phàm rống to, hấn cảm giác, chính mình eo đều muốn bị Dao Trì đá gãy.

Dao Trì khò khè một tiếng, hết lần này tới lần khác đầu tiếp tục giả vờ ngủ.

Dương Phàm hận hận nắm nắm tay đầu, trùng không khí đánh mấy cái quyền, không có cách, hiện tại Dương Phàm nếu như chọc tới Dao Trì trên cơ bản chỉ có bị treo lên đánh phân.

Nhưng là cũng may, Dương Phàm sớm liền nghĩ đến, Dao Trì khẳng định hội tước chiếm cư tổ, cho nên lưu cái tâm nhãn, ở bên cạnh còn có cái cửa ngầm, đẩy cửa đi vào, bên trong giường càng lớn, cũng càng thêm mềm mại.

"Thôi đi, cùng ta đầu!" Dương Phàm từ mình đắc ý nói.

"Hô!" Thở nhẹ một hơi, Dương Phàm ngồi thẳng thân thể, trong tay cầm bốc lên pháp quyết, trên người có chút như có như không đạo vận.

Nằm ở trên giường Dao Trì mở mắt ra, ngồi thẳng thân thể, nhìn chăm chăm Dương Phàm gian phòng.

Tiền nhân thần thức cực kỳ đáng sợ, có thể kéo dài đến vài dặm bên ngoài, đến tầng thứ nhất định thậm chí có thể xuyên qua cả phiến đại lục, mà Dương Phàm tính toán tự nhiên không gạt được Dao Trì.

Nhìn thấy Dương Phàm đang tu luyện, Dao Trì so sánh vui mừng, dù sao mình tận tình nói ra rốt cục vẫn là đưa đến tác dụng.

Về phần Dương Phàm hội tới trình độ nào, cái này có thể cũng không phải là Dao Trì có khả năng quản.

Dương Phàm vốn là không có ý định tu luyện, bởi vì có một cái Thánh Nhân tỷ tỷ, chính mình dù cho không có có Pháp Lực cũng sẽ không chết.

Nhưng là lại ngẫm lại, Nữ Oa muốn bế quan trăm năm, nhắc nhở, nơi này trăm năm là chỉ ít trăm năm, nếu như lại nhiều, vậy cũng không biết sẽ chờ đến năm nào tháng nào.

Cho nên, tại Nữ Oa xuất quan trước, mình không thể chết, hiện tại hấn cũng chỉ có thể tu luyện gia tăng thọ nguyên.

Ân, tu luyện nói như thế nào đây, cảm giác vẫn có chút không có ý nghĩa, ngồi ở chỗ đó, không ngừng phun ra nuốt vào, luyện hóa một số Mạc Danh Kỳ Diệu đồ vật.

Dương Phàm cảm giác được những vật này, chính xác tới nói là một số khí, nhưng là đến thể nội, nhưng lại phát sinh biến hóa.

Lúc đầu hư vô khí, đến thể nội, dần dần trở nên sền sệt, cùng toàn thân khí huyết ngưng kết cùng một chỗ, sau đó theo từng đầu kinh mạch du tẩu, sau cùng biến thành chất lỏng sền sệt, bị chứa đựng tại một cái Đại Quán tử bên trong.

Tu luyện một phen, Dương Phàm cảm giác cũng không thoải mái, bởi vì, hấn đem chân ngồi tê dại.

Dương Phàm cánh giới quá thấp, còn chưa tới có thể dùng tu luyện ngủ coi như ăn cơm cái chủng loại kia tầng thứ, tự nhiên vẫn là hội mệt.

"Cũng không tệ lắm, cảm giác khí tức lại trầm ổn một chút." Dương Phàm cảm thụ một chút, trước mấy ngày đột phá, tạo thành khí tức bất ổn ngược lại là có cải biến.

Dương Phàm nhắc nhắc tay, một cánh tay vung lên, có vận cân chi lực.

"Nhưng là đánh đi ra, không biết hội có phần lớn hiệu quả." Dương Phàm sờ lấy quyền đầu, hướng nhìn ra ngoài, luôn cảm giác có chút không có hảo ý.

"A rống " Dao Trì rống to, vừa rồi một cái không chú ý, bị Dương Phàm một chân đá xuống giường.

Dao Trì khoảng không bên trong quay người, móng vuốt ma sát sàn nhà, cứ như vậy dừng lại.

"Dương Phàm!" Dao Trì kêu to, Dương Phàm dùng hết toàn lực một chân, nàng cũng rất khó chịu.

Dương Phàm không trốn, tương phản, hấn chuẩn bị kỹ càng theo Dao Trì xé một khung.

Dao Trì nhảy dựng lên, nhất trào tử liên hướng Dương Phàm trên mặt hồ quá khứ.

Dương Phàm lấy tay đón đỡ, nhưng là, không hề nghi ngờ, Dương Phàm bị Dao Trì nhất trào tử đánh bay, thân thể đem đại môn đập nát, hoành bay ra ngoài.

Dương Phàm gương mặt sinh không thể luyến, hấn không nghĩ tới chênh lệch sẽ lớn như vậy, tại Dao Trì trước mặt chính mình hoàn toàn a có cơ hội phản kháng.

Dương Phàm rất lợi hại đòi phế, bởi vì mỗi ngày bị một đồ vật nhỏ khi dễ, bất luận ai cũng thụ không.

"Lúc nào, ta mới có thể đánh được cái này cô nàng chết dầm kia!" Dương Phàm nắm lên một khối thịt nướng, hung tợn cắn một cái.

"Ách, Phàm ca, đây là ta ném qua." Một cái rụt rè âm thanh vang lên.

Dương Phàm rất lợi hại xấu hổ, nhìn lấy tiểu mỹ nữ trước mặt, cũng không biết nên làm cái gì, mười phần ngưng ngừng đem khối thịt còn trở về, nhưng người ta tiểu mỹ nữ lại không có ý tứ lại ăn.

Mà lại Cầu Thặng ở một bên nháy mắt ra hiệu là mấy cái ý tứ.

Dương Phàm bắt đắc dĩ che mắt, nhất chuyển mặt, trống rỗng cô đơn ai có thể biết rõ.

"Bất quá, ta không hiểu,

Thế giới sau này làm sao lại đi ra nhiều như vậy vớ va vớ vẩn?" Dương Phàm sờ lên cằm, cẩn thận nhìn lấy chung quanh một vòng người.

Nữ Oa tạo người, trên cơ bản đều theo chiều tướng mạo của mình tới, cho nên từng cái nhân loại, đều là trai tài gái sắc, nhìn lấy đều cảnh đẹp ý vui.

"Có lẽ là, đột biến gen." Dương Phàm gật gật đầu, cũng chỉ có như thế cái giải thích.

Dương Phàm cũng không suy nghĩ nhiều, bởi vì hấn hôm nay lại bận việc một ngày, không có ăn thứ gì, hiện tại ngón trở mở rộng, tướng ăn là như vậy tàn mãnh!

Hiện tại Nhân Tộc Bộ Lạc một mảnh tường hòa, nhưng là khác một cái khu vực, nơi nào Nhân Tộc, lại gặp thụ tai nạn, cơ hồ khiến toàn bộ bộ lạc phá toái.

Một đầu thanh sắc Cự Xà phun tinh hồng lưỡi rắn, hô hấp ở giữa phun ra tanh hôi khí tức.

Nhân loại rất lợi hại sợ hãi, bởi vì nó thật đáng sợ, tràn ngập hủy diệt tính.

Dài trăm mét, đường kính đã nhanh muốn đạt tới một mét, nó là một đầu Hồng Hoàng Dị Thú!

"Tộc Trưởng. . ." Một người tại một cái khác so sánh cường tráng nhân loại đằng sau nói một câu.

Tộc Trưởng một mặt ngưng trọng gật đầu, Nhân Tộc đã lui lại Thập Lý, nhưng là vẫn có thể cảm giác được Thanh Xà sát lục khí tức.

Tộc Trưởng hít một hơi, không biết hấn đang suy nghĩ gì.

"Không bằng chúng ta giết trở về, có lẽ có thể đem nó giết chết." Sau lưng một người cao đến hai mét, cầm trong tay một cây vót nhọn gậy gỗ.

"Đó là chịu chết!" Tộc Trưởng trầm giọng nói ra, thủ chương thật chặt nắm lại tới.

Hấn thấy qua đầu này Thanh Xà Hung Uy, nó đến lúc, cái đuôi quét qua mấy chục người loại bị quét chết, còn có một bọn người bị quét bay ra ngoài, thụ thương.

"Này, chúng ta nên làm cái gì!" Trong đó có tính khí nóng nảy nhân loại, đem bên cạnh cây cối chùy vang dội.

"Người nào chạy so sánh nhanh!" Tộc Trưởng trầm ngâm, sau cùng nói một câu.

"Ta." Một thanh niên đứng lên, vỗ ngực một cái nói ra.

Tộc Trưởng gật gật đầu, ghé vào lỗ tai hắn nói cái gì, sau đó phát tay để hắn đi trước.

"Tộc Trưởng?" Cái kia cao hai mét đại hán đứng lên, hắn không hiểu.

"Ta để hắn qua tìm cứu binh, bên cạnh cái kia bộ lạc có người có thể đối kháng yêu thú." tộc Trưởng trầm giọng, hắn không dám nói chuyện lớn tiếng, sợ hãi bị cái khác yêu thú dễ mất tới.

Những nhân loại khác nghe vui vẻ, đối nhau khát vọng càng thêm mãnh liệt.

Thanh Xà trông mắt mở ra, hiện tại đã vào đêm, mãnh thú bắt đầu đi ra săn mồi.

Nó tại mấy ngày trước đó ném đến nhân loại vị đạo, cảm giác chưa từng có ném qua mỹ vị như vậy đồ vật, cho nên nó một mực đang tìm kiếm, loại sinh vật này căn cứ.

Trên mặt đất, còn có mấy cái bộ thi thể, với nó ăn mấy ngày, về sau, Thanh Xà dò thăm trông mắt nhìn về phía nhân loại căn cứ.

"Lui lại." tộc Trưởng phát tay, bọn họ chuẩn bị trong đêm chạy trốn.

Trên đường đi, bọn họ lưu lại ký hạo, để đến cứu bọn hắn người có thể tìm được.

"Bọn họ tại chạy trốn?" Một đầu đại yêu nhìn chăm chú lên chạy trốn nhân loại, có nghi hoặc.

"Hắn chẳng lẽ sẽ không đi ra quản à." Bên kia đại yêu giao hoạt cười một tiếng, nanh vuốt đã vươn đi ra.

"Đừng lộn xộn, được chà bằng mắt. Bên kia đại yêu bắt lấy móng của nó, lắc đầu.

Hiện tại nhân loại còn không đến mức uy hiếp được bọn họ, hơn nữa còn có thể có thể đắc tội sau lưng ủng hộ bọn họ cái kia đại năng.

"Nhưng là, Vu Nhân, một mực không phải thành thật." Đại yêu nhóm ánh mắt nhìn về phía phương xa, Vu Nhân, vẫn luôn tại rục rịch.

"Ý nghĩ của bọn hắn không tệ, giá trị cho chúng ta học tập." Đại yêu nhóm tụ tập, đối Vu Nhân cách làm rất lợi hại có hứng thú.

Bạn đang đọc truyện *Vương Mẫu Dưỡng Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Phệ nhân Thanh Xà

Thanh Xà rất lợi hại phách lối, trong mắt tỏa ra lục quang, gắt gao khóa chặt nhân tộc động tĩnh.

Nó là vùng này Vương Giả, tu đến Kim Đan, khoảng cách tiên nhân cũng chỉ có một bước.

Thần thức hắt vẩy ra ngoài, hơn mười dặm bên trong khu vực đều là lãnh địa của nó.

"Muốn chạy trốn a?" Thanh Xà lộ ra nhân tính hóa cười lạnh, chỉ là không có trải qua thiên kiếp, vẫn không có thể huyền hóa ra hình người.

Thanh Xà thần thức nhất động, lít nha lít nhít loài rắn bôi tó, đưa nó vây vào giữa, nó là Xà Vương, có thể khống chế bên trong vùng rừng rậm này loài rắn.

"Qua." Xà Vương mở miệng, mấy trăm đầu tiểu xà không gần không xa dán tại Nhân Tộc đằng sau.

Xà Vương ăn no, mấy chục người loại thi thể, chẳng qua là nó một hồi Cơm tối mà thôi.

"Đầu này tiểu xà, sợ là sinh hoạt không bao lâu." Một cái chân chính Thú Vương mở miệng, hắn hiểu được, Nhân Tộc sau lưng cái kia đại năng đến không bỏ cỡ nào.

"Nhưng là, nhân loại, đại bổ!" Bên kia đại yêu trong mắt tỏa ra ánh sao, con rắn kia vương khí tức đột nhiên kéo lên một mảng lớn, đuổi sát Tiên Lộ.

"Tạm thời ẩn núp." Có đại yêu mở miệng, bọn họ vẫn là rất lợi hại kiêng kỵ.

Đại yêu nhóm rút về thần thức, chú ý lực bắt đầu cải biến.

Bọn họ nhìn thấy, Nhân Tộc trong có một người loại, thật nhanh chạy hướng một chỗ, tựa hồ là qua viện binh.

Đêm đó, Dương Phàm ngủ rất say, bởi vì rốt cục có giường, không cần lại chịu đựng lạnh như băng mà cứng rắn thạch đầu, ngày mai, hẳn muốn đem như thế nào chế tạo phòng trợ truyền thụ cho những người khác.

Dương Phàm rất lợi hại thoải mái, Dao Trì rất lợi hại nôn nóng.

Nàng cảm giác được một loại thăm dò, đến từ phương xa mấy cái tôn đại yêu, không biết bọn họ muốn làm gì.

"Nguyên lai, không phải phía sau đại năng lãnh địa a?" Đại yêu một đường truy tìm, rốt cuộc tìm được nơi này, nhưng là về sau lại rất sai biệt.

"Nơi này, cũng có chút ý tứ, Nhân Tiên Cảnh Giới yêu thú cùng một đám cảnh giới thấp nhân loại?" Đại yêu kinh ngạc, nhân loại nơi này vậy mà tại tu luyện.

"Hắn là đại bản doanh, nàng là Thủ Hộ Thú."

"Này, lại là Kim Tiên Đại La?"

Đàm luận, tự nhiên là Nhân Tộc phía sau đại năng, đương nhiên, bọn họ hoàn toàn không thể trêu vào.

Đại yêu rốt cục triệt hồi thần thức thăm dò, lúc này trời cũng sáng, xa xa, chạy qua tới một người.

Tốc độ, thật là nhanh, trong vòng mấy cái hít thở, liền đã đến Dương Phàm lãnh địa trong.

Mọi người đối với cái này đột nhiên xâm nhập nhân loại rất lợi hại kinh ngạc, bản năng bắt đầu phòng bị.

"Bộ lạc của chúng ta, bị yêu thú công kích, mời ra tay. . ." Nói, người kia xuất ra một khối da thú, ngắt đi.

Mọi người giật mình, tiến lên đỡ dậy người kia, sau đó cầm lấy da thú, xiêu xiêu vẹo vẹo về lấy cái gì.

"Là bọn họ." Mọi người biết lai lịch của hắn, chút thời gian trước bọn họ còn có gặp nhau, là ngoài năm mươi dặm một cái bộ lạc.

Mọi người vẫn là tìm được trước Dương Phàm, yêu thú tiến công, trước mắt, cũng chỉ có Dương Phàm cùng Dao Trì có thể giải quyết.

Dương Phàm nghe người đến tự thuật, mày nhăn lại, sau đó đứng lên.

"Lưu trăm người lưu thủ, còn lại đi với ta Khốn Sát yêu thú." Dương Phàm mệnh lệnh, cho tới bây giờ người tự thuật nhìn, cái này con yêu thú rất cường đại, động một tí cát bay đá chạy.

"Không thể biến ảo hình người, hẳn là tại Kết Đan hoặc là Kim Đan Cảnh Giới." Dao Trì suy đoán, tóm lại so Dương Phàm phải mạnh mẽ hơn nhiều, cho nên nàng cũng theo sau.

"Yêu thú!" Người đến quá sợ hãi, từ trên giường đá ngã xuống.

"Nàng không thương tổn người, cùng chúng ta sinh hoạt chung một chỗ rất lâu." Dương Phàm giải thích, Dao Trì là sẽ không tổn thương bất luận nhân loại nào.

Một đồng người, trùng trùng điệp điệp hơn nghìn người, bắt đầu cực nhanh tiến tới.

Người đến kinh ngạc, bởi vì có mấy người mang lấy hắn, tốc độ lại tuyệt không chậm, so với chính mình còn nhanh hơn lời.

Dù sao, những người này đều là tu luyện giả, tuy nhiên thời gian không cao hơn mười ngày, nhưng là thân thể tổ chất tốt hơn quá nhiều, ba bốn người đã có thể vây quét Luyện Khí Kỳ yêu thú, điều kiện tiên quyết là không nên quá mạnh.

Dao Trì càng kinh khủng, nhảy lên mấy mét, Dương Phàm xa xa rơi ở phía sau.

"Bọn họ đi,

Yêu thú cũng không thấy!" Người đến sắc mặt trắng nhợt, có bất hảo dự đoán.

"Không nên quá tự trách." Dương Phàm vỗ vỗ bờ vai của hắn, trong mắt cơ hồ muốn toát ra Hỏa.

"Nếu như không có thể tìm tới tung tích của bọn họ, phương viên hơn mười dặm, quét sạch yêu thú!" Dương Phàm khó thở, băng lãnh nói.

"Dao Trì, xin nhờ." Dương Phàm lần thứ nhất cúi đầu trước Dao Trì, Nhân Tộc với hân mà nói, rất trọng yếu.

Dao Trì chất phác, có chút ngốc trệ gập đầu.

"Phàm ca, nhìn nơi này!" Một người chú ý tới ký hào, hô.

Dương Phàm nhìn thấy, hạ lệnh truy tìm.

Trăm ngàn người, tiếp tục đuổi đuổi, ven đường, rừng rậm cây cối sụp đổ một mảnh, còn tản ra nhàn nhạt mùi tanh.

"Hắn là vừa rồi đi không lâu, mau đuổi theo!" Dao Trì nhú lại cái mũi người người.

Thanh Xà vừa mới rời khỏi, bởi vì lúc trước mấy chục cỗ nhân loại thi thể hắn đã toàn bộ ăn hết, xương cốt đều không có còn lại.

Trong mắt của nó, tất cả đều là giết hại sát khí.

Hắn có thể cảm giác, pháp lực của mình, lại lần nữa kéo lên một đoạn, chỉ mấy tháng trước khổ tu đều đình không lên ăn vài cái nhân loại.

Nó rất điên cuồng, cho là mình tìm tới cái gì không được bảo vật.

"Rất nhanh, liền có thể thành Tiên!" Tiên đồ, chỉ ít có hai ngàn năm thọ nguyên, hơn nữa còn có thể tu tập Ba Vân Thuật.

Phi hành, mỗi một loại sinh vật mộng tưởng

"Ta muốn thành Tiên!" Hắn cuồng nhiệt, trật chuyển động thân thể, liều mạng gạt mở chung quanh cây cối, Liên Sơn thạch đều bị nghiền nát.

"Nó tới rồi!" Có người nhìn thấy Thanh Xà cự đại xà đầu, rét lạnh răng nanh cắn đứt Thiết Thụ.

"Mau trốn!" Bọn họ kêu to, bắt đầu tứ tán chạy trốn, lúc đầu đã thể hư bọn họ, hiện tại vì sống sót, lại có chạy trốn thể lực.

Tộc Trưởng tại sau cùng, hắn đem rơi ở phía sau mấy người dựng lên đến, không đành lòng nhìn thấy bọn họ bị yêu thú giết chết.

"Trốn đi, lúc này mới có vui thú!" Yêu thú kêu to, nó bởi vì lần này truy sát, đã bắt đầu sôi trào kích động.

Nhân Tộc vẫn là có người rơi đội, tộc Trưởng không thể toàn bộ bận tâm đến, có chút thể lực kém hoặc là thụ thương, đã rơi ở phía sau.

Kêu thảm vang lên, càng kích phát mọi người hoảng sợ, không quan tâm liều mạng chạy trốn. Đây là một cái Đại Bộ Lạc, cũng có gần ngàn người, nhưng là đến bây giờ chỉ còn lại không tới năm trăm người.

Đào vong quá trình bên trong, có trượt chân rơi xuống nước sông, bị trong nước quái vật thôn phệ, có lúc, nước thế giới bên dưới so lục địa càng thêm đáng sợ, bởi vì làm giao long, có thể có dài trăm dặm ngắn!

Có té ngã, chân thụ thương, làm sau trở thành sau lưng Thanh Xà trong miệng bữa ăn.

"Mau trốn, mau trốn!" Thanh Xà ở phía sau kêu to, cười to, nó rất lợi hại hưởng thụ, loại này truy sát cảm giác.

"Nếu như ta thành Tiên, hội thật tốt cảm tạ các ngươi." Thanh Xà cười to: "Làm sao cảm tạ, nhiều ăn thịt nhân loại!"

Thanh Xà ngữ khí âm u, nhân loại nghe nói càng thêm rùng mình!

Bọn họ chạy càng nhanh, con rắn này, lại có thể thành Tiên, Phi Thiên Độn Địa!

Nhân loại đội ngũ, đang bay nhanh rút lại, chỉ còn lại có hơn ba trăm người!

"Hô." Thanh Xà đem bọn hắn bức đến tuyệt địa, sau đó bàn ở nơi nào, nó liền muốn đột phá, bởi vì, nó Kim Đan bắt đầu phá toái, pháp lực bắt đầu phác họa một tòa Tiên Phủ!

"Phệ nhân Thanh Xà!" Nhân Tộc bên trong có người mở miệng, run run rẩy rẩy, hắn đã bị bị hù mất hồn mất vía.

"Ồ? Không tệ xưng hô, về sau, ta chính là phệ nhân Thanh Xà!" Thanh Xà trong ánh mắt hàn mang lóe lên, phun ra nuốt vào lấy lưỡi rắn.

Đập vào mặt mùi hôi thối, làm cho nhân loại mê muội.

Bộ Lạc tộc Trưởng thất hồn lạc phách quỳ xuống đến, hắn tự trách, không thể bảo vệ tốt tín nhiệm đồng bào của mình nhóm.

Bạn đang đọc truyện *Vương Mẫu Dưỡng Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Khốn Sát

Thanh Xà bàn cùng một chỗ, trên đầu da thịt, vậy mà bắt đầu rạn nứt.

Nó muốn tiến hóa, đột phá Nhân Tiên, thân thể nó cũng trở nên to lớn hơn, cũng đem càng thêm phối hợp.

Nhân loại muốn chạy trốn, nhưng lại không có cách nào, bọn họ bị Thanh Xà bức tiến tuyệt địa, lối ra bị Thanh Xà thân thể cao lớn ngăn cản, căn bản ra không được!

"Xong!" Có người tuyệt vọng, ôm đầu, quỳ trên mặt đất kêu to.

"Hi vọng bọn họ có thể nhanh đuổi tới!" Tộc Trưởng nắm chặt quyền đầu, xanh cả mặt, bọn họ bị con rắn này làm cho thật chặt.

Trên đường đi, Dương Phàm nhìn thấy rất nhiều tàn khuyết thi thể, đều là bị Thanh Xà ăn để thừa cặn bã.

Dương Phàm lửa giận ngập trời, một đường theo Thanh Xà nghiền ép lên dấu vết chạy vội.

Một con cá lớn vọt lên, có dài hai ba thước, muốn nuốt Dương Phàm.

Dương Phàm khí huyết ngập trời, thân hình không ngừng, trực tiếp xuyên qua cá lớn thân thể, chạy càng tăng nhanh hơn.

Sau lưng Dao Trì chạy, nhưng là vậy mà đuổi không kịp Dương Phàm bước chân.

Nàng tại nghỉ ngơi dưỡng sức, thật lâu không có hoạt động, thân thể trở nên có chút không phối hợp.

"Đáng giận!" Xa xa, Dương Phàm nhìn thấy Thanh Xà, bàn ở nơi nào, tựa như một tòa núi nhỏ, nghiền ép dấu vết cũng ở đó im bất mà dừng.

Dương Phàm cầm Đại Cung, hung hăng tụ lực, một mũi tên nhọn bay ra ngoài, vạch phá không khí, phát ra bèn nhọn nổ đùng.

Thanh Xà rung động, nó cảm giác được sau lưng sát ý, đồng tử đột nhiên rụt lại.

Nhưng là nó không thể động, nó đột phá đến một cái quan trọng cấp độ, một khi thất bại, một thân tu vi sẽ tan hết.

Nó đem trút bỏ vỏ khô chống lên, tới cái này một mũi tên nhọn.

Nó sốt ruột, bởi vì lại có ba, bốn cây mũi tên hướng nó phóng tới, Kim Đan đã hoàn toàn phá toái, pháp lực sắp phác họa ra một tòa hoàn mỹ Ngọc Phủ, nó không muốn như vậy thất bại.

Thanh Xà quyết tâm, thân thể chấn động, vừa cưỡi xuống da rắn bị đánh bay ra ngoài, tốc độ thậm chí so Dương Phàm mũi tên còn nhanh hơn một điểm.

Da rắn chặt đứt mũi tên, tốc độ không giảm, phóng tới Dương Phàm.

Dương Phàm đồng tử héo rút, ngay tại chỗ lẫn lộn, tránh thoát qua.

Nhưng, chạm mặt tới, là lít nha lít nhít một trận mưa tên.

"Rống!" Dao Trì rống to, thân thể cực tốc bành trướng, trong nháy mắt, biến thành một đầu mười mấy thước Hung Thú, mở ra huyết bồn đại khẩu, mãnh liệt rít gào một tiếng, toàn bộ chấn vỡ.

Thanh Xà trông mất hiện lên hàn quang, Ngọc Phủ đã phác họa hoàn tất.

Thân rắn chấn động mạnh mẽ, bao trùm tại trên người nó vỏ khô trong nháy mắt biến mất.

Thanh Xà trườn, tạm thời thả qua nhân loại, hướng Dao Trì bơi tới.

Thanh Xà tiến hóa, thân thể bành trướng, chỉ ngang đầu lên, liền có hai ba mươi mét cao như vậy đáng sợ, Dao Trì nhìn, ngược lại là một cái Nhỏ yếu không chịu nổi Ấu Thú.

Thanh Xà cư cao lâm hạ nhìn lấy Dao Trì, nhưng trong ánh mắt không có một chút buông lỏng.

Dao Trì bạo phát, không chút do dự, móng vuốt hiện lên hàn mang, nhẹ nhàng nhất trào, vồ xuống Thanh Xà một khối da thịt.

Thanh Xà bị đau, gào thét, mọc đầy răng nanh miệng rộng cắn về phía Dao Trì.

Dao Trì vọt lên, nhất trào tử đập vào Thanh Xà trên đầu, đem nó ấn vào trong đất bùn.

Dao Trì hoàn toàn nghiền ép, thực lực của bọn hắn, hoàn toàn không tại một cái tầng diện bên trên.

"Nửa bước Nhân Tiên." Dao Trì nhảy ra, dò xét Thanh Xà.

Thanh Xà còn không có độ qua thiên kiếp, Nhân Tiên Cảnh Giới bất ổn, chỉ là đụng chạm đến Tiên Lộ, còn tính không được Tiên Nhân Cảnh Giới.

Thanh Xà phẫn nộ, nhưng cũng không dám vọng động, Dao Trì thực lực, rất khủng bố.

"Người cũng là yêu thú, tại sao phải giúp nhân loại!" Thanh Xà tự biết không phải Dao Trì đối thủ, lên tiếng nói.

"Ta đã đáp ứng hắn, giúp hắn lần này." Dao Trì ngừng đầu, loại này ngưỡng mộ cảm giác để cho nàng cảm giác rất khó chịu.

"Xùy" Thanh Xà trông mắt hơi co lại, bắt đầu gặm nhẹ, phát ra có quy luật tàn sát.

Thanh Xà cử động rất rõ ràng, hoàn toàn không sợ Dao Trì bạo khởi.

Dao Trì an tĩnh nhìn lấy Thanh Xà, sau đó quỳ gối bắn lên, nhảy lên có thể có trăm mét, cự đại trùng kích, để Thanh Xà thân thể kịch liệt lui lại.

Thanh Xà trên thân xuất hiện mấy đạo rất sâu vết thương, nhưng những này đều không thể ngăn cản Thanh Xà,

Vẫn như cũ có quy luật gặm nhẹ.

"Chú ý phòng bị." Dương Phàm hạ lệnh, tại hai thú tranh đấu thời điểm, Dương Phàm đã cùng một cái khác bộ lạc tụ họp.

Hắn cảm giác được bất an, sợ hãi Thanh Xà liều chết làm xảy ra chuyện gì.

Thanh Xà rất biết lợi dụng ưu thế của mình, nó hình thể to lớn, hành động nhanh nhẹn, hoàn toàn có thể vây khốn Dao Trì.

Dao Trì công kích, nhưng mỗi một lần đều rơi xuống không trúng.

"Không thể không nói, người đã chọc giận ta." Dao Trì ngữ khí rất bình tĩnh, chỉ ít, không có giống đối Dương Phàm như vậy tức giận hèn.

Thanh Xà chẳng thèm ngó tới, nó có thể cảm ứng được, phương xa chạy đến rất nhiều sinh vật, khi đó chính mình liền có thể Tuyệt Địa Phản Sát.

Dao Trì gặm nhẹ, nàng đã có nộ khí, bất quá nội liễm, bình thường người phát hiện không.

Dao Trì tốc độ, đột nhiên tăng vọt một mảng lớn, bốn phía đuổi theo Thanh Xà, nhào tới, cũng là một hồi cắn xé.

Thanh Xà bên ngoài thân, pháp lực chuyển động, vết thương nhanh chóng khôi phục, đối với nó không có tạo thành thương tổn quá lớn.

Dao Trì đứng yên, pháp lực lưu chuyển, đưa nó toàn bộ kiện hàng ở bên trong.

Lại xuất hiện, đã là một cái yếu điệu thiếu nữ, không mang theo ý tứ cảm tình, chỉ có thể từ trong mắt nàng nhìn thấy một tia tức giận.

Thiếu nữ tổ thủ, bắt được Thanh Xà cái đuôi, như kỳ tích, Thanh Xà mấy trăm mét lớn lên thân thể lại bị gắt gao quấn chặt, vô luận nó làm sao vặn vẹo đều không thể tránh thoát.

Thanh Xà còn không thể biến hóa, bởi vì nó còn không có trải qua thiên kiếp.

Biến thành hình người, Dao Trì bắt đầu thi triển pháp quyết, mặc dù không có hủy thiên diệt địa uy thế, nhưng là uy lực hoàn toàn không yếu, một vết thần quang xẹt qua, lưu lại một đạo dài mấy trượng vết thương.

Thanh Xà vội vàng muốn khôi phục, nhưng là trên vết thương pháp lực, như là như gài trong xương, thoát khỏi không.

Thanh Xà lăn lộn, từ trong miệng thốt ra Xà Tiên, có mang kịch độc, chiếu xuống trên cây cối, trong nháy mắt một mảnh Thanh Lục biến thành chỗ chết.

Dao Trì lui lại, nàng có chút kiêng kỵ, bởi vì độc rắn không tốt loại trừ, dính vào liền sẽ thấy hiệu quả.

Thanh Xà nắm chặt thời gian, nó đã không có hi vọng, hoàn toàn bị Dao Trì áp chế, dù cho té ra Xà Tiên cũng vô sự tại sửa, Thanh Xà trên thân vẫn

như cũ thêm ra rất nhiều vết thương.

Thanh Xà trên đồng cỏ lẩn lộn, đụng nát một tòa Tiểu Thổ Sơn.

Mặt đất, Dương Phàm một đám, cuống quít tránh né, trên đầu của bọn hắn không ngừng rơi xuống cự thạch, tùy tiện một khóa đều có thể đập chết một bọn người.

Dao Trì muốn đánh giết Thanh Xà, nhưng lại làm không được, cảnh giới của bọn hắn chênh lệch không phải rất xa, chỉ có thể không ngừng tiêu hao, đem Thanh Xà mài chết.

"Tê tê tê" bốn phương tám hướng, truyền đến nồn nóng thanh âm, một đám loài rắn, không ngừng hướng bên này tụ tập, chúng nó phần lớn đều có độc, mà lại thiếu không còn có một số hình thể to lớn Mãng Xà!

"Tê, ta là cái này một mảnh Xà Vương, có thể khống chế Vạn Xà!" Thanh Xà phun lưỡi rắn, chống đỡ khỏi thân thể.

Dao Trì không nói, nhưng biểu hiện trên mặt không có một chút thư giãn.

"Nhân loại phía dưới, phải tao ương." Thanh Xà cười tàn nhẫn lấy.

Ý nghĩ của nó rất đơn giản, lợi dụng Xà Quân hấp dẫn Dao Trì chú ý, sau đó thừa cơ chạy trốn, về phần đánh lén, nó không nghĩ tới, cũng không dám nghĩ, bởi vì không có khả năng thành công.

"Một khắc đồng hồ." Dương Phàm ngẩng đầu, hắn phát hiện bốn phương tám hướng tuôn đi qua Xà Quân, ước lượng một lát nói ra.

"Đầy đủ." Dao Trì nhẹ giọng đáp lại, sau đó quay đầu, đối mặt Thanh Xà.

"Ngươi vậy mà không thèm quan tâm bọn họ." Thanh Xà trong ánh mắt hiện lên không hiểu, còn có một số tàn nhẫn.

"Ta tin tưởng bọn họ." Dao Trì trả lời, cũng nấn pháp quyết, lại tại Thanh Xà trên thân lưu lại một đạo vết thương.

Phía dưới, một đám thấp Tu giả cầm Thạch Phủ, trận địa sẵn sàng đón quân địch!

Đây là bọn họ lần thứ nhất, tao ngộ vậy khốn!

Bạn đang đọc truyện *Vương Mẫu Dường Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Giết Xà

Xà Quân đuổi tới, lít nha lít nhít một đoàn, Dương Phàm hết sức giương cung qua bắn, một mũi tên, bắn chết một mảnh Xà Quân, nhưng là lập tức lại có đám tiếp theo bổ sung bên trên.

Bọn họ chỉ có thể hết sức trì hoãn, để Xà Quân thôn phệ thời gian của bọn hắn tận lực sau này trì hoãn.

Dương Phàm một mực tin tưởng Dao Trì, hắn cũng nói không rõ vì cái gì, đây là một loại cảm giác, không nói rõ được cũng không tả rõ được.

Dao Trì xinh đẹp trên mặt có vẻ tươi cười, nàng tuyệt đối là một cái mê người tiểu yêu tinh, nhưng là hiện tại, nàng lại là một cái như là Ma Vương tồn tại để phía dưới Thanh Xà run rẩy.

Thanh Xà kiêng kỵ Dao Trì, thiên kiếp của nó phải nửa năm sau mới đến, hiện tại chẳng qua là kẹt tại Kim Đan cùng Nhân Tiên trung gian cảnh giới, tiên nhân, hoặc là nửa bước tiên đồ.

Thanh Xà là một con cự mãng, bản thân không có độc, nhưng lại tu luyện có mạng độc pháp quyết, để nó Xà Tiên nhiễm lên kịch độc.

Dao Trì rất lợi hại kiêng kỵ loại độc này dịch, nhiễm phải trong nháy mắt liền sẽ phát tác, dưới thân, đã có một mảng lớn khô héo thực vật, đều là bị độc nước bọt nhiễm bổ trí.

Dao Trì bóp ra pháp quyết, trên tay có tinh quang lật qua lật lại, pháp lực làn sóng cũng rất rõ ràng, một tay chém ra, như là lưỡi dao sắc bén.

Khí nhận mở ra xanh vầy rần, không có phí chút nào khí lực, sau đó đưa nó một một phần thân thể xuyên qua.

Thanh Xà vọt lên, mở ra huyết bồn đại khẩu, phóng tới Dao Trì.

Dao Trì hướng một bên tránh né, nhưng là vẫn bị đuôi rắn quét trúng, sắc mặt trắng nhợt, suýt nữa bị vén bay ra ngoài.

Vừa rồi trong nháy mắt, heo rừng lưu tại trong cơ thể nàng tàn độc phát tác, khiến nàng khí huyết quay cuồng.

"Đáng chết!" Dao Trì cắn môi, từ sườn phải của chính mình ra đào ra một cái chỉ có lớn chừng bằng móng tay cứng rắn đồ vật, đây là heo rừng lông bòm, hiện tại còn lưu tại trong cơ thể của nàng.

Thanh Xà nhìn đúng thời cơ, lại một lần vọt lên đến, cắn về phía Dao Trì, đồng thời phun ra một thanh độc nước bọt.

Dao Trì cuống quýt tránh né, nhưng còn có một bộ phận độc nước bọt nhiễm thân thể của nàng, kiều nộn cánh tay, lập tức trở nên đen nhánh, Dao Trì cuống quýt vận chuyển pháp lực ngăn cản, Xà Tiên bị chưng phát ra ngoài, nhưng lại trên tay lưu lại một đạo vết sẹo.

Dao Trì trong mắt phun ra lửa giận, đầu này Thanh Xà ở trước mặt nàng diệu vô dương oai, đã chạm đến nàng phòng tuyến cuối cùng!

Dao Trì không có một tia biểu lộ, không buồn không vui, mặc cho khí tức cường đại phát ra, áp chế hết thảy, thậm chí phía dưới Xà Quân đều không tại nôn nóng, an sinh ra tới.

Dương Phàm tình huống của bọn hắn cũng không dễ vượt qua, Dao Trì hoàn toàn không chế không tốt khí tức của nàng, Dương Phàm bọn họ cũng nhận uy áp.

Dương Phàm còn tốt, có thể ngẩng đầu, nhìn phát sinh cái gì.

Trên trời, Dao Trì cùng Thanh Xà đối lập, Thanh Xà đang không ngừng lùi bước, nó cảm giác được nồng đậm sát cơ, một giây sau nó liền phải đối mặt tử vong giống như.

"Chém!" Dao Trì mở miệng, không mang theo một điểm cảm tình, đồng thời một vật kim quang từ trong miệng của nàng bắn ra, xuyên qua Thanh Xà thân thể.

Thanh Xà đau đớn lăn lộn, trên thân xuất hiện một đạo mười mấy thước vết thương, toàn bộ đều là xuyên qua thương tổn, nhưng là đều không nguy hiểm đến tính mạng.

Thanh Xà thân thể trở nên băng lãnh, lúc đầu lãnh huyết nó, hiện tại mấy cái có lẽ đã nửa bước khó đi.

Dao Trì đạo thứ hai Kim Quang Trảm qua, chặt đứt Thanh Xà nửa bên thân thể.

Thanh Xà giữ lại nửa bên thân thể, nhin đau, muốn phải thoát đi, nó đang nhanh chóng đào mệnh, tuy nhiên, tốc độ tại Dao Trì trong mắt như là Quy Tốc.

Dao Trì cười nhạo, mang theo khinh miệt cùng khinh thường, đạo thứ ba kim quang, triệt để vỡ nát Thanh Xà, thậm chí tại chung quanh nó, tụ tập Xà Quân đều bị tiêu diệt không còn một mảnh, lần này, nàng không có gây họa tới nhân loại, bởi vì đứng nơi đó Dương Phàm.

Dao Trì rơi xuống, chung quanh đều là loài rắn thi thể, trong nháy mắt, đều biến thành thịt nướng.

Nhân loại cũng đang sợ hãi, sợ hãi Dao Trì giết đỏ mắt, phản chiến nhất kích, đem lưỡi dao sắc bén đâm vào bọn họ.

Dương Phàm chậm rãi đi qua, đến Dao Trì sau lưng, bước nhỏ chuyển tới.

Đứng tại sau lưng nàng, Dương Phàm thở dài một hơi, kéo Dao Trì thủ chương.

Dương Phàm nhìn thấy, tại Dao Trì trên cánh tay, một đạo nhìn thấy mà giật mình vết thương, đen nhánh, tản ra khét lẹt.

Dao Trì vận vẹo thủ chương, rút tay về được.

Nàng không quay đầu lại,

Hướng về phía trước đi đến, đi là Nữ Oa động thiên phương hướng.

Dương Phàm bước nhanh đuổi qua, có thể nói, cái này hết thảy tất cả đều là Dương Phàm khiêu khích, nếu như không phải mình chọc giận, nếu như có thể lại so đo một phen, Dao Trì cũng không cần thụ thương.

Dương Phàm lần nữa giữ chặt Dao Trì tay, mặc kệ nàng như thế nào tránh thoát, Dương Phàm đều không có buông tay, đồng dạng, Dao Trì cũng không dùng bao nhiêu khí lực.

Dương Phàm cưỡng ép đem Dao Trì thân thể quay lại, thấy được nàng hai mắt đỏ bừng, tâm lý máy động, sau đó nhuyển hương vào lòng.

Thiếu nữ sững sờ, kịp phản ứng, nước mắt chảy xuống đến, vì che giấu chính mình, thiếu nữ hung tợn cắn Dương Phàm bả vai.

Dương Phàm đau nhe răng nhếch miệng, thân thể phát run, nhưng là hấn một mực đang chịu đựng, không có phát ra âm thanh.

Thẳng đến một cổ tanh nồng vị truyền đến thiếu nữ miệng bên trong, thiếu nữ mới nhả ra nâng lên lê hoa đài vũ khuôn mặt nhìn lấy Dương Phàm.

Dương Phàm sờ lấy thiếu nữ đầu, nhẹ nói nói: "Trở về đi."

Thiếu nữ gạt đầu, thân thể mềm nhũn, không có khí lực, đồng thời biến trở về bộ dáng lúc trước, một cái Tiểu Hắc báo.

Dương Phàm trở về, nhìn lấy cả đám, sau đó cũng không nói gì, trực tiếp rời đi, sau lưng, mọi người vô thanh vô tức đi theo.

Dương Phàm vuốt ve trong ngực Tiểu Báo Tử, còn có nó chân trước, chỗ nào bị Thanh Xà độc nước bọt nhiễm, hiện tại đã không bộ lông, biến thành một mảnh trắng không cháy đen.

Dương Phàm rất lợi hại đau lòng, nhà mình muối từ, chỉ có chính mình mới có thể khi dễ.

Thanh Xà, Xà? Tên ghê tởm!

Chính mình mới đi vào cái thế giới này thời điểm, liền có một cái Xà Vương muốn đánh cướp chính mình, đồng dạng sắc mặt, đồng dạng đáng giận, hôm nay, Dương Phàm triệt để đem Xà cho hận lên.

Lúc đó, còn có một đầu ưng, một đầu hổ, nhưng là ưng cho hấn giác quan cũng không tệ lắm, mặc dù không có hổ trợ, nhưng là cũng không trách hấn, dù sao Hồng Hoang còn không có ai có thể không ràng buộc vì người khác giải trừ tai nạn.

Hổ Vương, một khi bị oanh giết thành cặn bã, tuy nhiên, Dương Phàm còn không biết.

Một đoàn người, trở lại Dương Phàm lãnh địa.

Một cái khác bộ lạc Tộc Trưởng đối với hấn cảm động đến rơi nước mắt, nhưng Dương Phàm không có thời gian qua nghe hấn lại nói cái gì, tương phản còn có chút chán ghét, bởi vì, vạn toàn là đối Dương Phàm ca ngợi, vậy mà xem nhẹ Dao Trì tồn tại.

Cũng bởi vì, nàng là yêu thú!

Dương Phàm không nói một lời, ôm Tiểu Hắc báo, đi vào phòng ốc của mình, hấn đã hai ngày hai đêm không có ngủ, mà Dao Trì, thì là chiến đấu một ngày, pháp lực thậm chí đều đã khô kiệt.

Bên ngoài, một cái khác bộ lạc Tộc Trưởng gốc tại đó, không biết mình nói sai cái gì, nhìn về phía Cầu Thặng bọn họ, bọn họ cũng chỉ là lắc đầu, Dao Trì trong lòng bọn họ địa vị, chỉ là thua ở Dương Phàm, bởi vì Dao Trì mới là bọn họ đúng nghĩa sư phụ.

"Lần này, là thương tổn càng thêm thương tổn." Dương Phàm cẩn thận giúp Dao Trì thanh tẩy vết thương, tâm lý rất lợi hại không thoải mái.

Thời gian, đã qua nửa tháng, Dương Phàm đem một cái khác bộ lạc nhân loại đuổi đi, đồng thời giao cho bọn hấn một người một cái ngọc giản, phái ra mấy chục tên đại biểu, phụ trách dạy cho bọn hấn làm sao đi tu luyện.

Dương Phàm đơn độc đem Tộc Trưởng gọi vào gian phòng, giao cho hấn một cái ngọc giản, cũng là (Thần Nông Kinh).

Tuy nhiên đối với hấn rất khó chịu, nhưng là Dương Phàm có thể nhìn ra, hấn là một cái tốt Lãnh Đạo giả, thời thời khắc khắc vì mình nhân dân suy nghĩ, chỗ lấy cuối cùng Dương Phàm vẫn là quyết định giao cho hấn, đồng thời tự mình chỉ đạo.

Hấn một lần nữa cho Tộc Trưởng mệnh danh, đồng thời còn bàn giao, để hấn phát triển bộ lạc, về sau có thể sẽ có đại nguy cơ.

Tộc Trưởng đối với hấn nói gì nghe nấy, bởi vì bị Dương Phàm rộng lượng tin phục, cam nguyện cúi đầu trước hấn.

Xong xuôi hết thảy, Dương Phàm đi xem Dao Trì.

Dao Trì tinh thần vẫn là thật không tốt, mỗi ngày đều tại khư độc, cơ hồ không tiếp tục ra khỏi cửa.

Nàng chân trước vết sẹo, không có bị tiêu trừ, nhìn lấy mười phần dữ tợn.

Chương 24: Nhập đạo

Dương Phàm tiến lên, nắm lấy Dao Trì móng vuốt, nhìn lấy vết thương, đã kết vảy, nhưng là lưu lại vết sẹo, không thể tránh được.

"Rất xấu đi." Dao Trì lùi về móng vuốt, đầu lĩnh phiết hướng một bên.

"Đúng vậy a, rất xấu." Dương Phàm không muốn lừa gạt Dao Trì, cũng không muốn che đậy chính mình, nói cái gì trái lương tâm.

"Người thật đúng là sẽ không hống người!" Dao Trì ngẩng đầu, hung tợn trừng mắt Dương Phàm, nhưng lại một điểm lực sát thương đều không có, chỉ ít Dương Phàm không có tránh né.

"Hào hảo ngủ một giấc, thứ này, liền giao cho ta đi." Dương Phàm thay Dao Trì chải vuốt lông tóc, Dao Trì cũng rất lợi hại hưởng thụ, không tự chủ gằm nhẹ.

Dao Trì gật gật đầu, cũng không nói thêm gì, nàng tự nhiên mình bạch, chờ đến nàng thực lực đến một cảnh giới, vết sẹo cái gì căn bản sẽ không trên người mình xuất hiện.

Nhưng nàng chuẩn bị giữ lại, người nào đó thế nhưng là nói muốn giúp nàng giải quyết.

Dao Trì mơ mơ màng màng ngủ, nàng mệt mỏi thật lâu, trở về lại vội vàng đem Xà Tiên bức đi ra, đã thật lâu không có nghỉ ngơi, nàng rất mệt mỏi.

Dương Phàm vuốt ve, lấy Dao Trì lông tóc, rất lợi hại mềm mại, mà lại không giống dã thú, Dao Trì trên thân, mang theo dễ ngủ vị đạo.

Đây là trên người nàng mùi thơm ngát, đến Nhân Tiên, pháp lực không tự chủ được bên ngoài dạt, biến thành loại này dễ ngủ vị đạo.

"Hong Hoang, còn thật đáng sợ, một cái nửa bước Nhân Tiên trước khi chết phản công vậy mà để cho ta nhà la ly thụ thương nặng như vậy." Dương Phàm nhủ thầm, hắn đang suy tư: "Không biết, ta, hội không lại ở chỗ này vẫn lạc."

Dương Phàm ngẩng đầu, ánh mắt bên trong mang theo ưu thương, hắn có chút hoài niệm trên Địa Cầu sinh hoạt, tuy nhiên khẩn trương bận rộn, nhưng ít ra, sẽ không vì tánh mạng sầu lo.

"Ta muốn trở về!" Dương Phàm ngã xuống giường, đem Dao Trì kéo nhẹ nhàng ni non.

Dao Trì nghe thấy, ngẩng đầu nhìn liếc một chút Dương Phàm, mắt to nháy nha nháy, cho là hắn là muốn hội Nữ Oa son động.

Bất quá, đều tự trách mình, nhất thời tham ăn vậy mà để Dương Phàm đi theo chính mình trôi dạt khắp nơi.

"Bất quá, hắn giống như cho tới bây giờ giao có trách chính mình." Dao Trì cái đầu nhỏ hướng Dương Phàm chấp chấp, mặc kệ Dao Trì làm sao phát cáu, Dương Phàm xưa nay không tức giận, mà lại cũng không có còn qua tay.

Nhưng là, nàng hoàn toàn không nghĩ tới, Dương Phàm không phải tốt tính, nguyên nhân chủ yếu vẫn là, Dương Phàm đánh không lại Dao Trì! Mà lại theo một cái tiêu là ly so đo cũng không phải một người nam tử Hán nên có Độ Lượng không phải.

Bất quá, hiểu lầm liền hiểu lầm đi, hiện tại Dương Phàm cùng Dao Trì cảm tình, đã có thể dùng tiến triển cực nhanh để hình dung.

Ngày, một ý của trời! !

Dương Phàm: Người là tại Thủy Tự số đi!)

"Hây A, ngủ?" Dao Trì đánh đánh Dương Phàm bờ môi, nhưng là Dương Phàm lại bắt vì sở động, tương phản hô hấp trầm ổn, rất nhớ là ngủ.

Nhưng là, Dương Phàm sao có thể có thể ngủ như vậy, hắn đã ngủ một ngày, nhìn kỹ được không được!

Quả nhiên, tại Dương Phàm trên thân, xuất hiện lần nữa không khỏi đạo vận, cùng lần trước hấp thu xong Huyền Hoàng Chi Khí một dạng, phụ cận cơ hồ biến thành chân không, bài xích hết thầy đồ, vật.

Bao quát Dao Trì.

Dao Trì rõ ràng cảm giác được, thân thể của mình từ từ rời đi Dương Phàm, mờ mắt, phát hiện Dương Phàm hoàn toàn không có động tác.

Dao Trì nhảy ra, nhìn chăm chăm Dương Phàm, có lẽ là hắn đang cùng chính mình trò đùa quái đản.

"Ừm!" Dao Trì cảm giác được, loại này cảm giác bài xích càng ngày càng mạnh, tự tư, đem toàn bộ không gian bao nạp vì mình, bắt đầu bài xích còn lại hết thầy đồ, vật, bao quát dưới thân giường, cũng bắt đầu từ từ biến hình, sau cùng rốt cục duy trì không được, ngược lại lún xuống dưới.

Dao Trì thụ không loại này cảm giác áp bách, lách mình nhảy ra ngoài.

Nhưng là bài xích cảm giác, y nguyên tồn tại, chỉ bất quá, muốn yếu rất nhiều.

"Thật sự là không hiểu, hẳn tại sao lại muốn đột phá!" Dao Trì hận hằm răng ngửa, một mực đang cọ xát lấy hàm răng.

"Bất quá, khí tức không đúng!" Dao Trì cảm thụ một chút, phát hiện, Dương Phàm khí tức, một mực vững chắc, không có một chút biến hóa.

"Đường?" Dao Trì nhãn tình sáng lên, đã từng nằng gấp qua Nữ Oa từng tiến vào loại trạng thái này, chính mình cũng trải qua, bọn họ đem cái này gọi là "Đạo".

"Thật sự là không tầm thường đây.

" Dao Trì đuổi người một cái, lúc ấy, nàng cũng là tức sẽ tiến vào Tiên Lộ lúc mới lĩnh hội loại trạng thái này, hiện tại Dương Phàm có thể nói siêu việt nằng quá nhiều: "Bất quá, ta lại không thể ngủ!"

Dao Trì hận hận đập đất mặt, bởi vì chậm trễ giấc ngủ của mình thời gian.

Có người tiến vào "Đạo" loại trạng thái này, sẽ khiến một người khác chú ý, Dao Trì muốn thay hẳn thủ hộ.

Dương Phàm Thân Du Thái Hư, nhưng là tư tưởng của hắn, rất lợi hại không thuần khiết, ở trong mơ YY cái này đến cái khác đại thần.

Phàm là hắn có thể nghĩ tới đại thần, ở trong lòng, hắn đều muốn so sánh một bên, sau cùng, đạt được một cái kết luận: Người ta đáng đáp ra sao quan lão tử chuyện gì, vẫn là trước nhìn tốt bên cạnh mình la ly mới được!

Dương Phàm thân thể sáng lên, phát ra trắng muốt quang mang, bất quá, tại tay trái của hắn, lại thiếu thốn một khối, nhìn qua, mười phần đột ngột.

Ở bên ngoài, Dao Trì móng phải, lại xuất hiện một đạo trắng muốt quang mang, quang mang sáng lên, một chút mát lạnh khí tức không ngừng hướng Dao Trì trong thân thể chui, đã vậy được không còn hình dáng Dao Trì, tại này khí tức kích thích (Hạ) trở nên tinh thần gấp trăm lần.

Dao Trì kinh ngạc nhìn lấy móng vuốt, nằng cho tới bây giờ chưa từng cảm thụ loại cảm giác này, rất lợi hại Sáng, mà lại, chính mình vốn là kiên cố khí tức trở nên càng thêm vững chắc.

"Nguyên lai, còn có loại này công hiệu!" Dao Trì hiện tại có chút kinh hi, nằng biết cái này hoàn toàn đến từ Dương Phàm, đến từ hắn chia sẻ cho mình này một chút xú công đức.

"Đạo" chỗ tốt, Dao Trì cũng nuốt một chút điểm, nhưng chỗ tốt này đã đủ lớn.

"Ta lần thứ nhất tiến vào loại trạng thái này giống như tiếp tục bảy ngày, không biết Dương Phàm có thể kéo dài bao lâu." Dao Trì nháy mắt, thêm ra một tia hiếu kỳ.

Một tuần lễ quá khứ, Dương Phàm vẫn ở vào loại trạng thái này, thân thể không tự chủ được biến thành tinh tọa bộ dáng.

Bên ngoài, Dao Trì âm thầm mắng lầy, cảm thấy bị Dương Phàm siêu việt có chút mất mặt, nhưng vui vẻ nhiều hơn vui mừng, lần thứ nhất "Đạo" kéo dài thời gian càng lâu, đối với hắn sau này tu hành có càng lớn chỗ tốt.

Dương Phàm tiến vào loại này trạng thái huyền diệu, vậy mà dẫn tới một cánh rừng nhìn chăm chú, bọn họ muốn nhờ vào đó lĩnh hội, có lẽ cũng có thể đi vào "Đạo".

Nhưng là, Dao Trì không thể nghi ngờ là tự tư, nằng cũng không muốn Dương Phàm "Đạo" bị đánh cắp, đổi lại những người khác, cũng không có khả năng nguyện ý.

Cơ hồ tất cả thần thức đều bị nằng ngăn cách, thậm chí còn có một số thực lực nhỏ yếu, trực tiếp bị Dao Trì cường đại Thức Hải phản chấn trở về, tạo thành nội thương của bọn hắn.

Mặt trời mọc Nhật Lạc, Dương Phàm đã ở bên trong ngóc một tháng, trừ mọi người hội nghị hoặc, trong rừng rậm, lớn bao nhiêu yêu đã phát ra thần thức, muốn dò xét, nhưng là không ngoài dự tính, toàn bộ bị ngăn cản cản, nhìn không rõ ràng.

Rừng rậm, không khỏi yên tĩnh, lớn bao nhiêu yêu dừng lại trong tay vật thật, bắt đầu mật thiết chú ý bên này.

Dao Trì càng ngày càng không dễ chịu, đã có gần trăm đạo không kém gì thần trí của nàng thăm dò qua đến, thậm chí còn có siêu việt nằng.

Dương Phàm không có đình chỉ, qua hai tháng, vẫn đang kéo dài.

Hiện tại Dao Trì đã không có biện pháp ngăn cản, sắc mặt chán nản xui xẻo trên mặt đất, nàng đã chỉ năng lực lớn nhất.

Nhưng là, chân chính đại yêu, đã đem thần thức thăm dò qua đến, Dao Trì Thức Hải, trong nháy mắt sụp đổ!

Dương Phàm, đã "Nhập đạo" tháng ba!

Bạn đang đọc truyện *Vương Mẫu Dương Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25:

Trong rừng rậm, đại yêu thân thể toàn bộ đều tụ tập lại Dương Phàm trong lãnh địa, Dương Phàm nhập đạo, đã ba tháng, đầy đủ bọn họ ngạc nhiên, hoảng chi, Nhân Tộc hiện tại là bọn họ trọng điểm chú ý người yêu.

Dao Trì còn tại hết sức tới một số Yêu Loại dò xét, dù sao những này yêu quái không lớn không nhỏ, một khi quấy rầy đến Dương Phàm, liền sẽ khiến cho hắn "Đạo" im bất mà dừng.

Dương Phàm trên thân phát ra ánh sáng, bộ đối diện bóp ra cái này đến cái khác phù văn, mỗi một cái phù văn đều trút xuống đại lượng pháp lực.

Dương Phàm ý đồ càng tiến một bước, trong tay phù văn quang mang càng ngày càng thịnh.

Hắn cảm giác lực lượng của mình đã đạt tới một cái đỉnh phong, có một đạo gông xiềng, trói buộc hắn, mặc kệ hắn giãy giụa như thế nào đều không thể tránh thoát.

"Đã là Trúc Cơ Diên Phong?" Dao Trì cau mày, Dương Phàm tu luyện tốc độ quá nhanh, chẳng qua là ba tháng, đã từ Trúc Cơ tầng dưới chót nhất, đến đỉnh phong.

Nàng đang lo lắng, sẽ để cho Dương Phàm đạo cơ bất ổn.

Dương Phàm trên thân, quang mang càng mở càng cường thịnh, sau cùng vậy mà chiếu sáng Phòng Nguyên hơn mười dặm, Dao Trì đã bị loại này quang mang đâm vào mở mắt không ra.

Dương Phàm đột nhiên mở mắt, thần thức đột nhiên hắt vẩy, trong nháy mắt bạo phát, để lớn bao nhiêu Yêu Thần biết chấn động, muốn thăm dò Dương Phàm tiểu yêu trong nháy mắt thần thức tán loạn.

Dương Phàm khí tức, không ngừng tăng trưởng, Công Đức Thần Quang chậm rãi nội liễm, tại Dương Phàm thể nội ô ô chấn động.

Dương Phàm bản năng, không ngừng áp súc pháp lực của mình, để chúng nó không ngừng lắng đọng.

Hắn đã muốn bắt đầu trùng kích Kim Đan.

"Hắn điên?" Có đại yêu không dám tin, lần này nhập đạo, hắn lại là muốn trực tiếp tấn cấp!

"Đáng tiếc!" Đại yêu lắc đầu, bọn họ đại đa số cảm thấy điều đó không có khả năng, Dương Phàm đã liên tục đột phá nhiều lần, lần nữa đột phá rất có thể thất bại, sau câu rất nghiêm trọng.

"Bất quá, nhân tộc thiên phú đều là như thế nghịch thiên a." Có đại yêu trầm ngâm, bọn họ cảm giác được hoảng sợ, Nhân Tộc một khi hưng khởi, sẽ là một cái tuyệt thế chủng tộc, uy hiếp được địa vị của bọn hắn!

"Nếu như, toàn bộ nhân loại đều là như thế này, chúng ta chủng tộc, rất có thể về Đại Hưng!" Một cái lão Vu Nhân mặt mày hớn hờ, kế hoạch của bọn hắn rất lợi hại tà ác, nhưng là đối tốt với bọn họ chỗ thật rất lớn.

Trong hồng hoang hai cái chủng tộc từng người mang ý xấu riêng, nghĩ đều là nên như thế nào giáng Nhân Tộc bị tiêu diệt!

Đây cũng là Dương Phàm cấp thiết muốn muốn lực lượng nguyên nhân, không có Nữ Oa bảo hộ, Nhân Tộc đã là như giẫm trên băng mỏng, tại trong hồng hoang chật vật sinh tồn.

Rốt cục, Dương Phàm khí tức không hề tăng trưởng, thần thức cũng không hề tàn phá bừa bãi, hết thảy tất cả đều bị nội liễm.

Dương Phàm Kim Đan, sẽ phải thành.

Lại Dương Phàm trong tay, là phù văn cổ xưa, hiện tại cũng chỉ có nó đang tỏa ra quang mang này cùng khí tức khiếp người.

Phù văn bắt đầu lan tràn, từ từ đem thân thể của hắn kiện hàng, ở trên người hắn mỗi một cái bộ vị lưu lại dấu vết, đây là một loại pháp môn, vận dụng là Công Đức Chi Lực.

Công đức bắt đầu ần nặc, Dương Phàm khí tức càng ngày càng bình ổn, một điểm cuối cùng pháp lực, sắp ngưng tụ.

"Dừng tay!" Một đầu đại yêu lối ra, ngăn cản hạ một đạo pháp lực.

"Người muốn làm gì!" Bên kia đại yêu mở miệng, vừa rồi cũng là hắn, muốn muốn xuất thủ.

"Hủy nhân đạo quả, người liền không sợ bị Thiên Khiển!" Còn có đại yêu mở miệng, ngữ khí từ từ khinh thường.

Trăm nhân đạo quả, hội nhiễm phải nhân quả, sớm muộn có một ngày hội ứng kiếp.

Xuất thủ đại yêu trầm mặc, mặc dù chỉ là trăm một người Kim Đan, nhân quả cũng không mãnh liệt, nhưng là, Nhân Tộc rất lợi hại quý dị, vạn nhất ngày nào Dương Phàm có đột nhiên quật khởi, sau câu coi như lớn qua.

Sau cùng, không có có yêu quái xuất thủ, từng bước từng bước đều là trừng trừng mắt, không có hảo ý nhìn lấy Dương Phàm.

Bọn họ hay là chuẩn bị cho hắn chơi ngáng chân, tốt nhất làm cho Dương Phàm vẫn lạc.

"Chỉ cần người này vừa chết, còn lại chẳng qua là vụn cát, vĩnh viễn không có khả năng quật khởi." Đại yêu nhóm thần thức giống như nước thủy triều lui bước, Dương Phàm lãnh địa gió êm sóng lặng, thật giống như cái gì cũng không có xảy ra một dạng.

Dương Phàm Kim Đan, rốt cục ngưng kết, chỉ bất quá, bản thân hắn tựa hồ cũng không biết,

Chính mình cũng làm những thứ gì.

Dương Phàm lần nữa mở mắt, con mắt phát ra kim sắc quang mang.

Pháp lực đột nhiên cổ động, lấy Dương Phàm làm trung tâm, phát sinh cỡ nhỏ Cuồng Phong.

Dương Phàm thử đứng lên, thân thể cũng đã hư thoát, lưng la lưng lay, lần nữa ngã xuống.

Cường ép đột phá, Dương Phàm đã tỉnh bị lực tấn, mà lại khí tức phù phiếm, chỉ có kim đan tu vi nhưng không có kim đan chiến lực.

"Ta đây là?" Dương Phàm vịn cái trán, cảm giác trong lúc nhất thời phản ứng không kịp.

"Chẳng qua là, ngủ một giấc." Dương Phàm cảm thấy rất bất đắc dĩ, ngủ một giấc, vậy mà cũng đã là Kim Đan Tu Sĩ.

"Người, " Dao Trì đi tới, ba tháng, đây là nàng lần đầu tiên đến, sợ hãi quấy rầy Dương Phàm: "Người quá liều a."

Dao Trì quan sát một trận Dương Phàm, phát hiện hắn cũng không để lại quá lớn hậu di chứng mới thăm thăm thán một câu.

"Ách, người đang nói cái gì?" Dương Phàm sửng sốt không biết Dao Trì vì cái gì phát ra cảm thán như vậy, nhỏ giọng hỏi một câu.

"Người không biết?" Dao Trì ngơ ngẩn, một mặt kỳ quái nhìn lấy Dương Phàm.

"Ba tháng này người cũng làm những thứ gì người không biết!" Dao Trì cơ hồ kêu đi ra, Dương Phàm phản ứng quá làm cho nóng người thao đản.

"Ba tháng!" Lần này đối Dương Phàm, hắn cũng là gương mặt che đậy, "Ta cái này ngủ một giấc ba tháng?"

Dương Phàm không thể tin được, "Chẳng lẽ Chu Công còn có cái gì đặc thù đam mê?" Dương Phàm thân thể chấn động, ác hàn.

"Vậy được rồi, người cũng mơ tới cái gì?" Dao Trì chúi chúi mặt, sau đó hỏi.

"Ách. . ."

"Không muốn nói với ta người đây cũng không biết!" Dao Trì phát điên, rống to: "Muốn người để làm gì!"

"Ha ha. . ." Dương Phàm cười ngượng ngùng, sờ cái đầu, tâm bên trong lặng yên suy nghĩ, loại sự tình này mới đừng nói cho người.

Hắn mơ tới cái gì?

Hằng Nga, Hậu Thổ, Tam Tiêu, Đất Kỳ!

Thuần một sắc mỹ nữ, Dao Trì nếu như biết, tuyệt đối sẽ đi Dương Phàm mỏng da rút gân.

"Bất quá, vẫn là có liên hệ." Mặc kệ Dao Trì làm sao bất cưỡng, Dương Phàm thủ chương chống đầu, âm thầm suy tư, hẳn sẽ không vô duyên vô cớ nhớ tới một số mặc danh kỳ diệu đồ vật.

Nếu như nói khác, còn có rất nhiều yêu thú, còn có một số dị loại, giống người lại cũng không phải người tồn tại.

Trong mộng, bọn họ đi sơn hà đánh phá toái, Nhân Tộc, còn rất nhỏ yếu, bị bọn họ giết hại.

"Giấc mộng này, chân thật như vậy!" Dương Phàm không dám khinh thường, cảm thấy cùng đều là tại biểu thị cái gì.

"Nhân Tộc, còn rất lợi hại yếu đuối." Dương Phàm hừ năm, mộ quang kéo dài đến bên ngoài, muốn xem mặc toàn bộ Hồng Hoang.

Bạn đang đọc truyện *Vương Mẫu Dưỡng Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Ta giống như, làm gì sai

Dương Phàm trở về, mà lại tấn thăng Kim Đan, mặc dù có chút Danh Bất Kỳ Thực.

Có một ít gì đó hẳn là cự tuyệt, tỉ như Dao Trì hỏi hẳn đều nghĩ đến cái gì.

Cũng không thể nói, ta mơ tới một đoàn mỹ nữ không phải? Đoán chừng Dao Trì dám nhất trào tử chụp chết hẳn.

Nhưng là, rất nhiều thứ, hiện tại còn muốn dựa vào Dao Trì, tỉ như, hôm nay, hẳn cảm giác được rất nhiều không có hảo ý thăm dò.

"Nói cho ta biết!" Dao Trì cắn Dương Phàm góc áo, trong mắt đã tràn lan ra hung quang.

Dương Phàm nhìn lấy Dao Trì, không tự chủ được nuốt ngụm nước bọt, nếu như mình không có nói, Dao Trì cũng sẽ một bàn tay chụp chết chính mình đi, dù sao còn có nhiều thứ, Dao Trì là nhất định phải phải biết.

Dương Phàm chính chính nhan sắc, hiện tại là một cái rất lợi hại nghiêm túc thời khắc, Dương Phàm ý thức được nguy cơ, hoặc là nói, hẳn vẫn luôn ở vào nguy cơ ở trong.

"Trong hồng hoang, hiện tại có hai đại chủng tộc cường đại nhất đúng không." Dương Phàm nhìn lấy Dao Trì, cảm thấy tại chính mình nhất định phải hiểu biết một khi đó, vật.

Dao Trì gật đầu, hiện tại Vu Tộc cùng Yêu Tộc chiếm cứ ưu thế, hai đại chủng tộc tranh chấp không ngừng, vùng này không thuộc về bất kỳ một thế lực nào, là vì số không nhiều chân không khu.

"Về sau, Nhân Tộc sẽ trở thành bọn họ chủng ngại vật." Dương Phàm nghiêm túc, xụ mặt, y phục thể ngoại cao nhân bộ dáng, nhưng không có thể phủ nhận, Dương Phàm nói, là một sự thật.

Dao Trì cái hiểu cái không, nàng nghĩ không có nhiều như vậy, hoàn toàn là đứng ở trên góc độ của mình suy nghĩ, trong tiềm thức, chỉ cần Dương Phàm không có chuyện gì liên có thể, mà Dương Phàm thì là đứng tại Nhân Tộc Đại Hưng góc độ nghĩ, suy nghĩ thì phải càng nhiều.

"Người đến cùng biết chút ít cái gì?" Dao Trì bắt đầu nghi hoặc, nàng cảm thấy Dương Phàm không lại đột nhiên hỏi những vật này, thậm chí, Dương Phàm liền muốn đều chẳng muốn suy nghĩ.

"Ta cũng là nhân tộc, không muốn xem lấy nó diệt vong." Dương Phàm chưa hề nói quá nhiều, hẳn bức thiết muốn hiểu rõ, trong hồng hoang hai đại chủng tộc đến tốt cùng sâu bao nhiêu nội tình.

"Tốt a, " Dao Trì không hỏi quá nhiều, hẳn biết, Dương Phàm không muốn nói, "Vu Yêu Lưỡng Tộc, Bàn Cổ Khai Thiên sau liền đã xuất hiện, hiện tại đã sinh sôi vạn năm, cực lớn đến cơ hồ chiếm hết toàn bộ Hồng Hoang Đại Lục."

"Mà lại, Yêu Tộc nắm giữ Thiên Đình, Vu Tộc thống trị khắp nơi." Dao Trì ngừng đầu, nhìn lấy Dương Phàm, Yêu Tộc nắm giữ là Thiên Đình, Đế Tuấn

đến Đạo Tổ cho phép, tại Bát Chu Sơn phía trên xây lập Thiên đình, thực lực cường đại.

"Vu Tộc đâu?" Dương Phàm cũng không cho rằng, Vu Tộc mặc danh kỳ diệu liền có thể theo Yêu Tộc sánh vai, trong đó khẳng định có chuyện ẩn ở bên trong.

"Không phải nói, Vu Tộc nắm giữ khắp nơi, mà lại, nắm giữ Thiên Đình cũng không có nghĩa là nói là nắm giữ hết thảy, chính yếu nhất nhìn vẫn là song phương chiến lược." Dao Trì liếm láp móng vuốt, hẳn cho rằng đây đều là đạo lý đơn giản.

"Thái Nhất, Đế Tuấn, Vu Tộc Thập Nhị Tổ Vu?" Dương Phàm cẩn thận suy nghĩ, hậu thế lưu truyền Thần Thoại Tiểu Thuyết, Lưỡng Tộc nổi bật nhất cũng là mấy người như vậy.

"Người biết?" Dao Trì dừng lại động tác, nhìn cái này Dương Phàm, tuy nhiên những này đều không phải là bí mật gì, nhưng nhìn Dương Phàm đáng vẽ, hẳn tựa hồ nắm giữ tình báo rất nhiều.

Dương Phàm gật đầu, đặc biệt nghiêm túc nhìn lấy Dao Trì: "Người là Yêu Tộc đi."

"Tỷ tỷ cũng là!" Dao Trì lúc này bão nổi, điên cuồng kêu đi ra.

"Ta lại không ý tứ gì khác, chỉ là hỏi một chút." Dương Phàm thụ không, một mặt thống khổ a Dao Trì đẩy đi, nhìn lấy cánh tay, hai hàng dấu răng, có địa phương thậm chí đều thấm ra máu.

"Rất nguy hiểm a, hiện tại có rất nhiều đại yêu đều đang nhìn chăm chú nơi này." Dương Phàm nhìn lấy Dao Trì cẩn qua địa phương, ngạc nhiên phát hiện, đạo bảo của chính mình vậy mà không có phá, thế là càng thêm hiếu kỳ, đạo bảo này đến tốt cùng mạnh bao nhiêu phòng ngự năng lực.

"Thần trí của bọn hắn từ đầu đến cuối đều đang chú ý Nhân Tộc, bất quá cũng là gần nhất mới tìm tới nơi này." Dao Trì đáp lại, trong ngôn ngữ không có một chút biến sắc.

"Hiện tại nguy cơ hiểm họa." Dao Trì liếm láp móng vuốt, không nhìn tới Dương Phàm.

Dương Phàm không nói gì thêm, đứng lên, đi ra ngoài, nghe Dao Trì mình đã "Ngủ" ba tháng, không biết những người khác như thế nào.

Nhưng là, không khéo chính là, mọi người cơ hồ đều ra ngoài săn bắn, lưu lại, đều là một số thương binh.

"Tựa hồ, nghe được cái gì thanh âm kỳ quái?" Dương Phàm lỗ tai động động, phụ cận tiếng vang đều thu hết bên tai.

Tại lòng hiếu kỳ điều khiển, Dương Phàm từng bước từng bước bắt đi qua.

"Sương mù cô! Lòng hiếu kỳ, hại chết Miêu!" Dương Phàm tâm lý thầm mắng một tiếng, sau đó hô to: "Các người vậy mà ban ngày tuyên, dâm!"

Dương Phàm che mắt, khoa trương hô hào.

Cầu Thặng dọa đến khẽ run rẩy, nhìn lấy Dương Phàm, động tác trong tay cũng dừng lại.

"A, không phải, Phàm ca, người hiểu sai." Cầu Thặng yếu ớt phản bác, nhưng là nghe có một loại càng che càng lộ cảm giác, "Ta chỉ là giúp nàng nhỏ dâm mà thôi."

Dương Phàm lấy tay ra, mở mắt ra, nhìn về mặt lo lắng Cầu Thặng cùng không muốn xa rời thẹn thùng nữ hài, sau đó đem Cầu Thặng kéo qua một bên.

"Kỳ thực đi, cái này cũng không có gì, bất quá, người một đại nam nhân, làm không dám thừa nhận, thật sự là quá mất mặt!" Dương Phàm ngữ trọng tâm trường nói ra, bắt đầu giáo huấn Cầu Thặng.

"Phàm ca, ta nói đều là thật a, lại nói, ta cũng không thích nàng không phải." Cầu Thặng vì để Dương Phàm tin tưởng hẳn, còn kém quỳ xuống đất thề.

"Thế nào, người còn cảm thấy, người ta không xứng với người, ta đây liền phải nói cho người đến nói đến, trong bộ lạc còn có mấy cái so với nàng xinh đẹp?" Dương Phàm kinh hô, nhìn không ra a, Cầu Thặng nhãn quang vẫn rất cao, trong bộ lạc cô nương, cơ hồ đều là tại một cái cấp độ bên trên, nói như vậy, cô nương đều nhập không pháp nhãn của hắn, thiếu niên, tư tưởng của người rất nguy hiểm a.

"Ta cảm thấy, sự phụ tỷ tỷ liền phải đẹp rất nhiều." Cầu Thặng một mặt ủy khuất, nhỏ giọng lầu bầu.

"Cái gì?" Dương Phàm lông mày nhướn lên, ta qua, liền em gái của ta người cũng dám ngáp nghé, lá gan mập không phải!

"Ách, không có gì." Cầu Thặng nhìn lấy Dương Phàm một mặt khó chịu, phát giác được nguy hiểm, cuống quýt đổi giọng phủ nhận.

"Đừng để ta xem thường người!" Dương Phàm trừng mắt Cầu Thặng, nói người một cái nhanh cao hai mét hán tử, làm sao lại như thế không có khí khái nam tử hán.

Cầu Thặng nhìn lấy Dương Phàm ánh mắt khinh miệt cảm giác lòng tự trọng nhận đã kích thích lớn, kế tiếp hẳn cực không tình nguyện quyết định.

Dương Phàm nhìn lấy Cầu Thặng đi qua, một mặt vui mừng nhìn lấy hần cảm thán nói: "Thật là, ta cứu vớt bọn họ, thật vĩ đại!"

"Bất quá, làm sao có điểm gì là lạ a?" Dương Phàm không dám tin nhìn trước mắt phát sinh một màn.

"Cút!" Nữ hài kêu to, một bàn tay vung ra Cầu Thặng trên mặt, sau đó thở phì phò chạy, nhìn qua, tựa hồ còn khóc, nằng khóc!

"Ách, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?" Dương Phàm thận trọng chạy đến Cầu Thặng bên người, nhỏ giọng hỏi.

"Ta nói, chỉ là giúp nàng nhỏ đâm!" Cầu Thặng một mặt ủy khuất, Trái Tim Pha Lê nát một chỗ.

"Ách, ta nói xin lỗi." Dương Phàm còn có thể nói cái gì, Cầu Thặng tốt tính không có bão nổi, ngược lại để hần cảm giác càng áy náy.

Cầu Thặng một mực đang buồn bực, biết lúc ăn cơm tối, Cầu Thặng vẫn là một bụng ủy khuất, không có nói câu nào, cùng hần bình thường trách trách hô hô Mặc Dương có sự bất đồng rất lớn.

Vì đền bù sai lầm của mình, Dương Phàm quyết định, giúp hần một chút, dạ hội nam nhân tôn nghiêm.

Bạn đang đọc truyện *Vương Mẫu Dường Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Nghịch tập đi, Cầu Thặng

Cầu Thặng vẻ mặt đau khổ, hiện tại hần không bình thường khó chịu, cảm giác trên mặt bây giờ còn đang đau rát.

Phiết kẻ cảm đầu liễu một chút, phát hiện Dương Phàm cũng đang nhìn mình cuống quýt quay đầu, ánh mắt phiêu hốt.

"Ai, Cầu Thặng, người nhìn cái gì!" Dương Phàm trừng mắt, cảm thấy Cầu Thặng trong mắt, tràn ngập không có hảo ý.

"Ta, ta nhìn người thế nào!" Cầu Thặng cũng là khó thở, nhớ tới chuyện xé chiều hôm nay, lấy dũng khí kêu đi ra.

"Ai, sương mù cỏ, người ngu bức không phải." Dương Phàm sững sờ, gương mặt không dám tin, con hàng này thế mà còn dám cãi lại.

Bên cạnh đồng lửa, một vòng người đều đưa ánh mắt tìm đến phía hai người bọn họ, dù là Dương Phàm da mặt dày cũng chịu không được nhiều người như vậy nhìn chăm chú, thế là không có hảo ý uy hiếp nói: "Chờ một lát, ăn xong sau đó giáo huấn người!"

Cầu Thặng cổ co rụt lại, hiện tại hần mới nghĩ đến, chính mình căn bản đánh không lại Dương Phàm, qua hoàn toàn là muốn chết.

"Vẫn là muốn nghĩ một lát chết như thế nào đi." Cầu Thặng vừa lau mặt, thay đổi một bộ thấy chết không sờn bộ dáng, thật là có như vậy mấy phần bộ dáng.

Dao Trì ánh mắt nghi hoặc tại trên thân hai người đối tới đối lui, cái này bình thường Cầu Thặng không phải thẳng tôn trọng Dương Phàm sao, làm sao hôm nay liền bắt đầu lẫn nhau thương tổn đây.

Quả nhiên, nhân tâm không thể suy đoán, vẫn là chúng ta những yêu quái tâm linh tương đối là đơn thuần.

Dao Trì xé xuống một miếng thịt, tự cho là đúng nghĩ đến, nhưng là Dương Phàm quan điểm hoàn toàn khác biệt, yêu quái này có mấy cái đơn giản, người xem một chút Thái Nhất, Đế Tuấn cũng là một bụng ý nghĩ xấu, lão là nghĩ đến làm sao đem nhân tộc bị tiêu diệt, thật là quá đáng ghét.

Cầu Thặng len lén nhìn lấy Dương Phàm, một hồi ăn như hổ đói, lấy gió cuốn mây ta tốc độ giải quyết vấn đề no ấm, bây giờ nghĩ cũng là nên như thế nào đi đường.

Dương Phàm hiểu ý cười một tiếng, Cầu Thặng động tác quá mức rõ ràng, dễ dàng Dương Phàm liền minh bạch Cầu Thặng ý đồ, đồng thời cảm thán, vẫn là cổ đại nhân tâm thuần phác, liền cái tâm cơ cũng sẽ không xoát.

Nhưng là, cảm khái thì cảm khái, một khi chuyện quyết định tuyệt đối không thể buông tha không phải.

Thế là, Dương Phàm thả tay xuống bên trong xương cốt, trong nháy mắt, phía trên thịt liền đã đến Dương Phàm trong bụng, đáng sợ, lại là làm dùng pháp lực.

Dương Phàm lau miệng, phong khinh vân đạm ngồi ở chỗ đó, sau đó nhẹ nhàng mở miệng: "Cầu Thặng, đi nơi nào?"

Nếu như bây giờ, Dương Phàm trong tay lại nâng một chén trà, vậy liền càng có một loại thể ngoại cao nhân bộ dáng.

Dương Phàm thanh âm không lớn, nhưng ở Cầu Thặng bên tai lại như là tiếng sấm, Cầu Thặng đầu tiên là lắc một cái, sau đó một mặt u oán quay sang.

"Phàm ca." Cầu Thặng biết trừ chửi, tiểu bộ dáng muốn đáng thương biết bao muốn đáng thương biết bao, nếu như không phải Cầu Thặng một cái cao hai mét người cao to nhìn lấy dễ Dương Phàm một trận ác hàn, Dương Phàm thật là có khả năng cứ như vậy thả chó thừa.

"Tới!" Dương Phàm lông mày nhướn lên, sau đó đứng lên, đi hướng mình nhà gỗ.

Đang sau, Cầu Thặng bắt đầu đi theo Dương Phàm, một mặt nhăn nhó.

Dương Phàm đem Cầu Thặng cảm tình biến hóa" thu hết vào mắt, khẽ cười một tiếng, tiểu tử, cùng ta đấu.

"Phàm ca, nói đi, ngươi muốn sao!" Cầu Thặng đi theo Dương Phàm tiến nhà gỗ, cảm thấy đã dù sao đều là chết, không bằng tới thống khoái, trực tiếp đem lời gốc rễ lựa rõ ràng.

"Ai u, ta nói, tiểu tử ngươi Trương Năng nhìn đúng không, cũng dám cùng ta khiêu chiến?" Dương Phàm không nói hai lời, đi lên lôi kéo Cầu Thặng lỗ tai, miệng bên trong hùng hùng hổ hổ.

"Ai ai, điểm nhẹ điểm nhẹ, ngươi thật đúng là động thủ a! Ta sai còn không được sao!" Cầu Thặng la to, hiện tại hấn lập tức lại sợ, hoảng hốt vội nói xin lỗi nhận lầm.

"Ừm, cái này còn tạm được!" Dương Phàm nghe được Cầu Thặng nhận lầm, sau đó hài lòng buông tay hỏi tiếp: "Nói một chút, chuyện gì xảy ra."

"Cái gì?" Cầu Thặng sưng sờ, không hiểu, Dương Phàm nói là cái gì.

"Cũng là hôm nay ngươi làm sao bị đánh." Dương Phàm phiền muộn, gia hỏa này thật sự là ngu đến mức không có cứu.

Cầu Thặng tâm lý cái kia hận a, Phàm ca ngươi có thể hay không đừng bóc người vết sẹo!

Nhưng là, trở ngại Dương Phàm Dâm Uy, Cầu Thặng không dám không nói.

Nghe Cầu Thặng tự thuật,

Dương Phàm miệng càng ngoác càng lớn, sau cùng bị khiếp sợ nói không ra lời, chỉ là hung hăng đưa ngón tay cái, sau cùng mới mở miệng: "Bội phục bội phục, là ta Dương Mỗ người thua."

Dương Phàm tâm lý hàng bụng, nói như ngươi vậy thật hội chú cô sinh ngươi biết không.

Cái gì gọi là đã dạng này không bằng liền từ ta đi, ngươi còn có thể lại muốn chút mặt không! Cho dù là hậu thế, cũng không nhớ rõ có người kia dám đối một cái nữ hài tử nói như vậy, trừ những cái kia phát rồ tình trùng nhóm.

"Khụ khụ, tính toán, nói như vậy, ngươi có muốn hay không tìm về nam nhân tôn nghiêm!" Dương Phàm ho khan vài tiếng, cường ép đem thoại đề kéo trở về, một mặt nghiêm nghị nhìn lấy Cầu Thặng nói ra.

"Muốn a!" Cầu Thặng nhãn tình sáng lên, nhưng ngay lúc đó lại âm đạm xuống: "Thế nhưng là, thì có biện pháp gì đây."

"Ta có biện pháp, để cho nàng đối ngươi nói gì nghe nấy, một trái tim hoàn toàn treo ở trên thân thể ngươi." Dương Phàm ngẩng đầu lên, một bộ thể ngoại cao nhân bộ dáng.

Cầu Thặng tròn mắt quay tròn loạn chuyển, Dương Phàm mà nói hấn có thể nào không hiểu, muốn đến, có thể đem sư phụ tỷ tỷ thu thập ngoan ngoan, cầm (Hạ) một cái tiểu cô nương còn không phải dễ như trở bàn tay?

Nhưng là! Cầu Thặng nhưng vẫn là giả bộ như một mặt cô đơn đáng vẽ, lắc đầu thờ dài: "Không có khả năng a, không có khả năng!"

Dương Phàm nhíu mày, nhìn Cầu Thặng hoàn toàn không tin mình nhất thời không vui: "Thế nào, ngươi không tin ta?"

"Ách, không phải, Phàm ca ngài có một tay, liền xem như sư phụ tỷ tỷ đều ở bên ngoài cho ngươi thủ ba tháng môn, nửa đường đều không mang theo ngủ, nhìn chúng ta đau lòng a." Cầu Thặng một bên nói, một bên làm ra đau lòng nhức óc đáng vẽ.

"Ừm, đó là!" Dương Phàm một mặt rầm thối, sau đó dư vị đến cái gì không đúng, sắc mặt cứng ngắt xuống tới, nhỏ giọng lầm bầm: "Thật sự là, gốc a."

Dương Phàm trên miệng phàn nàn, nhưng là tâm lý dị thường cảm động, sắc mặt hòa hoãn rất nhiều.

Nhưng là, Dương Phàm sắc mặt trong nháy mắt biến ảo, phảng phất vừa rồi nhu tình hoàn toàn không có tồn tại qua.

"Khác giạt ra đề tài, hiện tại phải giải quyết là vấn đề của người!" Dương Phàm nghiêm túc nói, dù sao mình để Cầu Thặng mặt mũi roi xuống không ít, lại thế nào cũng phải giúp hắn tìm trở về không phải.

"Vâng, đều nghe Phàm ca." Cầu Thặng vỗ bộ ngực không có một chút nghi vấn.

Dương Phàm đối Cầu Thặng khẳng định rất hài lòng, cười gật gật đầu, sau đó bắt đầu truyền thụ Cầu Thặng, đến từ Thế Kỷ 21 tán gái đại pháp, hừ Cầu Thặng sùng sốt một chút.

"Phàm ca, dạng này thật có thể được?" Cầu Thặng một mặt mộng bức, dạng này thật có thể đem muội tử lừa gạt, a không, cưới trở về? Dạng này lại càng dễ bị đồn đi.

"Phải tin tưởng người Phàm ca năng lực!" Dương Phàm nhìn Cầu Thặng do do dự dự, lại bắt đầu tận tình nói ra, hoàn toàn là không đem Cầu Thặng hồ chết không bỏ qua tư thế.

"Vậy được rồi, ta, cái này đi thử xem?" Cầu Thặng cũng không dễ từ chối Dương Phàm, chỉ có thể hỏi dò, hi vọng sự tình còn có thể có chỗ giảng hoà.

"Đi thôi!" Nhưng là, Dương Phàm một câu nói kia, triệt để đem Cầu Thặng ảo tưởng muốn đánh vỡ.

Thế là Cầu Thặng bắt đầu đi ra ngoài, đồng thời tâm lý quyết tâm, chết thì chết, dù sao đã thật mất mặt một lần cũng không sợ nhiều như thế một hồi!

Cầu Thặng hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang đi ra ngoài.

"Ồi!" Một cái không chú ý, Cầu Thặng bị cánh cửa trượt chân, quảng chỗ găm bùn.

"Ai, cô lên nha, Cầu Thặng, chờ mong người nghịch tập!" Dương Phàm nắm nắm tay đầu, cũng cảm giác đến phương pháp của mình có chút không thực tế, thế là rất lợi hại vô si ở trong lòng cho Cầu Thặng câu nguyện như vậy từng cái.

Bạn đang đọc truyện *Vương Mẫu Dưỡng Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Vờ Tha để bắt Thật

"Ai u!"

Cầu Thặng một tiếng kêu đau, Dương Phàm không đành lòng đầu lĩnh nghiêng qua.

Cầu Thặng mặt mũi tràn đầy ủy khuất, hôm nay chịu tội thật quá nhiều, trái tim nhỏ thật lạnh thật lạnh.

"Cô lên! Coi trọng người!" Dương Phàm đi qua, đem Cầu Thặng kéo lên, cho hắn một cái ánh mắt khích lệ.

Cầu Thặng một mặt không nguyện ý gật đầu, sau đó cũng không quay đầu lại chạy đi, hắn không muốn đang cùng Dương Phàm ở cùng nhau, bởi vì thụ thương luôn luôn hắn.

Về phần người kia cái gì đại pháp, ta tin người trái trứng trứng rồi.

"Cầu Thặng làm sao, chạy nhanh như vậy?" Dao Trì chậm rãi đi tới, nhìn lấy Cầu Thặng chạy vội bóng lưng nghi ngờ hỏi.

"Cái này a, ân, Cầu Thặng vì nhân loại lớn mạnh mà nỗ lực qua!" Dương Phàm ngậm lại, một mặt bí ối cười nói.

"Thật sao?" Dao Trì nghiêng đầu qua: "Luôn cảm giác như vậy không tin đây."

"Ách?" Dương Phàm nụ cười trên mặt cứng ngắc xuống tới, sau đó ra vẻ tức giận nói: "Thế nào, người là không tin chúng ta thuần khiết Cầu Thặng?"

"Không, ta là không tin người, không chừng lại để cho Cầu Thặng đi làm cái gì chuyện xấu qua!" Dao Trì một mặt xem thường, Dương Phàm thế nhưng là có tin dự nguy cơ người.

Dương Phàm xấu hổ, nguyên lai tại Dao Trì trong mắt, chính mình là một người như vậy, bắt quá, chính mình khi đại lão bản, chỉ huy một đám nhân viên

làm mình thích sự tình, ngẫm lại còn có một chút tiểu kích động đâu!

"Người hãy chờ xem, Cầu Thặng tại dưới sự lãnh đạo của ta, tuyệt đối có thể làm nhân loại quật khởi làm ra đại công hiến!" Dương Phàm hướng về phía Dao Trì rồi đi bóng lưng hô to.

Dao Trì nghe vậy một hồi, sau đó lắc đầu thờ dài.

Luôn cảm giác Dương Phàm có chút ấu trĩ mà nói.

Dạ Nguyệt giữa trời, bất quá Cầu Thặng tâm tình cũng không phải xinh đẹp như vậy.

Tương phản, hắn nằm tại trên giường đá lật qua lật lại ngủ không yên, tổng cảm giác mình bị chán ghét, liên liên buổi tối hôm nay lúc ăn cơm nàng đều tại nhìn mình lom lom.

Tính toán, ngày mai qua nói xin lỗi đi. Còn Dương Phàm kia cầu thí đại pháp, Cầu Thặng biểu thị, lão tử tuyệt đối sẽ không đi thử, hổ chết người không đền mạng mà nói.

Dương Phàm dương dương đắc ý, đã chuẩn bị kỹ càng băng ghế, chuẩn bị ngày mai qua xem kịch vui, nói rõ, hắn từ đầu tới đuôi đều là ôm xem trò vui tâm tính!

Sáng sớm hôm sau, Dương Phàm liền ra ngoài, đi theo Cầu Thặng, đương nhiên, Cầu Thặng hoàn toàn không có phát giác.

Dương Phàm theo ở phía sau, trong lòng suy nghĩ, không biết Cầu Thặng muốn bị thu thập thành cái dạng gì.

Dương Phàm làm những này cũng không phải là không có đạo lý, lại không lâu nữa, Dương Phàm liền muốn rời khỏi, nhưng là Cầu Thặng Huyết Khiếu tăng lớn, kinh mạch qua đây, pháp lực đã bắt đầu phù phiếm, về sau nếu như nếu là tiến thêm một bước sao có khả năng bị pháp lực bành trướng phản phệ.

Đây cũng không phải Cầu Thặng thiên phú như thế nào kém, làm thủ nhóm nhân loại, tư chất của bọn hắn phần lớn đều là ở vào một cái cấp độ, quan trọng Cầu Thặng công pháp quá mức đặc thù, dẫn đến Cầu Thặng tinh lực quá thừa, đều tích lũy đến thể nội, dần dà, ngược lại cho thân thể tạo thành gánh vác.

Mà Dương Phàm có thể nghĩ tới biện pháp cũng chỉ có một cái, hơn nữa còn có thể làm nhân loại quật khởi làm ra đột xuất công hiến.

Cho nên hắn cho Cầu Thặng ra một cái tạo chú ý, tuy nhiên biện pháp cầu thả nhưng là đây cũng là công lược muộn từ nhanh nhất đường tắt.

"Ài, phải hiểu khổ tâm của ta a!" Dương Phàm thở dài, nhưng là đâu, người trên mặt loại này cười trên nỗi đau của người khác thấp biếu lộ là có ý gì!

"Đến!" Dương Phàm kích động nhỏ giọng hò hét, nhìn thấy ngày hôm qua cô em gái kia mang theo một cái túi xách da rắn từ đi tới, xem bộ dáng là chuẩn bị qua ngắt lấy quả đại.

Cầu Thặng ngay tại nàng phía trước đứng đấy, một mặt nhăn nhó, có chút không biết làm sao.

"Ài, làm sao như thế không có tiền đồ!" Dương Phàm thảm thảng một tiếng, đại nam nhân nhăn nhó cái thứ gì!

"Lên a! Hôn nàng, hôn nàng!" Dương Phàm nắm chặt quyền đầu, tại lùm cây bên trong cố lên hò hét.

"Người tại sao lại ở chỗ này!" Nữ hài cảnh giác nhìn lấy Cầu Thặng, hôm qua Cầu Thặng này rõ ràng ngôn ngữ thật hù đến nàng.

"Ta, " Cầu Thặng gãi đầu, nửa ngày không biết nên nói cái gì.

"Không có chuyện, ta đi trước!" Nữ hài cảnh giác nhìn chằm chằm Cầu Thặng sau đó cẩn thận hướng một bên chuyển,

Đi qua Cầu Thặng thời điểm, đột nhiên tăng thêm tốc độ.

Lúc này Cầu Thặng đột nhiên kịp phản ứng, phản tay nắm lấy nữ hài cánh tay.

Nữ hài giật mình, sau đó trừng mắt Cầu Thặng: "Làm gì! Buông tay!"

Cầu Thặng sững sờ, sau đó giống sờ in dấu như sắt thép rút tay về.

"Sương mù cô, nhiều cơ hội tốt!" Dương Phàm ảo não đánh rớt một cái Đại Tri Chu, khó chịu nói.

Cầu Thặng nhìn lấy nữ hài tức giận khuôn mặt, sau đó âm thầm lắc đầu, nhìn lấy nữ hài, mang theo sau cùng một tia chờ mong hỏi: "Người có phải hay không rất chán ghét ta?"

Nữ hài sững sờ, sau đó nhìn Cầu Thặng: "Chẳng lẽ ta hắn là thích người!"

Cầu Thặng há hốc mồm, cái gì đều nói không nên lời, đối a, chính mình kia cái gì, cho nàng ấn tượng thật quá xấu.

"Vậy được rồi, ta đi."

Cầu Thặng hít sâu một hơi, nhưng sau đó xoay người rời đi, có chút chật vật, đòi phé.

Nữ hài nhìn lấy Cầu Thặng, lầu bầu: "Ta có phải hay không, có chút quá?"

Nữ hài đứng ở nơi đó, cảm thấy thật thương tổn Cầu Thặng, phản vậy mà không biết nên làm cái gì.

Lùm cây bên trong, Dương Phàm há to mồm, tâm lý lật lên sóng lớn ngập trời.

Đây tuyệt đối không phải ta biết Cầu Thặng!

Lấy Dương Phàm góc độ, có thể thấy rõ ràng Cầu Thặng xoay đầu lại cái chủng loại kia gian kế được như ý cười gian.

"Tốt a, chiều này vờ Tha để bắt Thật chơi thắng trượt, ngay cả ta đều muốn bị người lừa qua qua!" Dương Phàm vỗ đùi, còn thật sự cho rằng người cả ngày ngốc hơi giật mình dễ khi dễ đâu, cảm tình người so với ai khác đều thông minh!

Dương Phàm cảm thấy IQ bị Cầu Thặng vũ nhục, lăm bầm rời đi.

Nhưng là, đây quả thật là Dương Phàm sai, trước kia Cầu Thặng thật là không đầu không đuôi, đàn độn, nhưng là hiện tại, hắn có tàng tư.

Cầu Thặng thiệp thân, là một mảnh Mộc Giản, tuy nhiên nhỏ, nhưng lại hoàn hoàn chỉnh chỉnh ghi chép một bản tâm cơ học cho nên Cầu Thặng trở nên có lòng dạ, tâm cơ cũng bắt đầu nghiêm trọng.

"Mâu thuẫn của bọn họ hội càng lúc càng lớn, tốt nhất hai cái triệt để đánh nhau!" Một cái vu trên mặt người lộ ra kẻ nịnh thần nụ cười.

Này Mộc Giản, không phải ngoài ý muốn, mà chính là hắn có ý an bài, vì cái gì vẫn là tan rã cái này một mảnh lớn nhất bộ lạc!

"Rất tốt, kế hoạch của chúng ta tiến hành rất lợi hại thuận lợi, một bên khác cũng đã đắc thủ." Vu Nhân nhóm tụ tập cùng một chỗ, bọn họ không dám làm tức giận Nữ Oa, cho nên ở sau lưng động tay chân, dù cho bị phát hiện, cũng có lý do lấp liếm cho qua.

"Chúng ta, có phải hay không có chút chuyện bé xé ra to." Đây là duy nhất một cái thanh âm phản đối, trước mặt kế hoạch đã để nàng có chút nhìn không được, hiện tại nàng cảm giác được tàn nhẫn.

"Hậu Thổ Nương Nương, ta đợi biết ngài nhân từ nương tay, nhưng là cái này liên quan đến tộc ta tồn vong." Một cái lão Vu Nhân đứng lên, ánh mắt âm ngoan, hắn là lần này kế hoạch người vạch ra.

Hậu Thổ cũng không thể nói cái gì, rất nhiều chuyện, nàng cũng không thể chi phối.

"Hậu Thổ Nương Nương quá mềm lòng, có thể sẽ hỏng đại sự!" Một cái Vu Nhân âm lãnh nói, còn lại Vu Nhân phụ họa.

Trong nháy mắt, bọn họ liền có đối sách.

Kế hoạch của bọn hắn phát rò, để huynh đệ tốt nhất bất hoà, cái này đã không điểm mấu chốt!

Tốt một tay Kế Phán Gián!

Bạn đang đọc truyện *Vương Mẫu Dường Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Cầu Thặng biến hóa

Hậu Thổ đi ra ngoài, lấy thực lực của nàng, nói chuyện bên trong, nàng nghe thấy nhưng là nhất thanh nhị sở.

Hậu Thổ lắc đầu, cũng không có tức giận hoặc là còn lại cái gì cảm xúc tiêu cực, chỉ là có chút mất mát.

"Nhân Tộc, coi là thật có tốt như vậy tính kế sao?" Làm cho Tô Vũ nhóm cảm giác được nguy cơ, Nhân Tộc tuyệt đối không phải cái gì tốt trên chộc, nhưng là đã bọn họ muốn giày vò liền để bọn hấn giày vò đi thôi.

Hậu Thổ cũng không hề qua quan, trực tiếp trở về, muốn giam lỏng nàng? Lấy như thế mấy cái tiểu tạp ngư còn làm không được!

"Nhân tộc mấy tiểu tử kia cũng là có chút điểm ý tứ đây." Hậu Thổ Nương Nương ngón tay chỉ lấy bờ môi, đáng yêu cười một tiếng giống như là nghĩ đến cái gì thứ không tầm thường.

Về phần Vu Tộc có động tác gì, Dương Phàm không biết, cũng lười qua để ý tới, chỉ ít hiện tại, hấn liền bị Cầu Thặng sự tình làm cho sút đầu mẻ trán.

Hấn không nghĩ tới, lúc trước bị hấn cho rằng thân công, vậy mà lại có lớn như vậy tác dụng phụ, dẫn đến Cầu Thặng khí tức phù phiếm, toàn thân lại bị pháp lực áp bách biến hình.

"Thân thể của người này, sớm muộn sẽ bị đè sập!" Dương Phàm nâng trán, trong lúc nhất thời nghĩ không ra biện pháp gì tốt, cũng là, một cái Kim Đan Tu Sĩ, thấy qua Các mặt xã hội cũng không nhiều lắm, huống chi còn là một cái gà mờ Kim Đan.

"Uy, ngươi đang suy nghĩ gì?" Dao Trì đi tới, đối Dương Phàm lười nhác tính cách đã không thể làm gì, đã nói xong muốn cùng cố tu vi, hiện tại ngược lại tốt, vậy mà tại nơi này ngăn người!

"Đến cũng không có gì." Dương Phàm trả lời, Cầu Thặng sự tình, tạm thời vẫn là giải quyết không, nếu như mình mấy cái kia tiện nghi sư huynh ở đây tuyệt đối vài phút liền có thể giải quyết đi.

Nhưng bây giờ, cũng chỉ có thể kéo lấy.

Song tu? Dương Phàm ngược lại là nghĩ tới, nhưng là hôm qua Cầu Thặng biểu hiện đã nói rõ quyết tâm của hấn, tuyệt đối sẽ không dùng!

"Ừm, gia hỏa này, ngược lại là một cái chính nhân quân tử." Dương Phàm gật gật đầu, bắt đầu nỗ lực tu luyện.

Tại trong một cái sơn động, Cầu Thặng thờ hồng học ngồi tại trên giường đá.

Vừa rồi hấn lúc tu luyện, đột nhiên cảm giác được hung muộn khí đoàn (ngọt ngọt khó thở), toàn thân khô nóng, xuất hiện lúc đầu không nên có phán đoán.

Hấn không hiểu chính mình cái này là thể nào, đối một cái nào đó phương diện đồ vật đặc biệt khát vọng.

Hấn áp chế chính mình khát vọng, tiếp tục tu luyện, nhưng lần này, lại làm cho hấn lọt vào phản phệ, thể nội pháp lực đột nhiên phồng lên, kinh mạch cổ động, vậy mà để hấn thụ nội thương.

Đây đã là tháng này lần thứ ba, nhưng lại hoàn toàn tìm không thấy nguyên nhân!

"Rõ ràng là dựa theo công pháp đi lên, tại sao có thể như vậy!" Cầu Thặng cẩn thận hồi tưởng trong đầu công pháp, trải qua thời gian dài, hấn đã đem môn công pháp này nhớ kỹ trong lòng.

"Ta căn bản, không có tu luyện sai!" Lại một lần nữa, Cầu Thặng xác định chính mình chưa từng sinh ra sai lầm, nhưng là đây hết thảy nhưng lại không có giải thích!

"Chỉ có, một cái khả năng!" Cầu Thặng đột nhiên ngừng đầu, ánh mắt dần dần không có ngày xưa tinh khiết.

Hấn xuất ra cái viên kia Mộc Giản, phía trên đồ vật, có thể nói, để hấn nhận ích lợi cực lớn.

(Tính nhầm)!

Xuất từ một cái Vu Tộc Trí Giả tâm kế chi pháp.

Cái này Mộc Giản, thả ở đời sau, tuyệt đối sẽ là minh quân cực tốt Trì Quốc An Bang chi pháp, chi bất quá, trong này nổi bật nhất lại là cổ hoặc nhân tâm, mượn đao giết người âm hiểm mưu kế.

Chương 1:, cũng là dân tâm

Trình bày, là nước có thể chở thuyền cũng có thể lật thuyền đạo lý, tâm pháp tôn trọng vẫn là nhân dân lực lượng, đến dân tâm, được thiên hạ.

Cho dù là Hồng Hoang Dị Thế cũng không thể coi nhẹ nhân tâm

Cầu Thặng như có điều suy nghĩ, Dương Phàm trước đó đủ loại cử động, có lẽ là vô ý, nhưng cũng không thể loại trừ, là vì lung lạc nhân tâm

Cầu Thặng ánh mắt trầm ổn, trực tiếp xem nhẹ tiếp xuống mấy cái phần, lật đến đằng sau một chương.

Xúi giục!

Mời chào nhân tâm, phát động xúi giục!

"Thua thiệt ta bảo người một tiếng ca ca, nhưng là người như vậy hại cùng ta, vậy cũng trách không được ta!" Cầu Thặng vừa ngoan tâm, trực tiếp đem xúi giục phân xóa đi, thứ này, chỉ có hần một người biết mới là an toàn nhất.

Cầu Thặng có dị tâm,

Nhưng Dương Phàm lại hoàn toàn không biết gì cả.

Trong lòng của hần rất lợi hại không bình tĩnh, đến mức vô pháp tiến vào trạng thái.

Thực lực cường đại rất nhiều, nhưng là cần hần quan tâm sự tình nhưng cũng càng ngày càng nhiều.

Bởi vì mọi người từ chối, hần chưa từng có ra ngoài đánh qua sấn, mỗi ngày ăn uống chùa, để hần cảm thấy rất ngượng ngùng.

Hần quyết định, trước giúp người nhóm cải thiện ở lại hoàn cảnh!

Ở trong sơn động, âm lãnh ẩm ướt, cho dù bọn họ đã là tu sĩ, nhưng lâu dài ở bên trong cũng không phải chuyện gì tốt.

Thời gian một ngày, đầy đủ hần làm ra ba bốn ở giữa nhà gỗ nhỏ, mỗi một gian nhà gỗ, đầy đủ ở lại mười người, cho dù đối với cái này Đại Bộ Lạc tới nói là hạt cát trong sa mạc.

"Ngày mai lưu thêm một số người, hần là có thể tạo ra càng nhiều nhà gỗ." Bất tri bất giác, trời đã tối xuống, năm tòa nhà gỗ nhỏ lẳng lặng địa đứng sừng sững trên mặt đất.

Mọi người trở về thời điểm, nhìn thấy nhà gỗ, đều sôi trào lên, vây quanh nhà gỗ, chỉ trò.

"Phàm ca, cái này nhà gỗ là cho chúng ta ở sao?" Một người cao hững nhẩy dựng lên, hướng về phía Dương Phàm hô to.

Dương Phàm cười gât gât đầu, lúc đầu, hần là sớm liền chuẩn bị làm như vậy, nhưng là nửa đường xuất hiện đủ loại ngoài ý muốn.

"Chúng ta đã sớm muốn thử xem ở bên trong là cảm giác gì, nghe Cầu Thặng nói, có thể dễ chịu!" Một người cao hững hoa chân múa tay, lời đến khoe miệng, không tự chủ được nói ra.

Dương Phàm nhủ này, hồ nghi nhìn một chút Cầu Thặng, nhớ kỹ Cầu Thặng tựa hồ cũng không có đi vào ở qua đi.

Cầu Thặng nhìn lấy Dương Phàm, ngượng ngùng gãi gãi đầu, vẫn là ban đầu như vậy đàn độn bộ đáng.

Dương Phàm cũng không có đem lòng sinh nghi, dù sao Cầu Thặng không chỉ một lần tiến vào bên trong, cảm thấy mới lạ cũng không có gì.

"Tốt, mọi người, cái này nhà gỗ cũng không thể nào với, trước hết để cho thương binh cùng nữ nhân ở! Đương nhiên, nam nữ tách ra!" Dương Phàm nhìn lấy bọn hần từng cái nóng lòng muốn thử, mở miệng nói ra.

Nhưng lại đối lấy một trận cười to.

"Ta giống như, cũng không nói gì thêm đi." Dương Phàm gãi gãi đầu, đối với bọn hần đột nhiên bạo phát tiếng cười không nghĩ ra.

Cầu Thặng không nói một lời, mặt âm trầm rồi đi nơi này.

"Đáng giận!" Cầu Thặng hung hăng đập thân cây, quay đầu nhìn một chút Dương Phàm.

Hần lúc đầu, là muốn bốc lên mọi người ghen ghét, từ đó để bọn hần đối Dương Phàm trở nên chán ghét đứng lên.

Hiển nhiên, kế hoạch này, căn bản là không thể thực hiện được!

Cầu Thặng muốn muốn trả thù Dương Phàm, bởi vì, hần hiểu lầm Dương Phàm cố ý cho hần một thiên có vấn đề công pháp, để hần tu luyện bị ngăn trở!

Cơm tối, Dương Phàm cảm thấy Cầu Thặng trở nên rất kỳ quái, bình tĩnh khuôn mặt, thỉnh thoảng đóng vai làm ra một bộ hung dữ muốn đem người nào đó ăn hết đáng về.

Tuy nhiên không biết phát sinh cái gì, nhưng là, hần lưu một cái tâm nhãn, thời khắc chú ý người Cầu Thặng.

Luôn cảm giác, từ khi hần ngủ tĩnh lại, Cầu Thặng tựa như là biến một người.

"Chẳng lẽ, hần là bị Xuyên Việt Giả thay thế?" Dương Phàm hồ nghi, nhưng là rất nhanh biến bị phủ quyết, loại này tỷ lệ quá nhỏ, dù sao không phải mỗi người đều có chính mình vận tốt như vậy, vượt qua đến Hồng Hoang ở trong.

"Người là không hội đột nhiên cái biến." Dương Phàm nghĩ đến, có lẽ, trong khoảng thời gian này, Cầu Thặng là gặp được cái gì ngoài ý muốn.

Quả nhiên, làm một cái đại ca, muốn xử chỗ giúp đỡ tiểu đệ của mình a.

Dương Phàm nghiêng người, hỗn loạn ngủ mất.

Bạn đang đọc truyện *Vương Mâu Dương Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Cầu Thặng, người khiến người ta thất vọng a

Người, tuyệt đối sẽ không đột nhiên biến hóa, trừ phi, đột nhiên kinh lịch một số chấn động khiến người sợ hãi sợ tình.

Nhưng là, hiển nhiên, Cầu Thặng không có cơ hội này.

Dương Phàm con mắt nhắm lại, hấn trong nháy mắt này, phát giác được âm mưu khí tức!

Càng nghĩ, Dương Phàm lại nghĩ không ra một cái lý do, để Cầu Thặng biến hóa lý do.

Cầu Thặng đột nhiên trở nên cơ trí, đã hiểu được lợi dụng nhân tâm

Nguy cơ, đại nguy cơ, âm u mặt những người kia bắt đầu hành động.

"Đáng giận!" Cầu Thặng tâm lý gào thét, hấn hiện tại, hoàn toàn không dám tu luyện, loại kia thân thể bạo liệt cảm giác thật không dễ chịu.

Hấn oán hận Dương Phàm, cho mình như thế một cái uy hiếp tiềm ẩn cự đại pháp quyết.

Còn nói cái gì điểm phúc, rõ ràng, chính là vì ngăn chặn chính mình con đường tu hành!

Cái gọi là Phàm ca, đã vậy còn quá hung ác!

Cầu Thặng ti vết muốn nứt, trên thân thật vô cùng đau, tựa như là bị đại hỏa nung qua một dạng, nóng rực khó nhịn.

Thể nội, đã ngưng tụ lại Dương Hỏa, không nhận chính mình khống chế, lúc nào cũng có thể bốc cháy lên!

Khi đó, chính mình coi là thật hội rơi cái cái xác không hồn!

"Phàm ca, cái này cũng không cần oán niệm ta!" Cầu Thặng trong mắt, hiện lên âm ngoan, hấn chi tướng chết, cũng phải kéo xuống kẻ cầm đầu.

"Ha ha, thật xin lỗi!" Cầu Thặng trong mắt lóe lên áy náy, bởi vì hấn cũng không muốn đen đầu như vậy phần, tuy nhiên Dương Phàm đối với hấn rất lợi hại tàn nhẫn, nhưng là ngày bình thường, tích lũy xuống cảm tình lại là thật.

Ngày thứ hai, lời đồn đại nổi lên bốn phía.

Đều không ngoại lệ, đều là liên quan tới Dương Phàm.

Dương Phàm mặt âm trầm, cách thật xa, đều có thể nghe được tiếng bàn luận của bọn họ.

"Người có nghe nói hay không." Một người lén lút lút hướng một người khác nói ra.

"Nghe nói!" Một người khác không hề nghĩ ngợi, trực tiếp trả lời.

"Ta còn chưa nói là cái gì đây!" Người kia sững sờ, sau đó trừng một người khác liếc một chút.

"Há, vậy người nói đi, chuyện ra sao?" Một người khác một mặt vô tội, bị không khỏi răn dạy.

"Ta nói cho người a. . ." Người kia ngẩng đầu nhìn chung quanh một vòng, nhìn chung quanh không nhân tài nhỏ giọng nói: "Phàm ca, háo sắc! Còn quấy rối nữ nhân cái gì!"

"Điều đó không có khả năng đi, Phàm ca chẳng nghiệm chính một người." Một người khác không tin, cau mày liếc hần một cái.

"Có người trông thấy, cái này còn có giả!" Người kia không thuận theo, vội vàng cãi lại.

"Người nào trông thấy?" Một người khác hỏi, hần vẫn là không thể nào tin được.

"Cái này." Người kia do dự một chút, sau đó cau mày thấp giọng quát: "Có người trông thấy chính là có người trông thấy, cũng không phải ta ta làm sao biết, còn có, không phải đến lượt người qua canh gác?"

"Ách, đây không phải đứng lên muộn à." Một người khác ngượng ngập cười một tiếng, cuống quýt không ngă chạy trốn.

"Phàm ca không phải là người như thế đi." Người kia khổ sở suy nghĩ, luôn cảm giác trong ấn tượng Phàm ca có thể không phải như vậy, hần nhưng là liên yếu thủ còn không sợ, dám mang người theo chân chúng nó cứng rắn.

"Người nói nhỏ làm gì chứ." Một bên khác, một đại hán nhìn lấy hình dạng của hần, không tự chủ được hỏi một câu.

"Không có gì, chính là. . ." Người kia đem nghe được truyền ngôn nói ra.

"Thật có việc này?" Đại hán không tin, mở to hai mắt.

"Ta cũng không xác định, dù sao, bất kể là ai đều sẽ đối với nữ nhân có như vậy một chút hứng thú." Người kia gãi gãi đầu, hần cũng đang động dao động.

Lời đồn đại tản rất nhanh, mà lại, còn đang không ngừng biến hóa, sau cùng lưu truyền sôi sùng sục, phiên bản cũng nhiều ra lời.

"Những này đáng chết lời đồn!" Dương Phàm siết quả đấm, lại không có chỗ phát tiết.

Nhất làm cho hần không chịu nổi, cũng là hần bẽ quan thảng ba, có người dùng cái này làm mưu đồ lớn.

Nói hần, trong ba tháng này, cũng không phải là cái gọi là nhập đạo, mà chính là cầm tù mấy cái nữ nhân, mỗi ngày đều tại làm một số khó coi sự tình.

Tuy nhiên, trăm ngàn chỗ hở, nhưng lại có rất nhiều người tin phục.

Bởi vì, trong bộ lạc, đột nhiên thêm ra đến mấy tên phụ nữ có thai.

Trong bộ lạc, người tâm động dao động, đều đối với hần sinh ra khúc mắc.

"Cái này thật không phải là ta làm sự tình!" Dương Phàm bắt lực giải thích, nhưng là không ai tin tưởng.

"Người cũng không giúp ta nói một câu!" Dương Phàm giương mắt nhìn Dao Trì, nàng đến bây giờ đều là một bộ xem náo nhiệt không chê chuyện lớn bộ dáng, nhân nhả không được.

"Coi như ta giải thích bọn họ cũng không tin a, dù sao ta thế nhưng là trong bọn họ đẹp nhất!" Dao Trì ngẩng đầu, một mặt vô tội, nhưng là, cũng không cần đến kêu ngoao như vậy Kiều đi!

Dương Phàm che mặt, cảm giác sinh không thể luyến.

"Ta mẹ nó còn không trở về đối một cái mèo con ra tay!" Dương Phàm hung hăng trừng Dao Trì liếc một chút, hiện tại, nàng đích xác vẫn là một cái chưa đầy tháng Tiểu Báo Từ bộ dáng.

"Đáng giận, người dám ghét bỏ ta!" Dao Trì nhất thời không làm, Dương Phàm này ghét bỏ ánh mắt để cho nàng rất lợi hại không thoải mái.

"Không, ta chỉ là tại trình bày một sự thật!" Dương Phàm tại nàng nhào tới trong nháy mắt đó, bắt lấy nàng gáy thịt mềm, từng thanh từng thanh nàng nhấc lên.

"Thả ta ra!" Dao Trì nhe răng trợn mắt, nhưng lại không có cách nào, Tiểu Đoãn Thôi đập một cái đập một cái, tốt khó dằn nổi.

"Không nên nháo, ngấm lại sẽ là ai làm!" Dương Phàm ôm tiểu sữa meo, lộ ra bộ dáng suy tư.

Nhưng là, trong lòng của hần, đã có đại khái suy đoán, mà lại tám chín phần mười cũng là hần.

Bộ lạc không lớn, nhưng cũng không nhỏ, có chừng khối ba ngàn người, nhưng là hôm nay phần lớn đều đã ra ngoài săn bắn, lưu lại chỉ có vài trăm người.

Liên xem như dùng gốc nhất biện pháp, cũng có thể đem hần bức đi ra.

Dương Phàm ánh mắt lạnh lẽo, hần nghĩ mãi mà không rõ, vì cái gì, hần muốn làm như thế.

Cơm tôi ở giữa, rất nhiều người nhìn ánh mắt của hắn cũng không giống nhau, có khinh bỉ, còn có nghi hoặc.

Bọn họ, phần lớn đều bị lời đồn mê hoặc.

Dương Phàm lúc này chỉ có thể yên lặng lắc đầu, mở miệng giải thích, ngược lại sẽ trở nên càng thêm khó chơi.

Cầu Thặng ánh mắt trốn tránh, rõ ràng là làm việc trái với lương tâm sau phản ứng.

"Ai, Cầu Thặng, ngươi đi theo ta." Dương Phàm bắt đầu đi, Cầu Thặng vẫn là rất đơn thuần, sẽ không che giấu chính mình, đem hết thầy đều viết lên mặt.

Cầu Thặng đồng nghe nói, thân thể chấn động mạnh, bản năng có chút lùi bước, nhưng là, hắn trừ trừ nửa khắc, theo sau.

"Cầu Thặng, ngươi khiến ta thất vọng!" Dương Phàm vuốt vuốt một cái ngọc giản, ngữ khí hơi nặng nề.

Cầu Thặng nhú nhú mày, cúi đầu không nói gì.

"Ngươi tại sao không nói chuyện!" Dương Phàm có chút nộ khí, tắt lại danh dự của mình, lại bị hắn bại hoại: "Ngươi tại sao phải làm như vậy!"

Dương Phàm thật nổi giận, Cầu Thặng trầm mặc, không thể nghi ngờ nhóm lửa thùng thuốc nổ.

"Vậy ngươi, lại vì cái gì phải đối với ta như vậy!" Cầu Thặng rốt cục không nhẫn nại nữa, hắn cũng bạo phát.

"Cái gì?" Dương Phàm không rõ ràng cho lắm, cau mày một cái.

"Giả bộ hồ đồ?" Cầu Thặng cười lạnh một tiếng, sau đó gỡ ra trên thân bao trùm da thú.

"Nhìn thấy? Đây đều là này Bản Công Pháp đem đến cho ta." Cầu Thặng ngữ khí có chút kích động: "Từ khi ta bắt đầu Trúc Cơ, mỗi lần tu luyện đều sẽ cảm giác được một cỗ hỏa diễm muốn đem ta đốt cháy, mà lại, còn lưu cho ta những này vết sẹo!"

Dương Phàm nhìn lấy Cầu Thặng thân thể, tâm lý tự trách, cái này thật không lạ Cầu Thặng hội oán hận, hết thầy đều là mình chưa nói rõ ràng.

"Cầu Thặng."

"Không cần gọi ta Cầu Thặng!" Cầu Thặng rống to, hốc mắt ửng đỏ, hắn có chút không đành lòng, thời gian dài như vậy, cái gọi là huynh đệ, đều là giả đi!

"Ta lúc đầu nói đều là thật, chỉ là không nghĩ tới, sẽ có mãnh liệt như vậy hậu di chứng." Dương Phàm thở dài, cực lực muốn giải khai hiểu lầm, đồng thời bắt đầu nói cho hắn biến hóa nguyên nhân.

Cầu Thặng nhìn lấy hắn, lộ ra vẻ mờ mịt.

"Nói như vậy, trong cơ thể ta, là Dương Hỏa?"

Dương Phàm gật gật đầu, nói cho hắn biết, Hiên Viên quyết bản chất.

"Phàm ca, ta. . ." Cầu Thặng rất khó chịu, dù sao mình vẫn luôn tại hiểu lầm Dương Phàm.

"Ta muốn, là ngươi hướng bọn họ giải thích, mà lại, ta muốn đi!" Dương Phàm thở dài, vỗ vỗ Cầu Thặng bả vai.

"Há, ta hiểu rồi." Cầu Thặng hoảng vội vàng gật đầu, sau đó lộ ra thần sắc kinh hoàng.

"Phàm ca, ngươi muốn đi?"

Dương Phàm cũng không trả lời, phát phát tay, đem Cầu Thặng đuổi đi ra.

Cầu Thặng đứng tại cửa ra vào, không muốn rời đi, lại không có ý tứ qua gõ cửa, cứ như vậy đứng ở chỗ này một đêm.

Bạn đang đọc truyện *Vương Mẫu Dường Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Rời đi

Cầu Thặng cũng rất lợi hại kiên trì, ở ngoài cửa đứng một đêm.

Hắn cảm thấy mình làm sai sự tình, có cần phải theo Dương Phàm xin lỗi.

Dương Phàm cũng chưa từng nghĩ, Cầu Thặng vậy mà tại ngoài cửa ngồi một đêm, tuy nhiên Trúc Cơ Kỳ ở giữa tu sĩ một đêm không ngủ được không có cái gì cảm giác mệt mỏi, nhưng là, Cầu Thặng thái độ, để Dương Phàm cảm động.

"Phàm ca." Cầu Thặng về mặt đau khổ, cầu khẩn Dương Phàm: "Tha thứ ta."

Cầu Thặng coi là, Dương Phàm là đối hắn thất vọng, cho nên muốn rời khỏi.

"Ai, Cầu Thặng, ta không có quái ngại." Dương Phàm nhìn lấy Cầu Thặng, nhất thời không biết nên nói cái gì.

"Cầu Thặng, ta cho ngại đổi tên đi." Dương Phàm nhìn lấy Cầu Thặng, không nói thêm gì.

"Đổi tên. Vì cái gì?" Cầu Thặng không hiểu, ngẩng đầu nhìn Dương Phàm.

"Ta không biết ngại vì sao lại biến hóa, nhưng ta nghĩ, đối với bộ lạc là tốt." Dương Phàm ngẩng đầu cười cười, sau đó nói.

"Từ hôm nay mở là, ngại tị, Hoàng Đế!" Dương Phàm tư tư âm vang, một trước, Cầu Thặng mơ mơ màng màng, Dương Phàm cảm thấy hắn không xứng với cái tên này, hiện tại, hắn muốn Cầu Thặng gánh vác cái tên này trách nhiệm.

"Hoàng Đế?" Cầu Thặng che kín.

"A, một cái tên vĩ đại, nhưng ta cảm thấy, hiện tại ngại lại không xứng với nó." Dương Phàm nghiêm túc nhìn lấy Cầu Thặng, hắn nói không sai, Cầu Thặng y nguyên không xứng với "Hoàng Đế" tên.

"Bất quá, ngại phải cố gắng, làm ngại có thể một mình đảm đương một phía, chỉ huy Nhân Tộc Bộ Lạc Đại Hưng thời điểm, ta liền sẽ thừa nhận ngại!" Dương Phàm trầm giọng nói ra.

"Đại Hưng!" Cầu Thặng cúi đầu suy tư, khi hắn ngẩng đầu thời điểm, Dương Phàm đã tìm không thấy tung tích.

"Phàm ca!" Cầu Thặng lớn tiếng gào thét, thanh âm chấn động một cánh rừng.

Nhưng là, Dương Phàm đã đi xa, chỉ có thể nghe được một tiếng nhỏ bé thanh âm.

Nghe được thanh âm, Dương Phàm cười nhạt một tiếng, lớn tiếng kêu lên: "Dao Trì, đi rồi!"

Sau lưng, một cái Tiểu Hắc báo tập tễnh bước chân đi tới, tại móng của nó bên trên có một vết sẹo, hiện tại đã biến thành ửng đỏ thịt mềm.

"Không hiểu rõ, ngại vì cái gì đột nhiên muốn đi!" Dao Trì lẩm bẩm, nàng thực sự không muốn rời đi Nhân Tộc Bộ Lạc.

"Bởi vì, tại Điều Hầu che chở cho ấu chim thủy chung học không được bay lượn." Dương Phàm cười nhạt một tiếng, hắn rời đi, là có mục đích.

Dao Trì sững sờ, bĩu môi, hắn còn là muốn lúc đầu loại kia hài lòng sinh hoạt.

"Nếu không phải ta vẫn phải bảo hộ ngại, ta mới sẽ không đi ra đâu!" Dao Trì nhỏ giọng trống túi, nhìn cái này Dương Phàm đã dần dần từng bước đi đến.

"Chờ một chút ta nha!" Dao Trì khí kêu to, mở rộng bước chân theo sau.

"A..., ngại làm sao không đi?" Dao Trì không chú ý, đụng vào Dương Phàm trên thân.

"Xuyết chúng ta bữa trưa tới." Dương Phàm tà mị cười một tiếng, chỉ ở phía xa bờ lổm ngổm Sư Tử nói ra.

"Rống" Dao Trì đã toàn thân vô cùng phấn chấn, móng vuốt vươn ra.

"Sống yên ổn điểm, lần này ta tới." Dương Phàm nhìn lấy Dao Trì nóng lòng muốn thử, một phát bắt được Dao Trì gáy thịt mềm đem nàng nhấc lên.

Dao Trì khua tay móng vuốt nhỏ, có một chút không cao hứng.

Dương Phàm phủ phục khỏi thân thể, từ từ tiếp cận Sư Tử.

Sư Tử là đỉnh cấp Kê Săn Mồi, có rất mạnh săn bắt năng lực, đồng thời nó dò xét năng lực cũng là cực mạnh, không đợi Dương Phàm tiếp cận, liền đã phát hiện hắn.

"Nhân loại! Ngươi muốn làm gì!" Sư Tử rống to, toàn thân khí thế phát ra, muốn Dương Phàm nghiền ép.

"Kim Đan a, có hơi phiền toái." Dương Phàm bĩu môi, lấy chính mình gà mờ kim đan tu vi, ứng phó vẫn là có một chút cật lực.

"Đáng giận!" Sư Tử rống to, nhân loại trước mặt vậy mà không để ý hắn uy nghiêm, vẫn là như vậy phong tình vân đạm hương hồng tiếp cận tới, hắn cảm giác được áp lực, toàn thân thần kinh không tự chủ được căng thẳng.

"Không cần khẩn trương, ta chỉ là muốn tìm một đạo bữa trưa mà thôi." Dương Phàm tà mị mà cười cười, trong mắt lóe ra không có hảo ý quang mang.

"Bữa trưa?" Sư Tử sững sờ, sau đó trong nháy mắt kịp phản ứng.

Tức giận không thôi: "Nhân loại, ngươi quá phách lối!"

"Hắc!" Dương Phàm cũng mặc kệ phản ứng của hắn thế nào, trực tiếp siết quả đấm xông đi lên.

Sư Tử cũng không phải bình thường, quay thân lóe lên, tránh thoát qua, sau đó trở lại, cắn một cái trở về.

Dương Phàm giật mình, nhắc chân một chân, đá trúng Sư Tử cái bụng, đem nó đá liên tiếp lui về phía sau.

Sư Tử hung tính bị kích phát, trở nên điên cuồng, móng vuốt bắn ra, nhất trào từ không có một chút hoa văn đập tới.

Dương Phàm muốn thử một chút lực lượng của mình đến tột cùng là lớn bao nhiêu, không có tránh né, ngược lại là đồng dạng một chương vỡ ra, muốn cùng hắn Ngạnh Cường.

"Lấy nhân loại, điên hay sao?" Sư Tử nghi hoặc, sau đó mừng thầm, lực lượng lần nữa tăng thêm, hung hăng đến đập tới.

Sư Tử không có chiếm được chỗ tốt, Dương Phàm cũng giống vậy, thậm chí, trên bàn tay, đã có một chút vết nứt, hiển máu, chảy ra tới.

"Hắn là có năm vạn cân lực lượng." Dương Phàm nhìn lấy da bị nê thủ chương không có một chút lo lắng, ngược lại là có một chút mừng thầm, đây là hắn phát huy ra tám thành lực lượng, đã có thể so với một số chân chính Kim Đan Tu Sĩ còn cường hãn hơn.

Sư Tử nổi giận, chính mình vẫn lấy làm kiêu ngạo lực lượng, vậy mà không thể ép tới qua Dương Phàm.

"Nhân loại!" Sư Tử xấu hổ, trực tiếp hiện hóa Bán Hành, chiều cao mấy chục mét, toàn thân lông tóc trở nên vừa cứng vừa thô, móng vuốt vươn ra, lại có dài hơn một mét.

Sư Tử một trào, Dương Phàm cuống quýt tránh né, trở lại xem xét, cây cối chặn ngang chặt đứt, khí kinh vẫn còn ở trên mặt đất lưu lại một đạo sâu hơn một mét vết rách.

"Một trào này, ta gánh không được!" Dương Phàm âm thầm kinh hãi, một trào này lực lượng quá lớn, vượt qua hắn nhục thể phạm vi chịu đựng.

"Đã dạng này!" Dương Phàm trêu tức mà cười cười, từ phía sau lấy ra một tờ Đại Cung, toàn thân đen nhánh, thậm chí so chiều cao của hắn cao hơn một số.

Hiện tại Dương Phàm, chỉ có thể đem tấm này cung kéo ra một nửa, nhưng là lực sát thương, một dạng không thể coi thường!

Dựng cung, Dương Phàm một tiễn bắn ra, mũi tên phát ra chói tai tiếng xé gió.

"Rống!" Sư Tử rống to, hắn đã hết sức tránh né, nhưng là mũi tên tốc độ quá nhanh, vẫn là quệt làm bị thương hắn chân trước.

Dương Phàm cười cười, mặc cho Sư Tử bão nổi, dù sao đánh không đến Dương Phàm.

Sư Tử tức giận, lên tiếng gào thét, vậy mà để Dương Phàm trở nên choáng váng.

Dương Phàm cuống quýt phong bế Ngũ Thức, cũng không nhìn mục tiêu, một tiễn bắn đi ra.

Cuống quýt một tiễn, bắn trúng Sư Tử mắt phải, Quán xuyên ra ngoài.

Sư Tử rống to, hắn rất thương, nhưng là may mắn là, không có thương tổn đến đầu óc của hắn.

Dương Phàm không có chờ đợi, lại là một tiễn, bắn thủng mắt trái của hắn.

Sư Tử may mắn không thể bảo hộ hắn cả một đời, lần này, Dương Phàm trực tiếp đem đầu óc của hắn xuyên qua, Sư Tử ngã xuống, không có hô hấp.

Dương Phàm chà chà trên đầu mồ hôi, trực tiếp lấy xuống Sư Tử một đầu chân trước, Sư Tử quá lớn, có Vạn Tấn, Dương Phàm mang không đi.

"Tới rồi, có ăn." Dương Phàm chặt xuống một miếng thịt, hướng về phía Dao Trì nói ra.

Dao Trì nện bước bước nhỏ, không nhanh không chậm đi tới.

"Ân, còn có thể." Dao Trì ngửi ngửi, Sur Từ chân trước thịt Cường Gân hữu lực, khảo đi ra hội ăn thật ngon.

"Nước bọt đều phải để lại đi ra." Dương Phàm ra vẻ ghét bỏ.

Dao Trì sững sờ, dùng móng vuốt quệt quệt mồm, phát hiện không có cái gì, nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn lấy Dương Phàm nín cười, một mặt khó chịu, há mồm, cắn lên qua.

Bạn đang đọc truyện *Vương Mẫu Dưỡng Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Ngũ Sắc Lộc

Dao Trì hạ miệng có thể là thật hung ác, thật giống như không đem Dương Phàm thịt trên người cắn xuống đến một khối liền không bỏ qua giống như.

Dương Phàm đau nhe răng nhếch miệng, nói hết lời mới khiến cho Dao Trì nhả ra.

Nhìn lấy trên cánh tay hai hàng vết thương, Dương Phàm sắp khóc, người nói, bị đánh, vẫn phải cùng người ta xin lỗi, đây coi là cái gì sự tình a!

Dương Phàm vẻ mặt đau khổ, rất khó chịu đem Sur Từ thịt gác ở trên lửa, chậm rãi đồ nướng, cũng không đến bao lâu, đại khái nhanh nửa canh giờ, Sur Từ mùi thịt liền đã tràn ra tới.

"Ha ha, quả nhiên không hổ là Kim Đan Tu Vi yêu thú, không cần thêm gia vị cứ như vậy hương." Dương Phàm nhìn lấy trên vỉ nướng Sur Từ thịt, hai mắt sáng lên, nước bọt đều muốn chảy ra, về phần vết thương trên người, đó là cái thứ gì, Dương Phàm cũng sớm đã quên.

Dao Trì bộ dáng cũng không có bao nhiêu khác biệt, nước bọt đã sớm chứa lại tới.

"Còn muốn bao lâu thời gian!" Dao Trì quệt quệt mồm, phát hiện mình thật đúng là chảy nước miếng, không để lại dấu vết bay sượt, sau đó bình thần ung dung mà hỏi.

"Chờ một chút, nhiều nướng một hồi, miễn cho bên trong vẫn là sinh." Dương Phàm khoát khoát tay, nếu như lấy xuống sớm, Sur Từ thịt không thể chín mọng.

"A nha." Dao Trì cái hiểu cái không gật gật đầu.

Nhưng là nàng liền yên tĩnh như vậy một hồi, liền kim nén không được hỏi: "Vậy chúng ta, có thể hay không chỉ ăn phía ngoài này bộ phận?"

Dương Phàm thiếu thiếu mi mao, nhìn Dao Trì không ngừng nuốt nước miếng, sau đó mở miệng: "Đương nhiên."

Dao Trì vui vẻ, duỗi ra móng vuốt liền chuẩn bị đi bắt, nhưng lại bị Dương Phàm một bàn tay đánh rớt.

"Đương nhiên là không được, lãng phí cũng không phải cái gì thói quen tốt!" Dương Phàm giống như cười mà không phải cười nói, gương mặt tiện dạng.

"Rống!" Dao Trì gầm nhẹ, uy hiếp Dương Phàm.

"Không nên gấp nha, nóng vội ăn không đậu hũ nóng." Dương Phàm cười hi hi sờ sờ Dao Trì đầu, sau đó liền bắt đầu hết sức chuyên chú nướng Sur Từ thịt.

Sur Từ là Kim Đan Tu Sĩ, thịt của nó, ẩn chứa năng lượng rất lớn, có thể trợ giúp Dương Phàm, củng cố tu vi.

"Áy, ta nói, lưu cho ta một điểm a!" Nhưng hiển nhiên, Dao Trì không cho hắn cơ hội này, nhìn qua, Dao Trì nho nhỏ, nhưng khẩu vị tuyệt đối không coi là nhỏ, trong nháy mắt, liền ăn hơn phân nửa!

"Ngô, người ăn nhiều không có chỗ tốt, vẫn là thiếu mượn nhờ Ngoại Vật đi." Dao Trì nói có trật tự, Dương Phàm không biết nên làm sao phản bác, tức

xạm mặt lại.

"Ta lại không phân bác được!" Dương Phàm che mặt, đây chính là người không cho ta ăn cơm lý do?

Dương Phàm hỏi hận, tại sao phải gây tiểu gia hỏa này.

"Không muốn về mặt đau khổ, đến Kim Đan, liền có thể Ích Cốc, cách " Dao Trì nói, sau cùng còn đánh ợ no nê.

Dương Phàm phiền muộn, nhìn về mặt thỏa mãn Dao Trì, quả quyết xoay người rời đi, cái kia Sur Từ, Dương Phàm chỉ lấy nó một cái chân trước.

"Sương mù cô! Thật sự là phát rồ!" Dương Phàm thầm mắng, Sur Từ chết đi, nhưng là chảy ra máu tươi lại hấp dẫn đồng đảo mãnh thú, lúc này mới qua một canh giờ không đến, cũng chỉ còn lại có một đồng bạch cốt.

"Đây chính là có thể có Vạn Tấn Sur Từ thịt a!" Dương Phàm rống to, hiện nguyên hình Sur Từ rất lớn, có dài trăm thước, cao mấy chục mét, có lẽ thật có thể có Vạn Tấn.

Nhưng là, liền tại gần như vậy gần một canh giờ, liền bị trong rừng rậm dã thú càn quét trống không.

"Bất quá, những này xương cốt ngược lại cũng có chút tác dụng." Nhưng là Dương Phàm cũng không có tức giận, nhìn lên trước mặt cái này một đồng bạch cốt, thầm nghĩ chính mình Đại Cung.

Chỉ là kéo ra một nửa, Kim Đan Tu Vi Sur Từ liền vô pháp ngạnh kháng quá khứ, mặc dù nói, con mắt là sở hữu động vật so sánh yếu kém một chỗ.

"Có thể đem chúng nó làm thành mũi tên!" Dương Phàm nhìn lấy cự đại thú răng, mài giữa một chút, vẫn là có thể dùng.

Cự đại bên trong xương sọ, chiều dài 108 cây cự đại hàm răng, mỗi một cây cơ hồ đều cùng Dương Phàm thân cao không sai biệt lắm, bén nhọn, mà lại tản ra khí tức nguy hiểm.

Dương Phàm đem bọn nó đánh rớt, chỉ lưu đoạn trước nhất, sắc nhọn nhất này một bộ phận.

Mỗi một cây lưu lại đều có ngón tay cái dài ngắn,

Vì thuận tiện cùng cán tên đụng vào nhau.

Dương Phàm có ý lưu một khối da thú, làm thành một tiễn ám thay thế trước đó, đem mới làm ra 108 cây mũi tên cắm ở bên trong, ống tên đủ lớn, nhưng là mũi tên vẫn là cơ hồ muốn chiếm hết Dương Phàm toàn bộ phần lưng.

Có ý, Dương Phàm chữa lại một chỗ cắm dùi, buông xuống Đại Cung, đây là hấn lớn nhất tiễn tay vũ khí, chỉ ít hiện tại đúng thể.

Từ phía trước nhìn, Dương Phàm tựa như là mở đầu đầy vũ mao quái vật, không giống yêu, nhưng cũng không muốn người.

Trên đường đi, Dương Phàm giương cung bắn tên, một phương diện, là vì săn bắn, tuy nhiên hấn có thể Ích Cốc, nhưng vẫn là không chịu nổi thức ăn ngon dụ hoặc, huống chi, Dao Trì đã không thể rời bỏ thịt nướng.

Một phương diện khác, Dương Phàm đang tôi luyện chính mình tài bắn cung, trước đó đối phó Sur Từ, có rất lớn một phương diện, là vận khí tác dụng.

Rất nhanh, ống tên khoảng không, bởi vì hấn tài bắn cung thực sự không được tốt lắm, bắn tới con mồi, nhưng lại không có cách nào để bọn hấn trực tiếp mất mạng, rất nhiều đều liêu chết đào vong.

Trên tay, cầm sau cùng ba mũi tên.

"Thế nào, luôn cảm giác, ta tựa như là một cái bại gia tử?" Dương Phàm cảm cung, do dự, muốn không cần tiếp tục.

Hấn đứng trên tàng cây, cách đó không xa, đại khái cũng là năm mươi mét khoảng cách, có một đầu Hùng Lộc, Dương Phàm có rất lớn hy vọng có thể bắn trúng.

Nhưng hấn, lại sợ lãng phí chính mình mũi tên, Hùng Lộc tốc độ rất nhanh, mà lại trong rừng rậm, Dương Phàm không dám tùy ý truy đuổi, sợ hãi xâm nhập hiểm cảnh.

Sau cùng, Dương Phàm cắn răng một cái, cài tên, bắn đi ra!

Mũi tên phá không, trong nháy mắt đến Hùng Lộc trước mặt.

Dương Phàm vui vẻ, bởi vì Hùng Lộc tựa hồ không có phát giác.

Nhưng, đột nhiên từ trong bóng tối xông tới một đầu hươu, thay nó cản một tiễn.

Hùng Lộc chấn kinh, cuống quýt né ra.

Dương Phàm không cam lòng, lách mình nhảy qua qua, hấn muốn nhìn, là cái gì cản hấn mũi tên, để cho hấn chạy thoát con mồi.

Một đầu Ngũ Sắc Lộc, ghé vào trong bụi cỏ, run lẩy bẩy, nó không có thể hành tẩu, bởi vì, bị Dương Phàm tiến, bắn thủng chân trước.

Dương Phàm nhìn thấy Ngũ Sắc Lộc, cũng là không hiểu, nhìn qua, đầu này Ngũ Sắc Lộc tựa hồ so Hùng Lộc, còn nhỏ yếu hơn rất nhiều.

Dương Phàm không đành lòng giết nó, bởi vì nó, nhìn, rất lợi hại đáng thương, làm cho đau lòng người.

"Người tại sao phải giúp nó đỡ được?" Dương Phàm rất không minh bạch, bình thường đã thú, đều là một bộ việc không liên quan đến mình bộ dáng, nhưng là nó lại không giống nhau.

Ngũ Sắc Lộc nhắc ngẩng đầu, phát ra rên rì.

"Được, ta cũng nghe không hiểu!" Dương Phàm một bên giúp nó đem mũi tên rút ra, một bên nghe Ngũ Sắc Lộc không ngừng trù thủ, nhưng là hấn từ đầu tới đuôi, không có nghe hiểu một cái từ đơn.

Ngũ Sắc Lộc thử đứng lên, nhưng là vết thương nguyên nhân, nó không dám chạy.

"Tính toán, tạm thời, người liền theo ta!" Dương Phàm nhìn lấy Ngũ Sắc Lộc, không đành lòng nó bị còn lại mãnh thú ăn hết, động lòng trắc ẩn.

"Rống!" Dương Phàm mang theo Ngũ Sắc Lộc trở về, Dao Trì lập tức xù lông, hướng về phía Ngũ Sắc Lộc gào thét.

"Làm sao?" Dương Phàm không hiểu rõ tình huống, không biết Dao Trì vì cái gì phản ứng lớn như vậy.

"Nó không phải yêu thú?" Dao Trì vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, vây quanh Ngũ Sắc Lộc đi một vòng, sau đó trầm tĩnh lại.

Ngũ Sắc Lộc một mực kéo căng thân thể, ở vào bản năng, Ngũ Sắc Lộc đối Dao Trì dạng này Kẻ Săn Mồi rất lợi hại hoảng sợ.

"Tốt, hôm nay không có đụng tới con mồi, chúng ta muốn chịu đói." Dương Phàm thán một câu, tìm một chỗ, nằm xuống.

"Vậy nó thì sao!" Dao Trì bủn bủn Ngũ Sắc Lộc, nước bọt không tự chủ chứa lại tới.

Ngũ Sắc Lộc nghe được, lập tức đứng lên, nhưng là khe động vết thương vừa mềm xuống dưới.

"Ta sẽ không ăn nó, mà lại, nó cho ta một loại cảm giác đã từng quen biết." Dương Phàm suy nghĩ kỹ một chút, tựa hồ là đang một nơi nào đó gặp qua Ngũ Sắc Lộc thân ảnh.

Nhưng là, cũng không nhớ ra được.

Ngũ Sắc Lộc nom nớp lo sợ, thời khắc đều tại phòng bị bọn họ.

Dù sao, nó có thể tính được là là một loại Thần Thú!

Bạn đang đọc truyện *Vương Mâu Dưỡng Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: An tâm nhập hổ đi

Ngũ Sắc Lộc rất lợi hại hoảng, dù sao nơi này còn có một cái mãnh thú, vạn nhất bị nàng phát giác, mạng nhỏ sẽ phải bàn giao đến nơi đây!

"Rống!" Dao Trì bởi vì ăn không được thịt nướng đã nhanh muốn bạo tẩu, hiện tại cái này Ngũ Sắc Lộc còn ở nơi này không biết sống chết nhảy tung nhảy loạn, hoàn toàn là tại khiêu chiến Dao Trì quyền uy.

"Nghe tỷ tỷ nói, Ngũ Sắc Lộc đại bổ!" Dao Trì dạo bước, ánh mắt không có hảo ý tại Ngũ Sắc Lộc trên thân đi dạo, nước bọt vậy mà đều chảy ra.

Ngũ Sắc Lộc nghe quá sợ hãi, hoảng hoảng trương trương, lại kéo tới vết thương, phù phù một tiếng quỳ xuống đến, ở nơi đó run lẩy bẩy.

Dao Trì đi đến Ngũ Sắc Lộc trước mặt, con mắt phiết một chút Dương Phàm, phát hiện ánh mắt của hắn không ở chỗ này, nhất trái từ đập vào Ngũ Sắc Lộc trên đầu, nhất thời, thế giới yên tĩnh.

Dao Trì xong xuôi đây hết thấy, uể oải đuổi người một cái, tìm khối địa phương nằm xuống.

Dương Phàm ở một bên, bận rộn nửa ngày, đem mũi tên một lần nữa làm tốt, phát hiện Ngũ Sắc Lộc nằm trên mặt đất, không nhúc nhích.

Dương Phàm cuống quýt chạy tới, sờ sờ Ngũ Sắc Lộc cổ, phát hiện động mạch còn lại nhảy động, nhất thời thở phào.

"Đây là người làm?" Dương Phàm nhìn sang một bên lười biếng Dao Trì, đến, nhìn bộ dạng này, tám chín phần mười.

Dương Phàm cũng không để ý tới, tra nhìn một chút Ngũ Sắc Lộc vết thương, xác định không có trở ngại về sau, cũng liền không lại quản nó, dù sao con hàng này mang theo thương tổn, muốn muốn chạy trốn rất không có khả năng.

"Ngô, người làm gì đi?" Dao Trì chớp mắt, ngẩng đầu, trong mộng lung nhìn thấy Dương Phàm muốn rời khỏi, thuận mồm hỏi một câu.

"Cho người sẵn bán qua!" Dương Phàm tức giận trừng Dao Trì liếc một chút, gia hỏa này, trừ ăn, cũng là ngủ! Thật không hiểu rõ nàng có còn hay không là họ mèo động vật!

"A." Dao Trì cũng không để ý quá nhiều, xoa người, ngủ tiếp.

"Gia hỏa này!" Dương Phàm nghiêng răng nghiêng lợi, chính mình qua sẵn bán, ăn đều bị gia hỏa này toàn bộ nhận thầu không nói, nhưng là cái này thái độ, để cho người ta không khỏi tức giận!

Dương Phàm lẩm bẩm, cực không tình nguyện đi ra ngoài.

Dương Phàm sau khi đi, Dao Trì mới lộ ra gian kế được như ý mỉm cười, cười càn ăn đòn!

"Người đi đâu?" Dao Trì ghen Ngũ Sắc Lộc liếc một chút, phát hiện con hàng này cũng là rục rịch, nhàn nhạt mở miệng.

"Àm âm!" Ngũ Sắc Lộc hướng về phía Dương Phàm phương hướng giận bĩu môi, ra hiệu chính mình muốn theo sau.

"Há, đi thôi đi thôi, người nếu dám chạy trốn, lần sau đừng phải người, trực tiếp liền đem người ăn hết!" Dao Trì lộ ra mấy khóa hàm răng nhỏ, bén nhọn, tản ra hàn mang.

"Àm âm!" Ngũ Sắc Lộc lớn tiếng kêu to, quay người chạy tới, cũng không thèm để ý chân trước vết thương, dù sao nó cảm giác, cùng với Dao Trì, Dao Trì rất có thể ăn chính mình!

Dương Phàm mới đi chỉ chốc lát, lấy Ngũ Sắc Lộc tốc độ, không đến mười phút đồng hồ liền đã đuổi theo Dương Phàm.

"Người đang làm gì?" Dương Phàm nhìn lấy Ngũ Sắc Lộc chạy đến trước mặt của mình, cau mày nói ra.

"Àm âm!" Ngũ Sắc Lộc nhảy tới nhảy lui, có thể sau cùng cũng không có giải thích ra thứ gì tới.

"Há, đúng! Người là sợ hãi Dao Trì đúng không, liền này Tiểu Báo Tử?" Dương Phàm vỗ ót một cái, cảm tình là bởi vì cái này!

Ngũ Sắc Lộc hoảng vội vàng gật đầu, biểu thị Dương Phàm lời nói nếu là đúng.

"Này, người không thừa cơ chạy trốn, cũng là bởi vì Dao Trì nguyên nhân đi." Dương Phàm nhìn lấy Ngũ Sắc Lộc, vậy mà ngoan ngoãn đi theo chính mình, cũng không có cái gì kinh ngạc, dù sao hậu phương lớn còn có một cái Tiểu Báo Tử.

Ngũ Sắc Lộc tri tri, tựa hồ là bị nói trúng tâm sự một dạng, đầu lĩnh thấp trầm thấp, một cái móng bắt an đập đất mặt.

"Vậy thì tốt, người liền theo ta đi!" Nhìn lấy Ngũ Sắc Lộc ngây thơ chân thành bộ dáng, Dương Phàm nhịn không được cười ha ha.

Dương Phàm nụ cười này, để Ngũ Sắc Lộc càng thêm bối rối, không ngừng giải thích cảm ơn cái gì, đáng tiếc, Dương Phàm hoàn toàn không có nghe hiểu.

Dương Phàm cười không nói, nhìn lấy Ngũ Sắc Lộc, chính đang kỳ quái, như thế thông linh Tiểu Lộc, làm sao còn không biết nói chuyện.

Bất quá Dương Phàm cũng chưa kịp suy nghĩ nhiều, dù sao hắn còn muốn cho phía sau Dao Trì sẵn bán, chậm trễ, Dao Trì thế nhưng là có thể náo hắn một ngày không được an bình.

Dương Phàm cài tên, thần thức hướng bốn phía bức xạ mở, tìm kiếm con mèo.

Rất nhiều yêu thú, linh giác nhạy bén, trong nháy mắt phát hiện Dương Phàm tồn tại, lập tức nhanh chân liền chạy.

Vang động truyền đạt cho nó yêu thú của hắn, trong nháy mắt, cơ hồ tất cả yêu thú đều chạy không còn một mảnh, chỉ để lại một số sinh bệnh Nhỏ yếu,

hoặc không có năng lực chạy trốn đám yêu thú.

Đối với những yêu thú, Dương Phàm khinh thường, không nói cấu tạo bằng thịt của bọn họ như thế nào, liền nói trên người bọn họ bệnh có khả năng hay không lây cho chính mình còn khó mà nói.

Phải biết, Aids nhưng chính là nhân loại ăn mang theo virus con dơi mới truyền bá ra!

Đồ ăn an toàn, dung không được Dương Phàm chủ quan!

Dương Phàm bắt đầu dĩ chỉ có thể thụ lĩnh bắt đầu, bắt đầu dùng mắt thường tìm kiếm con mồi.

Quá trình, dài đằng đặc mà buồn tẻ, Dương Phàm có đến vài lần đều có chút muốn từ bỏ, nhưng là ngừng lại, Dao Trì cho hắn thể thâm đau đớn giáo huấn, hắn không khỏi không kiên trì.

Rốt cục, trời không phụ người có lòng, để hắn phát hiện một cái tại trước động đào đất con thỏ.

Cái này con thỏ rất to mọng, có chừng mười mấy cân đáng vẽ, cũng với Dao Trì đánh bữa ăn ngon.

"Liền nó!" Dương Phàm nhãn tình sáng lên, đem Đại Cung hết sức kéo ra, chuẩn bị bắn giết.

"Ầm ầm!" Lúc này, Ngũ Sắc Lộc đột nhiên chạy đến quá rối, quát to một tiếng, con thỏ nghe được thanh âm giật mình, trong nháy mắt chui vào trong động, không thấy tăm hơi.

Dương Phàm cũng từ bỏ đuổi theo, Thỏ khôn có ba hang, trời mới biết nó hội từ từ đâu chạy tới.

"Ngươi dám cái gì!" Dương Phàm trừng mắt, chỉ Ngũ Sắc Lộc, tức giận đến phát run.

"Ầm ầm" Ngũ Sắc Lộc ừy khua gọi vài tiếng, sau đó yếu ớt cắn cắn Dương Phàm góc áo.

"Ai, khác quá rầy rầy ta, không phải vậy trở về liền đem ngươi hàm!" Dương Phàm trừng mắt Ngũ Sắc Lộc, tức giận nói.

Ngũ Sắc Lộc nghe, lỗ tai một cú, cúi đầu giả chết.

"Ầm ầm!"

"Ngươi!"

"Ầm ầm!"

"Sương mù cỏ! Ngươi im miệng, có tin ta hay không đem ngươi miệng khe hở lên!" Dương Phàm khí ngón tay phát run, chỉ Ngũ Sắc Lộc kêu lên.

"Ầm ầm!" Ngũ Sắc Lộc ngậm miệng, y nguyên phát ra to rõ thanh âm.

Dương Phàm nghe xong, hai mắt tối đen, lại có một điểm choáng váng cảm giác.

Dương Phàm khóc không ra nước mắt, không nghĩ tới, lại bị một cái hươu cho chơi xoay quanh.

Ngũ Sắc Lộc vui sướng kêu, tại Dương Phàm bên người nhảy tới nhảy lui, giống như nó làm cái gì không tầm thường đồ vật một dạng.

Dương Phàm khoe miệng co giật, gia hỏa này, cùng hắn đòn khiêng bên trên, còn thật không sợ Dương Phàm trở về hàm nó.

"Quyết định, trở về liền hàm ngươi!" Dương Phàm khí không nhẹ, hung tợn trừng Ngũ Sắc Lộc liếc một chút, cầm Đại Cung đi ra.

Ngũ Sắc Lộc đuổi theo, nó còn chuẩn bị qua phá hư, để Dương Phàm không có cách nào săn bắt.

Bởi vì nó rất hiền lành, không muốn nhìn thấy Dương Phàm giết chóc.

Bởi vì dạng này, cho nên nó mới có thể đi cứu đầu kia Hùng Lộc.

"Tiếp tục như vậy, cũng không phải cái biện pháp." Dương Phàm dừng lại, quay đầu nhìn một chút Ngũ Sắc Lộc, con hàng này cũng là cái Trộn cứt côn, các loại biện pháp phá hư chuyên tốt của mình!

"Hắc hắc!" Dương Phàm đột nhiên lộ ra một tia cười thâm đẳng, quay đầu không có hảo ý nhìn lấy Ngũ Sắc Lộc.

Ngũ Sắc Lộc thần sắc bối rối, ánh mắt không ngừng tránh né.

Dương Phàm đột nhiên quay đầu, trong tay thêm ra đến một cây Giao Long gân, bất chấp tất cả, liền đem nó cho trói.

Sau đó ở bên cạnh đào một cái hố, một chân đem Ngũ Sắc Lộc đá đi vào.

"Ta nói, ngài liền an tâm nhập hố đi!"

Dương Phàm cười dâm, đem thổ trên chôn qua, chỉ lộ ra Ngũ Sắc Lộc cổ cùng đầu.

Ngũ Sắc Lộc nhìn lấy Dương Phàm, trong mắt bắn ra tia lửa.

Thâm tình nói rõ: "Ngươi dám đối với ta như vậy? Ngươi ăn táo viên thuốc biết không!"

Nhưng là Dương Phàm hoàn toàn không để ý tới, chạy đến một cái ẩn nấp địa phương giấu kín xuống tới.

Nó chuẩn bị dùng Ngũ Sắc Lộc câu dẫn con mồi, thuận tiện, còn đem miệng của nó cũng cho phong bế, không lưu một điểm khe hở.

Ngũ Sắc Lộc con mắt hung hăng nhìn lấy Dương Phàm giấu kín địa phương, đã đang suy tư làm như thế nào trả thù Dương Phàm.

Bạn đang đọc truyện *Vương Mẫu Dưỡng Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Ngũ Sắc Lộc, người tại tìm đường chết

Dương Phàm liền canh giữ ở một cái ẩn nấp trên ngọn cây, trừ muốn đánh săn bên ngoài, còn phải chú ý Ngũ Sắc Lộc an toàn, dù sao, Dương Phàm nhìn lấy gia hỏa này khá quen.

Ngũ Sắc Lộc bất an giẫy dụa, Dương Phàm cũng là xấu tính, thật đúng là đem miệng của nó cho đánh cược, phát ra tới thanh âm tiếu không ít, càng nhiều, vẫn là giống tại gào thét cầu cứu.

Dạng này, chắc chắn sẽ có động vật mắc câu, hoặc là Kê Săn Mồi, muốn ăn nó, vẫn là còn lại hiền lành động vật muốn cứu hần.

Tóm lại, đều trốn không Dương Phàm một tiến.

Ngũ Sắc Lộc từ từ đình chỉ gào thét, hung tợn trừng mắt Dương Phàm ẩn thân địa phương, nhưng là làm sao, nó không có có Pháp Lực, muốn từ trong hố đi ra, muôn vàn khó khăn!

Ngũ Sắc Lộc lắc đầu vẩy đuôi, không ngừng ườn ọ thân thể, nhưng là, bị chôn dưới đất, những động tác này lại đem khí lực của nó cho tiêu hao hết.

Nó dừng lại, híp mắt, nhìn lấy Dương Phàm ẩn thân địa phương.

Nhưng là, Dương Phàm miệng một phát, quay đầu đi, hoàn toàn không cùng Ngũ Sắc Lộc đối mặt.

Ngũ Sắc Lộc lộ ra không có hảo ý nụ cười, thế nhưng là Dương Phàm nghiêng đầu sang chỗ khác, hoàn toàn không nhìn thấy.

Ngũ Sắc Lộc lộng lẫy Đại Giác bên trên, từ từ bài tiết ra một tầng chất lỏng năm màu, theo Lộc Nhung, không ngừng chảy xuống, sau đó bao trùm toàn thân.

Chất lỏng năm màu cùng Ngũ Sắc Lộc thân thể nhan sắc một màn đồng dạng, Dương Phàm cũng không có phát hiện cái gì khác biệt.

"Thứ gì, thơm như vậy?" Dương Phàm cau mày, cái mũi dùng sức ngửi ngửi, mùi thơm theo lỗ mũi xông vào Dương Phàm cái mũi.

Dương Phàm rất lợi hại nghi hoặc, càng thêm cảnh giác lên, hần hoài nghi, là cái gì đại yêu thần thông, sợ bị mê hoặc tâm trí.

"Đây là? Ngũ Sắc Lộc?" Có đại yêu lên tiếng, bọn họ trong nháy mắt liền cảm ứng được loại khí tức này, thần thức dò xét qua tới.

Dương Phàm phong bế thần thức, sợ hãi hoảng sợ chạy con mồi của mình, cũng không có phát hiện này từng đạo từng đạo mạnh mẽ sức mạnh thần thức.

"Bất quá, Ngũ Sắc Lộc thịt có rất lớn được hiệu!" Một cái đại yêu mở miệng, tựa hồ còn có thể nghe được nó chảy nước miếng thanh âm.

"Vẫn là, không muốn, chúng ta xuất thủ, sợ này một đám lão gia hỏa hội tại chỗ bão nổi!" Một cái đại yêu toàn thân run lên, hần nhớ rõ, lúc trước một đầu Ngũ Sắc Lộc vì bao che cho con, trực tiếp theo một đám Đại La trở mặt, hơn nữa còn thắng dễ dàng bất bại.

Một đám đại yêu trầm mặc xuống, người nào đều không có chú ý tới Dương Phàm, dù sao, theo Ngũ Sắc Lộc so ra, Dương Phàm quá mức không có ý nghĩa.

"Bất quá, bị tiểu yêu giết chết, liền coi như bọn họ lại tức giận cũng không thể nói thêm cái gì!" Một cái đại yêu đột nhiên mở miệng, thần thức quay chung quanh tại Ngũ Sắc Lộc chung quanh.

"Là cực kỳ cực!" Đại yêu nhóm mở miệng, biểu thị đồng ý.

Ngũ Sắc Lộc không có giác tỉnh thần thông trước đó, đều muốn bên ngoài lịch luyện, tuy nhiên có đại năng che chở, nhưng là chỉ cần không phải những lão bất tử kia đồ vật xuất thủ, bọn họ cũng sẽ không vọng động, mặc cho bọn họ tự sinh tự diệt!

Dựa theo bọn họ Tổ Huấn, cái này gọi kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn, cũng chính là cái này Tổ Huấn, để bọn hần tộc quần cường đại dị thường!

"Ha ha, tiểu tử này!" Sau lưng, một đầu Ngũ Sắc Lộc hư ảnh đột nhiên hiển hiện, kéo dài tới mấy ngàn thước, ánh mắt đặt ở Dương Phàm cùng Ngũ Sắc Lộc trên thân.

Hắn cảm nhận được Ngũ Sắc Lộc chung quanh đột nhiên xuất hiện rất nhiều Kim Tiên thần thức, trực tiếp huyền hóa ra một đầu Thân Ngoại Hóa Thân, đến đây dò xét.

Tiếp theo, liền phát hiện như thế một màn, ngược lại để hắn cười khổ không được.

"Ai, Tiểu Lộc tể, ngươi đây là đang tìm đường chết a." Cự đại hư ảnh nhìn Ngũ Sắc Lộc liếc một chút, lộ ra dở khóc dở cười thần sắc, cảm thụ một lát sau, thần thức gọn sóng khuếch tán mà đi, chặn nhiếp những cái kia rục rịch đại yêu nhóm, sau đó liền tán đi, không lưu ở thiên địa.

"Àm âm?" Ngũ Sắc Lộc mặc dù không có thần thức, nhưng là loại kia Huyết Duyên ở giữa ràng buộc, lại làm cho hắn nghi ngờ ngẩng đầu, nhìn thấy trên bầu trời, đã tiêu tán Ngũ Sắc Lộc hư ảnh.

Ngũ Sắc Lộc bắt đầu gãy dựa, nhưng là làm sao, nó bị trói lấy, hơn nữa còn bị chôn dưới đất, hoàn toàn không động đậy.

"Àm âm?" Ngũ Sắc Lộc rất lợi hại nghi hoặc, vì cái gì trường bối không tới cứu nó.

Ngũ Sắc Lộc thất vọng đem đầu cúi trên mặt đất,

Sau đó đột nhiên ngẩng đầu, trừng Dương Phàm liếc một chút.

Dương Phàm nhìn lấy Ngũ Sắc Lộc, thiếu thiếu mi mao, xem thường.

Ngũ Sắc Lộc xù lông, toàn thân trên dưới tản mát ra mảnh liệt vị đạo, phiêu tán ra ngoài, phương viên trăm dặm đều có thể ngửi được nhàn nhạt mùi thơm

Mùi thơm, chạm đến lỗ đã thú vị giác, lỗ đã thú chảy nước bọt, theo mùi thơm, chậm rãi đi qua.

"Khinh người quá đáng!" Một cái đại yêu, cách nơi này rất gần, nó khừu giác nhạy cảm, ở ngoài ngàn dặm, cũng có thể ngửi được loại này mê người mùi thơm, lúc này bão nổi, cần chết phụ cận mấy ngàn con yêu thú, mới đưa lại kia xúc động nhin xuống.

Ngũ Sắc Lộc dừng lại xuống tới, tuy nhiên Dương Phàm cách rất gần, khừu giác bị mê loạn, nhưng là vẫn phát hiện manh mối.

Dương Phàm nghi hoặc nhìn Ngũ Sắc Lộc, nhảy xuống, tại nó bên người người người, nhưng không có phát hiện manh mối gì.

"Chẳng lẽ là ta khừu giác xảy ra vấn đề?" Dương Phàm gãi gãi đầu, sau đó lỗ tai khẽ nhúc nhích, lách mình nhảy đến trên cây.

Sau đó, một cái sài lang từ trong bụi cỏ chạy đến, nhìn lấy Ngũ Sắc Lộc, nước bọt chảy ngang, hai mắt ánh sáng.

Ngũ Sắc Lộc nhìn lấy dữ tợn sài lang, không khỏi sợ hãi, ánh mắt không ngừng hướng Dương Phàm bên kia tung bay.

Dương Phàm nhìn lấy sài lang, nhủu nhủu mảy, loại động vật này vị đạo cũng không được tốt lắm, nhưng nhìn Ngũ Sắc Lộc tràn ngập nguy hiểm, vẫn là cái tên bắn đi ra.

Dương Phàm nhảy xuống, từ sài lang trên đầu rút ra mũi tên, sau đó nhìn Ngũ Sắc Lộc, cười đùa tí tưng: "Lại ủy khuất người một hồi, thứ này không thể ăn!"

Ngũ Sắc Lộc không để ý tới hắn, chỉ là nhìn lấy Dương Phàm phía sau run lấy bầy.

Dương Phàm nghi ngờ quay đầu nhìn một chút, thứ gì để Ngũ Sắc Lộc như thế sợ hãi.

"Rống!" Một đầu Cự Hùng, hướng về phía Dương Phàm rống to, nước bọt đều phun đến Dương Phàm trên mặt.

Dương Phàm ghét bỏ một vòng, sau đó nhìn Cự Hùng: "Thật mẹ nó buồn nôn!"

Cự Hùng trừng lớn hai mắt, sau đó ngửa đầu ngã xuống.

Dương Phàm nhát quyền, xuyên qua Cự Hùng trái tim.

"Đêm nay liền ăn người! Hùng Chưởng vị đạo, còn không có ném thử đâu!" Dương Phàm hai mắt sáng lên, một mực đang nghe Hùng Chưởng tư vị như thế nào như thế nào, hôm nay cũng có thể thử một chút!

Cẩn thận cắt lấy bốn cái Hùng Chưởng, sau đó giấu ném một cái ném trong ngực, nó lưng của nó ở sau lưng, cứ như vậy chuẩn bị rời đi.

"Ầm ầm" Ngũ Sắc Lộc nhỏ giọng nhắc nhở, nhìn chung quanh bốn phía, tiếp lấy run lấy bầy.

Dương Phàm theo Ngũ Sắc Lộc ánh mắt đi một vòng, sau đó mở miệng mắng to: "Sương mù cỏ!"

Từng cái yêu thú, đều trừng mắt xanh mon mồn con mắt, chảy nước bọt hướng bọn họ đi tới.

Thả mắt nhìn đi, có chừng mấy trăm con yêu thú, còn có mấy chục con Trúc Cơ Kỳ yêu thú, đi ở trước nhất.

Dương Phàm không cần nghĩ, bàn chân đột nhiên đập mạnh, đem chân dưới đất Ngũ Sắc Lộc chấn động đứng lên vác lên vai.

Sau đó, co căng liền chạy!

Đây là quần áo!

Tuy nhiên Dương Phàm không sợ bọn họ, nhưng là, một đàn dã thú toàn bộ đều nhào lên, một thú một thanh là có thể đem hắn cắn chết.

"Ầm ầm!"

Ngũ Sắc Lộc tại Dương Phàm trên bờ vai kêu to, không ngừng nhích tới nhích lui, nó muốn xuống tới, Dương Phàm tốc độ chạy, còn không có nó đồng dạng nhanh.

Nhưng là, cũng chính là nó một cái động tác như vậy, Dương Phàm mặt đen xuống tới.

"Ta mẹ nó liền biết là người!" Dương Phàm mở miệng mắng to, loại kia mùi thơm cũng là Ngũ Sắc Lộc phát ra.

"Ầm ầm!" Ngũ Sắc Lộc ý đồ giải thích, sau đó liền bị Dương Phàm vứt xuống đến, đương nhiên, Giao Long gân cũng bị Dương Phàm thu hồi qua.

"Đi theo! Đợi lát nữa tại thu thập người!"

Nói, Dương Phàm nhanh như chớp chạy không thấy.

Bạn đang đọc truyện *Vương Mâu Dưỡng Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Trốn

Ngũ Sắc Lộc nhìn lấy Dương Phàm tốc độ chạy trốn, viết kếp mòng bức.

Cái này chạy so với nó đều muốn mau hơn rất nhiều.

"Rống!"

Ngũ Sắc Lộc bị sau lưng tiếng thú gào đánh thức, quay đầu nhìn một chút, sau đó vất chân lên cỏ mà chạy, nhưng là vừa đi ra ngoài không có mấy bước, liền bị vết thương trên người khẽ động, đau nó một cái lão đảo.

Chân trước vết thương mặc dù nhưng đã khép lại, nhưng là chỉ là kết thật móng vết máu, chạy phía dưới, lại bị khê động.

Quay đầu nhìn sau lưng liếc một chút, một đám yêu thú, mắt đỏ, theo trông thấy nữ nữ say rượu đại hán một dạng nhào lên.

Ngũ Sắc Lộc hét lên một tiếng, cũng không lo được vết thương trên người, giật ra móng, hai ba lần liền đuổi qua Dương Phàm.

Dương Phàm trừng mắt, nhìn lấy càng chạy càng xa Ngũ Sắc Lộc sau đó quay đầu, tiếp lấy sắc mặt đậm mạc quay lại, chỉ bắt quá, trên người pháp lực phun trào càng lúc càng nhanh, tốc độ cũng càng lúc càng nhanh.

Chạy một đoạn thời gian, Dương Phàm phát hiện, sau lưng yêu thú chưa chắc ít, ngược lại là bốn phía còn có một số yêu thú vây quanh.

Dương Phàm sắc mặt một bên, cái mũi động động, Ngũ Sắc Lộc trên thân, còn đang phát tán ra xông vào mũi dị hương.

Ngũ Sắc Lộc chạy trước chạy trước, đột nhiên phát hiện, chính mình móng giống như không có dính tới mặt đất.

Thế là, nó dừng lại, dùng móng sau từ tìm kiếm, phát hiện mình thật là bay trên trời!

Chỉ bắt quá, chờ một chút, giống như có cái gì không đúng!

Không đợi Ngũ Sắc Lộc kịp phản ứng, nó liền bị một cổ đại lực ném vào bên cạnh hồ nước, trên người chất lỏng năm màu, trong nháy mắt dung nhập hồ nước, đồng thời tản mát ra xông vào mũi dị hương.

"Àm àm!" Ngũ Sắc Lộc đột nhiên thét chói tai vang lên, bay nhảy lấy nhảy lên bờ.

Sau lưng, một con cự xà thò đầu ra, Ngũ Sắc ao nước dính đầy Cự Xà.

"Cái này, là muốn hóa Long?" Dương Phàm nhìn lấy Cự Xà trên đầu nâng lên một cái sừng nhỏ, xem ra, cái này con cự xà có rất lớn khả năng Hoa Long.

Dương Phàm nhìn lấy Cự Xà, thân thể từ từ lui lại, Ngũ Sắc Lộc đứng sau lưng hán, cũng là không ngừng lui lại.

"Cút!" Tác hung, Cự Xà cũng không định ăn bọn họ, chỉ là đối bọn hán tiến hành khu trục.

Dương Phàm cũng không còn lưu lại, đi theo Ngũ Sắc Lộc, nhanh chóng thoát đi.

Một đám yêu thú, ngừng đến Cự Xà hồ nước trước, bồi hồi không thôi.

Bọn họ đều nghĩ được vị đạo, xuất phát từ bản năng, bọn họ hiểu được xu thế phúc tránh họa.

Trước mặt hồ nước, để bọn hán lo sợ bất an.

Nhưng là, bọn họ cũng không có ý định cứ vậy rời đi, dù sao, thứ mùi đó đem bọn hán hấp dẫn tới, đối bọn hán là có chỗ tốt rất lớn.

Đám yêu thú xao động, tại hồ nước một bên bồi hồi, rốt cục kích thích Cự Xà lửa giận, thân thể không lồ nhô ra, che đầy thiên địa.

Cự Xà lần này không có có thủ hạ lưu tình, miệng rộng khép mở, đem hơn phân nửa đến đây yêu thú xé nát.

Nó yêu thú của hán gặp này cuống quít đào thoát, nhưng là, Cự Xà hiển nhiên không có ý định để bọn hán chạy trốn, trong miệng phun ra vụ khí, phúc bắn xuyên qua, trong nháy mắt, liền liền Kim Đan Tu Vi yêu thú đều bị ăn mòn chỉ còn lại có một đồng bạch cốt.

Ngũ Sắc Lộc cảm giác rất lợi hại mất cảm, trong nháy mắt nó liền phát hiện không đúng, cuống quít quay đầu, thúc giục Dương Phàm đi mau.

Dương Phàm cảnh giác, thần thức triển khai, phô thiên cái địa Độc Vụ dâng lên mà ra, những nơi đi qua, thật có thể nói là không có một ngọn cỏ.

Dương Phàm giật mình, tốc độ lần nữa tăng tốc, thậm chí có vượt qua Ngũ Sắc Lộc xu thế.

Chỉ bắt quá, hán cũng đã siêu phụ tài, thân thể của hán cường độ, theo không kịp tốc độ như vậy.

Dương Phàm chỉ cảm thấy, trên thân sẽ phải Hóa, nhanh chóng vận động, đã siêu việt tốc độ âm thanh, cùng không khí ma sát, phát ra kịch liệt tiếng nổ ùng ùng!

Dương Phàm mặt, đang chảy máu, da của hán bị không khí cắt đứt, mà lại vết thương đang không ngừng mở rộng.

Trên thân, đạo bào của hán phát ra ánh sáng nhạt, hoàn toàn thay hán ngăn cản không khí lực cản.

Dương Phàm bùm mặt, chỉ để lại một đôi mắt, bị pháp lực kiện hàng, để không khí không có cách nào làm bị thương.

Dương Phàm nhìn lấy trước mặt Ngũ Sắc Lộc, phát hiện nó vậy mà một chút sự tình đều không có, ngược lại là bốn cái móng phát ra ánh sáng nhạt,

Hoàn toàn làm không khí không tồn tại!

Dương Phàm âm thầm ngạc nhiên, nhưng là, hoàn toàn không dám có một chút chủ quan, sau lưng, còn có Độc Vụ tràn ngập!

Dương Phàm mấy lần kém chút ngã sấp xuống, bởi vì hai tay họ mặt, hẳn không có cách nào bày cánh tay bảo trì thăng bằng.

Bất đắc dĩ, hẳn chỉ có thể liều mạng thụ thương, mau chóng thoát ly.

Rốt cục, Độc Vụ tốc độ chậm lại, Dương Phàm bọn họ có cơ hội thở dốc.

Dương Phàm bộ dáng vô cùng thê thảm, chỉ cần là trần lộ ở bên ngoài da thịt, đều bị không khí cắt đứt, đến bây giờ còn đang chảy máu.

"Không biết, Dao Trì thế nào." Dương Phàm dừng lại, không có đi để ý thương thế của mình, tương phản nghĩ đến Dao Trì.

Nàng đối độc rất lợi hại hoảng sợ, không biết nàng có không có chịu ảnh hưởng.

"Àm ăm!" Ngũ Sắc Lộc ở một bên an ủi, nó cảm thấy lấy Dao Trì tu vi, coi như bị liên lụy cũng có thể thoát ly.

Dương Phàm ngẫm lại, Ngũ Sắc Lộc nói cũng không sai, Dao Trì là ai, tương lai Vương Mẫu Nương Nương, Nữ Tiên Chi Thủ, khẳng định là có đại khí vận, làm sao lại bị loại chuyện nhỏ này thương tổn tánh mạng.

Nhưng là, trong mắt của hắn lo lắng lại không che giấu được hắn lừa mình dối người.

Chỉ mong, Dao Trì không có xảy ra bất trắc!

Bọn họ còn đang không ngừng bồn đảo, bởi vì Độc Vụ còn không có triệt để tiêu tán, bọn họ không dám khinh thường.

Bọn họ đi hai ngày, đến một con suối, nơi này không có yêu thú chiếm lĩnh, chỉ có một chỗ một cái cánh tay sâu cạn Tuyền Nhân.

Độc Vụ tại một canh giờ trước đó dừng lại, hiện tại cũng tiêu tán không sai biệt lắm.

Dương Phàm ngồi xổm xuống, nâng... lên suối nước, đem vết thương trên người thanh tẩy một bên, loại trừ vết máu, trần lộ ra ngoài da thịt hoàn toàn nõ tung, nhìn lấy dữ tợn, khiến cho người buồn nôn.

Nhìn lấy trong suối nước cái bóng của mình, Dương Phàm cũng là khóe miệng co giật không nghĩ tới, hẳn lại biến thành bộ dáng này.

"Đạo bào vậy mà không có có nhận đến bất kỳ hư hao!" Dương Phàm nhìn lấy đạo bào của chính mình, vẫn là không nhuộm bụi trần, tán ra đạo vận khi tức.

Quả nhiên, Đạo Tổ cho đồ vật, cũng sẽ không là phạm vật!

Dương Phàm mỉm cười, nhưng chợt liên khổ (Hạ) mặt, hai ngày này, hẳn thả thả ra thần thức, phương viên hơn mười dặm đều không có bóng dáng của nàng, không nhận được qua lo lắng an nguy của nàng.

Dương Phàm ngồi xếp bằng thân thể, trong tay bóp lấy pháp quyết, từ từ khôi phục vết thương trên mặt.

Dù sao, đây đều là bị thương ngoài da, rất dễ dàng liền có thể chữa trị tới, càng quan trọng hơn là, hẳn còn muốn dựa vào mặt ăn cơm, lưu lại một mặt vết sẹo, chỉ sợ nhà mình la lý đều muốn ghét bỏ hắn.

Dương Phàm ngồi xếp bằng một đêm, vết thương trên mặt dần dần biến mất không thấy gì nữa, sau cùng chỉ lưu lại từng đạo màu đỏ dấu, những này, chỉ có thể giữ lại chờ đợi thời gian chữa trị.

Ngũ Sắc Lộc tại bên cạnh hắn phủ phục, một đêm cũng không dám ngủ mất, dù sao hiện tại nó cùng Dương Phàm đều là thể xác tinh thần mỗi một, vạn nhất có yêu thú tập kích, bọn họ là phải bị thua thiệt.

"Hô " Dương Phàm thở ra một hơi, chậm rãi mở mắt ra.

Ngũ Sắc Lộc cũng bởi vì thời gian dài bốn ba, rốt cục chống đỡ không được, nặng nề ngủ mất.

Dương Phàm đứng lên, đón ánh bình minh, hô hấp lấy trong rừng rậm không khí mới mẻ.

Thể nội thần quang nhất chuyển, Dương Phàm khí tức lại mạnh mẽ lên.

Có lẽ là nhân họa đắc phúc, tu vi của hắn vững chắc xuống, lúc đầu có chút tối nhạt Kim Đan, bây giờ lại tản ra thánh khiết hào quang.

Mừng rỡ sau khi, Dương Phàm nắm chắc tay chuông.

"Hiện tại, coi như trưởng

!"

Bạn đang đọc truyện *Vương Mẫu Dường Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Ngũ Sắc Lộc mở miệng

Ngũ Sắc Lộc mở ra cặp mắt mông lung, lúc đầu nó còn muốn choáng một hồi, nhưng là lần này, nó nhưng trong nháy mắt tỉnh táo lại.

Ngũ Sắc Lộc điên cuồng trật chuyển động thân thể, thê lương kêu.

Ngũ Sắc Lộc hung tợn trừng mắt đứng tại trước mặt nó Dương Phàm, uy hiếp Dương Phàm đem nó buông ra.

"Đừng nhúc nhích! Thật vất vả cái lên vì nướng, đừng cho ta làm tán!" Dương Phàm trừng mắt Ngũ Sắc Lộc, hai tay cũng đang không ngừng áp chế lấy một cây que gỗ.

Hắn đây là đánh lửa.

Lúc đầu hắn là không cần phiền toái như vậy, nhưng là Dương Phàm muốn tra tấn Ngũ Sắc Lộc cho nên lựa chọn như thế cái biện pháp.

Ngũ Sắc Lộc nhìn Dương Phàm là quyết tâm muốn cả nó, cho nên dứt khoát không giãy dụa, làm bộ đáng thương nhìn lấy Dương Phàm.

Dương Phàm nhìn lấy Ngũ Sắc Lộc ta thấy mà yêu bộ dáng bất vi sở động, hắn là thật sự tức giận, nhất định phải cho nó một bài học.

"Xoạt!" Que gỗ cuối cùng đem một đầu chui ra một đoàn ngọn lửa nhỏ, Dương Phàm vội vàng xuất ra chuẩn bị xong củi khô nhóm lửa, phóng tới vì nướng phía dưới.

Ngũ Sắc Lộc kéo căng thân thể, ngọn lửa dò xét lên, cảm giác nóng rực để nó tim đập nhanh.

"Àm ăm!" Ngũ Sắc Lộc làm bộ đáng thương kêu to, nhưng là, Dương Phàm mắt điếc tai ngơ, không ngừng mà hướng trong đồng lửa tăng thêm que gỗ.

Ngũ Sắc Lộc nhìn một chút hỏa diễm, sau đó lông tơ dựng ngược, bốn cái tiểu đề tử ôm thật chặt gấp gập, tận lực rời xa hỏa diễm.

Dương Phàm nhìn lấy Ngũ Sắc Lộc một vừa nhìn chính mình còn vừa muốn hướng hỏa diễm Thổ Tức mưu toan dập tắt hỏa diễm đáng vẽ, ngược lại là có chút muốn cười, nhưng hắn nhất định phải chịu đựng, Ngũ Sắc Lộc rất lợi hại thông minh, một mực đang thăm dò, Dương Phàm không muốn để cho hắn nhìn ra sơ hở.

"Đem người nướng, Dao Trì hắn là có thể tìm được chúng ta!" Dương Phàm trong con ngươi hiện lên cơ trí quang mang, nhỏ giọng thăm thì lấy.

Nhưng là, Ngũ Sắc Lộc nghe nhất thanh nhị sở, nhất thời lắc lư càng thêm kịch liệt.

"Đừng nhúc nhích!" Dương Phàm rống một câu, sau đó tiếp lấy châm củi.

Ngũ Sắc Lộc bị Dương Phàm tiếng rống giật mình, vậy mà thật không còn dám có tiểu động tác.

"Muốn ta nói, người đây chính là tự làm tự chịu, nhân kiếm chuyện, hiện tại thế nào, lập tức liền muốn bị nướng thành thịt xiên!" Dương Phàm Du Nhiên tự đắc, từ trong ngực lấy ra kim sắc dao găm, tại trên một tảng đá mài tới mài lui.

"Àm ăm!" Ngũ Sắc Lộc rất gấp, nó cũng không muốn cứ như vậy bị ăn sạch, vội vàng cầu tình, nhưng là Dương Phàm nghe không hiểu, cũng không có để ý đến hắn.

"Tê!" Dương Phàm hít sâu một hơi, thật không thể tin nhìn lấy kim sắc dao găm.

Chỉ là nhẹ nhàng sờ một chút, ngón tay liền bị cắt vỡ.

Dương Phàm thử nhỏ (Hạ) một sợi tóc, nhẹ nhàng từ trên cao buông xuống, gấp được dao găm, lập tức biến thành hai mảnh.

"Thôi phát quyết đoán!" Dương Phàm nhìn lấy kim sắc dao găm, đao nhận cũng không sắc bén, nhưng là biểu hiện ra đặc thù, để hấn không thể tin được.

Ngũ Sắc Lộc vội vàng hấp tấp, nó cũng nhìn ra kim sắc dao găm bắt phàm, Dương Phàm thể chất, tuy nhiên rất yếu, nhưng là, phổ thông đao kiếm muốn muốn thương tổn hấn cơ hồ là không thể nào, trừ phi có Pháp Lực gia trì.

"Àm ăm!" Ngũ Sắc Lộc nhất thời bối rối, lại bắt đầu kịch liệt giãy dụa.

Lần này tựa hồ là Nữ Thần May Mắn chiếu cố nó, lại bị hấn giãy dụa mở.

Ngũ Sắc Lộc cũng không lo được rút xuống trong hồ lửa đau đớn, trở mình một cái lăn đến một bên, muốn muốn chạy trốn.

Nhưng là, Dương Phàm rõ ràng cũng là không cho nó cơ hội chạy trốn, bốn cái móng, hai cái hai cái buộc chung một chỗ, nó liền đứng lên cũng không nổi.

"Đừng chạy, tiểu gia hỏa, tòng mệnh đi." Dương Phàm cười, cực giống trùm phản diện.

"Không muốn!" Dương Phàm đều giờ chửi thủ lên, nhưng là đột nhiên một tiếng khê kêu cắt ngang hấn.

Dương Phàm nghi ngờ hướng bốn phía nhìn quanh, phát hiện, tựa hồ cũng không có cái gì những vật khác.

"Kỳ quái, chẳng lẽ ta nghe nhầm?" Dương Phàm gãi gãi đầu, cười đùa nhìn về phía run lấy bảy Ngũ Sắc Lộc.

"Cầu ngươì, không muốn!" Ngũ Sắc Lộc cẩn thận nhìn Dương Phàm liếc một chút, trong con ngươì tuôn ra bọt nước.

"Sương mù cô!" Dương Phàm bị kinh ngạc, vây quanh Ngũ Sắc Lộc đi một vòng.

"Ngươi biết nói chuyện?" Dương Phàm nhìn lấy Ngũ Sắc Lộc,

Sờ lên cảm, không biết suy nghĩ cái gì.

"Ngang!" Ngũ Sắc Lộc sững sờ, sau đó há miệng một cái: "Giống như, tựa như ai."

"Thật hay giả?" Dương Phàm thật không thể tin nhìn lấy Ngũ Sắc Lộc, cái này kịch bản giống như không đúng.

"Ai nha, quản hấn này, cầu ngươì, không muốn ăn ta!" Ngũ Sắc Lộc tội nghiệp nói, nhuần nhuần nhu nhu thanh âm, nghe rất lợi hại dễ chịu.

"Há, ta lúc đầu cũng không có ý định ăn hết ngươì." Dương Phàm nhìn lấy Ngũ Sắc Lộc, vô lương nói.

"Không đúng!" Dương Phàm đột nhiên lắc lắc đầu: "Ta làm sao lại nói những này!"

Lời nói mới rồi, tuyệt đối không phải Dương Phàm muốn muốn nói ra được.

"Nguyên lai ngươì đang làm sự tình!" Ngũ Sắc Lộc đột nhiên ngẩng đầu, không có hảo ý nhìn lấy Dương Phàm.

"Nào có như thế nào? Ngươi lại đánh không lại ta!" Dương Phàm ngẩng đầu, rất rầm thối nói.

"Hừ!" Ngũ Sắc Lộc ngậm lại cũng thế, thế là Kiều hừ một tiếng, nghiêng đầu đi, không nhìn nữa Dương Phàm.

Dương Phàm cũng không để ý tới hấn, sự tình vừa rồi, để hấn cảm giác rất lợi hại kỳ quặc.

"A uy, thả ta ra a!" Ngũ Sắc Lộc trật quay thân thể, móng dấy thừng trói thật chặt, nó căn bản không tránh thoát.

"A , có thể , bất quá, ngươì trước tiên cần phải nói, vì cái gì ta lại đột nhiên đem trong lòng nghĩ nói ra." Dương Phàm bắt đầu nói điều kiện, hấn cảm thấy, theo Ngũ Sắc Lộc thoát không can hệ.

"Ta không biết a." Ngũ Sắc Lộc không cần suy nghĩ, trực tiếp lắc đầu.

"Thật?" Dương Phàm nheo mắt lại, bất thiện nhìn lấy Ngũ Sắc Lộc.

"Thật!" Ngũ Sắc Lộc nhô lên đầu, nhìn trừng trừng lấy Dương Phàm.

"Không thả!" Dương Phàm nghiêng đầu sang chỗ khác, đặt xuống câu nói tiếp theo, trực tiếp không quan tâm hấn.

"Cầu ngài!" Ngũ Sắc Lộc sống yên ổn chỉ chốc lát, sau đó chuyển đến Dương Phàm bên ngươì, thân mật cọ lấy Dương Phàm.

"Ủm, ta ngậm lại." Dương Phàm sờ lên cảm, chăm chú suy tư điều kiện.

"Cứ như vậy đi, nói cho ta biết, ngươi là đực vẫn là mẹ?" Dương Phàm nháy mắt mấy cái, một mặt bí ối mà hỏi.

"Cái gì công mẹ?" Ngũ Sắc Lộc sững sờ, sau đó kịp phản ứng trùng mắt Dương Phàm: "Ngươi thật thô tục!"

"Nói hay không?" Dương Phàm khiêu mi.

"Không nói!" Ngũ Sắc Lộc kiên quyết không trả lời.

"Há, dù sao đều không trọng yếu." Dương Phàm khiêu mi, sau đó đưa tay đi bắt Ngũ Sắc Lộc chân sau.

"Ngươi làm gì!" Ngũ Sắc Lộc giật mình, sau đó điên cuồng chân đá, để Dương Phàm bắt không được nó chân sau.

"Ngươi không nói, vậy tự ta đi xem rồi." Dương Phàm nhún nhún vai, nói cái này lời hoàn toàn không đồ mặt.

"Phì, không biết xấu hổ!" Ngũ Sắc Lộc xi Dương Phàm một thanh, sau đó kẹp chặt chính mình chân sau.

"Vậy chính ngươi nói, nói không chừng, ta còn có thể thả ra ngươi." Dương Phàm khiêu mi, cười hi hi nói.

"Thật?" Ngũ Sắc Lộc nhìn lấy Dương Phàm, có chút không tin.

"Quân Tử Nhất Ngôn, Khoái Mã Nhất Tiên!" Dương Phàm mặt không đỏ, tim không nhảy, thỏa thích hót du.

"Tốt!" Ngũ Sắc Lộc sáng khoái đáp ứng, sau đó lại bắt đầu nhăn nhó: "Cái kia, ta, ta là, mẹ."

Sau cùng, tiếng nói chỉ có một chút, Dương Phàm căn bản nghe không rõ ràng.

"Ta nói qua, mau buông ta ra!" Ngũ Sắc Lộc không kiên nhẫn, điên cuồng trật chuyển động thân thể.

"Há, còn có, không cho phép chạy trốn!" Dương Phàm cũng không thâm cứu, nhìn lấy Ngũ Sắc Lộc đáng vẻ, Dương Phàm đã có đại khái phỏng đoán, hơn nữa còn rất lợi hại chuẩn xác.

"Có ngươi cái này tên hộ vệ, ta tại sao phải trốn." Ngũ Sắc Lộc tức giận Bạch Dương phàm liếc một chút, sau đó đuổi ra bản thân móng.

"Ngươi thật là mẹ đó a." Dương Phàm thừa cơ hội này, liếc liếc một chút, sau đó hô to một tiếng.

"Ngươi làm sao. . . A, hỗn đản!" Ngũ Sắc Lộc nghi ngờ nhìn Dương Phàm liếc một chút, sau đó bạo tẩu, trực tiếp dùng trên đầu sừng đem Dương Phàm đụng bay ra ngoài.

"Không phải liền là trộm nhìn một chút mà!" Dương Phàm lộ vẻ tức giận lâu bầu, sau đó cực không nguyện ý đem Ngũ Sắc Lộc móng buông ra.

"Ta muốn giết ngươi!" Ngũ Sắc Lộc đang bị buông ra trong nháy mắt đó, trực tiếp bạo tẩu, đuổi lấy Dương Phàm đình.

"A! Ta sai!" Dương Phàm tiếng kêu gào, truyền khắp một Đại Phiến Sâm Lâm.

Bạn đang đọc truyện *Vương Mâu Dưỡng Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Phụ trợ cùng AD

"Hắc." Trên cây, một cái hai mươi mấy tuổi người trẻ tuổi đứng ở nơi đó, nhìn lấy không ngừng chạy tới gần Ngũ Sắc Lộc, khoe miệng giờ lên một cái đẹp mắt độ cong.

Ngũ Sắc Lộc vội vàng hấp tấp, nhưng là tốc độ lại là đầu vào đấy, ánh mắt một mực nhìn về phía Dương Phàm vị trí.

Dương Phàm tính toán lấy khoảng cách, Ngũ Sắc Lộc cách nơi này không đến 50 xích, đằng sau còn có một đám yêu thú, mở to đờn miệng rộng, muốn đánh giết Ngũ Sắc Lộc.

Gần, Ngũ Sắc Lộc khoảng cách Dương Phàm không đến năm mươi mét, Dương Phàm hai chân hơi cong, sau lưng cồng một cây cung lớn còn có ba mũi

tên, trên tay cầm lấy một cây chủy thủ.

Màu vàng rờn, bị hấn dùng lá cây màu xanh bao trùm, vì chính là không cho yêu thú nhìn thấy, chấn kinh chạy trốn.

Ngũ Sắc Lộc chạy đến Dương Phàm dưới chân, sau lưng một đám yêu thú, đã đến một cái cực hạn khoảng cách.

Dương Phàm đột nhiên động, hấn bật lên lực kinh người, nhảy lên hai mươi mét, sau đó một chân, ngăn lại truy đuổi Ngũ Sắc Lộc một đám yêu thú.

Đám yêu thú bị ngăn lại, trên gương mặt dữ tợn, con mắt trừng mắt Dương Phàm.

Nhưng là, bọn họ đột nhiên lùi bước, muốn muốn chạy trốn.

Dương Phàm cười một tiếng, bọn họ đều là Trúc Cơ Kỳ yêu thú, coi như lại đến mười đầu, Dương Phàm cũng sẽ không sợ, đây chính là cảnh giới áp chế.

Dương Phàm sờ sờ dạ dày, hấn đương nhiên sẽ không để bầy yêu thú này chạy trốn, dù sao, hấn còn muốn dùng bọn họ, nhét đầy cái bao tử!

Dương Phàm trong nháy mắt bắt kịp bầy yêu thú này, trong tay kim sắc dao găm tản mát ra quang mang, bao trùm ở phía trên Thanh Diệp, dao găm chấn động liên phân mảnh.

Dương Phàm giết bọn nó, dễ như trở bàn tay.

Dương Phàm đem kim sắc dao găm cắm ở bên hông, sau đó hướng về phía Ngũ Sắc Lộc phát phát tay.

"Hết thấy mười đầu!" Dương Phàm cười cười, sau đó chỉ từ bên trong lựa đi ra một đầu, đây là một đầu Sư Tử, Dương Phàm lần trước không có ăn vào Kim Đan Sư Tử thịt, bây giờ muốn bồi thường lại.

"Nhỏ rất nhiều, cũng không biết vị đạo sẽ có hay không có khác biệt." Dương Phàm nhìn lấy Sư Tử, trong miệng thì thảo.

Ngũ Sắc Lộc đi tới, liếc Dương Phàm liếc một chút, sau đó trên mặt đất một điểm, còn lại mấy cái con yêu thú lại bị khắp nơi cho "Ăn hết."

"Ta cảm thấy, cũng là người làm!" Dương Phàm hiện tại càng thêm xác định, lúc ấy để hấn nói ra lời trong lòng cái kia cũng là Ngũ Sắc Lộc.

"Không phải, ta nói rất nhiều lần!" Ngũ Sắc Lộc phủ nhận, ngẩng đầu, dữ dằn nhìn lấy Dương Phàm.

"Tốt a tốt a, không phải người!" Dương Phàm tròn mắt trừng một cái, sau đó liền khiêng Sư Tử chạy.

Ngũ Sắc Lộc đẹp mắt mắt nai hiện lên một tia nghi hoặc, nó cũng không nhớ rõ chính mình sẽ có loại thần thông này, mà lại Ngũ Sắc Lộc tộc quản bên trong cũng chưa từng thấy qua cái này một thần thông.

"Này, sẽ là ai?" Ngũ Sắc Lộc ní non, cúi đầu suy tư.

"Đi rồi, còn chờ cái gì nữa!" Dương Phàm xa xa kêu một tiếng.

Ngũ Sắc Lộc bừng tỉnh, phát hiện Dương Phàm đã chạy ra ngoài vài trăm mét, cuống quýt nhấc chân theo sau.

Dương Phàm thừa dịp thời gian này, tại hai bên trên cây lưu lại ký hạo, thuận tiện về sau Dao Trì đến tìm kiếm.

Ngũ Sắc Lộc đập trên lá rụng, số cái hô hấp liền chạy tới Dương Phàm bên người.

"Ta nói, tốc độ người nhanh như vậy, nhưng vì cái gì liền một người Trúc Cơ Kỳ yêu thú đều đối phó không?" Dương Phàm nhìn Ngũ Sắc Lộc liếc một chút, biểu thị không hiểu, bởi vì Ngũ Sắc Lộc chỉ ít đã có Kim Đan Tu Vi.

"Chúng ta bộ tộc này bầy, tiền kỳ là không có thương hại!" Ngũ Sắc Lộc tựa hồ có chút xấu hổ, nhỏ giọng nói.

"Nhưng là, ta nhìn người có thể khống chế núi đá Thổ Mộc, làm sao không thể gây tổn thương cho người?" Dương Phàm nhìn phía xa, chín con yêu thú tàng thân địa phương.

"Cái kia, chỉ có thể vây khốn bọn họ một đoạn thời gian, không đau không ngứa, trừ phi là có độc đồ vật!" Ngũ Sắc Lộc đầu lĩnh phiệt qua một bên, không muốn đi nhìn Dương Phàm, sợ hãi bị Dương Phàm chế giễu.

"Nguyên lai người là phụ trợ!" Dương Phàm sát có Kỳ Sứ gật đầu, khác ngược lại cũng không nói gì.

"Cái gì là phụ trợ?" Ngũ Sắc Lộc không hiểu, mắt to nháy nha nháy, ngơ ngác nhìn Dương Phàm.

"Ta nói, người chớ bán manh!" Dương Phàm che ngực, không thể không nói, Ngũ Sắc Lộc hoàn toàn chính xác có một bộ tốt Túi da,

Bất kể thế nào nhìn đều là ngốc manh ngốc manh.

Nhưng là, Dương Phàm lại biết, tại này tấm Túi da dưới, ở một cái xấu bụng ma quỷ, Dương Phàm cũng không biết bị nàng cả qua bao nhiêu lần.

"Về sau, người đánh phụ trợ, ta đánh AD, nhìn thấy con mồi, người trước vây khốn, sau đó ta liền p IU" Dương Phàm thủ chương hư nắm, làm ra một cái bắn tên tư thế.

Ngũ Sắc Lộc nhìn lấy, cái hiểu cái không gật gật đầu.

Dương Phàm nhìn Ngũ Sắc Lộc gật đầu, sáng khoái đuổi người một cái, một tay đem Sur Từ xách cao cao.

Đầu này Sur Từ, tựa hồ còn không có tu luyện ra Pháp Thân, cùng phổ thông Sur Từ không có gì khác nhau, ngược lại là cũng đạt tới dài hơn ba mét, với Dương Phàm ăn mấy ngày.

Về phần Ngũ Sắc Lộc, nàng mỗi ngày ăn quả đại cùng Cỏ non, dù sao cũng là Động Vật ăn cỏ, nhìn lấy Dương Phàm mỗi ngày ăn thịt có một đoạn thời gian thích ứng không, mỗi ngày đều tại ngán.

Dương Phàm ăn uống no đủ, sáng khoái hưởng trên cây một nằm, sau đó liền nhìn lấy đầy trời chấm nhỏ, lẳng lặng địa suy tư.

Một cái tay, tự nhiên mà vậy vuốt ve bên cạnh, nhưng là, bên cạnh không có cái gì, chỉ là một đoàn không khí.

"Ai!" Dương Phàm thở dài, hẳn đã thành thói quen cùng với Dao Trì, mỗi ngày hai người bọn họ cãi lộn không nghỉ, còn có lúc vì một chuyện nhỏ ra tay đánh nhau thời gian.

"Người là muốn Tiểu Báo Từ?" Ngũ Sắc Lộc dưới tàng cây hết sức nhảy lên, nhưng đến sau cùng cũng không thể nhảy tới.

"Không phải vậy đâu? Cũng không biết, nàng bây giờ đang nơi đó." Dương Phàm trống rỗng thanh âm trên tàng cây vang lên, đã qua nửa tháng, Dương Phàm cũng chưa từng tìm tới Dao Trì.

"Há, nàng phúc lớn mạng lớn, nhất định có thể đào tẩu!" Ngũ Sắc Lộc lúc lắc lỗ tai, sau đó chân bần đất đột nhiên nhô lên, đem hắn đưa đến Dương Phàm bên người.

"Ha ha, đó là khẳng định, cũng không nhìn nàng là ai che đậy." Dương Phàm tiếng cười sáng sủa, nhưng mặc cho ai cũng có thể nghe ra hắn trong tiếng cười miễn cưỡng.

"Ừm, nàng cay a lợi hại, nhất định có thể tìm được chúng ta, sau đó để cho chúng ta cùng đi ra khỏi mảnh này đáng chết rừng rậm!" Ngũ Sắc Lộc đứng lên, ngửa đầu thét dài.

"Ừm, nhất định sẽ!" Dương Phàm cũng học Ngũ Sắc Lộc dáng vẻ, ngẩng đầu đem trong lòng nghĩ, lớn tiếng hô lên tới.

Thanh âm chấn động bốn phía, ngũ những động vật không chịu nổi kỳ nhiễu, cũng đi theo thét dài.

Sau đó, trong rừng rậm vang lên Dương Phàm cùng Ngũ Sắc Lộc cười mở tiếng cười.

"Ai, người không thương tâm?" Ngũ Sắc Lộc ánh mắt long lanh, tựa hồ thực sự cười.

"Ừm, ta tin tưởng nàng, chúng ta đều chạy đến, nàng nhất định cũng có thể chạy đến." Dương Phàm cười cười, sau đó ánh mắt kiên định xuống tới.

"Tốt, hôm nay về sau, chúng ta hảo hảo tu hành, để cho nàng giết này cả mình!" Dương Phàm ánh mắt trầm ổn, đặt quyết tâm.

Những tháng ngày tiếp theo bên trong, Dương Phàm như là điên cuồng, trong rừng rậm đại khai sát giới, bằng vào ba mũi tên nhọn, bắn giết mấy trăm đầu yêu thú.

Hắn đây cũng là một loại tu hành, bằng vào chiến đấu, không ngừng áp súc thể nội Kim Đan.

Lúc đầu, hắn Kim Đan có lớn chừng cái trứng gà, nhưng bây giờ, nó Kim Đan lại co nhỏ lại thành to bằng móng tay, đến bây giờ, đã là cũng đã không thể đưa nó áp súc.

Dương Phàm ngồi ngay ngắn, tâm thần hoàn toàn tan nhập thể nội.

Hắn đem Kim Đan áp súc đến cực hạn, nhưng là Kim Đan lại muốn bành trướng.

Không ngừng dưới áp lực, Dương Phàm Kim Đan mặt ngoài, xuất hiện từng đạo từng đạo vết nứt.

Tựa hồ, lập tức, hắn Kim Đan liền muốn phá toái!

Bạn đang đọc truyện *Vương Mẫu Dưỡng Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Dương Phàm Thiên Kiếp

Dương Phàm cực lực áp súc thể nội Kim Đan, bởi vì, hấn cảm giác, chính mình liền muốn đột phá, nhưng là, trước đó đột phá lưu lại hậu di chứng còn không có hoàn toàn tiêu trừ, tỉ như, Nhục Thể Cường Độ liền theo không kịp còn lại Kim Đan Tu Sĩ.

Kim Đan muốn phòng lớn, đột phá công xiềng, càng tiến một bước, bản năng phản kháng lấy Dương Phàm áp bách.

Dương Phàm cau mày, toàn thân không tự chủ được kéo căng.

Lúc đầu, hấn là xếp bằng ở một cây trắng kiện trên nhánh cây, hiện tại, nhánh cây lại bị Dương Phàm trên thân áp lực cực lớn đè gãy.

Hiện tại Dương Phàm, xếp bằng ở Ngũ Sắc Lộc trúc lên Thanh Thạch Thai bên trên, thủ chương lẫn nhau quấn quanh ở cùng một chỗ, lấy một cái quỹ dị góc độ giao nhau lấy.

Dương Phàm cắn chặt răng, kim đan phản kháng, để hấn áp lực khá lớn, thân thể run rẩy, tựa hồ, Kim Đan muốn đột phá thân thể của hấn một dạng.

Ngũ Sắc Lộc không dám tới gần, đứng xa xa nhìn Dương Phàm, bởi vì hấn phụ cận, vậy mà hình thành một cái vòng xoáy, vô luận là cái gì tới gần, đều sẽ bị giảo giết sạch!

Kim Đan, bắt đầu phá toái, mặt ngoài, đã có vết nứt.

Dương Phàm mày nhăn lại, hấn cũng không muốn Kim Đan phá toái, bởi vì, Kim Đan phá toái, đối thương tổn của hấn cực lớn, rất có thể, trực tiếp trở thành phế nhân.

Dương Phàm ngẩng đầu, nhìn hằm hằm thương thiên, một đạo kim mạng từ hấn mi tâm bắn ra, trong không khí, lưu lại một đạo hỏa tuyến.

Dương Phàm quyết định, bí quá hoá liều, kiên trì áp chế Kim Đan!

Kim Đan điểm điểm rách nát, mà lại, đã không lại hấp thu pháp lực.

Vết nứt, che kín Kim Đan, Kim Đan, lúc nào cũng có thể phá toái.

Dương Phàm thân thể dần dần cuộn mình, bên người khí lưu cũng càng thêm cực tốc, phụ cận đồ vật, không tự chủ được hướng hấn dựa vào, Ngũ Sắc Lộc kinh ngạc, cuống quýt hướng (về) sau rút đi, đứng xa xa nhìn Dương Phàm, nó không thể giúp một điểm bận bịu.

"Đã muốn nát, vậy liền nát đi!" Dương Phàm hai mắt toát ra Kim Hỏa, hai đạo hỏa tuyến từ con ngươi của hấn toát ra, nóng rực nhiệt độ, đem không khí cháy bùng vụn vụn.

Thể nội Kim Đan, ầm vang phá toái, Dương Phàm sắc mặt đột nhiên tái đi.

Nhưng hấn cũng không đình chỉ, Kim Đan toái phiền trái rộng ngũ tạng lực phủ của hấn, thậm chí có một khóa, liền muốn xuyên qua trái tim của hấn.

Hấn thụ cực lớn thương tổn, hiện tại hấn muốn đem toái phiền tụ tập, chữa trị thân thể bị thương.

Từng viên Kim Đan toái phiền bị Dương Phàm phun ra, mỗi nôn một lần, Dương Phàm tinh thần liền muốn uể oải một điểm.

Thẳng đến sau cùng một mảnh Kim Đan toái phiền bị phun ra, Dương Phàm triệt để biến thành một người bình thường, thậm chí, thể chất so sánh với người bình thường còn muốn có vẻ không bằng.

Kim Đan phá toái, pháp lực, toàn bộ lưu lại trong cơ thể hấn, tinh thuần, không có một tia tạp chất.

"Ha ha, quả nhiên, trời không tuyệt đường người!" Dương Phàm xóa đi ngoài miệng máu tươi, lộ ra một điểm kinh hi. Tại đan điền của hấn trung ương, có một cái hạt vùng lớn nhỏ Kim Đan.

Tuy nhiên âm đậm vô cùng, nhưng là, phẩm tướng cực kỳ bất phàm.

Dương Phàm thử câu thông thể nội pháp lực, quán chú đi vào.

Hạt vừng lớn nhỏ Kim Đan, bị tinh thuần pháp lực kiện hàng, dần dần lộ ra quang mang, mà lại, còn đang không ngừng mở rộng.

Kim Đan bành trướng, có lớn chừng cái trứng gà, nhưng là tiếp theo, nó lại bắt đầu thu nhỏ, đồng thời, một cỗ màu nâu nhạt khí thể bị nó đập gạt ra, lưu lại đều là là tinh thuần nhất pháp lực.

Kim Đan thu nhỏ đến hạt vừng đại tiểu tiện không hề động tác, lẳng lặng địa treo ở Dương Phàm trong đan điền.

Hạt vừng lớn nhỏ Kim Đan, Dương Phàm nhìn không ra nó phẩm tướng, nhưng là, nó phát ra quang huy, tuyệt đối nghiền ép trước đó viên kia.

Dương Phàm thử phát lực, nhưng lại phun ra đầy miệng máu.

Kim Đan phá toái, để ngũ tạng lục phủ của hắn tất cả đều nhận cực lớn bị thương.

"Mã Đức, thua thiệt đến nhà bà ngoại!" Dương Phàm thảm máng một tiếng, tiếp tục ngồi xếp bằng, pháp lực vận chuyển, từ từ chữa trị ngũ tạng lục phủ bị thương.

Đại khái một canh giờ trôi qua, Dương Phàm mới hoảng hoảng du du đứng lên, nhìn, nội thương cho hắn tạo thành hậu di chứng còn là rất lớn.

"Ngươi thế nào! Vừa rồi bộ dáng của ngươi thật đáng sợ!" Ngũ Sắc Lộc lúc này hoảng hoảng trưng trưng đến, trên mặt còn có một tầng e ngại, không dám tiếp xúc quá gần Dương Phàm.

"Há, không có việc gì, chỉ bất quá thụ bị thương." Dương Phàm ngữ khí bình thản, nghe không ra buồn vui.

"Vậy chúng ta ở chỗ này nghỉ ngơi mấy ngày lại đi, thuận tiện chờ một chút Tiểu Báo Tử!" Ngũ Sắc Lộc nhìn không ra Dương Phàm bị thương nhiều lần, nhưng lại có thể nghe được, Dương Phàm trung khí không đủ, thanh âm cũng không có liên chỉ lúc trước cái loại này cường thể cảm giác.

"Vẫn là không muốn, có lẽ, Dao Trì tại chúng ta phía trước." Dương Phàm suy tư một lát, sau cùng phủ định đề nghị của Ngũ Sắc Lộc.

"Nhưng là, ngươi có thể đi sao?" Ngũ Sắc Lộc nhìn lấy Dương Phàm, mười phần không tin nói.

"Đi ngược lại là không có vấn đề, bất quá, về sau ăn cơm có thể liền có chút phiền phức." Dương Phàm huy động hai tay, trên người bắp thịt bị Kim Đan trũng kích, hiện tại toàn thân đều tại đau, hắn chẳng qua là tại cố nén.

"Tốt a." Ngũ Sắc Lộc lo lắng nhìn một chút Dương Phàm, sau đó Dương Phàm lòng bàn chân đột nhiên thêm ra một khối, nâng Dương Phàm đi về phía trước động.

"Ai, ta nói, có đồ tốt như vậy, ngươi không sớm một chút lấy ra?" Dương Phàm ngồi ở phía trên, mới lạ đánh giá, một bên xông Ngũ Sắc Lộc phản nản.

"Rất lợi hại phí pháp lực có được hay không, nếu như không phải ngươi có tổn thương ta mới sẽ không phí lớn như vậy kinh!" Ngũ Sắc Lộc chán ghét nhìn Dương Phàm liếc một chút, sau đó liền không nói lời nói, nó muốn hết sức chuyên chú vận chuyển pháp lực.

Dương Phàm cũng không đi quấy rầy Ngũ Sắc Lộc, xếp bằng ở phía trên, chậm rãi chữa trị tổn thương bắp thịt.

"Thật là!" Dương Phàm đứng lên, vừa thân cái lưng mệt mỏi, liền đau nhe răng nhếch miệng, bắp thịt đau gần chết.

Bọn họ đi bảy ngày, Dương Phàm đã có thể kéo ra Đại Cung.

Ngày thứ mười, Ngũ Sắc Lộc lẫn mất xa xa, Dương Phàm đứng tại một dặm địa chi bên ngoài, ánh mắt nặng nề nhìn lên bầu trời.

Nơi nào bầu trời, từ từ âm tối xuống, thế nhưng là cũng chỉ có như vậy một khối địa phương.

Dương Phàm hiện tại rất khó chịu, nội thương của hắn đành phải một nửa, nếu như muốn độ kiếp, tám thành là không qua được.

"Làm, lão đầu kia không phải nói ta không bị Lôi Kiếp sao." Dương Phàm ánh mắt lấp lóe, trên bầu trời, cuộn cuộn Kim Lôi không ngừng mở rộng, phảng phất sau một khắc liền muốn áp bách xuống.

"Đáng giận!" Dương Phàm không biết làm sao, tức giận sôi sục, Dương Phàm một ngụm máu phun ra.

Cũng chính là phun ra cái này một ngụm máu tươi, trên bầu trời Kim Lôi tựa hồ là tìm tới mục tiêu, không tại yên tĩnh, hung hăng bỏ xuống dưới.

Bản năng, Dương Phàm vận chuyển pháp lực, tại trước mặt hội chế thành một trương hộ trảo, đem Dương Phàm che đầy ở bên trong.

Nhưng là, Kim Lôi thế như chẻ tre, không cần tốn nhiều sức liền phá mất Dương Phàm hộ trảo, đã kích tại Dương Phàm trên thân.

"Ủm " chẳng biết tại sao, Dương Phàm phát ra mê thanh âm âm, nghe giống như một cái đặt được thỏa mãn Thâm Khuê Oán Phụ một dạng.

Đang nhìn Dương Phàm, Kim Lôi nhập thể, không có cho hắn tạo thành bất kỳ thương tổn, thật giống như thạch nhập đại hải, cũng tìm không được nữa tung tích.

"Nguyên lai, không bị Lôi Kiếp, là ý tứ này!" Dương Phàm hơi đỏ mặt, chợt lại khôi phục lại, ánh mắt lấp lóe.

Dương Phàm không lại chờ đợi, ngồi xếp bằng, chờ đợi hạ một đạo Kim Lôi.

Kim Lôi oanh kích đến Dương Phàm trên thân, phụ cận lật lên quỹ dị lôi điện hồ độ, nhưng là, Dương Phàm lại là vị nhưng bất động.

Kim Lôi nhập thể, theo pháp lực lưu chuyển, từ từ hội tụ đến Dương Phàm đan điền.

Tại Dương Phàm đan điền phía dưới cùng, từ từ hội tụ đến cùng một chỗ, quỹ dị ngưng kết thành dịch tích.

Thiên lôi hết thấy ba đạo, mỗi một đạo đều ngưng kết thành một giọt Lôi Dịch, hiện tại, có ba giọt Lôi Dịch, lơ lửng tại Dương Phàm đan điền phía dưới, từ từ dung hợp một chỗ, biến thành một đám nước đọng.

Dương Phàm sáng khoái thở ngậm khí, sau đó mở mắt, đứng dậy.

Trên thân Phích Lịch sợ kéo một trận vang động, Dương Phàm thần thức chìm nhập thể nội, hiện tại, hắn bị thương, vậy mà đều bị Kim Lôi chữa trị.

"Tốt, hiện tại, tiếp tục đi thôi!" Dương Phàm nhìn lấy phương xa, tựa hồ nhìn thấy Dao Trì bóng dáng.

Bạn đang đọc truyện *Vương Mâu Dưỡng Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Dao Trì tung tích

Dương Phàm hai cái chẳng có mục đích trong rừng rậm hành tẩu, thỉnh thoảng sẽ nhảy đất đi ra một hai cái không biết sâu cạn Tiểu Yêu Thú tìm đến sự tình, đều bị Dương Phàm bóp gãy cổ, sung làm khẩu phần lương thực.

Ngũ Sắc Lộc đối với Dương Phàm loại này động một chút lại giết chóc hành vi cũng là nhìn quen không trách, mặc cho Dương Phàm qua.

Dương Phàm muốn muốn đi ra rừng rậm, lại phát hiện, chính mình tựa như là vòng vào một cái ngõ cụt, mặc kệ chỗ nào đều là đáng dấp một cái dạng, nếu như không phải đi chính một chút ba ngày còn không thấy được chính mình trước đó lưu lại tiêu ký, hắn còn thật sự coi chính mình lạc đường.

"Phía trước, tựa hồ có đánh nhau dấu vết!" Dương Phàm đột nhiên nhíu mày lại, cái mũi nhăn lại, bèn nhảy khứu giác xa xa đã nghe đến mùi máu tanh, còn có một cỗ mùi cháy khét.

"Có sao!" Ngũ Sắc Lộc phản ứng trì hoãn, nhưng là đi qua Dương Phàm nhắc nhở cũng hỏi không giống bình thường vị đạo.

"Có lẽ, là yêu thú nào chém giết, tranh đoạt lãnh địa đây." Ngũ Sắc Lộc nhô ra miệng, loại chuyện này, to to nhỏ nhỏ nó thấy nhiều.

Dương Phàm nhắm mắt lại, ngón tay phóng tới bên miệng, ra hiệu Ngũ Sắc Lộc không cần nói.

Ngũ Sắc Lộc im lặng, an tĩnh nằm xuống tới, lẳng lặng mà nhìn xem Dương Phàm.

Dương Phàm thần thức thăm dò ra ngoài, tập trung tinh thần, miễn cưỡng có thể nhìn thấy phương xa vài đầu chém giết không ngừng mà yêu thú.

"Dao Trì!" Dương Phàm chấn kinh, hắn nhìn thấy thân ảnh quen thuộc, đây là hắn lần thứ ba nhìn thấy Dao Trì hiện hóa ra bản thân bản thể, nhưng là, nàng chân trước vết thương, Dương Phàm vĩnh viễn cũng sẽ không quên.

Ngũ Sắc Lộc một cái giật mình, đứng lúc thức dậy, Dương Phàm đã cuồng chạy ra ngoài, tốc độ siêu việt tốc độ âm thanh.

Bạo phát tính lực lượng, đem mặt đất trong nháy mắt vỡ nát, lưu lại hai cái mấy cái dài 10 cm hàm động.

Ngũ Sắc Lộc bốn cái móng phát ra ngũ thái quang mang, nhẹ nhàng di chuyển móng, cũng không cần bao lâu thời gian liền bắt kịp Dương Phàm.

Dương Phàm đáng về rất gấp, thậm chí không tiếc đem pháp lực toàn bộ bạo phát đi ra đi đường.

Ngũ Sắc Lộc rất lợi hại phiền muộn, thiên phú của nàng kỹ năng còn không có hoàn toàn giác tỉnh, rất nhiều thích hợp hiện tại thần thông đều không thể

vận dụng

Dao Trì phía trước, nàng một cái, đôi đầu ba cái.

Hai đầu Địa Tiên, một đầu Thiên Tiên!

Dao Trì bề bộn nhiều việc ứng đối, bị buộc đến một cái góc chết, vô pháp thoát thân.

Trung gian, một con yêu thú, thân thể thậm chí không có Dao Trì một phần ba lớn nhỏ, nhưng là, nó lại làm cho Dao Trì kiêng kỵ nhất.

Hắn là Thiên Tiên, một thân thân thông biến hóa khó lường, lại thêm bên cạnh hai đầu Địa Tiên áp chế, muốn muốn tiêu diệt Dao Trì, dễ như trở bàn tay.

"Người vậy mà, như thế chấp mê, vậy chúng ta, cũng chỉ có ăn huyết nhục của người!" Thiên Tiên yêu thú ánh mắt che lấp, trong con mắt tàn ra khát máu tàn nhẫn quang mang.

"Các người, còn không có tư cách để cho ta vẫn lạc." Dao Trì phủ phục thân thể từ từ đứng thẳng lên, con mắt trực câu câu trừng mắt Thiên Tiên yêu thú: "Chỉ bất quá, là ba cái Ly Miêu a!"

Dao Trì có sự kiêu ngạo của chính mình, đến từ huyết mạch áp chế, cho nên, ba con yêu thú, cảnh giới tuy mạnh, nhưng là Dao Trì vẫn có thể có lực đánh một trận.

"Nói khoác mà không biết ngượng, ăn người, có lẽ, ta tốt có thể thuốc biến một lần." Thiên Tiên yêu thú, khoe miệng đã chảy ra nước bọt, nó cũng không che giấu, mặc cho nước bọt theo cằm chảy xuống.

Dao Trì chậm chạp lui lại, trong miệng, ngậm lấy một mảnh lá xanh, chỉ là hắn quá nhỏ, ba con yêu thú đều không có phát hiện.

"Buồn nôn gia hỏa!" Dao Trì ghét bỏ nhìn lấy nó, đi theo Dương Phàm, Dao Trì hoặc nhiều hoặc ít cũng nhiễm lên một điểm bệnh thích sạch sẽ, Thiên Tiên Ly Miêu bộ dáng, để cho nàng cảm thấy rất lợi hại không thoải mái.

Ly Miêu không nói lời nào, thả người nhảy lên, muốn nhào tới, cắn đứt Dao Trì cổ họng.

Hai đầu Địa Tiên yêu thú, tả hữu bao sao, Dao Trì sau lưng, là một mặt vách đá, Dao Trì tránh cũng không thể tránh.

Dao Trì găm nhẹ, thả người nhảy lên, thẳng tắp phóng hướng thiên Tiên Ly Miêu.

Thiên Tiên Ly Miêu cười tàn nhẫn, nó đã nhắm ngay Dao Trì cổ họng.

Ly Miêu mở ra miệng máu, bén nhọn răng nanh tàn ra hàn quang.

Nó, giống như hồ đã thấy Dao Trì táng thân tại miệng của nó dưới, tư chất thuốc biến một khắc này, không khỏi đắc chí.

"Hắc!" Dao Trì đột nhiên cười một tiếng, thân thể đột nhiên hạ xuống, giữa không trung biến ảo thành hình người, giữa không trung, giẫm lên một mảnh lục mơn lức, toàn bộ thân thể bay ra qua.

Ly Miêu không có mục tiêu, nện trên mặt đất, cuồng quét ngừng thân hình, mới không có đụng vào trên vách đá dựng đứng.

Nghiêng đầu sang chỗ khác, nhìn lấy Dao Trì đã đi xa thân ảnh, Ly Miêu trong mắt sát ý, rốt cuộc không cần che giấu.

"Đại Vương, chúng ta." Bên cạnh, một đầu Địa Tiên yêu thú thân thể còng xuống hướng về Ly Miêu nói ra, nhưng lại bị Ly Miêu dùng ánh mắt cắt ngang.

"Ta sẽ không bỏ qua nàng, cảm đồ của ta, nào có dễ dàng như vậy liền chạy chạy!" Một trận khói bụi lất lự, một cái áo bông nam tử đi tới, khuôn mặt thanh tú bên trên, che lấp khuôn mặt để cho người ta run rẩy.

Hai đầu Địa Tiên yêu thú nom nớp lo sợ, bọn họ truy Dao Trì ba ngày, nhưng lại liền nàng một cộng lông đều không đụng phải, ngược lại là tự thân, thiết lập vài đầu Kim Đan yêu thú.

"Ta sẽ để cho người, gấp bội hoàn trả!" Nam tử hung hăng nắm tay chương, một đạo như có như không sợi tơ quấn quanh ở trên tay của nó, kéo dài đến Dao Trì vị trí.

"Quả nhiên, coi như người lại thế nào đặc thù, Linh Bảo, vẫn là muốn luyện hóa!" Nam tử nhìn lấy sợi tơ, phóng đáng cười rộ lên.

Dao Trì một đường phi nước đại, không dám có chút dừng lại, nàng sợ hãi, Ly Miêu hội đuổi kịp nàng, dù sao ba con yêu thú, cảnh giới đều so với nàng cao hơn, nàng lại đặc thù, cũng là hữu tâm vô lực.

"Nếu như, Dương Phàm ở đây, có lẽ ta liền không cần chạy trốn." Dao Trì thời gian dần trôi qua dừng lại, nàng một khi xác định, đằng sau không có yêu thú truy sát.

"Cũng không biết, bọn họ bên kia thế nào." Dao Trì dừng lại, nàng phát hiện, chính mình đối Dương Phàm càng ngày càng ý lại, bởi vì Dương Phàm luôn

luôn có đủ loại ý tưởng, mỗi lần cũng có thể làm cho bọn họ thành công biến nguy thành an.

Dương Phàm chạy vội tới đánh nhau địa điểm, đã không có Dao Trì bóng dáng, thần thức khuếch tán ra, vô hạn phóng đại lĩnh vực, thậm chí đầu đã xuất hiện choáng váng cảm giác cũng không có phát hiện Dao Trì bóng dáng.

"Ta, đều tại ta quá vô dụng, gặp cái gì đều không thể giúp." Ngũ Sắc Lộc có một chút ủy khuất, còn có thật sâu áy náy, trong tiềm thức, bọn họ đều cho rằng Dao Trì tao ngộ cái gì bất trắc.

Dương Phàm ôm đầu, niu lấy đã dài đến phần lưng tóc.

"Không đúng!" Dương Phàm đột nhiên ý thức được có một chút dị thường địa phương, nơi này không có máu tươi, thậm chí không có đánh dấu dấu vết.

"Nàng không chết, nơi này hoàn toàn không có đánh dấu lưu lại dấu vết." Dương Phàm đẩy lên hi vọng, sau đó nhìn Ngũ Sắc Lộc.

"Người hẳn là có thể phân biệt ra được mùi của nàng đi." Dương Phàm biết, rất nhiều động vật khứu giác rất lợi hại nhạy bén, thậm chí so một số chó săn đều muốn tốt hơn nhiều.

Ngũ Sắc Lộc gật gật đầu, nhìn lấy cảnh vật chung quanh, cúi đầu xuống bốn phía ngửi ngửi.

Ngũ Sắc Lộc khứu giác không bằng chó săn, nhưng lại có thể phân biệt ra được Dao Trì mùi vị.

Từ đoạn đường này đi qua, Dương Phàm nhìn thấy bốn phía trong rừng rậm hoành liệt lấy rất nhiều thi thể.

Tất cả đều là bị cắn đứt cổ mà chết, cái này cùng Dao Trì tác phong giống nhau y hệt, cũng làm cho Dương Phàm càng thêm kiên định xuống tới.

Dương Phàm có dấu vết mà lần theo, thế nhưng là, Ly Miêu một hàng lại biến thành con ruồi không đầu.

Dù sao, Dao Trì muốn trong ngắn hạn che giấu Linh Bảo cùng hẳn liên hệ vẫn là có thể.

Nhưng là, cái này cuối cùng không phải một cái biện pháp.

Bạn đang đọc truyện *Vương Mẫu Dưỡng Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Lại là bấy rập

Dao Trì không có khả năng một mực che lấp Linh Bảo khí tức, dù sao, nàng còn muốn dùng cho tự thân, để cho mình hoàn thành một lần thuế biến.

Chạy đủ xa, Dao Trì chậm rãi dừng lại, hóa thành nhân hình, từ trong miệng thốt ra một gốc thuốc, sắc thái lộng lẫy, hơn nữa còn rất lợi hại linh động, mùi thuốc nội liễm, chỉ có hào quang nhàn nhạt trong suốt.

"Rống!" Dao Trì đột nhiên nuốt vào sắc thái sắc sỡ thuốc, hướng về phía một cái phương hướng gầm nhẹ.

Nàng nghe được đình tai nhức óc âm bạo thanh, bản năng nghĩ đến ba con Ly Miêu, đầu tiên nghĩ đến cũng là chạy trốn, có thể lại ý thức được, mình coi như là chạy trốn cũng là không làm nên chuyện gì, cho nên dứt khoát theo chân chúng nó cứng rắn một đợt.

Thuận tiện, đem Linh Bảo khí tức che giấu, lưu cho Dương Phàm.

Thanh âm càng lúc càng lớn, Dao Trì đã làm tốt chuẩn bị, nhưng là ra người tới lại làm cho nàng trong nháy mắt nhụt chí.

"Dương Phàm!" Dao Trì thân hình trong nháy mắt thu nhỏ, biến thành khéo léo đẹp đẽ bộ dáng, nhảy đến Dương Phàm trong ngực.

Dương Phàm cười tiếp được Dao Trì, ôm vào trong ngực, ôn nhu vuốt ve Dao Trì nhu thuận lông tóc.

"Ta liền biết, người nhất định sẽ không có việc gì!" Dương Phàm thần kinh căng thẳng rốt cục trầm tĩnh lại, mượn một tảng đá lớn liền nằm xuống.

Một bên Ngũ Sắc Lộc yên lặng nằm ở một bên, không nói một lời, nàng hiện tại đối Dao Trì vẫn là rất lợi hại e ngại, sợ hãi thật ngày đó Dao Trì khó chịu liền đem nàng xé đi xé đi ăn.

"Ta trước đó nhìn thấy, người là đang cùng những yêu thú khác chém giết!" Dương Phàm nhìn lấy Dao Trì, thò lộ ra hời hảm ánh mắt.

Dao Trì gật gật đầu, hữu khí vô lực đầu lĩnh rũ xuống.

"Chuyện gì xảy ra?" Dương Phàm đem Dao Trì giơ lên trước mặt, nhìn trừng trừng lấy Dao Trì con mắt.

"Cái này. . ." Dao Trì muốn nói lại thôi, sau đó đem Linh Bảo từ trong miệng thốt ra tới.

"Y, người thật buồn nôn!" Dương Phàm ghét bỏ đem Linh Bảo ném qua một bên, lộ ra ghét bỏ ánh mắt.

"Người làm gì!" Dao Trì vội vàng xao động, tránh thoát Dương Phàm, lại Linh Bảo không có trước khi rơi xuống đất tiếp được, sau đó hung hăng trừng mắt Dương Phàm.

"Làm gì, không phải liền là một đoàn nôn mà!" Dương Phàm may mắn nhìn không ra cái này gốc Bảo Dược trân quý, ngược lại là chẳng thèm ngó tới.

"Đây chính là Bảo Dược, bởi vì hần ta mới có thể bị đuổi giết!" Dao Trì nhìn lấy Dương Phàm, một mặt chỉ tiếc rèn sắt không thành thép bộ dáng.

"Bảo Dược?" Dương Phàm không hiểu, thứ này đến cùng có gì tốt, nhìn qua liền bắt quá là biết phát sáng, sau đó tạo hình đẹp mắt một điểm.

"Ừm, đây là Long cỏ." Dao Trì một lần nữa nuốt vào Long cỏ, sau đó cho Dương Phàm giải thích hết thấy.

Dao Trì theo Dương Phàm tẩu tán về sau, tại một cái ẩn nấp trong sơn động phát hiện cái này gốc Bảo Dược, sau đó liền đem nó hái đi, nhưng là, đột nhiên đụng tới mấy cái yêu thú, muốn cướp đoạt, đến mức Dao Trì bị đuổi giết.

Long cỏ, sinh trưởng tại cực độ viêm nhiệt địa phương, nhưng mà, thuộc tính lại là thuần âm, đối với Dao Trì, đây là năng đại bổ chi vật.

"Ta rất sớm trước đó liền muốn vật này, nhưng là tỷ tỷ lười không được, ta lại không có năng lực đến cướp đoạt, hiện tại phát hiện cái này Nhất Châu, ta là sẽ không bỏ qua!" Dao Trì ánh mắt sáng rực.

Dương Phàm nhìn lấy cũng không có qua thuyết phục suy nghĩ, quả nhiên, chuyên tâm tại người tu tiên hoặc là thú, đều là tuân theo pháp tài lữ địa nguyên tắc, vì cái này một gốc Bảo Dược, Dao Trì cơ hồ là đem hết toàn lực.

"Ai, người thật sự là, vì cái này một gốc cái gọi là Bảo Dược, liền mệnh cũng đừng." Dương Phàm nâng trán, bất đắc dĩ lắc đầu.

"Người biết cái gì, tu tiên lúc đầu không dễ, đương nhiên muốn vứt bỏ hết thấy qua liều một phen!" Dao Trì ngẩng đầu, một mặt ngạo nghễ.

"Bất quá, mấy cái kia truy sát người yêu thú làm sao bây giờ?" Dương Phàm trắng Dao Trì liếc một chút, sau đó khoan thai mà hỏi.

"Ách, " Dao Trì trong nháy mắt bị nện lại, nếu như Dương Phàm không hề, Dao Trì có lẽ còn có thể qua làm liều một phen, nhưng là, hiện tại không thể không muốn cân nhắc Dương Phàm an toàn của bọn hắn.

"Nếu không, đem Ngũ Sắc Lộc ném ra, dù sao giá trị của nó so Long cỏ muốn cao hơn nhiều." Dao Trì thận trọng theo Dương Phàm thương lượng, ánh mắt không ngừng liếc về phía Ngũ Sắc Lộc.

Lấy Ngũ Sắc Lộc thánh lực, bọn họ nói lời tự nhiên đều bị Ngũ Sắc Lộc thu hết trong lỗ tai,

Không khỏi rung mình một cái, sau đó ánh mắt lơ lửng không có định.

"Điều đó không có khả năng, không có nó, ta không sống được còn khó mà nói." Dương Phàm không bình thường dứt khoát cự tuyệt, dù sao, Ngũ Sắc Lộc đi theo hắn cũng có một đoạn thời gian, vì sống sót, bán đồng đội, hắn còn làm không được.

"A Lặc A Lặc, ta liền biết người sẽ không đồng ý, vậy người nói, làm sao bây giờ!" Dao Trì không thèm để ý chút nào lúc lắc móng vuốt, dù sao, nàng lời mới vừa nói cũng chỉ là hù dọa một chút Ngũ Sắc Lộc, đối với Ngũ Sắc Lộc cái chủng tộc này, Dao Trì vẫn là có chỗ hiểu biết, nàng lại không muốn đi trêu chọc.

Ngũ Sắc Lộc sau khi nghe xong, thở một hơi dài nhẹ nhõm, sau đó Du Nhiên nhắm mắt lại, chuyện kể tiếp, hắn không quan tâm, dù sao, hắn một cái một điểm chuyển vận đều không có hàng, nên làm cũng là tận lực đừng cho địch nhân phát hiện mình.

"Ta ngược lại thật ra có biện pháp, chỉ bất quá, ta thiếu đồ, vật a!" Dương Phàm bất đắc dĩ, hắn nhìn chung quanh một tuần, tâm lý sớm đã có đối sách, nhưng là nên chuẩn bị đồ, vật, hắn tất cả cũng không có.

"Thiếu cái gì, có lẽ ta có!" Dao Trì nghe xong, kích động nhảy dựng lên, sau đó lại phun ra một đống lớn đồ, vật, đủ loại, cái gì cũng có.

"Sương mù cỏ, người đây là miệng bên trong thế giới! Vẫn là càn khôn bụng lớn?" Dương Phàm bị Dao Trì chân kinh nhãn cầu, không nghĩ tới Dao Trì còn giấu như thế một tay.

"Cái gì theo cái gì a, loại đồ vật này, liền Kim Tiên Đại La đều không nhất định có thể tu luyện thành công đâu!" Dao Trì tức giận phiến Dương Phàm liếc

một chút, thúc giục trạch lấy Dương Phàm nhanh chuẩn bị.

"Vậy người làm sao đến đem nhiều đồ như vậy đựng vào trong bụng qua, chẳng lẽ người không phải yêu thú, chỉ là một cái túi càn khôn có linh trí?"
Dương Phàm nghi hoặc, thuận tay sờ sờ Dao Trì dạ dày.

"Thứ gì?" Dao Trì một mặt mờ mịt nhìn lấy Dương Phàm, sau đó mở ra Dương Phàm tay, "Ta thật sự là bội phục trí tưởng tượng của người!"

"Đây chỉ là tỷ tỷ thần thông, để cho ta có thể từ nòng trong bảo khố xuất ra đồ, vật, đương nhiên, rất nhiều thứ ta đều không dám tới liều, sẽ bị trấn thương tổn." Dao Trì nhìn lấy Dương Phàm, bắt đầu dĩ giải thích.

"Bên trong thứ gì, ta tựa hồ cũng có!" Lúc này, Ngũ Sắc Lộc đột nhiên yếu ớt chen vào một câu, sau đó cấp tốc cúi đầu, không dám nhìn tới Dao Trì.

"Ủm?" Dương Phàm nhũu mày, sau đó không cam lòng kêu to: "Vì cái gì liên lão tử không, quả nhiên là Thiên Đố Anh Tài!" Dương Phàm Thần bên trong chỉ trùng thiên bút họa, trong lòng suy nghĩ, Từ Lão Đầu quả nhiên vẫn là giấu đồ, vật!

Đáng thương nói tỏ đại nhân đang uống trà, nhìn Dương Phàm động tác khí rìa mép đều thổi lên, nhưng là có đối với hắn không thể làm gì, dù sao Dương Phàm không nhận Lôi Kiếp, không có tai ương.

"Trách chúng ta lạc?" Dao Trì lật một cái xinh đẹp khinh thường, sau đó lắc lắc tiêu chuẩn bước chân mèo hương đi một bên.

"Tốt, tiếp đó, cũng là chứng kiến kỳ tích thời khắc!" Dương Phàm sau lưng, một đồng lớn bình khí, trên tay, thay đổi một trương kim sắc Đại Cung, nhẹ nhàng lôi kéo, thủ chương xuất hiện một đạo vết máu.

"Cuối cùng là cái thứ gì?" Dương Phàm nhìn lấy kim sắc Đại Cung, dù cho hiện tại thân thể của hắn cường độ khủng bố như vậy, vẫn là bị nó dễ dàng làm bị thương.

"Người muốn làm gì?" Ngũ Sắc Lộc bị Dương Phàm làm tỉnh lại, mê mẩn nhìn lấy Dương Phàm.

"Đương nhiên là giúp Dao Trì ngăn cản một hồi."

"Nhưng là, muốn ta có làm được cái gì?" Ngũ Sắc Lộc ngáp một cái, muốn muốn tiếp tục ngủ.

"Hiện tại, chúng ta tới làm bầy rập!" Dương Phàm cười thần bí, mặt hướng thái dương.

"Bầy rập? Thứ gì?" Ngũ Sắc Lộc không hiểu, nhưng vẫn là lung la lung lay đứng lên.

Bạn đang đọc truyện *Vương Mẫu Dưỡng Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Ăn cướp

Dương Phàm hí mắt, đến trông mắt trong suốt, bây giờ lại lóe ra dị dạng sắc thái. Đứng lên nụ cười càng ngày càng quỷ dị, sau cùng dứt khoát lớn tiếng cười gian rộ lên.

Ngũ Sắc Lộc cùng Dao Trì đều bị Dương Phàm tiếng cười giật mình. Nhao nhao quay đầu về mặt vô cùng nghi hoặc nhìn lấy hắn.

Dương Phàm chú ý tới hai tiểu chi xem thường ánh mắt về sau, xấu hổ tăng hăng một cái. Sau đó, chính chính, nhan sắc một mặt đoan trang nhìn lấy Dao Trì.

Dao Trì bị nhìn chăm chú lên nuốt ngụm nước bọt, hỏi: "Làm gì?"

"Hắc hắc, " phiền phức, không có hảo ý cười cười, hỏi ngược lại: "Người nói bọn họ có một cái Thiên Tiên yêu thú?"

"Đúng vậy a, làm sao?" Muốn ăn nháy mắt, không rõ ràng cho lắm.

"Vậy ta nói trên người bọn họ, có lẽ sẽ có không gian trang bị." Dương Phàm hí mắt, suy nghĩ: "Coi như không có trên người bọn họ cũng là một thân bảo vật."

"Quyết định! Hôm nay chúng ta ăn cướp!" Dương Phàm quyết định chủ ý, pháp tài lữ địa, đưa tới cửa tài bảo, không có lý do gì không đi tranh đoạt.

"Ăn cướp?" Dao Trì lung lay cái đầu nhỏ, biểu thị không hiểu.

"Đem bọn hần chặn lại đến, sau đó đem đồ tốt lưu lại!" Dương Phàm dẫu tay cổ, "Đương nhiên, chúng ta muốn lưu tài đoạt mệnh!"

Dao Trì lắc đầu, "Chúng ta đánh không lại." Nhìn chung quanh một vòng Dương Phàm một cái gà mờ, âu không, hiện tại cũng là một cái đường đường chính chính Kim Đan Tu Sĩ, nhưng là, Ngũ Sắc Lộc trừ đẹp mắt một chút, tựa hồ cũng không có tác dụng quá lớn. Liền Dao Trì một cái có chiến đấu lực, làm sao có thể đánh thắng được đối diện hai địa phương Tiên, một ngày Tiên.

"Chúng ta đánh không lại, nhưng chúng ta có trí tuệ." Dương Phàm điểm điểm đầu, sau đó quất ra một cây nhựa cây Long gân đánh gãy phụ cận một mảnh cây cối.

Lúc nhần tinh sáng lên, đột nhiên nhớ tới Dương Phàm lấy Trúc Cơ chi lực chém giết Địa Tiên dựa vào bất quá là đơn giản "Bẫy rập".

Dương Phàm như rồng mây cười một tiếng, nó dùng là ban đầu thợ săn săn bắt phương pháp, chỉ bất quá đồ vật thay đổi, con mồi cũng có dã thú biến thành yêu thú.

"Ủy, người cũng chớ có biếng nhác, còn dùng tới người đây." Dương Phàm quay người đá Ngũ Sắc Lộc một chân, nghiêm chỉnh một bộ Đại Địa Chủ bộ dáng.

Ta nói Dân mù đường, Dương Phàm một góc, phân một chút phải đợi lấy nàng, nhưng chú ý tới một bên loay hoay móng vuốt Dao Trì, lập tức giả trang ra một bộ "Ta rất ngoan" bộ dáng, hỏi: "Chuyện gì?"

"Đào một cái hố to, đại khái có thể đem Dao Trì Yêu Thân dung nạp lớn nhỏ." Dương Phàm chỉ một mảnh đất trống, đại khái rộng 3 mét bộ dáng, phụ cận hi hi Lạc Lạc còn có một bộ phận gãy mất cây cối, nơi này giống như cũng là Dao Trì lúc trước nằm sấp địa phương.

Ngũ Sắc Lộc tia hai mảnh khác, hướng đi cái kia đất trống, không đi một bước liền có một mảng lớn bùn đất đổ sụp, đứt gãy tron nhần hợp quy tắc, tựa như là dùng có thước đo một dạng. Ta nói đường vòng quanh biên giới đi mấy trăm bước, sau đó liền nghe một tiếng vang thật lớn, trung gian bộ phận trực tiếp sụp đổ chứa lại một cái trăm mét sâu hố, xuống chút nữa lại là một tầng tường, chỉ có trăm mét, nhưng sâu không thấy đáy, còn có thể nghe được nước chảy này soạt thanh âm.

"Dưới mặt đất bờ sông?" Dương Phàm ở, làm không tới, cũng không có suy nghĩ nhiều, phát tay mấy trăm cây Giao Long gân nay lẫn nhau quấn quanh, nhìn lấy từng lông lông leo leo, kì thực rút giây động rừng. Giao Long gân bên trên, cột một thanh lại một bình kiếm nhận, Dương Phàm Đồ độc răn lại kiếm nhận phía trên!

"Ha ha, quả nhiên thứ này phát huy được tác dụng." Dương Phàm đem còn lại non nửa bình độc răn nắp kỹ sau đó bị ồ cười rộ lên

Tiếp lấy Dương Phàm lại theo nếp bào chế làm ra một cái hố lõm, hai cái vị trí không có có thể tuân theo trình tự.

"Tiếp xuống mới là món chính!" Dương Phàm cầm hai cây từ hai cái hố lõm bên trong dọc theo người ra ngoài Giao Long gân, trong mắt, toả ra không thể dò xét trà tình mạng.

Dương Phàm nắp kỹ Giao Long Kim, sau đó từ phía sau lưng gỡ xuống hắc sắc Đại Cung, cẩn thận ba mũi tên, lần này, khả năng một chi đều lưu không được.

"Bọn họ đã tới." Muốn ăn tươi thực khuếch tán ra, ba cái lớn nhỏ không đều Ly Miêu nhanh chóng hướng bên này chạy.

Muốn ăn, trên thân đột nhiên máu tươi chảy đầy toàn bộ lưng, còn có một đạo nhìn như vết thương ghê rợn cùng một đầu heo rừng thi thể.

Ba cái Ly Miêu tại không đến một khắc đồng hồ đã chạy tới.

Cầm đầu một cái hóa thành thanh y nam tử, khuôn mặt tuấn tú phôi che lấp ánh mắt, trên tay một cái, bản giấy quang mang bắn về phía Dao Trì, thanh y nam tử liền là thông qua cái này đẹp bản chỉ tìm đường Dao Trì tung tích.

"Ai nha, trước người thụ thương?" Thanh y nam tử nhìn lấy Dao Trì đồng thời chú ý cẩn thận đánh giá bốn phía, nàng vẫn cảm thấy cái này mèo con không đơn giản, có thể từ hần truy sát phía dưới đào tẩu, nhưng là bây giờ lại có chút quý dị.

Nhưng cảnh vật chung quanh lại không giống lâm bộ, mặt đất mấp mỗ, bốn phía rách nát không chịu nổi, heo rừng cổ vết thương vẫn còn, giữ lại máu tươi, mùi máu tươi, tràn ngập trong không khí.

Rốt cục thanh y nam tử chịu đựng không được lòng cô dự hoặc, nỗ lực bừa bãi ra hiệu sau lưng hai đầu Địa Tiên Lâm mèo xông vào.

Dương Phàm trốn ở ngoài trăm thước, thần thức một mực đang chú ý nơi này.

Bạn đang đọc truyện *Vương Mẫu Dưỡng Thành Kế Hoạch Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.